

ТРИТЕ ПОСОКИ

ЛЕКЦИИ ОТ УЧИТЕЛЯ
на
ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС

ГОДИНА XII (1932 — 1933).

ТОМ III.

СОФИЯ
1948

Трите посоки

Размишление.

Ще прочета от 6 гл. на Иоана, 11 — 15 ст. включително. Размишлявайте върху тези стихове, да видите, какви мисли ще ви дойдат. Аз няма да ги обяснявам.

В живота се случват елементарни погрешки, които нямат лоши последствия. Например, ако изпуснеш в края на някоя дума „ъ“, или в някоя френска дума изпуснеш „е“ няма, това не е голяма грешка. Но ако в средата на думата изпуснеш някоя буква и изгубиш смисъла на думата, тогава грешката е голяма. Някои хора обръщат внимание на краснописа на буквите. Те не държат толкова на съдържанието, колкото на формата. Написаното може да е красиво, но без съдържание; и обратно, може да не е красиво написано, но да има съдържание. За предпочитане е съдържанието пред формата. Още по-добре е, ако написаното има и съдържание, и форма. Това са обяснения. Може да се направи паралел между писаното и живота на човека, който има също съдържание, форма и смисъл. В проявите на човешкия живот има нещо незавършено или в формата, или в съдържанието, или в неговия смисъл.

И тъй, човек трябва да работи в три посоки, да усъвършенствува формата, да допълва съдържанието и да прилага смисъла. С други думи казано, той трябва да работи едновременно в физическия, в духовния и в Божествения свят и, като греши, да знае, къде е погрешката му — в света на чувствата, на мислите, или на постъпките. Формата е свързана с движението, съдържанието е свързано с интензивността, а смисълът — с разширението. Чувството може да бъде интензивно или слабо. Интензивното чувство може да бъде голяма радост или голяма скръб, а слабото чувство — малка радост или малка скръб. Колкото по-голям е смисълът на нещо, толкова по-широк е неговият простор. Ще кажете, че това са отвлечени понятия. За децата, които са свикнали на конкретни понятия, са отвлечени, но не и за възрастните. За детето бонбонът струва повече, отколкото новата му дрешка. Да се облечеш с нова дреха, това е външен процес, а да изядеш бонбона е вътрешен. Ако попиташ детето, кое от двете неща предпочита, то ще тури бонбона на първо място.

Като говоря за детето, имам пред вид детските разбирания на възрастните. Например, духовният счита, че Бог е длъжен да го осигури. Той казва: Толкова години живея духовно, и Бог нищо не ми даде. — Ти се ползуваш от духовния живот, това е важно за тебе. Какво искаш от Бога? Това е все едно, като си ял с години от храната на някого, да искаш, той да

ти плати за това. Трябва ли да ти се плати, че си вървял в правия път? Това е пак за тебе. Този път трябва да го извървиш. — Аз изминах повече път от другаря си. — Смешно е да се сравняваш с другите. Повече път си изминал, повече се ползуваш; по-малко път си изминал, по-малко се ползуваш. Ако нищо не си изминал, нищо няма да се ползуваш. Ще кажеш, че условията били лоши. Остави условията пастрана, това е празна работа. Това са забави, които не водят към никакъв резултат.

Като говоря за пеенето, имам пред вид, всеки да пее първо за себе си. Казваш: Ако пея, какво ще мислят хората за мене? — Две неща ще мислят: че пееш или хубаво, или лошо. В първия случай, ще те похвалят, във втория — ще те корят. За похвала ли искаш да пееш? Хвали се сам, или укорявай се сам. Кажи си: Днес пях хубаво. На другия ден кажи: Днес не пях хубаво. Да те хвали онзи, който разбира от пеене, има смисъл. Обаче, смешно е да те хвали онзи, който нищо не разбира от пеене. Пеенето не е развлечение, то е средство за топиране на енергиите. Не може да трансформираш енергията си и да я туриш на работа, ако не знаеш да пееш. Трябва да пееш, за да придобиеш известни енергии. Ако болният не пее, ще умре преждевременно. Той трябва да пее, за да набави изгубената енергия на организма си. — Аз не мога да пея. — Ще се научиш. — Защо трябва да пея? — За да живееш, да трансформираш енергиите на своя организъм. Първо,

твоето пеење ще прилича на мърморене, но постепенно то ще се превърне в музика. Неразбраните работи произвеждат шум; те не са музикални.

Разбраните работи са музикални. Дето има разбиране, там има музика. Правилният говор е музика. Ако не говориш добре, ти не си музикален. Като пееш, обръщай внимание, как изговаряш думите. Например, пееш „Грее слънцето“, но не изговаряш думите правилно. Щом кажеш „грее слънцето“, ти трябва да се свържеш с трите свята. — Защо? — Защото слънцето изгрява едновременно и в трите свята. Ти пееш „Грее слънцето“, но в ума си носиш друга идея. Мислиш, че идеята, която те занимава, е висока. Всъщност, тя е обикновена идея. Например, имаш идеята да си съградиш къща. Обаче, къща се гради, само когато слънцето грее. Разумните същества работят само при светлината на слънцето. За да съградиш къщата си, слънцето трябва да грее във всички области на твоя живот. Градежът на къщата се определя от мислите, чувствата и постъпките на човека.

Всеки човек се стреми да реализира нещо специфично за себе си. Например, някой иска да бъде богат; друг иска да бъде силен; трети иска да бъде учен. Обаче, има неща, които човек ще разбере и реализира в бъдеще. Например, да бъдеш здрав, богат, силен, това е въпрос на бъдещето. Здравето на човека зависи от това, може ли той да пее, или не мо-

же. Който пее, той мисли. Ще кажеш, че имаш добри чувства, че постъпваш правилно. Това нищо не значи. Отде знаеш, че мислите, чувствата и постъпките ти са правилни? — По-неже пея добре. Наистина, ако не пееш добре, нито мисълта ти е права, нито постъпките ти. Сега пеете „Грее слънцето“. Ако кажа на някого да изпее песента, той ще се смути. Пейте по правилата на природата и не се смущавайте. Ти пееш песента и чувствуваш, че нещо ѝ липсва. — Как трябва да се изпее? — С вдъхновение. Който може да я изпее така, ще го възнаградя. Ако кажа, че ще дам 100,000 лева на онзи, който изпее песента, всеки ще иска да пее. Малкото възнаграждение струва повече от 100,000 лв. — Възможно ли е това? — Възможно е. Малкото възнаграждение може да бъде едно житно зрънце. Не струва ли то повече от богатството на целия свят? Това е прост начин на разсъждение. Така трябва да се разсъждава.

Като пееш „Грее слънцето“, ти ставаш проводник на Божествената енергия. Това е наука. Преди да пееш песента, ти си бил болен; като я изпееш, ще се почувствуващ здрав и разположен. Такова пеење има смисъл. Много естествено, животът без песен води към противоречия и спънки. Имаш една малка мъчнотия и мислиш, че не може да се разреши. Ако държиш в ума си мисълта, че Бог не те обича, мъчнотията ти не може да се разреши. Жената казва: Мъжът ми не ме обича, забра-

вил ме е вече. Майката казва, че детето я забравило. Търговецът казва, че клиентите го забравили. Учителят казва, че учениците го забравили. Добре е някога да те забравят хората. Кои хора? — Апашите, детективите, кредиторите, стражарите. Обаче, неприятно е да те забравят онези, от които очакваш храна. Неприятно е да те забравят твоите длъжници.

Често хората се спъват от своето минало, от известни идеи, наслоени в съзнанието им. Външно се представят скромни, а вътрешно имат големи желания — искат да станат богати, учени, знатни, но се крият. Няма защо да се крият, те трябва да бъдат богати, но не външно, а вътрешно. Казано е в Писанието: „Богатият няма да влезе в Царството Божие“. Преводът на този стих не е сполучлив. Лакомият, глупавият, грешният няма да влезат в Царството Божие. Тези думи са заменени с думата „богат“. Христос е казал, че богатият няма да влезе в Царството Божие. Щом богатият няма да влезе в Царството Божие, тогава бедният ще влезе. Ако е така, защо бедният се оплаква от своето положение? Според мене, ако богатият не е щедър, а бедният не е търпелив, и двамата няма да влезат в Царството Божие. Зад сиромашията стои търпението — положителна дума. Ти трябва да извадиш енергията от търпението и да я туриш на работа. Като не разбираш това, казваш, че ти е дотегнала сиромашията. Как ще ти дотегне, когато никога ни си я търпял? И бога-

тият никога не е бил щедър. Когато насочат револвера срещу него, той дава 1000 лв. и минава за щедър. Той казва: На десет души дадох 1000 лева. — Ти не ги даде доброволно, но чрез насилие. Щедрост ли е това? Ще дойде при тебе комисия от няколко млади жени да искат помощ за известно благотворително дружество. Преди да дойде комисията, ти нямаше намерение да дадеш нищо. Те дойдат и започват да те увещават, че, ако дадеш, ще влезеш в Царството Божие. Това не е даване, а насилие. В съзнанието си ти трябва да бъдеш готов да дадеш всичкия си имот за Царството Божие. Никой няма право да те насилва да даваш. Даването е доброволен процес. Твоя работа е, дали ще даваш, или не. Божия работа е, дали ще те съди, или не. Дяволска работа е да те изкушава. Ако те намери слаб, ще те изкушава. Често вие се сърдите на дявола. Той е търговец, в миналото те обрал и сега ще те обере. Щом познаваш, че дяволът те изкушава, значи, той е по-умен от тебе. Не съжалявам, че дяволът те изкусил, но казвам, че, като дойде втори път при мене, ще бъда по-внимателен. Дяволът не изкушава два пъти по един и същ начин. Изкушението дохожда на земята по естествен път. Докато се огледаш, и ти си вече в ръцете му. Момък срещне една мома на пътя си, и сърцето му се разтупва. Той се влюбва в нея и забравя, че има работа. Ако е чиновник, забравя работата си и лъже началника си,

че закъснял поради важна причина. Всъщност, той вървял по стъпките на младата мома.

Следователно, онова, което ви съблазнява, не е дяволът. Някои възприемат една идея и искат да я реализират. Не е лошо да гледаш красивата мома, но ти се натъкваш на известно несъответствие, а именно: ти не знаеш пътя, по който можеш да придобисш красотата. Тя е придобита от момата, за нея е, а не за момъка. Той трябва да научи пътя, по който е дошла красотата. Тя е дошла по вътрешен път. Ако момъкът е грозен, красивата мома не би могла да го направи щастлив. Красивата мома е подобна на красиво написана дума. Ти чуваш да се произнася тази дума, но нямаш право да я задържиш за себе си. Може да я прочетеш, да мислиш върху съдържанието ѝ, но да не я обсебваш. Като срецнеш красив човек, ще мислиш за условията, при които той е придобил красотата. В погледа, в движенията му, в думите му има нещо красиво, което ти допада. От това, именно, ще се учиш. В дадения случай, красивият човек е твой професор.

Като говоря за красивия момък и за красивата мома, явява се опасност за младите, да не се изкусят. За старите не е опасно. Младият пожелава да види красивата мома, да се яви на прозореца и да му се усмихне. — Защо става така? — Както и да става, всичко е на мястото си. Това, което става, има отношение към друг свят. И красотата принадлежи на по-висок свят от физическия. Красивите работи не са за

вас. Вие сте само зрители в изложбата на красивия свят. Когато художникът излага своите картини, той прави това за художниците, които разбират от изкуство. Иде един обикновен човек в изложбата и разглежда картините, които не са за него. Той може да се радва и да мисли, че изложбата е за него. Не може ли да се радва само, без да си въобразява, че картините са изложени заради него? Трябва ли да се радва, че е попаднал в изложбата? Красотата не е за хората, а за ангелите. Някога ангелите обичат да излагат красиви неща от своя свят. Въпреки това, като мине покрай красив човек, ангелът се спира, разглежда го и си замисля. Той знае, какво нещо е красотата. Покрай ангелите, и хората се ползват от красотата. Щом ангелите закрият своята изложба, и картините се вдигат. Тогава момата не е толкова красива. Изобщо, човек е красив, докато носи някаква идея в себе си. Мислите, чувствата и постъпките му го правят красив. Ако по някакъв начин ги изгуби, с тях заедно той губи и красотата си. Следователно, който губи, слиза надолу. При слизането си, красивата мома става обикновена. Тя се лишава от красотата на лицето си, очите ѝ губят своя чар, устата — своята пластичност. Красота без тези качества е мъртва.

Докато живее, човек трябва да се стреми да бъде вечно млад. Това значи, да бъде проводник на Божествените мисли и желания. Красотата е във Божественото, във Великото На-

чало на живота. Да бъдеш проводник на Божественото, това значи, да изгрее слънцето на живота в твоята душа. Свързвайте се с Божественото. Това е задачата на всеки човек. Ако живеете само за физическото, вие ще мислите само за богатство, за материални работи. Такъв човек казва: Едно ми е нужно — „бели пари за черни дни.“

Преди няколко деня дойде при мене една жена да пита нещо за себе си. Погледнах я и си казах: Ти си добра, благородна, интелигентна жена, разбираш живота, но има нещо, върху което трябва да работиш. Като ме запита за себе си, казах ѝ да работи върху економията. — Аз съм много пестелива, отговори тя. — Пестелива си, но не си скономистка. Ти изразходваш енергията си напразно. В материално отношение си пестелива, но в духовно отношение не си, много енергия разпиляваш. Освен това, ти си много честолюбива. Това ти пречи. Трябва да превърнеш честолюбието в самоуважение. Ще работиш върху себе си съзнателно, да се освободиш от честолюбието, като външна обвивка. Някога тя е много тежка и може да повали човека на земята. Ти си българка, но имаш нещо чуждо в себе си, английско или германско. Тя потвърди това и се съгласи с всичко, което ѝ казах. Отиде си доволна, с желание да работи главно върху честолюбието. Нейните добри качества са чисто славянски.

Под честолюбие разбирам известно несъответствие между външния и вътрешния жи-

вот, което причиняла мъчение. Например, ти туряш на гърба си кожух, когато външната температура е 35° над нулата. Страшно е да носиш кожух на гърба си през летен, горещ ден. Страшно е да се облечеш с тънка, копринена дреха зимен ден, при външна температура минус 30° . Какво по-голямо несъответствие от това? Всякога обличай такава дреха, която отговаря на външната температура. Ако честолюбието е свързано с честността, в него няма нищо лошо. Обаче, ако внесеш в него елемент на обида, на докачение, то става лошо. — Хората не постъпват добре с мене. — Не се занимавай с отношенията на хората към тебе. Това не е твоя работа. За тебе е важно, каква работа ти е дадена от невидимия свят, какво трябва да направиш днес. Ако остане време, можеш да се занимаваш с отношенията на хората към тебе. Според мене, всеки човек иска да знае, каква работа е свършил днес. Ето защо, щом се натъкнеш на честолюбието си, превърни го в самоуважение. Това значи: облечи такава дреха, с която да запазиш естествената топлина на телото си.

Да се върнем към песента „Грее слънцето.“ Скрытата идея в песента е следната: Не можеш да разрешиш известен въпрос, докато слънцето не изгрее. Как ще пееш на изгряващото слънце? Първият тон трябва да съдържа импулс, потик, движение към нещо. На физическия свят по-голямо богатство от движението не съществува. Следователно, като изпееш един

тон, първо ще внесеш в него движение; после ще вложиш съдържание — чувство и най-после, смисъл, т. е. разширение, простор. Ще пееш за изгряващото слънце, когато усетиш потик, желание да се движиш към него; после ще се свържеш със слънцето, ще го почувствуващ, ще разбереш съдържанието му и най-после ще вникнеш в неговия смисъл и ще се разшириш. Такова е отношението на детето към майката, и на майката към детето. Някога детето отива към майка си, а някога майката към детето. Ако детето всякога се отправя към майка си, не да плаче, но да ѝ се радва, от него човек ще стане. Ако майката всякога се отправя към детето, тя е осъдена на страдания. Разумната майка изслушва оплакванията на детето си, но не го милава и гали. Тя го удари няколко пъти и му казва, че не трябва да се оплаква от своите другарчета. Неразумната майка ще го изслуша и ще търси виновника за плача на детето си.

Желая ви, всякога да отивате при Бога, но да не плачете. Ходете при Бога с радост и трепет на сърцето, да Му разкажете, какво сте свършили и какво мислите да работите.

Кой от вас ще изпее „Грее слънцето“? Който пръв се реши да я изпее, ще му дам един лев. Никой не се решава. Изпейте я у дома си, като внесете в нея движение, съдържание и смисъл. Какво движение ще направите при първия тон? (Учителят направи едно красиво движение). Аз ще взема лева. Ако в мал-

кото не виждате Божественото, животът няма смисъл. Разумното се крие и в малката стъпка, в малкото движение. Разумните същества те гледат, как вдигаш и слагаш крака си и се радват. Болният, прикован на леглото си, се радва като ходиш и очаква с нетърпение момента и той да подвижи краката си, да направи стъпка напред. Аз мога да излекувам болния с ходене. Достатъчно е да направя няколко стъпки пред него, за да пожелае и той да ме последва и да стане от леглото си. И ти можеш да лекуваш така, но трябва да знаеш, как да ходиш. Ходенето се подчинява на специални закони. Болен си, ще гледаш, как ходят разумните хора и ще подражаваш на тях. Не казвай на болестта да се махне по-скоро, но разбери, защо е дошла. Тя иска да те научи нещо, да ти предаде някакъв урок. Щом научиш урока си, болестта ще си отиде. Болестта е вашият възлюбен, който ви е хванал за крака и казва да изправите мислите, чувствата и постъпките си. Това е велика истина, която малцина знаят. Има смисъл да знаеш нещо, ако можеш да го приложиш.

И тъй, щом станеш сутрин от сън, изправи се на краката си, направи няколко стъпки напред и кажи: Господи, благодаря, че мога да се движа, да ходя от едно място на друго. Благодаря, че мога да чувствавам, да влагам съдържание в нещата. Благодаря, че мога да мисля, да проникна в смисъла на всичко, което

ме обикаля. Това е богатството на новия живот. Щом го придобиеш, то остава с тебе за вечни времена.

Т. м.

„

32. Лекция от Учителя, държана на
26 април, 1933 г. София. — Изгрев.

Прави разсъждения

Размишление.

Тема за следния път: „Защо живее човек?“

Да развиеш една тема, това е голямо изкуство. Кое е най-голямото изкуство в живота?

Сега, като идвате в клас, ще знаете, че не приемам болни и неразположени ученици. Светът е широк, в него има място и за болни, и за здрави. Ако идвате в клас да научите и придобиете нещо, трябва да бъдете здрави, да има хармония между вас. — На какво се дължи неразположението на човека? — На неправилния живот, на кривите мисли, чувства и постъпки. — Тогава, да живеем добре. — Това не е достатъчно, трябва да знаеш, как да живееш добре. Ще напишеш едно писмо, но важно е, как ще го напишеш, за да има то резултат. Сегашният ви живот е резултат на миналото. Всичко, каквото сте изработили в себе си, също е резултат на миналото. Сега искате да научите някак да познавате хората. Това желание е естествено, обаче, ще знаете, че колкото познавате себе си, толкова ще познавате и другите хора. Знаете ли значението на всяка линия, на всяка издана и вдлъбната част на телото си? Всяка точка, всяка линия имат значение. Те са във

връзка с качествата на човешкия характер. На пример, най-малкото спадане в края на устните показва, че чозек е пессимист. Той поси тази чърта от миналото. За да се изправи тази линия, да се повдигне нагоре, първо трябва да стане промяна в мисълта, т. е. в мозъка. Обаче, най-мъчно се променя веществото на мозъка.

Казвате: Искаме да знаем тайната на изправянето. Какво да правим, за да подобрим линиите на своите органи? — Тайната е много проста — да работите съзнателно върху себе си. Виждате, че двама млади се разговарят. Казвате: Какви тайни си говорят? Какво ги свързва? — Обичат се — нищо позече. — Близо са един до друг, разговарят се нещо. — Какво от това? Два камъка се търкалят и падат един до друг. Двама души се срещат и се хващат за ръка. Ще кажете, че се обичат. — Това не е обич. Хващането за ръцете не е обич. Преди всичко, вие не знаете, как се хващат онези, които се обичат. При любовта хората се хващат по особен начин. Вие говорите за любовта, но я разбирате по своему. Аз се интересувам от вашето разбиране. Истинското разбиране е свободно от всякакво болно чувство, както и от болезнени, криви мисли. Например, удариш се в камък и започваш да търсиш причината вън от себе си: в камъка, в онзи, който турил камъка на пътя, в светлината. Не, спри се и помисли, защо падна, кой крак си удари, на кое място. После, вдълбочи се в себе си и там търси причината.

Повтарям: Болни ученици в школата не приемам. Какво се разбира под болен човек? Влизаш в една къща, или в едно училище и започваш да плюеш на пода, да се секнеш. Какво ще стане, ако всички постъпват така? Докато човек плюе и се секне, дето попадне, природата няма да му открие никаква тайна. Плюнката е полезна за стомаха, но вън от него, тя е вредна. Ако я намираш ценна, събирай я в кърпичка. Днес всички хора плюят, и плюнките им полепват навсякъде. Помни: Каквото правиш, добро или зло, ще се върне върху тебе. Това е закон, от който не можете да се освободите. Всеки човек е книга, върху която трябва да пише добри, положителни неща. Ако недоволството е напечатано на твоята книга, замени го с доволство. Ако устните ти, като лист от тази книга, са започнали да изтъняват, това показва, че чувствата се атрофират. Мисъл, лишена от чувство, е сух клон, който се отрязва. Устните трябва да понадсбеляят. Пази сърцето си, не допускай ниго едно горчиво чувство в него. Горчивите чувства не са присъщи на човешкото сърце. От тебе зависи да ги избягваш или привличаш. Защо ще пиш горчива течност? Ако я пишеш като лечебно средство, то е друг въпрос; ако я пишеш като храна, ти сам тровиш кръвта си. Всяко нещо трябва да се постави на мястото си. Следователно, не можеш да бъдеш здрав, ако нямаш нормални чувства.

Мнозина искат да познаят Бога като човек, да се ръкуват с Него, Той да им обърне

внимание. Така не можеш да познаеш Бога. — Бог ме е родил. — Имаш ли разположение като това на Бога? — Нямам. — Тогава Той не е твой Баща. Познаваш ли Го, можеш ли да опишеш Неговите качества? — Грях ли е, ако не мога да направя нещо? Грях ли е, че не зная нещо? — Не е грях. Че знаеш нещо, и това не е голямо благо. Важно е, какво не знаеш и какво знаеш. Знаеш, например, че един от твоите познати лъже. Какво печелиш с това знание? Или знаеш, че той не лъже. Какво печелиш от това? За тебе е важно да знаеш, отде е дошла лъжата. И децата лъжат. Кой ги е учил на това? Значи, те носят лъжата в себе си. Детето вземе сладко без позволение и, като го пита майката, яло ли е от сладкото, или кой е бъркал в гърнето със сладкото, то казва, че нищо не знае. Какво очаквате от такова дете? Казват за някого, че имал силен характер.

Много хора имат силни характери, но развитието на техните характери е вървяло по неестествен път. Някога човек е силен, някога е слаб. Това зависи от препятствията, които е срещал на пътя си. Казват: Като отидем на онзи свят, там няма да срещаме препятствия. — Зависи, къде ще бъдете. Ако попаднете между високо интелигентни същества, ще видите своето невежество и ще се стесните. То е спънка. Силен ли си да я преодолееш? Ще видиш, че не си добър. И това е спънка. Чудиш се, коя е причината за това и как да се справиш с новото положение. Търсите причината, давате

различни обяснения, но не можете да си помогнете. Вие сте влезли в разумния свят, за който съзнанието ви не е готово. Там ще ви посочат и добрите, и лошите чърти. Следователно, не питайте, защо някога ставате от сън недоволни, а някога — доволни. Когато сте недоволни, това показва, че сте минали през некая област, дето разумните същества са посочили грешките и лошите ви чърти. Ако сте доволни, това показва, че сте минали през област, дето разумните същества са посочили вашите добри чърти. Ако ви питат, как сте минали през тези области, нищо не можете да кажете. Такова е положението на желязото и на дървото. Като турите желязото в огъня, то се нагорещява, става червено, а може и да се стопи — това зависи от температурата. Като го извадите от огъня, то истива. Ако турите дървото в огъня, то изгаря и се превръща на пепел. Кое е по-добре: да имате чувства, подобни на желязото, да се нагорещяват и истиват, или да имате чувства, подобни на дървото. да изгарят и да се превръщат на пепел? Човек не трябва да бъде нито като желязото, нито като дървото. Значи, сърцето му не трябва лесно да се нагорещява и лесно да истива, нито пък да изгаря от огъня на своите чувства.

Като е дошъл на земята, човек не трябва да си играе с огъня на чувствата. На физическия свят играчките донякъде се търпят, но в Божествения свят не се позволяват абсолютно никакви играчки. Те имат цена само за де-

цата, но не и за възрастните. Всяко нещо е ценно на своето място. Щом играчката изгуби цената си за детето, това показва, че то излиза от своето детство, друго нещо му е нужно. Ако твоята любов изгуби цената си, знай, че тя не е била Божествена. — В бъдеще ще имам по-голяма любов. — Бъдещето се определя от сегашното. Важно е, какъв си днес — желязо, или дърво. Ако си като желязото, и в бъдеще ще си желязо; ако си като дървото, и в бъдеще ще изгаряш и ще се превръщаш на пепел. Друг е въпросът, ако не си нито желязо, нито дърво. Тогава ще се нагорещяваш, без да истиваш; ще гориш, без да изгаряш. При това положение, ще устояваш на всички условия и няма да губиш цената си. Само Божествените неща никога не губят цената си.

Какво представя човешката уста? — Градина, в която има хубави цветя и плодове. Устата на повечето хора е градина с малко място. Трябва ви още малко земя, да увеличите вашата собственост. С други думи казано, трябва да работите върху себе си, да направите устните си по-дебели. Човешкото сърце се нуждае от голяма, широка градина, дето да насажда своите цветя и плодни дръвчета. Без градина човек не може да бъде щастлив. Има закон, който определя размерите на всяка градина. Каква къща е тази, която няма прозорци, телефон и градина? Очите са прозорците на човешката къща, ушите — телефонните слушалки, а устата — градината, през вратата на която влизат и из-

ливат най-хубавите неща. Ако очите, ушите или устата са изкривени, това са външни дефекти, с които човек мъчно се справя. Те се отразяват на сегашния му живот. Изкуство е да можеш да изправиш устата си. С това изкуство разполагат йогите, великите адепти. Те си служат със специални методи и правила. Обикваш някого. — Защо? — За да изправиш устата си. Щом устата ти започва да се изправя, ти го напушаш — недоволен си нещо от него. Ако имаше търпение, щеше да изправиш устата си. Днес повечето хора са с неизправени, т. е. неизвършени задачи. — Защо? — Няма търпение. Тази е причината, задето устата им е неизправена. Има случаи, когато майсторът, който изправя устата ви, е по-слаб от вас, по-малко знае. Естествено е тогава да останете с крива уста.

Сега, аз зная, от какво се нуждате и какво търсите. Вие искате да срещнете ангел, който ще изправи устата ви. В него няма абсолютно никакво противоречие. Като те погледне, той знае, защо те гледа; като те слуша, знае, защо те слуша. А сега, срещне те някой и те гледа, но сам не знае, защо те гледа; слуша те, сам не знае, защо те слуша. И ти го гледаш и слушаш, без да знаеш защо. Гледаш някого в очите, без да знаеш, защо го гледаш; той те гледа, също не знаеш защо. Много просто, човекът е гладен, иска от тебе хляб. — Нека иде да работи. — Първо го нахрани, че после ще отиде на работа. Срещнеш една мома, поглед-

неш я в очите, и тя се зачерви. Човек се засрамява в два случая: когато го намериш на мястопрестъплението, или като го намериш на място, дето прави добро. Той искал да направи добро, без да го види някой. Като прави зло, също иска да мине незабелязано. И двамата казват: Не можахме да запазим тайната.

Като правиш зло, всички трябва да знаят. Като правиш добро, никой не трябва да знае. В първия случай, ти си в изба. Щом знаят хората, къде си, веднага ще дойдат да те освободят. Като правиш добро, ти си свободен, не се нуждаеш от освобождаване. Ето защо, като правиш добро, никой не трябва да знае. Като правиш зло, ти вредиш на себе си. Като правиш добро, ти си полезен и на себе си, и на другите. Значи, човек не живее само за себе си. За кого ядеш? Ако ядеш само за себе си, де остава яденето след смъртта ти? По три пъти на ден ядеш и нищо не взимаш със себе си. Де остава това, което си ял на земята? — Това не зная, но зная, че смъртта е страшна. — За онзи, който не знае, как да излиза от телото си, тя е страшна; обаче, за онзи, който знае, тя е благословение. Ако органите на твоето тело — очите, ушите, носът, устата не са добре направени, защо ти е това тело? Имаш възможност да излезеш от него. Лошо ли е тогава да умреш? В една от близките улици има един голям, добре направен апартамент — ще отидеш да живееш там.

Ще се върна пак върху въпроса за устата, главно за големината на устата. Колкото по-малка е устата на човека, толкова по-малко работа върши той. Такъв човек обещава много, но изпълнява 25%; ако устата е средно голяма, човек изпълнява 50% от обещанията си; ако устата е нормално голяма, той изпълнява 75%; ако устата е съвършена, човек изпълнява сто на сто. Кой човек има съвършена уста? — Който изпълнява всичко, каквото обещава. — Защо ни е създал Бог? — Да се учите. — Защо идат страданията? — Защото не учите. Страданията са резултат на вашия живот. И противоречията се дължат на нежеланието ви да учите. Ако учите, и страданията, и противоречията ще имат друг смисъл. Две сестри се съберат на едно място и не могат да се спогодят. Как си обяснявате това? Казвате, че не се обичат. Ето една задача, да приложите любовта. Като казвате, че не обичате някого, пазете се да не изкривите устата си. Онзи, когото не обичаш, е препятствие в твоя живот — ти трябва да го преодолееш. Не мисли, че това е проста работа. Кажеш една дума не на място, и нещо те измъчва. Откажеш да послужиш на някого, пак се измъчваш. Като не можеш да изправиш грешката си, казваш: В друго прераждане ще я изправа. — Това е механическо разбиране. Трябва ли цял живот да грешиш и да чакаш в другото прераждане да се изправиш? Започни още сега да изправяш живота си, т. е. да се прераждаш. Щом съзнаеш грешката си и започнеш

да я изправяш, ти се прераждаш вето, т. е. влизаш в нова област, в нови условия на живота. Ако не изправяш грешките си, ти не се прераждаш.

Казвате: Как живеят светските хора, като не мислят за изправяне на грешките си? Те не мислят и за прераждането. — Оставете този въпрос настрана. Аз зная, как живеят тези хора. И вие още живеете като тях. Тъй както живеете, вие не можете да влезете в Царството Божие. Животът на светските хора не се отнася към разумния свят. Светът е голям разсадник, в който човек мъчно се прославя. Днес те прославят, на другия ден те унижават. Днес младата мома се облича с булска рокля, а на другия ден я съблича, смачкана и непрана. Светът не е лош, няма защо да се бяга от него. Обаче, съзнателно трябва да се отдалечавате от нисовия път, за да не ви стеснява. Излезте във от стеснителните условия, на свобода. Тежки са някога тези условия и мъчно ще излезете във от тях. Ако кажа на учениците от задните столове да дойдат напред, а тия от предните столове да отидат назад, ще се съгласите ли? Ще отстъпите ли? Ще кажете: По-достойни ли са те от нас? Други ще кажат, че са уморени, не искат да се местят. Идете на задните места, там по-добре ще си починете. И едните, и другите се страхуват да не им вземат местата.

Казвам: Който иска да заема първите места, трябва да е готов да работи. Ще вземе едно огледало и ще си постави устата в тако-

ва положение, че сам да се хареса. Ще повтаря опита няколко пъти, докато устата му заеме право положение. После, ако иска да направи устните си червени, да спира погледа си върху млади, жизнени моми и момци, докато и неговите устни придобият червен цвят. Ще кажеш, че не се занимаваш с такива работи. Имаш право да възразяваш, ако не получиш никакъв резултат. Животът представя сбор от образи, които се отпечатват във въображението, докато един ден се реализират. Важно е, човек да мисли, да си даде отчет, кои мисли, и кои образи могат да се реализират. Има образи, които ще се постигнат в далечното бъдеще. Обаче, някои са постижими още в този живот. Не можеш ли в един живот да направиш устните си червени? — Можеш. За тази цел ще гледаш младите, жизнени хора, ще дишаш дълбоко, докато и твоите устни станат червени. Камо работиш върху себе си, ти ще станеш свободен човек. Не казвай, че ладена мисъл е лоша. Не бързай да я отблъснеш. Спри се върху нея да изследваш качествата ѝ, да видиш защо е лоша, и наистина ли е такава. Например, казваш за някого, че е хитър човек. Как позна това? Изхитрил те някъде и мислиш, че това е лошо нещо. Каква е устата на хитрия? Каква е устата на добрия? Опитайте се да нарисувате устата на добър човек. Това ви давам като задача за следния път. При това, внимавайте, каква е линията на устните му, права, или сгъната. Всеки трябва да изучава устата си, да знае,

към кой вид се отнася; да знае, какви възможности се крият в нея. Ако поставиш хубаво ядене пред някого, устните му трепват. Това показва, че той има разположение към яденето. На друг устните трепват пред хубавите дрехи, а на трети — пред хубави, интересни книги. Това трепване на устата произвежда нахлуване на кръв и, в края на краищата, устните се зачервяват. Добре е всеки да знае, кое оказва влияние върху неговите устни: храната, облеклото, или книгата. Храната възбужда един род мускули на устата — на физическия свят; чувствата засягат друг род мускули — на духовния свят; мислите засягат трети род мускули — на Божествения свят. Наблюдавайте, кои мускули на устата ви ще трепнат, когато видите човека, от когото зависи вашето бъдеще на земята. Какво ще бъде положението на вашата уста тогава? Как ще държите устата си, когато срещнете човек, когото обичате?

Искам да зная, как ще започнете любовното писмо до своя възлюбен. Ще кажете, че ще се обърнете с думата „любезни.“ Тази дума е изгубала съдържанието си. Друга дума нямате ли? Как ще си изкажете възхищението от един чист планински извор? С коя дума ще започнете? Като отидете при планинския извор, напишете му едно хубаво любовно писмо и го оставете близо до него. Който го намери, ще мисли, че е за него. Ако му хареса, писмото ви е добре написано. За следния път нека един от добрите поети между вас да напише едно

любовно писмо до извора. От устата излизат най-възвишените думи, израз на благородни и възвишени чувства. Те се дължат на мисълта и чувството на човека към Бога. Щом помислиш за Бога, сърцето ти трябва да трепне, и в душата ти да се събуди най-великото и красиво отношение към всичко, създадено от Него. Докато си представяш Бога като велик и светъл образ, всякога ще изпитваш светли и благородни мисли и чувства. Ако само с думи се обръщаш към Бога, нищо няма да постигнеш.

И тъй, щом се обърнеш към Бога с чисто сърце, непременно ще получиш отговор на молитвата си. Едно дете минава край една градина, поглежда към узрелите, червени череши и си казва: Господи, колко са хубави! В този момент от градината излиза човек, с пълна кошница череши и дава на детето. Бог всякога задоволява нуждите на човека. Достатъчно е да се обърнеш към Него с отворено, чисто сърце, за да ти отговори. Щом си разположен, ще чуеш гласа на Онзи, Който те е създал. Така е ставало със светите, затова те са понасяли най-големите страдания с радост. Казвате: Учителят може да направи всичко. — Оставете това настрана. Важно е, какво вие можете да направите. Учителят яде за себе си, и пръв Той ще опита сладостта на Божествените блага. Ако вие не ядете за себе си, няма да се ползвате от тези блага. Всички трябва да опитвате благата на живота. Вие сте събрани на едно място да учите и да изправяте грешките си.

Като изправяте своите грешки, с това заедно помагате и на близките си.

Какво се иска от вас? — Да мислите и разсъждавате правилно. Виждаш, че брат и сестра дружат. Не ги критикувай, но пожелай им да се обичат. Ако не се обичат, те не са никакви брат и сестра. Срецаш мъж и жена — пожелай им да се обичат помежду си, да ги обичат и децата им. Ако любовта не ги свързва, те не са нито мъж и жена, нито баща и майка. Щом мислиш така, мисълта ти иде от Бога. Всяка светла и възвишена мисъл иде от Бога. Тя е минала през много чисти съзнания, които още повече са я повдигнали. И лошата мисъл иде от Бога, но, като минавала през изопачените съзнания на хората, и тя се изопачила. Тогава всички я наричат лоша. Приеми тази мисъл с любов, очисти я, повдигни я, за да видиш, че и в нея се крие нещо Божествено. Бог ще се зарадва и ще те възнагради. Какво ще направиш, ако видиш, че мечка е нападнала една сестра? Ако имаш любов в душата си, ще отидеш да ѝ помогнеш, да я спасиш. Има смисъл да спасяваш една сестра, но когато мечка я тъпче. Обаче, ако не я тъпче мечка, защо отиваш да я спасяваш?

Казвате: Да говорим сериозни работи. — Съгласен съм, но вие да дадете темите за разговор. Вие ще дадете темите, аз ще ги развивам. Вие сте напръщели от богатство, не знаете, де да го пласирате. Обаче, нуждаете се от среда, в която да се проявите, и банка, в която да вло-

жите своя капитал. Използвайте и най-малкия случай за проява на вашия ум и вашето сърце. Ако се натъкнете на злото, турете срещу него доброто; ако се натъкнете на омразата, турете срещу нея любовта. Значи, доброто се регулира със злото, а злото — с доброто; омразата се регулира с любов, а любовта — с омраза. Например, мислиш: Ще бръкна в касата на този богат човек, да извадя нещо оттам. Спри се и кажи: Ще прибавя нещо към парите на богатия. Казваш: Мразя този човек. Помисли: Защо да не го обикна? Каква мисъл е тази, която не може да измени лицето ти, да го направи по-красиво? Какви чувства са тези, които не могат да изменят твоето настроение, да станеш весел и радостен?

Изучавайте устата на човек, който обича удоволствията. Линията на горната устна в него с много извита. Колкото повече се отказва от удоволствията, толкова повече линията се изправя. Приятно е да гледате лице, чиито мускули изразяват вътрешния живот на човека. Там всеки мускул е в движение, обаче, движението на мускулите е хармонично. Приятно е да видиш лице, на което е изразена дълбока мисъл. По лицето на човека трябва да четеш, като по книга. Дали той преживява радост, или скръб, всичко е написано на лицето. Не можете да се освободите от влиянието на такова лице върху вас. Всеки човек с будно съзнание е носител на Божественото. Ето защо, като срещнеш такъв човек, ти не искаш да видиш неговия гърб —

лицето му искаш да видиш. На него е отпечатан проявеният човешки живот. Непроявеният очаква бъдещето. За предпочитане е човек да се прояви, макар и да сгреша, отколкото да остане не проявен. Като греша, човек вижда своите недостатъци и лесно ги изправя.

Днес всички хора искат да бъдат красиви: лицата им да са правилни, живи, изразителни; очите и веждите също да бъдат красиви. Кои вежди са красиви? — На младите. Линията на веждите е извита нагоре. На старите хора тази линия се извива надолу, като у песимиста. Обикновено, старият човек е песимист. Старият човек казва: Свърши се моята работа, повече няма какво да правя. — Отново ще се подмладиш, и сам ще избереш формата — мъж, или жена, в която ще дойдеш. Следователно, още сега можете да определите бъдещето си. Това зависи от вашите мисли, чувства и желания. Каквото мислите, това ще стане; каквото чувствувате, това ще стане; каквито желания имате, това ще реализирате. Като се раждате и прераждате, ще постигнете всичко, което желаете. Не се страхувайте от прераждането, но работете, за да използвате всички благоприятни условия, които ви се дават. Можеш да се прераждаш физически, духовно и умствено или Божествено. Правилно прераждане е това, за което Христос говори: „Ако не се родите от вода и Дух, не можете да влезете в Царството Божие.“ Не се отказвайте от сегашния си живот и да разчитате на бъдещия. Каквото сегашният живот ви

предлага, използвайте го разумно и съзнателно. Щом имате свободно време, вземете огледало и правете упражнението.

Вчера слънцето показва всичката си любов към нас. Чрез лъчите си то ни изпращаше своите целувки. В целувките му се крие знание и сила. Така то изявява своята мисъл. Значи, слънцето е носител на разумната и права мисъл. Като приемеш една негова мисъл, ти трябва да му отговориш. Слънцето те пита: Какво правиш на земята? Какво ще му кажеш? Бог запита Илия: Какво правиш тук? Илия отговори: Господи, от ревност към Тебе, направих една грешка и дойдох тук да ме научиш, как да я изправа. Избих 400 пророци. Бог проговори на Илия, но той закри лицето си, не можа да издържи на Божията Любов. Засрами се Илия и закри лицето си. Човек се срамува, когато съзнава, че не прави това, което Бог иска от него.

Често идат при мене братя и сестри, искат да ги приема. Казвам, че съм зает, но те настояват, искат някакъв съвет. Аз си мисля: Вместо да се явявам и казвам, че съм зает, по-добре да изчезна пред очите им и да не знаят де съм. Добре е, когато съм зает, да дам една стомна на този брат и да му кажа: Моля ти се, донеси една стомна вода от Витоша и, като се върнеш оттам, ще поговорим. Ако дам израз, че съм недоволен от него, дето ме безпокои, сам ще си причиня вреда. Като се разговаряш с някого, трябва да знаеш, как да свиеш

устата си. Тя е място на любовта. Следователно, не можеш да приложиш любовта в нейната пълнота, ако не си господар на устата си. Не можеш да погледнеш човека, както трябва, ако не си господар на устата си. Значи, между устата и очите има известно съответствие. Ако си неразположен, вземи една чиста кърпа, топла вода и измий устата си. Така ще промениш състоянието си. После, със чиста, суха кърпа изтрий устата си.

Сега, през пролетта и лятото, когато има плодове, правете опити с тях, да видите, какво влияние ще оказат те върху устата. Вземете една хубава череша, погледайте я отдалеч и леко я приближете до устата си. Правете така с всички плодове, да видите разликата между тях.

В Индия има факири, които размишляват по цели дни. Те посвещават живота си на съзерцание, а вие не сте готови да отделяте всеки ден по половин или едни час за работа върху себе си. Ето, Ганди е предприел пост от 21 дни, да се пречисти вътрешно. Всички велики хора постят, пречистват се и физически, и душевно. Ето защо, ако опитът за устата ви е присърце, правете го. Който има любов в себе си, да направи опита; който няма любов, да го остави.

Ако си недоволен, измий устата си няколко пъти наред. Както виждате, опитът е прост. Ако си доволен, пак измий устата си.

Т. м.

*

33. Лекция от Учителя, държана на
3 май, 1933 г. София. — Изгрев.

Живите линии

Размишление.

Ще прочета 1 гл. от посланието към Ефесяните, от 14 ст. до края.

Тема за следния път: „Защо човек мисли, чувствава и действа“?

Едно важно правило за живота: Не говори, докато не си обмислил това, което ще кажеш. Не говори, докато не си почувствувал това, което ще кажеш. Ако говориш преди да си мислил и чувствувал, ще приличаш на пукнатата стомна. И така можеш да говориш, но не по собствения си ум, по собственото си сърце и по собствената си воля. Речта е права и истинна, когато говориш по собствения си ум, сърце и воля. Да говориш отделни думи — любов, мъдрост, светлина, живот, ядене, това не е реч. Думите трябва да се съчетават по известни правила и закони в едно цяло; само така те придобиват съдържание и смисъл. Какво ще разберете, ако напишете отделни букви и срички? Като се съединят буквите в срички, и сричките в думи, тогава си съставяме понятие за нещата. Това, което си учил в първо отделение — букви, срички и отделни думи е изживяло своето време. Ще вървиш напред.

Някога майка ти те е повивала в пелени, люлеела те е, обличала и хранила, носела на ръце, но днес ти сам ще вървиш, сам ще се храниш и обличаш, сам ще се грижиш за всичко. — Мъчен е животът. — Когато животът на човека стане мъчен, това показва, че той се грижи сам за себе си. Когато близките му се грижат за него, животът му е лек и радостен. Религиозният се пита, защо Бог е направил света така. Светският се пита, защо хората постъпват така. Това са човешки разбирания. Всеки мисли, че постъпва право. Даже и като греши, той пак мисли, че е прав. Като се намери в затруднение, той се оправдава с условията, с окръжаващата среда и т. н. Друг се оправдава с хората, те го заставяли да постъпва по един, или по друг начин. Обаче, стане ли въпрос да направи добро, той казва: Не съм в състояние да направя това добро. Питам: Как можеш да грешиш, а не можеш да правиш добро? Това е старо разбиране. Ще се откажеш от старото и ще служиш на новото, в което доброто е основа на живота.

— Коя мисъл наричаме добра? — Която гради. — Кое чувство е добро? — Което доставя материал за градеж. — Коя воля е добра? — Която помага за развитието на човека. За да познаеш, кога мисълта, чувствата и постъпките ти са прави, оглеждай се често в огледало. Правата мисъл предава светлина на лицето; правото чувство осветява телото, а правото действие хармонизира движенията. Ако

ходиш и се клатиш като гемия на една и на друга страна, в тебе има нещо неуравновесено. Защо пияният залита като върви по улицата? Защото виното го води, а не той сам. Виното му диктува, накъде да върви. Докато се водиш по чужд ум и се блъскаш на една и друга страна, вината е във виното. Ти не си господар на себе си, други те управляват.

Сегашните хора искат да живеят охолно, всичките им работи да бъдат уредени. Това е механическо разбиране на живота. Когато детето е изопачено от родителите си, външният свят ли е виновен за това? В семейството има нещо развалено. Щом се махне причината, домът е хубав, животът в него е приятен. Светът, в който живеем, е красив, уреден, но във вас има нещо неуредено. За оправдание на това, казвате, че външният свят е лош. Не, светът, създаден от Бога е добър. Ако Той живее във вас, и вашият живот ще бъде добър. Бог е неизменен. Следователно, ако някога грешиш, причината на това се крие в неразбирането на Божията мисъл. — Измъчих се. — Много е естествено, носиш товар, който не е за твоите сили. Лакомията, да спечелиш пари, те кара да работиш много. Какво си спечелил? В края на краищата, нищо особено не си спечелил. — Тогава да бъдем добри. — Това е стара мисъл. Ако отсега нататък искаш да бъдеш добър, закъснял си много. Трябва да съзнаваш, че си добър. Че си кален, това лесно се оправя. Че си престъпил нещо, и това се изправя лесно.

Турил си някои камъни не намясто. Ще ги поставиш на мястото им, и престъплението ще се изправи. Казано е в Писанието: „Господ ще заличи всичките ви престъпления.“ За онзи, който разбира нещата, грехът лесно се измива. Любовта изправя всички погрешки. Някой ти казал една обидна дума, и ти я помниш цял живот. Случва се, кракът ти се ступва. След време оздравяваш и всичко забравяш, но обидната дума носиш в сърцето си. Защо и нея не забравиш? — Защото не обичаш човека, който ти я казал. Ако го обичаше, от тази дума помен нямаше да остане. Повечето хора помнят лошите, обидните думи, а добрите забравят. Какво представя обидната дума? — Земя с голямо пространство — богатство. Бъди умен да използваш това богатство. Не допускай лошото в ума си. Стреми се към новото.

Новото разбиране има степени на прояви. То не се извява чрез вкуса, но чрез стомаха. Новото разбиране не се извява чрез чувствата, но чрез сърцето. Новото разбиране не се извява чрез мислите, но чрез ума. Вкусът се изменя, чувствата се изменят и мислите се изменят. Следователно, те водят човека към погрешките. Обаче, стомахът, сърцето и умът са неизменни. Те са мярка в живота. Стомахът, умът и сърцето никога не грешат. Като говоря така, аз имам пред вид онзи стомах, онова сърце и онзи ум, които Бог първоначално е създал. В създаденото от човека има нещо покварено. Човешкото сърце се е отклонило от правия път,

затова греша. Това, което Бог е създал, е чисто, неизменно и красиво. В човешкото, обаче, има нещо изопачено. Мразиш някого и на лицето ти се отпечатва омразата. Ти правиш различни гримаси, които показват твоята омраза. Чудя се, отде сте научили тези гримаси. — Какви гримаси правим, когато обичаме някого? Любовта и обичта имат израз. Те никога не се предават с гримаси. — Какъв е изразът на любовта? — Това не се предава с думи. Някои неща имат външен израз и по тях лесно се четат. Например, ако ръката ти е студена, това показва преодоляващото влияние на ума; ако е топла, преодоляващо влияние има сърцето; ако ръката ти е в движение, преодоляващо влияние има волята.

Външният израз на нещата определя вътрешното им съдържание и смисъл. Например, приближаваш се към огъня и казваш: Много е горещо, не ми е приятно да седа до него. Някога огънят е равномерен — приятно ти е да седиш до него. Същото се отнася и до ръката. Пипнеш една гореща ръка, не ти е приятно, има нещо болезнено в този човек. Пипнеш друга ръка, приятно ти е — здраз е този човек. Някога ръката е гореща и суха, или гореща и влажна, или гореща, без да е суха или влажна. Това са човешки състояния. Добре е, ръката да бъде мека и пластична, да изтича от нея живот и енергия. Няма да се впускам в подробности, но казвам, че трябва да умекчите кожата си. Вашата кожа е доста огрубяла. От нея се съди

за мислите и чувствата на човека, както и за неговите прояви. Когато бият хората, когато страдат, това става с цел, да им се предаде повече мекота. Мислят, че меката кожа на ръката е признак на мързел. Не е така. Мързеливият няма мека ръка. Мързелив ли е този, който мисли за любовта? Той е видял нещо изопачено в любовта, и това му дава повод да мисли за нея. Казват за него, че е захласнат. Не е захласнат, мисли човекът. Какво ще кажете за онзи, който няма никаква идея и по цели часове се рови в живота на хората, като къртица. Трудолюбив ли е той?

Днес хората се делят на две партии: Първата гледа на труда като на мъчение, а втората го нарича свещен труд. Същото се отнася и за работата. Само онзи работи, който има силна мисъл. Като започне да работи, с мисълта си той извиква стотици хиляди хора, да работят заедно с него. Ако гледаш на работата като на мъчение, ти нямаш силна мисъл. Ти всякога ще работиш сам, и работата ти ще бъде безрезультатна. Докато живееш на земята, твоите мисли, чувства и постъпки трябва да имат отзвук. Това наричам акустика на живота. Ако твоите мисли, чувства и постъпки нямат отзвук, те не са прави. Трябва да имаш отзвук отвън и отвътре. Тогава ти пръв ще одобряваш своите мисли, чувства и постъпки. Тогава твоят живот ще има отзвук и в Божия. Ако с твоята крива мисъл искаш да обърнеш внимание на Бога, ти си в положението на дете, което, при всички

условия, иска да бъде обичано. Как ще обичаш едно изопачено дете? Ако вършиш Божията воля, и мисълта, и чувствата ти са съгласни с Неговите мисли и чувства, ти си на прав път. Бог всякога ще те обича. Казваш: Трябва да обичам някого. Какво разбираш под „обич“? Да обичаш някого, това значи, да го озариш с мисълта и чувствата си, както слънцето ни озарява със своята любов. Какво прави слънцето? — Осветява целия свят. Докато слънцето грее, всичко наоколо е светло. Това е любов. Като срещнеш човека, намери в него нещо светло, красиво. Тогава тази среща е приятна и на тебе, и на него. Той никога няма да те забрави. Посочете ми един човек, който да се радва, че ви е срещнал. Аз не очаквам отговор, само задавам въпроса. Вие казвате, че сте срещнали някого, че сте се разговаряли повече или по-малко време, но аз не виждам лицето ви да е озарено. Такива срещи са отживели времето си. Да срещнеш един човек и да се зарадваш, това не значи, да го спреш на пътя и да се разговаряш. Може да го срещнеш и да се разминеш, както прави светлината. Тя отделя за всеки човек по една триста хилядна част от секундата. И това задоволява всички. Никой не измерва, никой не следи, колко време е седяла светлината при него, но е доволен. За този кратък момент, светлината дава толкова много на човека, че с години той мисли за нея. За този кратък момент, тя изминава един километър път.

Често питате, какво да работите. За онези, които искрено желаят това, нека изучават лицето си. Така те ще се научат да мислят и чувствуват правилно. Повечето хора са осакатили мисълта си. Не знаят, коя мисъл е права. Всяка Божествена мисъл е права. — Коя мисъл е Божествена? — Всяка мисъл, която дава светлина, е Божествена. Всяко чувство, което дава топлина, е Божествено. Всяка постъпка, придружена с хармонични движения, е права. Правата постъпка внася потик, импулс в човека. Дай път на най-малкия импулс в себе си. Посей и най-малката красива мисъл в своя ум. Дават ти една ябълчна семка. Посей я в почвата на твоята градина. След една година тя ще израсте, а най-много след четири-пет години, ти ще се убедиш, че ябълката е хубава. Трябва ли сега да се съмняваш в нея? Като опиташ истината, ще се освободиш от подозрението си. Никога не подозирай баща си и майка си. Ама в Писанието било писано, че в грях те заченала майка ти. Ако, наистина, майка ти те е заченала в грях, имаш право да я подозираш. Но ако си човек, който търси истината и трябва да я намери, ти си роден от майка и баща безгрешни. Тогава нямаш право да ги подозираш.

И тъй, когато в ума ти се ражда лоша, престъпна мисъл, знай, че вината е в тебе. Ти си се отклонил от правата и чиста мисъл. Помни: Твоята мисъл трябва да бъде права; твоето чувство трябва да бъде право, и твоята

постъпка трябва да бъде права. В дадения случай, ти си баща и майка на своите мисли и чувства. Ако се поколебаш и отклониш, вината е в тебе. Кажи си: Ако искам, мога да направя престъпление; ако не искам, няма да направя — от мене зависи. Щом стана съдружник на дявола, мога да извърша големи престъпления. Ако се откажа от това съдружие, никакво престъпление няма да направя. Знай, че ти си фактор на твоя живот, тебе държат отговорен. Като направиш връзка с зъл човек, зло ще правиш; като направиш връзка с добър човек, добро ще вършиш. Трябва ли да се оправдаваш за злото със слабата си воля? Такава философия не се позволява. Щом имаш воля да правиш добро, ще имаш воля и да не правиш зло. Аз не ви упреквам, но като погледна лицето на някого, чета, колко пъти е бил в съдружие с дявола, и колко пъти е бил в съдружие с Бога; колко пъти е бил слуга на дявола, и колко пъти — слуга на Бога. И когато се оплакваш от господаря си, казвам: Лош е твоя господар, защото е дявол. Ако е добър господарят ти, Той е Бог. Питаш: Защо някога съм добър, а някога лош? При добрия господар ти си добър слуга; при лошия господар, ти си лош слуга. Какъвто е господарят, такъв ще бъде и слугата.

За да определите посоката на вашата мисъл, служете си с отвеса, т. е. с перпендикуляра. Този отвес аз наричам живот. Той показва пътя, по който разумните същества се

изявяват. Ако не знаете този път, никакво добро не можете да направите. Това е тъй нареченият „тесен път“. Щом влезете в този път, вие вече знаете, как да постъпвате. Там всяко нещо е строго определено. Например, ако лицето ти е 18 см. дълго какви трябва да бъдат ушите ти? Какво е отношението на ушите спрямо отнеса на лицето? Какво е отношението на носа и устата спрямо този отвес? Между лицето, очите, ушите, устата, носа трябва да има хармонично съчетание. Дето има външна хармония, там и вътрешните прояви са хармонични. Там заблужденията са изключени. Невъзможно е да живееш в дисхармония и да си добър. Може да те нахранят добре, да си задоволен, но това е временно състояние. Това не показва, че си добър. Ще бъдеш по-близо до истината, ако, след като ти причиня някаква пакост, ти запазиш доброто си разположение.

Не всякога самочувствието е верно. В него все може да се яви известно отклонение. Искаш, като срещнеш някой познат, да те погледне с усмивка и разположение. Ако те погледне строго, мрачно, ти не си доволен. Че кое лице е мрачно, и кое — разположено? Всякога ли усмивката е свързана с доброто разположение на човека? Според някои физиогномисти, едно лице е мрачно, но, в същност, не е така. Това е само отношение между сенки и светлини. Добрият човек има нещо неизменно в лицето си, една неизменна линия, която при всички случаи трябва да разпознавате. Човек трябва

ва да знае, каква поза да заема при всеки даден случай. Приятна поза е тази, която е в хармония с отвеса на живота. Като спазвате тази поза, постепенно ще се приближавате към правия път. От тази точка нещата се виждат ясно и определено. Докато си при отвеса на живота, ти си далеч от всички смущения и противоречия. Отдалечиш ли се от него, губиш всяка опора в живота си. Ставаш страховлив, неуверен.

Като ученици, изучавайте хармоничните движения. Ако не разбирате видимия свят, с всички съзнателни и несъзнателни движения, как ще разберете невидимия? Седиш замислен и стискаш устата си. Какво ще постигнеш с това? По-добре да отвориш устата си, като паток, отколкото да я стискаш. — Не искам да бъда глупав паток. — Не е глупав патокът. Един паток хванал плъх и го гуркал във водата дотогава, докато го удавил. Защо направи това? — За да запази малките си. Глупав ли е той? Животните са азбука на великата природа. Патокът е една от буквите на тази азбука. Щом е на мястото си, той има велико предназначение. Гълъбът, кокошката са букви от същата азбука. Кокошката обича да рови. С това тя иска да каже на човека: Рови, докато намериш нещо ценно! Тя е символ на щедрост. Дай на кокошката една крина жито и виж, какво ще направи. Тя ще разрови житото, ще се нахрани и оставя за другите, с което казва: Като се нахраниш,

остави и за другите. Тя рови с краката си, които са символ на добродетелите. Значи, рови с доброто, т. е. работи с доброто, за да го развиваш.

Казано е: „Познай себе си!“ Как ще се познаеш, ако не си изучавал органите на лицето си? Достатъчно е да изучиш ухото си, за да познаеш, какъв си. Същевременно ще познаеш и своите деди и прадеди. Ще разбереш, къде са направили те отклонение в своя живот и къде ти си направил. Ще извикаш дядо си и ще му кажеш: Ти си направил отклонения в умствения свят. Трябва да се върнеш назад да ги изправиш. — Как ще извикаш дядо си? — По телефона. Има един вътрешен телефон в човека, чрез който той се съобщава със съществата от невидимия свят. Тези съобщения стават много бързо. В духовния свят телефоните работят бързо. Щом туриш слушалката и започнеш да се молиш, веднага ще получиш отговор.

Една млада сестра разказваше, че един момък от високо произхождение, гледал на нея като на свой идеал. Но един ден се разсърдил нещо и изказал недоволство от нея, Тя го запитала: Как може да ти бъда идеал и да си недоволен от мене? Значи, той се усъмнил в нея. Как е възможно, човек да се съмнява в своя идеал? Идеалът никога не се изменя. Мислиш ли, че като обичаш някого, ще изгубиш нещо? Ако мислиш така, ти не разбираш живота. Човек е колективно същество. Следова-

телно, като обичаш едного, същевременно ти обичаш и онези същества, които са свързани с него. И те ще те обичат. — Аз се излъгах в любовта си. — Ти не разбираш любовта. Единственото нещо, в което човек никога не се лъже, е любовта. Ако не обичаш, това е друг въпрос. Радвай се, че обичаш. И този, когото обичаш, също трябва да се радва. Искаш да заставиш насила някого да те обича. Това е невъзможно. И да ти каже, че те обича, това е само на думи. Любовта не търпи нито насилие, нито тълкуване.

Една млада мома турила китка на лявото си ухо. Може да я тури и на дясното си ухо. Някога китката е червена, някога синя, жълта. Хората тълкуват, защо турила китката на лявото ухо, защо на дясното; защо китката е червена, защо бяла и т. н. Червената китка показва, че момата има живот в себе си. Жълтата китка показва, че е умна. Като влезе в дома на своя възлюбен, ще внесе ред и порядък. Краските на цветята имат определено значение. Затова жените, особено, менят цветовете на своите дрехи. Старата жена казва: Дотегна ми черният цвят. — Носи светли дрехи. Яж повече спанак и коприва, и косата ти ще се почерни. Телото е интересен обект за изучаване. То е малка вселена, в която стават различни промени. Човешкото тело е синтез на всички процеси в природата. Ако познаваш телото си, ще познаваш видимия и невидимия свят. Ако познаваш окръжаващите, ще разбереш цялата все-

лена. Ако не разбираш хората, ангелите още по-мъчно ще разбереш. Външно, ангелите си приличат, а вътрешно, коренно се различават. Хората външно се различават, а вътрешно си приличат. Следователно, ще започнеш от хората. Първо, тях ще изучаваш. Казваш: Този човек е добър. — Как позна, че е добър? — По ухото. Лявото му ухо е добре оформено. — Значи, сърцето му е добро. Ако и дясното му ухо е оформено, умът му е добър. Щом умът и сърцето са добри, и волята е добра. Горната част на ухото има отношение към ума; средната има отношение към сърцето, а долната — към волята. Често волята разваля работата. Затова, като сгрешниш, дръпни долната част на ухото си. Ако си болен, дръпни долната част на едното и на другото си ухо и кажи: Ще оздравея.

Като ученици, работете върху хармонията между ума, сърцето и волята. Само така ще служите на хората, само така ще служите и на Бога. Ако си слуга, ще гледаш да хармонизираш мислите, чувствата и постъпките си с тези на своя господар. Тогава, каквото пожелаеш, той ще бъде готов да го изпълни. На същото основание, казвам: Хармонизирай своите мисли, чувства и постъпки с тези на Господа. Само така молитвата ти може да бъде чута.

В миналите лекции говорих за ухото, за носа, за устата. Сега наблюдавайте челото си. Горната крива линия на челото наричам линия на въображението. Между веждите, при горната част на носа, се намират понякога една, две

или три отвесни линии. Който има една линия, показва, че е крайно справедлив в дребните работи. Ако има да ти дава пет пари, непременно ще ти ги върне; ако имаш да му даваш пет пари, ще си ги вземе. Който има две успоредни линии, показва, че личните чувства у него са добре регулирани. Той е честен. Някога тези линии са наклонени под ъгъл. Изобщо, дали имаш една, две, или три линии, това е една придобивка. Някои хора нямат нито една линия; у други са в проект. Ако не прилагате честността, двете линии постепенно изчезват. Ще кажете, че имате много линии на лицето си. Да, но тези линии са признак на безпокойство. Безпокоиш се за вятъра, който духа. Безпокоиш се, че работите не се оправят. Не се безпокой, след две-три години ще се оправят. Светът е едно голямо предприятие, управлявано от Бога. Ти си чиновник в това предприятие. От тебе се иска само едно: да мислиш, да чувствуваш и да постъпваш правилно. Щом спазваш това, работата ти е оправена. Ако не спазваш, непременно ще закъсаш. Знай, че светът никога не може да фалира.

Помни, че имаш ум, който мисли право, сърце, пълно с добродетели, и воля, която преодолява всички мъчнотии. Носи тези мисли в себе си, докато оживеят. Това изисква Божественото в човека. Спирай вниманието си на Божественото в човека, а човешкото остави настрана. Няма по-мъчно нещо от това, да опра-

вяш човешкото. В това отношение, аз имам много опитности. С човешкото мъчно се работи, а с Божественото — лесно и приятно. Дойдеш ли до човешките разбира́ния, прати ги при дядо си и баба си. — С какво да работя тогава? — С новото, за което сега ви говоря. Тури го в торбата си и върви напред. Досега си сял стари семена, отсега ще сееш новото семе на живота. — Ние очакваме да дойде Христос на земята, да оправи работата.—Това е механично разбиране. Христос казва: „Аз съм с вас до скончанието на века.“ Защо Го очаквате сега да дойде? Вие се страхувате от дявола, но и той работи на земята. Приложи своите добри мисли, чувства и постъпки и ще успееш. Божествената наука е достъпна само за онези, които разчитат на своя светъл ум, на своето добро сърце и на разумната си воля.

Какво е нужно на художника? Първо, той се нуждае от едно чисто платно. Ако има четка и бои, а платно няма, той нищо не може да нарисува. И вие, като художника, ще създадете в съзнанието си чистото платно и ще започнете да рисувате. Останалите неща — четка, бои са на ваше разположение. Рисувайте красиви образи, за да разберете, какво представя истинският човек. В него ще видите вложените от Бога добродетели. Така ще познаете човека външно и вътрешно. Във външните, видимите чърти има изключения; във вътрешните, невидимите няма никакво изключение. Като упова-

ваш на невидимите чърти, всичко можеш да постигнеш и тогава смело ще кажеш: Всичко в живота е постижимо.

Т. м.

*

34. Лекция от Учителя, държана на
10 май, 1933 г. София. — Изгрев.

Въжделения на душата

Размишление.

Тема за следния път: „Защо човек обича богатството, а презира сиромашията?“

Като пишете темата си, изнасяйте най-съществените мисли, най-ценното върху нея. Много неща могат да се пишат, без да се изнесе същественото. Обаче, важно е същественото в темата. Кое е същественото при съграждането на една къща? — Основата и материалът за нея. — Кое е същественото за дишането? — Въздухът. — Кое е същественото, което задоволява жаждата на човека? — Водата. — Кое е същественото за запазване топлината на телото? — Облеклото. — Защо се облича човек? — За да запази телото си от външните неблагоприятни условия. Голият се излага на големи страдания. Причината за пропадането на първия човек беше голотата му. Той беше подложен на изпит и пропадна. Голотата се отрази на съзнанието му, затова той не издържа изпита. В съзнанието му имаше нещо неустойчиво. Значи, истинската причина за пропадането на първия човек се крие в неговото съзнание.

Като се говори за същественото, ще го различавате от несъщественото. Да бъдеш обле-

чен, това е съществено, обаче, да туряш на дрехата си ширити, панделки, украшения, това не е съществено. Да пиеш вода, това е съществено; трябва да задоволиш жаждата си. Да пиеш вино, ракия, това не е съществено. Да ядеш хляб, това е съществено, трябва да задоволиш глада си. Да ядеш пишна храна, това не е съществено. Пишната храна има отношение към вкуса, а хлябът — към глада. Само същественото дава светлина на човека и определя посоката на неговите мисли. — Защо човек мисли, чувствава и действа? — Ето един въпрос, върху който трябва да мислите, и сами да си отговорите. Питам: Може ли човек да не мисли, да не чувствава и да не постъпва? За да мисли човек, все трябва да има някаква основна, подбудителна причина. — Каква е тя? — Там е философията, да се намери тази причина. За да чувствава, пак трябва да има някаква подбудителна причина. Чувствата на сегашните хора наричам вкус. Имаш желание да се облечеш — веднага иде вкусът да определи, как да се облечеш и какъв цвят да бъде дрехата. Мислете върху въпросите: защо човек яде, защо се облича, защо диша, защо пие вода. Ще кажете, че облеклото го предпазва от външните условия. Така е. Яденето пък помага за неговото растене. — И това е верно. Обаче, за растенето е нужно дишане. Без въздух човек не може да расте. И без мисъл също не може да расте. Значи, храната, въздухът, водата, светлината, мислите и чувствата са главни фактори

за съграждането на човешкия организъм. Като яде, като диша, като мисли и чувствава, човек разрешава по-лесно въпросите на живота, отколкото без храна, без дишане, без мисъл и чувстваване. При това, мисълта и чувстваването трябва да бъдат правилни.

Какви въпроси разрешава човек? — На това може да се отговори следното: Частта никога не може да обхване цялото. Никой няма ясна представа за целокупния живот. Даже отделният човек няма представа за себе си. При сегашното си развитие, човек познава отчасти своето тело; какво представя неговият физически, духовен и умствен живот, и за тях знае малко. Даже и учените, и духовните хора знаят малко за телото си и за процесите, които стават в различните системи. Те изучават всичко това в подробности, но същественото не знаят. Има нещо скрито и за самите тях. Има нещо в човека, което не се подава на изследване от сегашните учени. В такъв случай, невежеството е общо за всички. Сега вие лягате и ставате с мисълта, че много знаете. — Имате знания, но същественото не знаете. Щом се домогнете до същественото, всички въпроси се разрешават.

Защо човек дохожда мъчно до същественията неща? — Много естествено. Как ще обясниш една идея с думи? Как ще я докажеш? Колкото логически да мислиш и да говориш, все ще остане нещо неразбрано. Казваш на едного: В софийско някъде е заровено голямо богатство. Като го намеря, ще живея като цар.

Какво разбра този човек? Нищо не разбра. Софийско е голяма област. Важно е, де е това богатство, колко е голямо, може ли да се намери и, ако се намери, ще остане ли в твоите ръце. Знаеш нещо, но с това знание нищо не се постига. Друг е въпросът, ако точно определят мястото на заровеното богатство. Въпросът става по-ясен. Най-после могат да кажат още по-точно: златото се намира в една площ от 100 кв. м. широчина и 10 м. дълбочина. Въпросът става още по-ясен. Един ден, когато стъпиш върху богатството и не отстъпваш нито милиметър от това място, ти си дошъл до същественото. Следователно, докато хората се движат от едно място на друго, те са далеч от истината. Щом престанат да се движат, щом не се мърдат от мястото си, те са намерили истината.

Като ученици, вие се стремите към повече знания и, ако ги придобиете, ще мислите, че сте учени хора. Значи, ще научиш науката за ухото, за носа, за окото и устата, но ако не приложиш това знание, нищо не си придобил. Има смисъл да знаеш много, но да помагаш с това знание и на близките си. Един велик художник трябвало да рисува един милионер американец, който му обещал голямо възнаграждение, ако го нарисува добре. Художникът, уверен в своите способности, приел поръчката. Всеки ден ходел в дома на американеца да му позира. Портретът бил почти готов, но за голяма изненада на художника, не могъл да нари-

сува добре носа. Днес схване добре линиите на носа, на другия ден вижда нещо особено, някакъв наклон надясно, или наляво. Отчаян, той казъл на милионера: Извинете, господине, носът ви не мога да рисувам. Никога досега не съм имал такъв случай, да рисувам толкова неустановен и подвижен нос. — Много естествено, носът ми е изкуствен. Вината е в моя нос, а не във вашето изкуство. Вината ви е само в това, дето не познахте, че носът ми е изкуствен.

Казвам: И в природата съществуват изкуствени неща, които не са съществени. Има изкуствени очи, нос, чело, но те не са от значение. Какво ще научиш, ако рисуваш изкуствени неща, маски и др.? — Нищо особено. — Следователно, ако рисуваш нещо, да е такова, което никога не се мени. Това е съществното. С други думи казано: Ще рисуваш човека в неговата първична същина. Ще рисуваш човека в неговата неизменна форма, без никакви прибавки и украшения. Каква дреха е тази, с редица дупки и копчета? Това са несъществени неща. Днешната мода изисква дупки, копчета, джобове на дрехите. Обаче, в бъдеще дрехите няма да имат никакви прибавки. Време е да се освободите от всички излишни неща, останали от ред поколения, от деди и прадеди. Когато се освободите от излишъците във вашия ум, сърце и воля, ще започнете да мислите право.

Млада мома се жени за богат, възрастен човек. — Защо? — Иска да стане богата на-

следница. Тя очаква той да умре и да наследи богатството - му. Това е крива мисъл, резултат на наслоявания от миналото. Богатият мъж умира, но тя нищо не получава, остава излъгана. Който се жени за богатството, в края на краищата остава излъган. Повечето жени се женят за богатството на мъжа, а не от любов към него. Малко жени се женят по любов.

Когато създаде Адам и Ева, Бог ги постави в рая, в голямо изобилие, да бъдат свободни и независими. Ако не бяха свободни, те нямаше да сгрешат. Като свободни и независими, те се разхождаха из рая, ядеха от всичките плодове и се радваха на живота. Един ден Ева среща учения адепт в рая и започнаха да се разговарят върху големи философски въпроси. Главният въпрос се движел около ябълката, т. е. около забраненото дърво. Ева се заинтересувала, защо адептът се отличава от тях, защо е толкова хубаво облечен. Той отговорил: Едно време и аз бях като вас, но откак ядох от това дърво, станах като Бога. Ева пожелала и те да станат като Бога и претъпила закона: яла от забраненото дърво и дала от него и на Адама. В този момент те разбрали, че са голи. Ушили си дрехи от листа и се скрили от погледа на Бога. И до днес хората грешат като Адам и Ева.

Сега и вие, като младата мома, очаквате някакво богатство от школата. Не, школата нищо няма да ви даде наготово. Ако учиш, ще придобиеш знание. То ще те научи да мислиш

правилно. Каквото е отношението ви към физическия свят, такова ще бъде и към Божествения. Знанието, което придобиете на физическия свят, ще ви приготи за Божествения свят. Ако първите човеци бяха уважили заповедта на Бога, да не ядат от дървото за познаване на доброто и злото, те щяха да придобият новото, истинското знание. Те щяха да ядат от дървото на живота. Едно се искаше от тях: да проявят послушание, да се откажат от плода на забраненото дърво. Обаче, те не издържаха. Предпочетоха пътя към познаване на доброто и злото, отколкото пътя към вечния живот. Ако Бог не беше дал тази заповед, човек щеше да остане в едно средно положение — без никакъв прогрес. Представете си е, но дете, което живее на земята хиляди години и не расте. Какъв смисъл има неговият живот?

Днес често се говори за саморазвитие и самопознаване. Скрытият смисъл на тези гонения означава, какво трябва да бъде отношението на човека към Божествения свят. Това едва сега започва. — Нищо ли не сме придобили досега? — Придобили сте нещо, но трябва да продължите по-нататък. Щом си влязъл в училището, ще се учиш да рисуваш. Като излезеш от училището, през целия си живот ще рисуваш. Доколкото можеш да въплътиш онова, което Бог е вложил в тебе, дотолкова ще бъдеш велик художник. Има картини съдържателни, има картини и без съдържание. Например, гледате на човека, като на картина, и каз-

вате: Устата на тая картина е хубава; очите, носът са хубави. Гледаш една уста и казваш: Тази уста може да изкуси човека. — Тази картина може да се предложи само на голям мъдрец, на учен човек, който няма да се изкуси. Кой се изкушава днес? — Адам. — Още кой се изкушава? — Ева. Тя яде от забранения плод и даде на Адама. Който взима, е слаб; който дава, е силен. Само слабият се изкушава. Щом пожелаеш да вземеш нещо, ти си подложен вече на изкушение. Такъв е законът на необходимостта. Следователно, ти можеш да взимаш само от онзи, който те е родил. Неговото даване е безопасно. Вземеш ли нещо от онзи, който не те е родил, ти си в опасност. Светът е безопасен дотолкова, доколкото можеш да възприемеш Божественото от него. Не можеш ли да възприемеш Божественото, изкушението иде. Същият закон действува и в знанието. Изобщо, човек не е свободен от изкушението. Имаш добро разположение на духа; мислиш, че всичко си придобил, но в един момент те подлагат на изпит и не можеш да го издържиш. Защо изгуби разположението си? — Защото беше в градината и не можа да издържиш изпита си. Недоволен си, отчаян си, не знаеш, какво да правиш. Трябва да дойде някой отвън, да ти помогне. Какво може да излезе от човек, който чака външна помощ?

Днес всички хора — млади и стари, са на изпитания. Няма човек на земята, който да не е минал и да не минава през тях. Без да подо-

зира човек, невидимият свят го подлага на изпитания — явни и тайни. Изпитанията разтърсват съзнанието на човека и проверяват, доколко той е буден. — Нужно ли е Бог да изпитва човека? Не знае ли, колко е будно съзнанието му и доколко е готов за Божествения свят. — Ти знаеш, че дърветата растат, но щом си ги посадил, непременно трябва да отиваш при тях, да видиш, как растат. И Бог знае, че човек расте и се развива, но Той слиза близо при него, да види, как се проявява, за да вземѐ съответни мерки за изправянето му. Казваш за нещо: Аз зная тази работа. — Знаеш я външно, но не и вътрешно. Казваш: Мене куче не ме е хапало и няма да ме хапе. — Днес не те е хапало, но утре може да те ухапе. Ако си птица и хвърчиш из въздуха, куче не може да те хапе. Но докато ходиш по земята, има възможност да те ухапе. Вие живеете в гъстата материя, следователно, изкушението всякога може да дойде и да ви ухапе. Има астрални, психически и умствени изкушения. Като пожелаеш нещо, изкушението може да дойде от астралния свят. Пожелал си нещо за ядене, или някаква дреха. Ако видиш някоя хубава книга, ти искаш да я прочетеш. Щом пожелаеш да я откраднеш и задържиш за себе си, изкушението иде от умствения свят.

Гледаш нарисувана една уста и казваш: По устата познавам, че този човек е здрав и умствено, и сърдечно, и физически. Той е пълен с енергия. Трябва да се намери някой да го осво-

боди от тази енергия, както кравата се освобождава от своето мляко. — Среща ли се такава уста между хората? — Среща се, разбира се. В средата на устата има една тъмна линия, която преставя долина. В нея могат да насадят плодни дървета, защото има изобилно вода за напояване. Който има такава линия на устата си, той е добър човек. Двете устни представят идеална двойка. Те си живеят в пълен мир и съгласие. Когато се храни, човек приближава и отдалечава устните си, без да ги чуе и разбере някой.

Като правя тези сравнения, имам пред вид целокупния живот. Някои мислят, че като са близо един до друг, много се обичат. Те се лъжат. Меркури и Венера са най-близо до Слънцето, но това не показва, че те са в най-добри отношения с него в сравнение с по-отдалечените планети. На същото основание, и устата, като орган на лицето, не показва, че тя е най-близо до човека. Преди всичко, в бъдеще устата ще мине през големи промени, както се е изменяла, докато дойде до формата на човешка уста. Не само устата ще се измени, но всички органи — очите, ушите, носът, челото, при което постепенно ще се оформяват.

Като ученици, от вас се иска да разсъждавате правилно. Например, виждате едно шише, пълно с някаква течност. Кое е същественото в това шише? Ще кажете, че същественото е формата. В едно отношение сте прави, защото формата е неизменна. В тази форма може да се налива различно съдържание. Какво ще каже-

те за съдържанието? Какво представя това шише без съдържанието? Значи, в друго отношение, съдържанието е същественото. Най-после, смисълът на шишето е същественото. Същото се отнася и до човека. Той носи тело — физическа форма; в формата се крие съдържанието — чувствата; мислите пък представят смисъла, т. е. силата на човека. Следователно, съществена е формата на човека, съществени са чувствата му, съществени са и неговите мисли. Без мисъл нищо не се постига. Мислете, за да осигурите своето щастие. Човек сам създава щастieto си. Не очаквайте щастieto си отвън. Който ви донесе щастие отвън, пръв той ще ви го вземе. Това, което сте получили в наследство от деди и баби, ще ви се вземе; ще ви оставят това, което вие сами сте придобили. Божествените неща остават завинаги с вас, а човешките, които вие сте наследили, ще ви се вземат. Божествените неща не се наследяват. Значи, душата, излязла от Бога, носи Божественото в себе си и трябва да го реализира. Човек мисли, за да живее в светлина; чувства, за да живее в топлина и действа, за да се движи, т. е. да се мести. Без мисъл няма светлина, без чувствуване няма топлина и без действие няма движение. (В салона влезе една котка.)

Какво ще кажете за тази котка? Защо влезе тук? Тя представя едно от състоянията на света — желанието му да наследи богатствата на земята. Тя е закъсняла в развитието

си и не знае, кога ще дойдат благоприятни условия за нея. Тя казва: Страшно е, когато човек изгуби условията за своето развитие. Тогава никой не може да му помогне. Дали така мисли котката, или не, това е мое твърдение. То може да се подложи на критика, но аз вярвам, че е така. И вие вярвате, че е така. И котката вярва, че е така. Аз не говоря за котката, като форма, като същество, изостанало в своето развитие. Аз я разглеждам като буква от азбуката на любовта. За да се спасят от лошите условия на живота, някои човешки души, изостанали в развитието си, влизат в животинските форми — котка, куче, кон и там прекарват, докато условията им се подобряват. Тези души се приютяват в животинските форми, както пътникът в бурна нощ, или както морякът се хваща за някоя скала след голямо коработрушение. Лошо е положението на изостаналите души, но без тези почивателни станции е още по-лошо.

Коя е съществената мисъл на тази лекция? — Основната мисъл е за центъра, като начало, като изходна точка на същественото. Без център никакъв успех не съществува. Докато е на земята, човек действа — движение в една посока — в дължина, т. е. в едноизмерния свят; чувства — движение в плоскост, в дължина и ширина, и мисли — движение в три посоки, т. е. в триизмерен свят. Като влизаши в по-високите светове, и там се повтаря същото — действуваш в едноизмерния свят, чувствуваш в

двуизмерния свят и мислиш в триизмерния. Ако геометрият чуе това, ще се смее. Обаче, аз казвам: Мисли само онзи, който се движи по права линия, по плоскост и по измеренията на телото.

И тъй, Божественото е същественото в живота. То не се проявява в човека, докато той се дразни, докато се съмнява, докато живее в заблуждения и противоречия. Докато не мине през изпитания, изкушения и противоречия, човек е далеч от истината, далеч от Царството Божие. Ако мисли, че може да избегне този път, той се лъже. Ще правиш усилия, ще страдаш, ще се раждаш и прераждаш, докато най-после влезеш в пътя на реалността. Само така ще постигнеш възжеланията на своето сърце, възжеланията на своя ум, най-после, и възжеланията на своята душа.

Три неща иска да постигне човек: свобода, любов и знание. Щом ги постигне, той е реализирал възжеланията на своята душа.

Т. м.

35. Лекция от Учителя, държана на
17 май, 1933 г. София. — Изгрев.

Добрата постъпка

Размишление.

Ще прочета 1. гл. от I. послание на Йоана.

Под добра постъпка се разбира права постъпка. Някой казва, че постъпва право. Да мислиш, че постъпваш право е едно нещо, а да постъпваш право е друго нещо. На теория всеки постъпва право, а на практика — мзлцина. В човека има една абсолютна мярка, която всякога бди, как постъпва той. В този смисъл, човек е предметно учение. Като не постъпваш добре, нещо отвътре ти казва: Твоята постъпка е крива, никъде не можеш да отидеш с нея. Тя е фалшива монета. Какво можеш да купиш с нея? Всяка дума, която не е употребена на място, е също фалшива монета. Аз имам желание да постъпвам право. — Това е друг въпрос. Всички желаят да постъпват добре. Това е наука, в която е скрит смисълът на живота. Като постъпваш право, това е добре и за тебе, и за окръжаващите. — Как се познава, кой постъпва добре? — Когато постъпваш добре, всичко в природата се кооперира с тебе. Добрата постъпка включва усилията на човешкия ум и на човешкия дух. Да живееш добре, това значи, да влезеш в специфична об-

ласт. Някой живее добре, защото изпитва приятност от този живот. Добрата постъпка има отношение към цялото. И добрият живот има отношение към цялото. Добрата постъпка е усилие на човешкия дух.

Днес ви казвам неща, които не сте знаели досега. Аз не съм срещнал човек, който да постъпва добре, без оглед да спечели нещо. Щом постъпките ти се обуславят от желанието да получиш нещо, ти си вече загазиш. Сиромашията те следва, щом не постъпваш добре. Сиромашът страда от немотия, защото не постъпва добре. Ако си невежа, то е следствие лошите ти постъпки. И болният страда поради същата причина — не постъпва добре спрямо ближния си. Значи, всяка лоша постъпка затваря вратата на Божието благо. Ако със своите лоши постъпки ти затваряш всички входи, през които минава Божието благо, а пък очакваш помощ от хората, ти си на крив път. Най-напред ти се ползуваш от добрата постъпка; тя се отнася до тебе самия. Учиш музика, всички усилия, които правиш, са за твоя полза. Само в една постъпка да измени човек на себе си, той вече се подхлъзва. Когато евреите, при един случай, изпитваха Христа и Му казваха: „Не може ли другояче?“ — Той каза: „Ако аз река да постъпвам като вас, ще бъда като вас. Ако река, че не познавам Бога, това не е истина.“ Който казва, че познава Бога, а не постъпва добре, той не Го познава.

Добрата постъпка е начало на любовта. Щом любиш, ти ще постъпваш добре. Някой казва, че се запалило сърцето му. Не гори, а дими сърцето му, както дими запаленият тор. И това наричат любов! Не се лъжете с димящи работи, никаква любов не е това. Като духне вятър, димът отива на север, после на юг, и цялата стая се напълни с дим. Хората трябва да излезат навън, Ако образуваш духовен дим, трябва да излезеш вън от телото си. Не ви казвам да напуснете вашите възгледи, но проверете това, което ви говоря. Вие мислите, че сте на прав път с вашите разбирания. За вас, вие сте прави. Но вашите възгеди, образувани от постъпките ви, са тънки, и по-нататък не можете да минете, те не издържат. Има една връзка, която свързва добрите постъпки една с друга. Няма сила, която може да скъса две здраво свързани постъпки. Най-силната връзка между тях са добрите постъпки на човешкия дух. Ако е въпрос, как трябва да разбирате това, всеки от вас знае, как да гледа нещата. За да видим един предмет, ние трябва да насочим погледа си към него. И астрономите, за да видят някоя звезда, отправят тръбата към небето, под известен ъгъл, в направление точно определено, и по този начин виждат добре и ясно. Инструментът, с който можете да виждате ясно, е добрата ви постъпка. Без това условие, нищо не можете да видите. Добрата постъпка е най-силното оръжие, с което можете свободно да разполагате. А ние я оставяме на заден план.

Казваме: Духът Божий, като дойде, ще направи това. — Как ще го направи? — Бог ме обича. — Добре, съгласен съм, че Бог те обича, а ти си сиромас. Бог те обича, а ти си болен, невежа. Тогава, какво разбираш под тази любов на Бога? Всички недъзи се струпали на тебе, а ти подържаш, че познаваш истината. Защо, при голямото богатство на Бога, ти се намиращ в окаяно положение? А можете да говорите много на хората, че трябва да постъпват добре. Не може да говориш на другите, как да постъпват, ако ти сам не постъпваш добре. Че кой не говори за любовта?

Любовта започва с буквата „л“. Щом видите тази буква, знаете, че ще напиша думата „любов“. Говориш на някого за любовта, и умствено повтаряш няколко пъти тази дума. Това не е достатъчно. Ще направиш една постъпка на любовта. Коя е първата проява на любовта? Казваш: Ще пригърна този човек от любов. Мислиш ли, че с пригръдката изявяваш любовта? Като пригръщаш, ти взимаш нещо от човека. Пригръщаш някого, за да го задържиш. И змията пригръща, но нейната пригръдка чупи костите. — Обичам те, искам да те целуна. — Кой не целува? Когато вълкът грабва овцата, не я ли целува? Това са стари работи. Всичко това се е разкапало. Не държи вече, изгубило е цената си. Когато момъкът каже на красивата мома, че иска да я целуне, тя трябва да му отговори: Стой далеч от мене! Ще кажеш, че това е обида. Защо да е обида? Кой му е дал

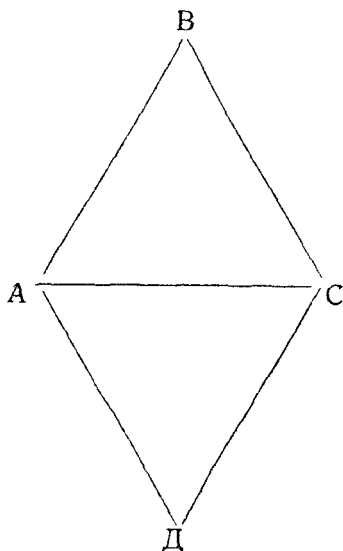
право да целува? Ако иска да целува, нека стане слънце. Значи, слънцето е длъжно да дава светлината си, а ти ще събираш парсата. Не, само слънцето има право да целува. То дава живот. Ти гледаш слънцето и го питаш: Мога ли да целуна тази красива мома? Слънцето ще ти отговори: Ела при мене, одето, като слънчев лъч ще те изпратя на земята да огрееш красивата мома. Като слънчев лъч, ти имаш право да я пригърнеш и целунеш и след това да си заминеш. Казваш: Чудна философия! Какво ще стане, ако се целуваме и пригръщаме? — Хиляди години се пригръщате и целувате, а какво излезе от това? Идеята, която ви занимава, е права, но начинът на приложението е крив. Обичаш някого, но той не е доволен от тебе. Правиш му услуги, даваш му пари, но той пак не е доволен. Има богати милионерски синове в Америка, които получават месечно по 1000 долара и пак не им стигат. Синът пише на баща си, че не може да се живее с хиляда долара. Питам: Колко синове днес могат да разполагат с хиляда долара месечно? Едва ли ще се намери министър или висш чиновник в България да разполага с такава заплата.

В какво се състои тайната на живота, неговата философия? Вие искате да прогресирате, а питате, какво е добрата постъпка. За това не се пита. Ще търсиш добрата постъпка като скъпоценен камък. Най-реалното нещо в света, това е добрата постъпка. Създаването на света е постъпка на Бога. Цялата вселена е една по-

стъпка на Бога. В индуската философия това се нарича дихание на Бога. Със своята постъпка, Бог е дал на хиляди и милиони същества условия да живеят, да се радват и да задоволяват своите нужди. Като казваме, че Бог създаде света, ние разбираме един велик процес. Казваме: Грандиозна работа е това! После се питаме: Бог ли създаде света, или ангелите? И най-после, съвсем се объркваме; не можем да обхванем с нашия ограничен ум постъпката на Бога. И казваме: Това е непостижимо! В живота, макар и трудно, може да се постъпва добре. Човек, в когото има дух, той може да постъпва добре. Единственото право, което човек има в света, е да постъпва добре. Обаче, всичко, което човек върши, не е право. Ако, следователно, той върши това, което не е право, а не върши това, което е право, защо той не използва своето единствено право?

Сега, с пример ще обясня, при какви условия се извършва една добра постъпка. На фигура 1. са дадени два триъгълника, с обща основа АС и с върхове В и Д, в противоположни посоки. От върха В излизат две разумни същества, с намерение да извършат една добра постъпка. Единият върви по посока ВА, а другият по посока ВС. Така те се разделят и спират в точките А и С, които се намират на разстояние от А до С. Тази права представя най-голямото отдалечаване на двете разумни същества. Те искат да направят една добра постъпка, а това е възможно само като се съберат в една обща

точка. Затова те почват да слизат надолу. Единият върви по посока АД, а другият — по посока СД. Сега възможността да извършат добрата постъпка се реализира в точка Д. Щом се срещнат и изпълнят желанието си, те отново се разделят. Значи, добра постъпка могат да

фиг. 1.

извършат само двама души. Те ту се разделят, ту се събират в една обща точка, за да извършат добра постъпка.

Днес повечето хора мислят по обикновен начин. Тази е причината, дето умът им е зает с много работи. И вие, като всички хора, се занимавате с потребни и непотребни неща. Всичко, което става в света, не е нужно да се изучава. Какво ви интересува представлението, което става в света? Актьорите, които си изкарват прехраната, имат право да се интересуват от представлението. Ролята на актьора може да бъде първостепенна, или второстепенна, това не е важно. От него се иска умение да играе добре ролята си. И апаш да е, и крадец или престъпник да е, важно е да играе добре. Тогава публиката му ръкопляска. На добрия актьор, каквато и да е ролята му, всички ръкопляска. Ако в живота играе роля на крадец или престъпник, турят го в затвор. Някога убиват престъпника, и той пада мъртав на земята. Ако това става на сцената, убийството е фиктивно. Опасно е, ако при забиването на пожа, мушнат и телото. Тогава актьорът ще пострада в действителност. Често в живота хората играят реални роли. Мушкат човека в корема, и кръвта му изтича.

Животът е голяма сцена, на която се играят различни роли. Някой се оплаква, че го ранили. Казвам: Ударили са те там, дето не трябва. Актьорът, твоят неприятел, вместо да те мушне фиктивно, ударил по-дълбоко и те ранил. Дето личността взима надмощие, там често стават убийства. Казвате, че човек е личност. Според мене, който не постъпва добре, не е ни-

каква личност. Личността е резултат на добрата постъпка. Който постъпва добре, живее във виделина. Който не постъпва добре, живее в тъмнина. Той туря ръцете на лицето си, да не го види никой и мисли, какво да излъже, за да прикрие престъплението си. И детето, като сгрещи, туря ръцете на лицето си, да не го види майка му, и започва да лъже. Имаш право да туряш ръцете на лицето си, само при един случай: когато видиш, че някой върши престъпление. Ако искаш, можеш да гледаш, но знай, че непременно ще поквариш ума си. Щом видиш, че някой прави добро, отвори очите си и гледай.

— Какво представя добрата постъпка?
— Тя е магическата пръчица в човешкия живот. С това аз не искам да ви морализирам, нямам пред вид вашия живот. Кой както живее, това е негова работа. Аз гледам на живота, като на нещо цяло, неразделно. Като говоря за добрата постъпка, имам пред вид новия живот. Беден си, боледуваш, и цял ден се оплакваш от положението си. Каквито болести да имаш, те се дължат на една и съща причина — не постъпваш добре. Щом измениш живота си, болестите ще те напуснат. — Ама страдам. — Това не ме интересува. Колкото ме интересуват вашите недъзи, толкова ме интересуват и вашите добродетели. Казвам: Страдаш, защото не живееш добре. Благуваш, защото живееш добре. Когато някой се оплаква пред тебе от сиромашията си, знай, че той иска да вземе не-

що от тебе. В това отношение, хората са големи майстори.

Бедният, като срещне богати хора, за да вземе нещо повече от тях, казва, че жена му умряла, оставила няколко сирачета. В същност, той нито е женен, нито деца има. И като пипне парите, отбие се в кръчма да пие с приятели. Това е актьорство. Такъв е светът. Този беден е на сцената, следователно, той има право да играе своята роля. Обаче, за да реализираш нещо в действителния живот, ти трябва да знаеш тайната, скрита в сиремашията и в богатството. Трябва да разбереш тайната, скрита в твоя дух, в твоята душа, в твоя ум и в твоето сърце. В тези тайни си скрит ти самият. Не може да ги разбереш, докато не направиш една добра постъпка. Не свързвай тези тайни със сегашния си живот. Да се домогнеш до тези тайни, значи, да придобиеш истинска светлина. Казваш: Тази светлина ще разкрие нашите недъзи, ще покаже, какви сме. — Като ви давам светлина, нямам намерение да ви фотографирам. Не се нуждаю от вашите фотографии, нито имам, какво да уча от тях. Ако съм художник, няма защо да рисувам трънения венец на Христа, но ще туря този венец на главата си. Ще играя ролята на Христа: ще дигна кръста си на рамото, и сам ще го нося. Няма да постъпя като оня италианец, на когото дошла идеята да носи на гърба си кръст, 27 клг. тежък. С този кръст той отишъл в Рим да се представи на папата. Какво е казал папата за

него, не зная, но един английски кореспондент се произнесъл: Християнството не се проповядва с големи кръстове, но с любов, със съчувствие и милосърдие към страдащите.

Сега и вие се оплаквате, че носите големи кръстове. Това е реклама, вие искате да отидете с тях при папата. Аз не се интересувам от вашите големи и тежки кръстове от 80 — 100 клг. В дадения случай, аз се интересувам от добра постъпка. Може да бъдете красиви, богати, да имате богатството на Иова — говеда, овци, камили. Може да сте изобретили нещо; много неща може да сте направили, но ако нямате добра постъпка, нищо не сте направили. Това е магията на живота. Всички останали работи, вълн от добрата постъпка са лесно постижими. Щом нямаш такава постъпка, всичко останало ще рухне.

Сега вие очаквате да възкръснат умрелите. Защо умряха те? За да израстат отново, както житното зърно, което се посажда в земята. Тук в него се явява стремеж да изникне, да излезе от лошите условия. Такова нещо е добрата постъпка. В този живот тя не може да се оцени. Обаче, в бъдещия живот, като израсте и даде плод, всеки ще я оцени. — Какво представя растенето? — Процес, през който човек се освобождава от калта, от лошите условия на живота. След хиляди години растението ще извади корените си от земята и ще се превърне на млекопитаещо, после — на човек и най-после на ангел, който ще се яви при Бога с разрешена

задача, т. е. с добра постъпка. Това значи, да бъдеш свободен. Днес вие не сте свободни, не разбирате, какво ви се говори. И Христовите ученици, когато бяха в Гетсиманската градина, заспаха. Христос се молеше, а те заспаха. — Защо? — Не Го разбраха. Сънят, т. е. заспиването има смисъл, когато човек отива съзнателно в другия свят и може да си почине. Ако не може да си почине, сънят не е правилен.

Човек представя съдружие от много членове. Важно е да се знае, спи ли някой в съдружието, или всички са будни. Някога спи само председателят, друг път секретарят или някой от членовете на съдружието. — Кога заспива човек? — Когато не се интересува от това, което става около него. Някога и съдията заспива. Той се отегчил от еднообразните дела. Достатъчно е да чуе няколко думи от делото, за да знае, как ще се реши.

Време е, човек да излезе от закона на еднообразието. Казваш, че някой не постъпва добре. — Това е еднообразие в живота. — Той не постъпва добре, а ти постъпваш добре. Добрата постъпка е магическа, в нея е скрита Божия сила. Цитирате стиха „Когато Духът дойде, ще ни научи на всичко.“ — Ако постъпваш добре, Духът ще дойде. Ако не постъпваш добре, няма да дойде. И Бог се проявява, когато постъпваш добре. Тогава ти влизаш в света на свободата. Сегашният човек не е свободен. Той се намира в положението на онази млада мома която се оженила за царския син, но била по-

стоянно изтезавана от него. Той искал от нея само една дума — да каже, че го обича. От нейната любов зависел неговият живот. Колкото и да я измъчвал, тя мълчала, не казала, че го обича. И вие се намирате в положението на тази красива мома. Царят ви е затворил и и на всяка цена иска да му кажете, че го обичате. Какво ви струва да кажете, че го обичате? Ако тази дума ви помогне да излезете от неприятните условия на живота, кажете я! Ще придобиете нещо, но нищо няма да изгубите. Добрата постъпка прави човека вътрешно свободен, а не външно. Щом се изменят вътрешните условия, изменят се и външните. — Защо дойде Христос на земята? — За да направи една добра постъпка. Как'не Го мъчиха, за да каже една дума, но Той не я каза. Светията понася всички страдания, но не се отказва от своята идея, умира за нея. Когато човек дойде до добрата постъпка, той е твърд. Нищо в света не може да го отклони от нея. Всичко е в добрата постъпка. Мнозина мислят, че са самостоятелни. Напротив, много несамостоятелни са те. Достатъчно е да им подшушнат нещо, и те повярват. Тези подшушвания са само 25% верни. Има едно говорене, което е верно сто на сто. То е отвътре. Тогава ти знаеш нещата, не се смущаваш от нищо и си свободен. Ето в какво се състои свободата. Виждам одного, който задига някои предмети и ги заравя в земята. Аз отивам, изваждам ги оттам и на мястото им турям камъчета, клончета. Той пак дохожда, но като

разрови, не намира нещата и е много недоволен. — Кой ли откраднал нещата? — На човека на добрата постъпка никой не може да направи зло. И дяволът не може да му направи зло. Вие знаете, какво е дяволът. Но всяка мисъл, на която знаеш последствията, тя е ангелска. Само нещата, които разбираме, са ценни за нас. Казано е: „Това е живот вечен, да познаем Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога.“ Трябва да познаваме, че добрата постъпка е от Бога. Тази постъпка прави човека свободен и на земята, и на небето, при ангелите. Ако не постъпваш добре, Бог е страшен за тебе. Ти не можеш да издържиш на Неговия поглед. Бог казва на човека: Ако постъпваш добре, Аз ще ти се изявя, и ти ще разполагаш с всичкото богатство на света. Ако не постъпваш добре, всички врати ще бъдат затворени за тебе. Следователно, обърнете внимание върху добрата постъпка. Не е важно, как постъпвате сега. Оставете това настрана. Растението не може да се откаже изведнъж от своя живот. И да искате, вие не можете да се откажете от сегашния си живот. Казваш, че искаш да се освободиш от сегашния си живот. Има начин за това. — Искам да умра. — Де ще отидеш, като умреш? Ако умреш и не знаеш, как да израстеш, ще останеш в калта, дълбоко заровен в земята. Ако умреш като семето, ще слезеш в земята, но така не можеш да отидеш на небето — трябва да израстеш. Докато си в земята, ще бъдеш изложен на страдания. Земята е долното небе — мястото на страданието. Сле-

дователно, семето трябва да израсте, т. е. да се върне при Бога.

Питате; Може ли да се живее като обикновен човек? Според вашите разбирания, ще живеете като глист, като семе и един ден ще умрете, ще потънете в земята. Казано е: „Душата ще се върне при Бога, а телото ще се превърне на пръст. Значи, след като Божественото работи известно време на земята, то намира, че човек не постъпва, както трябва и го напуска. Щом човек остане без Божественото, смъртта иде. Голямо страдание за човека е, когато душата го напуска. Тогава, Духът почва да му говори: Тази планина е голяма. Онзи, Когото търсиш, е горе. Ти ще отидеш горе, от другата страна на живота, и на върха ще Го срещнеш. Там ще намериш и душата си. Това е добрата постъпка. Аз наричам този процес обединение на човешкия дух, душа, ум, сърце — обединение на всички добродетели. При добрата постъпка всички добродетели взимат участие. Пригответе се за този час. Днес всички хора търсят пътя.

Един евангелски проповедник казваше: Няма по-право учение от евангелизма. Човек трябва да повярва в Бога. Но като замина за другия свят, той се яви на близките си и каза: На крив път съм бил досега. Живял съм в голямо заблуждение. Не съм бил такъв, както съм проповядвал. Като слушат това, евангелистите не са доволни. Аз знаех, че този проповедник на земята беше на крив път. Един ден го видях

у един мой познат адвокат. Проповедникът подава заявление до съда срещу един млад момък, който някога го излъгал. Той имал нужда от сто лева и се обърнал към проповедника с обещание, че като продаде брашното, което имал, ще му върне парите. Какво се указало? Наскоро момъкът се оженил и не върнал парите. Проповедникът искал да го даде под съд. Адвокатът го пита: Не може ли да не го дават под съд? — Искам да го науча, друг път да не лъже. Питам: Какво ще стане, ако момъкът се закълне, че върнал парите? — Да, но разписка за това няма. Запитах проповедника, колко му дължи този млад човек. — Всичко сто лева. — Ето, аз давам сумата вместо него. Ако момъкът ти върне парите, и ти ще ми ги дадеш. Ако не ги плати, считай, че аз съм ги дал за него, като за свой брат. — Не приемам от тебе пари, каза проповедникът. — Тогава аз скъсах заявлението. — Защо постъпи така? — За да освободя проповедника от лошите последствия. Така поне имам един пример, с който мога да си послужа, дето трябва. Като не постъпва добре, всеки човек може да направи грешка. Покрай тези хора, аз попаднах в една каша и се питах, защо ми трябваше да се бъркам в тяхната работа. Обаче, ако бях оставил въпроса така, без да се намеся, нямаше да постъпя право. Щом платих за момъка, аз бях на правата страна.

И тъй, който иска да върви по Христовия път, трябва да жертвува всичко. Каква е твоя-

та любов, ако не можеш да се жертвуваш за този, когото обичаш, и оставяш другите да го цапат? Когато обичаш, ти не оставяш нито едно петно на своя възлюбен. Ето защо, и вие не оставяйте нито едно петно върху красивото и великото, вложено във вас. Това е името на Бога, това е светото в нашата душа. Ето защо, всички наши чисти и светли постъпки служат като страж на Името Божие. Ако оставите най-малкото петно върху Името Божие, какви синове сте вие? Какви християни сте? Не допусчайте нито едно петно върху Името Божие. Това значи, да носите любовта в себе си. Както пазите светото Името Божие, така ще пазите слето и своето име.

Казвам: Има нещо свето в човека, върху което се гради неговото бъдеще. Това е вътрешен процес. Като знаете това, не гледайте на външната страна на въпроса. Доброто на човека не е само в неговата външна кротост и смирение. И лошото на човека не е в неговата сприхавост. Това са външни прояви. Добротата е вътрешно състояние. Някой се сърди, гневи се — нищо от това, нека веднага се корегира. Духовният човек и в своите положителни и отрицателни прояви, постоянно се изправя. Радвайте се, когато виждате добрите постъпки на човека.

В стаята си имам един паяк, който, в мое отсъствие, лови мухите. Един ден му казах: В мое отсъствие може да хващаш и ядеш мухи, но при мене не позволявам да става това.

Ще спазваш това правило за гостоприемството, което съм ти дал. Един ден, чувам една муха бръмчи. Погледнах, паякът я уловил. Казвам на паяка: Слушай, ще освободиш мухата и ще излезеш вън. Той постоя известно време, откъсна конеца, пусна мухата и излезе навън. Всеки човек, който е в дома Божий, трябва да има поне това съзнание. Паякът ме послуша и излезе вън. Ще ме попитате: Верно ли е това, или е в преносен смисъл? В дадения случай, всеки човек, който не постъпва правилно, е в положението на този паяк. Той си мисли, че всички мухи са създадени за него. С клин не можеш да извадиш тази идея от главата му. И ти си свободен да правиш погрешки, но поради тях губиш онзи материал, с който градиш своето бъдеще. Ще дойдат ред поколения по тази линия. Няма да им оставиш никакво наследство и пак ще се върнеш в това съдружие. Ако услужваш на другите, ти допринасяш за подобряване на твоя живот. Ако не си съдействувал за това, като се върнеш пак на земята, лошите условия ще дойдат върху тебе.

Може да направите един малък опит за един месец. В свободното си време да направите една добра постъпка, добрите последствия на която ще видите. Тя ще произведе цял преврат във вътрешния живот; материалните условия ще се подобряг и ще ви бъде много по-добре, отколкото по-рано. Всски може да ви помогне отвън: да ви донесе един бинлик вода, но след известно време вие ще бъдете пак без вода.

По-добре е да имате извор въщи, който постоянно да извира, отколкото да ви носят със стомна или шише вода. И това е добре, но вътрешният извор е по-ценен — то е добрата постъпка.

И казва Христос на онази жена: „Иди и повикай мъжа си!“ — Нямам мъж — отговори тя. Христос казва: „Право си казала. Пет мъжа си имала.“ Всяка църква е един мъж. Станеш православен, евангелист, баптист — венчал си се. Конгресионист си — венчал си се. Спиритист си — венчал си се. — Нека дойде онзи мъж, с когото живееш сега. Доколко е честен той? — Доколкото е готов да извърши една добра постъпка. Но ако те остави в калта и си замине, без да ти помогне, какъв е този мъж? Или, каква е тази жена, която оставя мъжа си и не иска да му помогне? Под думите „мъж“ и „жена“ разбирам най-свещеното, което има в човешкия живот. Духът и душата, мъжът и жената на физическия свят са емблеми. Но всичко се изопачило от кривите човешки разбирания. И религията за живота е съвсем изопачена. В истинската религия човек е свободен, никой не го контролира, не го ограничава.

В добрата постъпка ти чувствуваш такава свобода, каквато никога не си имал. Сега се намираш при най-лошите условия, които те ограничават, и ти не си свободен да се проявяваш такъв, какъвто си всъщност. Като умреш, ще отидеш на онзи свят. Какво ще кажеш на Господа, като отидеш при Него? Като отидеш при

баща си, ще му кажеш: Сгреших на небето и на земята, не съм достоен да бъда твой син; моля да ме приемеш като твой слуга. Изядох и изпих всичко, каквото ми даде. Сега вече нищо не искам от тебе, само да ме приемеш като един от последните слуги. Сега ще вземем другата, изкусителната страна: бащата заклал охранено теле и дал угощение на сина си. Това не ме очудва толкова, колкото пробуденото съзнание на сина. Блудният син не беше вече младият момък, а стар, прегърбен, с побелели коси. Господарят му го изпъдил, понеже не могъл вече да му пасе свинете и не заслужавал хляба си. И връща се той при баща си. Но в този, стария блуден син се ражда една свещена идея, в него има вече нещо. То е добрата постъпка. Той решава да се върне вкъщи и казва: Отсега нататък аз ще бъда друг. И върви той на стари години пеш да отиде при баща си. Това е дълбокият смисъл на добрата постъпка, това е магията на християнството. Ако не мислиш така, не можеш да напредваш. Според начина на мисленето, ще бъде и силата. Ако мислиш добре, силата ще бъде в тебе; ако мислиш зле, слабостта ще бъде в тебе. Ако постъпваш добре, силата ще бъде в тебе; ако не постъпваш добре, слабостта ще бъде в тебе.

Ти казваш: Хората не се отнасят добре с мене. — На сиромаси, които не вършат волята Божия, не помагай. Който постъпва добре и върши Божията воля, на него помагай. Когато дойде някой при мене, аз го опитвам, искам да

проверя, дали е готов за добри постъпки. И всичко, каквото имам в касата, излиза навън, за да видя, какво ще направи той. От първата му постъпка, на мене ми е ясно всичко. След това касата се затваря, и ние ставаме сериозни. И ще казва той, че хладно го приемали. Постъпката му отваря касите и сърцата на всички. Природата е един дом, в който ни е въвела и ни опитва умовете. Разглежда те и те опитва от всички страни. Вие се намирате пред голям изпит, резултатът зависи от добрата постъпка. Да ви определя, в какво седи добрата постъпка. Отиваш в един дом, дсто има всичко, но огнището не е запалено; има една празна стомна, има чувал с брашно, и фурната е на лице. Но нужно е от твоя страна, да проявиш добрата постъпка, именно: ще донесеш вода от чешмата, ще запалиш огъня, ще омесиш от брашното един хубав хляб и ще го опечеш в фурната. Значи, докато домакините са на работа, ти ще приготвиш яденето, и всички заедно ще се нахраните. С твоята постъпка ще бъдеш добре приет в този дом. Значи, от вас се искат три неща: Да донесете вода, огъня да запалите и да опечете хляба. Това е философията или магията на човешкия живот. Ще мислите, какво означават огъня, водата и хлябът.

Добрата мисъл е магическата тояжка, с която трябва да работите.

»

Т. м.

36. Лекция от Учителя, държана на
24 май, 1933 г. София. — Изгrev.

Обходата

Размишление.

Ще прочета 1. гл. от посланието на Тита.

Днес ще говоря за обходата, като изкуство. На теория знаете много неща, но теорията трябва да се приложи, да стане жива опитност. На теория всеки знае, какво представя рисуването и музиката, но ако ви накарат да нарисувате нещс, или да изсвирите една песен, тогава ще разберете, какво знаете. Лесно е да кажеш, че искаш да пееш в известен хор, но там влизат музиканти, академици, които са свършили академия, знаят да пѣят. Отговаряш ли ти на изискванията за певеца? Който не се е учил да пее, не може да стане певец. Който не е изучавал законите на живота, не може да стане ученик на новото учение. Песенето изисква знание и упражнения. Има естествен начин за пеене, за рисуване, за говорене. Хората изпадат в противоречия, понеже не следват естествения път на природата. Ето защо, първата задача на човека е да знае, дали неговите желания и действия са в съгласиѣ с природата. Ако мислиш, че си добър, че си свързан с Бога, а не можеш да се освободиш от мъчнотии и страдания, от болести и несгоди, каква е връзката

ти с Бога? Казано е: „Бог не е Бог на мъртвите, но на живите.“ Добавям: Бог не е Бог на невежите, нито на суеверните, нито на грешните, нито на своенравните. Следователно, ако мислите, че новото, Божественото учение е лесно за прилагане, лъжете се. Лесно е за онзи, който учи.

Като се говори за обходата, ще знаете, че не може да имате еднакви отношения към всички хора. — Трябва да обичам всички хора! — Как ще ги обичаш? Как ще обичаш мъртвия? Към мъртвия ще имаш едно задължение — да го погребеш. Единственото нещо, което можеш да направиш на вързания, е да го развържеш; на невежия — да му дадеш знание; на болния — да го излекуваш. Ако не постъпваш правилно, ще влезеш в противоречие със себе си. И, в края на краищата, ще кажеш, че нямаш нужда от нищо. — Не е така. Всяка мнута правиш известен брой вдишки. Ако броят им се увеличи, или намали, ти се намиращ в опасност. Щом се гневиш и нервираш, дишането не е правилно. По три пъти на ден ядеш. Важно е да дъвчеш добре храната и да приемеш толкова храна, колкото можеш да обработиш. Ако усетиш тежест в стомаха, причината за това се крие или в неправилното дъвкане, или в качеството на храната. В случая, и ти си виновен, и онзи, който ти е дал храната. Природата е главният гостилничар. Ако стомахът ти се разстрои, вината не е в природата. Ти си бръкнал без позволение, в една от нейните тенджери, и

си ял храна, която не е била за тебе. Защо не пита гостилничаря, какво ядене да си вземеш? Това са фигури на речта.

Казвате: Кажй ни нещо ново. — Ако искате нещо ново, ще го чуете, без да го разберете. Новото всякога остава неразбрано. Щом го разберете, то става старо. Като кажеш, че не знаеш, как става известно нещо и как се постига, то е новото. За новото се изисква вяра. — Аз вярвам сляпо в нещата. — Сляпата вяра не е истинска. Слепият не може да вярва. И глухият не може да вярва. Вярва само онзи, който има очи и уши. Вижда онзи, който има очи. Слуша онзи, който има уши. Глухият казва, че не иска да слуша. Той и без това не слуша. Ако слепият каже, че не иска да гледа, казвам: Той и без това не вижда.

Изучавайте материята в трите ѝ състояния. Чрез твърдата материя дохождате до обхода на физическия свят. Това е обхода към телото на човека. Така че, не питайте, що е телото; то е обхода към физическия свят. Същевременно, то е обхода и към човешкото сърце. Най-после, то е обхода и към човешкия ум. Следователно, като знаеш, как да се обхождаш, няма да притесняваш нито телото, нито сърцето, нито ума си. Казваш: Сърцето ме боли. Какво предства болката на сърцето? Да те боли сърцето, това не значи никаква органическа повреда, но вътрешно стеснение, болезнени чувства. Като вътрешен орган, сърцето е невидимо за човека, обаче, то е така обективно, както и те-

лото. Правилната обхода към физическия свят подразбира свобода на ума, на сърцето и на телото. Не ограничавай мислите, чувствата си и не притеснявай телото си. Ако Бог търпи хората, и ти ще ги търпиш. Бог е дал свобода на човека. Следователно, ако можеш да придадеш нещо към мисълта на човека, говори му; ако нищо не можеш да му придадеш, нищо не му казвай. Ако можеш да придадеш нещо към неговите чувства, вземи участие в неговия живот; ако нищо не можеш да му придадеш, не го смущавай.

И тъй, не можеш да бъдеш свободен, ако нямаш правилна обхода. Първо, ще имаш обхода към себе си. Ако се обхождаш добре със себе си, ще бъдеш здрав. Ако не си здрав, значи, че нямаш обхода към себе си. Трябва да бъдеш здрав. Ако страдаш от ревматизъм, болка в главата, гърдите, стомаха, лекарят ще каже, че има наслоявания на чужди вещества, на киселини в организма ти. Защо става това? — Защото не знаеш, как да се обхождаш със себе си. Новото включва добрата обхода. То се изразява с думите: Разумни прояви в живота. Когато дойде новото, и да не го разбираш, ти ще почувствуваш вътрешно успокояване. Например, жаден си, не си пил десет деня вода. Обаче, като дойдеш до извора, и да не знаеш, отде иде водата, ти задоволяваш жаждата си и се успокояваш. Достатъчно е, отдалеч да видиш извора, за да се яви в тебе нова надежда, вътрешно успокояване. Ако в тебе се яви же-

лание, час по-скоро да се напиеш, ти си сгрешил вече. Не, ще седнеш до извора, ще си починеш и, като получиш добро разположение на духа си, тогава ще пиеш и то на глътки. Само така ще дойдеш до истинското освежаване. Това е закон за правилна обхода към телото. Добрата обхода изисква търпение. Всеки човек има специфична обхода, на която никога не трябва да изменя. Остави човека да се обхожда така, както той намира за добре. Не можеш да даваш директива на водата, как да се обхожда; тя има свой специфичен начин. Можеш ли да туриш водата при захарта и да ѝ заповядаш да не ѝ пакости? Каквото не искаш, това ще направи. В дадения случай, водата не е виновна. Дръж водата далеч от захарта. Но ако искаш да приемеш захарта в организма си, тя трябва да влезе в съприкосновение с водата. Колкото и да е малко количеството на захарта, за да се разтвори, необходимо е известно количество течност. Трябва да знаеш, как да употребяваш водата.

Обходата, която изисква невидимият свят, е цяла философия. Седиш с часове и се занимаваш с непотребни неща; кой как постъпил, какво казал. Това не е обхода. В обходата има музика. Диригентът на оркестъра или хора познава музикантите си. Той знае, кой как свири, как пее, как постъпва. Ако някой от оркестрантите не свири добре, това не показва, че е лош човек, но той не владее музикалното изкуство. Няма по-хубаво нещо от обходата. Тя изисква

добре развит ум, добре развито сърце, добре развита воля. Трябва да разбираш нещата правилно, в тяхната дълбочина. Някога хората стоят близо един до друг и не си обръщат никакво внимание.

Във Варненската гимназия имаше един учител, дребен на ръст. Между учениците имаше много по-високи от него. Един ден завеждат цялата гимназия на парад. Един от високите ученици, възхитен от нещо, започва да удря с ръцете си по главата на своя учител. Учителят го побутва, иска да му обърне внимание, че до него стои човек. Казвам: Като махаш с ръцете си, ще погледнеш наоколо, да видиш, няма ли хора до тебе. — Искам да се проявя. — Добре е да се проявяваш, но правилно. Този пример се отнася към обхода, но той трябва да се преведе. Все искате добра обхода от другите, когато вие имате интерес. Дойде ли до вас, не мислите вече за обхода. Тя е закон в природата. Дали към себе си изискваш внимание, или към другите, това е едно и също. Обходата е необходим за самия човек, за неговите близки и за славата Божия. Бог изисква от всички Негови чедра добра обхода. Да се оправдаваш, че не си постъпил добре, това не те извинява. Да туряш вината върху другите, върху баща си и майка си, че така са те родили, и това не те спасява. Много ученици ще оправдават двойките си, че учителите не преподавали, както трябва. Това не ги оправдава. Ако си не-

способен ученик, и най-добрият учител да ти преподава, пак нямаш успех.

Числата, с които работят математиците, са живи, органически. Изучавайте отношенията между тези числа. Числата се различават от линиите. Линията е граница на плоскостта. Изучавайте живите линии, когато са в движение. Например, при движението на линията се образува плоскост, а при движението на плоскостта — тело; при движението на точката се образува линия. Точката има отношение към свят, вън от физическия. Също така и енергията на правата линия иде от друг свят. Когато ръката се движи, това показва, че енергията на това движение иде отвън. Мислиш, чувствуваш по един или друг начин, но всичко това не е твое. Това са външни сили, с които трябва да се справиш. Искаш да се запознаеш със сина и дъщерята на едно семейство. Първо, трябва да познаваш бащата и майката; каквито са те, такива са и децата. И от сина може да познаеш родителите, но трябва да бъдеш много учен, да имаш голяма житейска опитност. Например, гледаш, синът прилича на баща си, значи, лесно ще познаеш бащата. Мъчно ще познаеш майката. Следобавтелно, за обходата може да се съди по ума и сърцето на човека. Обаче, хората не са навикнали да учат. Повечето очакват наготово. Те са свикнали със завършените процеси. Отиваш в един магазин, искаш да купиш хубав плат. Не се интересува, как е изработен платът.

Това е завършен процес. Представи си, че влизаш в един свят, дето няма готови платове. Ето едно трудно положение, което ще определи твоето знание. Лесно се живее в уреден свят, при добри родители. Какво ще правиш, ако попаднеш между лоши родители? Разбира се, ще бъдеш недоволен. Коя е причината за недоволството на сина от родителите? — Причината е в числото три, т. е. в сина. Във времето, когато синът се е създавал, или бащата, или майката са гледали навън, към друг мъж или жена. Значи, други неизвестни са взели участие в създаването на сина. Тези неизвестни пречат на сина да бъде доволен от родителите си.

Следователно, когато между родителите има известно противоречие, това се отразява на децата. Бащата казва: Ако не бях се оженил за тази! Жената казва: Да не бях се оженила за този! Обаче, нито красивата жена е за този мъж, нито красивият мъж е за тази жена. Изкуство е мъжът, като види красива жена, да не я пожелава; и жената, като види красив мъж, да не го пожелава, да го остави свободен. Докато желаеш чуждото, всякога синът ти ще бъде недоволен от тебе. Тази е скритата причина за противоречията в дома. Синът казва: Не обичам баща си и майка си; чувствавам ги чужди. Това е естествено, понеже родителите не са имали правилна обхода към сина. Каквото си вложил в сина, това се изявява навън. Та когато в сърцето ви се раждат противоречиви чувства, ще знаете, че причината е или в самите

вас, или във вашите родители. Вашият ум или вашето сърце са погледнали, дето не трябва.

Противоречивото чувство е дъщерята, а противоречивата мисъл е синът. Ти се оправдаваш с природата, с твоето естество, но това са залъгвания. Вината е в тебе, в твоите пожелания. Ти си пожелал нещо, което не е за тебе. Погледнал си към богатия с желание да имаш неговото богатство. Каго не можеш да реализираш желанието си, ставаш недоволен. Мислиш ли, че богатите са щастливи? Погледнал си към някой голям, снажен човек и съжаляващ, че си дребен. Величието на човека е в неговия светъл ум. Малкият човек може да стане голям, и големият може да се смали — това зависи от ума на човека. На северния полюс има ледени планини, високи 2000 м. Учените правят изследвания и казват, че ако ледените планини и на двата полюса се стопят, ще залее цялата земя. С тези ледени планини може да се покрие цялата земя. Само слънцето може да ги стопи. Къде остава величието на ледените планини? Всички неща в природата имат една илюзорна страна. Реалните неща не претърпяват никакви промени. Реалните неща всякога запазват своята посока, а нереалните се променят, губят посоката си. Всяка мисъл, чувство и постъпка, които не могат да запазват посоката си, са нерсални и обратно, всяка мисъл, чувство и постъпка, които запазват една и съща посока, са реални.

И тъй, когато сте недоволни, трябва да знаете, как да се справите с недоволството си.

Казвате: Това са стари неща, не са научно доказани. — Да, но старите неща, старите хора имат опитност. Ако не можеш да се ползуваш от тяхната опитност, ти губиш. Ако не можеш да се ползуваш от силата на младия човек, защото ти е той? Младият има сила и живот в себе си. Въпреки това, той иска да стане стар, да придобие мъдрост, да развие ума си. Старият развива ума си, младият — своята воля, възрастният развива своето сърце. Значи, ще бъдеш млад, за да развиваш волята си; ще бъдеш възрастен, за да развиваш сърцето си; ще бъдеш стар, за да развиваш ума си. Има школи по целия свят, които работят за развиване на човешката воля. Аз ги наричам школи на насилието. Във всеки дом има такава школа. В повечето случаи, мъжът прилага насилието. Докато не разберете себе си, всякога ще се натъквате на противоречия.

Един ден дойде при мене един човек да се оплаче от втората си жена. Бил женен, имал две деца, и след няколко години жена му умряла. За да изгледа децата си, той бил принуден да се ожени втори път. Харесал една мома, която се влюбила в него, и се оженили. Животът му се влошил. Втората жена не обичала децата му и постоянно ги биела и тормозела. — Какво да правя с тази жена? Като видях, че не разбира от дума, започнах и аз да я бия. Тя бие децата, аз бия нея. Казвам му: Обърни другата страна. Престани да биеш жена си и се моли. Като видиш, че бие децата, запази пълно спо-

койствие и кажи: Не удрай с ръката си толкова силно, че ще те заболи. Казвам на този баща: Ще дойде ден, когато ръката ще я заболи, и тя ще престане да бие. Що се отнася до децата, не се страхувай, те ще станат по-здрави и пластични. — Не мога да я търпя. — Ще търпиш, ще носиш неволята си. Какво ще правиш, ако вържат ръцете ти?

Помни: Човек е господар на съдбата си. Колкото по-светъл е твоят ум, по-топло сърцето ти и по-разумна волята ти, толкова по-добра ще бъде твоята съдба. Щом имаш тези качества, ще помагаш и на другите хора. Не можеш да влияеш на ближния си, ако не влияеш на себе си. Ако не се обхождаш добре със своя ум, със своето сърце и със своята воля, не можеш да се обхождаш правилно със своите близки. При това положение, ти ще влезеш в стълкновение със себе си, със своя ближен и с Бога.

Единственият, Който не се влияе от нищо и от никого, е Бог. Защо не се влияе? — Защото всичките Му действия са абсолютно прави. Ако и вие действувате като Него, Царството Божие ще дойде за вас. Той предвижда нуждите на всички същества. Никого не е ограничил. И на най-малките същества е дал условия за развитие. Това се отнася както за хората, така и за животните. Но да не говорим за животните. Мнозина казват: Ние не сме животни. — В едно отношение, аз бих желал да бъда животно, а в друго — да бъда човек. Живот-

ните нямат обхода, а хората имат. Ако едно куче влезе в чужд двор, другите кучета веднага ще се нахвърлят върху него. Ако кучето е слабо, непременно ще избяга; ако е силно, ще даде отпор: и то се хвърля и хапе, и другите хапят. Силното прогонва всички кучета. Те се разбягват и отдалече лаят. Най-после излиза господарят с тояга в ръка и ги разгонва.

Днес често се говори за несподите в живота. Гледам, стар дядо или стара баба недоволни от живота. И младите са недоволни, и учителите са недоволни. Това се дължи на отсъствието на обхода. Всеки се оплаква — прав е да се оплаква, но никой не казва самата истина. Синът казва: Виж, колко добре се отнасят към големия брат, а към мене не се отнасят добре. Този син е застанал на едно място, дете не може да говори истината. И той сам няма обхода. Щом е без обхода, това показва, че той е неблагоприятен; не разбира отношението на родителите спрямо него. Каквото и да говори, майката и бащата са допринесли нещо за него, и той трябва да им благодари. И числото три — синът, също е виновен за общото положение, и той е взел участие. За да има правилен поглед за нещата, човек трябва да се постави в такова положение, като че никога не е взимал участие. Ако искаш да вземеш участие, например, в доброто, трябва да вземеш участие и в дълговете, т. е. да разпредиш правилно и богатата, и задълженията. Какво ще бъде, ако се оставят дълговете на

цялото човечество само върху един човек? Казват, че Христос е понесъл дълговете на цялото човечество. Тази идея не е правилно разбрана. Павел казва: „Чрез Христа Бог примирява света със Себе си.“ Значи, Цялото взимаше участие. Целият невидим свят и разумните същества поеха негодите и дълговете на човечеството върху себе си. Така, те спасяват хората, но в името на Бога. Бог казва: „Ще залича престъпленията им и няма да ги спомена.“ Под „Бог“ разбирам Цялото. Дръжте в ума си като образец Господа. Слънцето е Неговото тело, което изпраща светлина и на добрите, и на злите. Днес лошите хора са по-добре поставени от добрите. Това е обхода на Бога. И наистина, към лошия трябва да имаш по-добра обхода, отколкото към добрия. Здравата ос няма защо да се подкрепва, но, слабата, ако не се подкрепи, никаква работа не може да свърши.

Хората постъпват точно обратно: с добрите се отнасят добре, а с лошите или зле постъпват, или не знаят, как да постъпят. Вие искате да изхвърлите лошата мисъл от ума си, лошото чувство от сърцето си, но това е невъзможно. Спасението е в това, че не може да ги изхвърлите. Бих желал да зная, кой от вас е могъл да изхвърли лошата мисъл или лошото чувство от себе си. Ако можехте да направите това, щяхте да разрушите нещо съществено в себе си. Днес мразите някого. Няма да мине много време, и вие ще измените мнението си

за него. Няма човек в света, който да не минава през промени. Колкото и да не се спирате върху външното, всички хора се влияят от външната обстановка на нещата. Малко хора не се влияят.

Като наблюдавам лицата на хората, виждам някои несиметрични чърти в тях. Не се занимавам с дисхармонията в тях, не се спирам и върху лошите чърти на лицата им, но казвам: Има фатални линии в човешкото лице, има и щастливи линии, които ту се явяват, ту се скриват. Затова човек някога се харесва, някога не се харесва. Оглеждайте се често и, като видите нещо фатално в себе си, не се гледайте. След това пак се огледайте и, ако видите същата линия на лицето си, скрийте огледалото. Оглеждайте се, докато се харесате. Започвате да се чудите, отде е дошъл този нов човек, с хубави очи, с хубав нос, с хубава уста. Това са онези живи, подвижни линии на човешкото лице, които постоянно се явяват и изчезват. Така те се отразяват и на вътрешния живот на човека.

Следователно, в света съществуват две течения: силно и слабо. От центъра на земята иде едно течение, а другото от небето, от разумния свят, от центъра на слънцето. Първото течение е долното, което носи нещастие; второто течение е горното, което носи щастие. Ако се намериш между двете течения, ще бъдеш смазан. Никога не заставай на пътя на тези течения. В този център може да се спре

само Бог. Щом се срещнат двете течения, явява се искра. Земното течение умъртвява, а слънчевото възкресява. Ако застанеш на този кръстопът, само вярата в Бога може да те възкреси. Бог ще те тури настрана и ще те избави от огъня на тези две течения. Неразположен си някога — попаднал си под влиянието на лошото течение. Ти не можеш да се освободиш от него, докато не се обърнеш към Бога. Той ще ти помогне да заемеш дясната страна, а оттам да минеш в горното течение.

Ще приведа един пример за подкрепа на мисълта, как Бог спасява. Един свещеник пътувал за Варна с кола. По пътя конете се подплашили и почнали да бягат. Пред тях се изпречила голяма пропаст. За да избегне пропастта, свещеникът скочил от колата и паднал. Но каква била изненадата му, когато усетил под главата си нещо меко. Това било къртичина. До къртичината стоял голям камък. Като се окопитил от падането, свещеникът се огледал и видял камъка. Той си казал: Каква разумност, какво Провидение! Ако къртицата не беше направила своята къртичина и ударих главата си в камъка, нищо нямаше да остане от мене. — Какво показва това? — Божията предвидливост. Бог отдавна е предвидил този момент и поставил къртицата на това място, да спаси главата на свещеника. Това е великият Божествен план, който предвижда нещата. Вярвайте в Божественото. Чрез Него ще схващате интуитивно нещата. Интуицията е Божествено чувство в чо-

века. Тя му говори с тих глас и го предпазва от лоши мисли и деяния.

Млад момък се влюбил в една красива мома и пожелал да се ожени за нея. Тихият глас отвътре му казвал: Откажи се от нея, няма да живеете добре. — Не мога, дал съм дума вече. — Откажи се, и за нея ще бъде по-добре. Тя иска да се ожени, за да се осигури. Дай ѝ известна сума, да я осигуриш и помогнеш в живота. — Обещал съм, че ще я взема. Помни: Човек е длъжен да изпълни думата си, ако е за добро. Щом е за зло, той е свободен от обещанието си. Следователно, и ти си длъжен да изпълниш думата си само за доброто, което си обещал да направиш. Дойдеш ли до злото, свободен си да не изпълниш обещанието си.

Често хората попадат в един омагьосан кръг, който им създава големи нещастия. Те се страхуват, не знаят, как да излезат от този кръг. Защо се страхуват, и те не могат да си отговорят. Някой се страхува от мечка, друг се страхува от вълк, трети — от змия, от паяк, от мишка. Животинските форми представят известен род сили — земни и небесни, т. е. низходещи и възходещи. Някога човек се свързва с низходещите сили и тогава страда, мъчи се и се страхува от тях; някога се свързва с възходещите сили, които му помагат. Тази е причината, дето човек се страхува от малкото змийче, а не се страхува от голямата мечка; и обратно, някога се страхува от голямата мечка,

а не се страхува от змийчето — зависи, с какви сили е свързан в даден момент.

Човешката мисъл се влияе отвън. За да не се влияе, тя трябва да се уравни. Това значи, да бъде изпитана. Не само мислите трябва да се изпитват, но и чувствата, и постъпките. Докато не ги опитате, не ги прилагайте в живота. Правй опити с мислите, чувствата и движенията си, да видиш, каква е тяхната бързина и интензивност. Казваш: Бързо се движа. — Направи следния опит: Вземи един силно нагорещен въглен в ръката си и виж, дали ще те изгори. Колкото по-бързо го хванеш, толкова по-малко ще усетиш горещината му, може и нищо да не усетиш. Ако бързината ти е малка, въгленът ще те изгори. Щом не можеш да вземеш бързо въглена, това показва, че и твоите мисли, чувства и постъпки също не са бързи.

Втор опит. Жаден си. Вземи една чаша вода, тури я пред себе си и гледай часовника, докато не изминат 60 секунди или една минута, да не пиеш. Гледай водата и бъди тих и спокоен. Ако издържиш опита, имаш търпение; ако даже на последната секунда се изкусиш и пиеш вода, не си търпелив. Направи същия опит, когато си гладен. Тури хляб или един плод пред себе си и чакай известно време, до 1—2 минути. Ако издържиш това време, без да нарушиш спокойствието си, имаш търпение. Кой от вас е правил тези опити, да знае, колко може да издържа пред жаждата и глада, когато пред него има и вода, и хляб? Досега аз не съм

срещнал човек, който да знае, как да яде. Правилно яде онзи, който сяда спокойно пред готовата трапеза и не бърза: туря кърпата си, намества добре чинията, разглежда хляба и след това започва да се храни. Какво от това, че ще минат пет минути, докато започне да яде? — Нямам време, бърза работа ме чака. — Щом не можеш да намериш време за ядене и бързаш, природата ще те застави да намериш това време, но скъпо ще платиш. Ще заболееш, ще легнеш на легло няколко месеци и тогава ще имаш време за всичко: бавно ще ядеш и добре ще дъвчеш храната си. Тогава ще намериш и пари за лекуване.

Нека смелите първи да направят опита с огъня. За да не се изгорят още първия път, нека направят опит с едно камъче — бързо да го хвърлят и бързо да го хващат. След това да пристъпят към огъня. Ще го хванат толкова бързо, че и те сами да не забележат движението си. Като направите този опит, направете още един — с писмата, които получавате. Очакаваш с нетърпение едно писмо и най-после го получиш. Остави писмото настрана, не бързай да го отвориш. Седни пред него спокойно и гледай часовника, да минат поне 5—10 минути. След това отвори писмото и чети. Искаш да четеш Библията, но казваш: Днес нямам време, утре ще чета. — Не, днес ще четеш, в определен час, нито минута по-рано, или по-късно. Природата обича точността. Като чета Библията, виждам, че някои пророци са казали известни

неща не навреме; други са пропуснали нещо от това, което е трябвало да кажат. Пророкът трябва да изнесе Божието Слово навреме, без да го изопачава, без да пресилва или недоизказва фактите. Като предава Словото, пророкът трябва да внимава, да го предаде точно, защото той се явява като учител на човечеството. Вложи ли нещо от себе си, някоя своя отрицателна чърта, ще се измени характерът на Божественото.

Често учениците, като четат живота на великите поети и писатели, обичат да им подражават. Казват: Този писател има една отрицателна чърта, каквато и аз имам. Онзи писател има също една отрицателна чърта като моята. И вместо да се освободят от отрицателното в себе си, те го усилват. — Това не се препоръчва. Какво ще научиш от отрицателното в човека? Да подражаваш на положителното и доброто в човека, разбирам. — Бог ще превърне отрицателното в човека в добро. — Това е друг въпрос. Важно е, какво ти ще направиш. Първо, човек трябва да има ясна представа за онова, което Бог говори. Това значи, да различаваш Божественото от човешкото. Важно отличително качество на Божественото е, че в него няма абсолютно никакво противоречие. То внася хармония в човека; неговите мисли, чувства и постъпки са хармонични. Щом Божественото те напусне, ти ставаш недоволен, тъжен. Изпаднеш ли в това състояние, не бутай змията.

И тъй, дайте път на Божественото в себе си, за да регулирате енергиите на долното, земно течение. Попаднете ли на него, то може да ви завлече. То е буйно като река, всичко завлича. Ако горното течение не му се противопостави, човек не може да прояви добра обхода към хората. За обхода може да се говори само тогава, когато човек дава място на великото, разумното начало в себе си, като център на своя живот. Значи, има възможност човек да постъпва добре, да мисли и чувства добре. В това се състои философията на живота. При това положение, можеш да се справиш и с най-големите противоречия. Знай, че неразположението, на което се натъкваш, иде отдолу, от земята, то не е твое. Докато понасяш спокойно ударите, противоречията на живота, ти ще излезеш на добър край: неразположението ти ще се смени с разположение; ще дойде нова вълна в живота ти, която ще те тласне напред.

Направете опита с огъня, с водата и с хляба. Постете три деня и след това пристъпете към опита: дръжте чашата с вода в ръката си 10 минути, без да пиете. Колкото и да сте жадни, да ви е приятно, че се въздържате. Правете опити, като инженерите, химиците, музикантите и художниците. Започнете с малките опити и постепенно вървете към големите.

Т. м.

*

37. Лекция от Учителя, държана на
31 май, 1933 г. София. — Изгrev.

Законът на ограничението и законът на свободата

Размишление.

Ще прочета първата глава от Посланието към Коринтяните.

В природата съществуват два велики закона, неизменни, общи за всички същества, без разлика. Единият закон е законът на абсолютната свобода, другият — закон на абсолютното ограничение. Никой не може да ги избегне. Когато човек постъпва разумно, той е в закона на свободата, никой не може да го ограничи. Когато постъпва неразумно, той е в закона на ограничението; там никой не може да му помогне. Защо е така, не питай. Досега никой не е отговорил на въпросите: Защо хората се раждат и умират, защо вярват и не вярват, защо ядат; защо се радват и скърбят. Много обяснения се дават на тия въпроси, но никой не може да обясни, как радостта се обръща в скръб, любовта в омраза. Това не може да потикне човека да изяви едно или друго чувство, нито може да го унищожи. Това е самочувствие. Така се дохожда до идеята, че цялото не може да се разложи на своите части. То може само да се проявява, но не може абсолютно да се

разложи на своите части. И човек не може да се разложи. Той може само да се проявява, и така частите се проявяват поотделно. Проявяването става в добро и зло, а също и съединяването става в добро и зло. Не говоря за химическото съединяване, дето отделните елементи представят нещо, различно по свойства от цялото. Двама души, мъж и жена, могат да се съединят; двама разбойника също се съединяват, за да извършат една работа. За да се осмисли земният ви живот, абстрахирайте се от сегашните си разбирания. Някой иска да разбере нещата отвън. Казвам: Колкото повече остарявате, толкова повече съзнанието ви се замъглява, докато най-после оглупеете.

Какво означава думата оглупяване? Когато иска невъзможни неща, човек оглупява. За всеки даден случай, две неща са възможни за човека: едното е положително, а другото отрицателно. Значи, възможно е да направиш нещо и невъзможно е да го направиш. Когато се намериш в положение, че не можеш да направиш нещо, откажи се от него. Че въпросът оставал неразрешен, нищо не значи. Така постъпва разумният. Например, искаш всички хора да мислят като тебе, или да бъдат добри като тебе. Това е невъзможно. Не можеш да заставиш човека да бъде добър или лош. Можеш да повлияеш на някого, но ако мислиш, че той ще върви в пътя, в който ти вървиш, лъжеш се. Слугата може да се кланя на господаря си, но в първия ден, когато вземе властта, той ще му

покаже, доколко се е подчинявал. И синът се кланя на баща си, подчинява му се, но, като порасне, казва: Ако постъпваш с мене така, както досега си постъпвал, ще ти дам да разбереш. Той се заканва на баща си.

Днес всички хора — и светски, и религиозни се бият. Силният бие слабия; слабият бие по-слабия от себе си. Всеки иска да заповядва, да влияе на другите. Хората не си дават свобода един на друг. Който не иска да му влияят, сам не трябва да влияе на другите. Да влияеш, това значи да изразходваш енергията си напразно. — Слънцето не ни ли влияе? — Не ни влияе. — Бог не ни ли влияе? — И Той не ни влияе. — Защо? — Бог работи с любовта. Дето действува любовта, там има свобода. Любовта помага на хората, без да им влияе. Влияе се на слабия, а не на силния. Слабият има условия да се подава на изкушения и пороци, обаче, силният се справя лесно с тях. Силният разполага с много енергия, от която дава и на другите.

Религиозният казва: Толкова много се моля на Господа, но Той не отговаря на молитвата ми, нищо не ми дава. Ето, този светски човек не се моли, и всичко получава. Защо е така, аз давам следното обяснение: Религиозният става сутрин рано и започва да се моли. Че слънцето изгряло, той не обръща внимание. Прозорците му са затворени, и чистият въздух не може да проникне в стаята. Светският не се моли, но става сутрин рано, отваря прозорците,

и в стаята му прониква светлина и чист въздух. Бодър и освежен, той отива на работа, и работата му се благославя. Ако чакаш ангел да слезе от небето и да отвори прозорците ти, много ще чакаш. Отвори прозорците, и светлината ще влезе, без да се молиш. Молитвата не е механически процес. Някой разглежда нещата механически и минава за идеалист. Друг мисли, че с насилие се разрешават въпросите. Не, насилието подразбира отсъствие на всякаква идея. Убийството подразбира отсъствие на всякаква идея. И в природата, между живите същества, има насилие, но това не е правилно. Единствен човекът е започнал да се обявява против насилието. Човешкият дух търси път да се освободи от насилието. Докато насилваш, и тебе ще насилват. Който служи с насилие, не може да бъде господар на себе си. Ти се подаваш на известни сили, както дилафът, който човек пъха в огъня. Казваш: Аз хванах огъня. — Не, ти си дилаф, други те пъхат в огъня. — Какво да правя тогава? — Ще се откажеш да служиш като дилаф. Ти не си дошъл на земята да бъдеш дилаф. Щом приемеш една отрицателна идея в себе си, ти се влияеш вече от хората. Омразата, съмнението, това са влияния от хората. Отслабваш, остаряваш, това става под влияние на хората. Ето защо, първо трябва да се освободиш от всички човешки влияния. И отрицателните неща в природата се дължат на човека. В това отношение, той е гениален. Ле-

ността, невежеството, сиромашията, болестите са създадени от човека.

Сиромах си. Защо? — Защото мислиш, че си такъв. Щом престанеш да мислиш за сиромашията, тя ще те напусне. Ако искаш да се освободиш от сиромашията, застани на онова място, на което Бог те е поставил. Всеки момент ти можеш да поставиш бент на водата, която тече, или да прѣмахнеш бента. Всички имате бентове на мислите, чувствата и постъпките си. Те препятствуват на вашата работа. Махнете тия бентове, да потекат водите свободно. — Трябва да мисля. — Отде ще дойде твоята мисъл? Човешката мисъл е под влияние на луната. Затова мисълта на човека лесно се раздвоява. Чувствата са под влиянието на слънцето. Казват за някого, че умът му е студен. Много естествено. Той се намира под влияние на луната. Умът поглъща голяма част от енергиите на сърцето, затова именно, той се повдига и засилва, а сърцето се понижава и отслабва. Студенината на човека се дължи на гордостта. Днес в света има студ около 30, 40, 50 градуса под нулата. Дето мине, горделивият замразява всичко. Който подчинява, заповядва на човека и го ограничава, е студен. Работили ли сте при 150° студ? При гордостта температурата се понижава до 270°. Когато се казва, че във физическия свят студът може да достигне до 270°, това се дължи на гордостта. Какъв живот може да има при такава температура? Казват: Човек трябва да има достоин-

и в стаята му прониква светлина и чист въздух. Бодър и освежен, той отива на работа, и работата му се благославя. Ако чакаш ангел да слезе от небето и да отвори прозорците ти, много ще чакаш. Отвори прозорците, и светлината ще влезе, без да се молиш. Молитвата не е механически процес. Някой разглежда нещата механически и минава за идеалист. Друг мисли, че с насилие се разрешават въпросите. Не, насилието подразбира отсъствие на всякаква идея. Убийството подразбира отсъствие на всякаква идея. И в природата, между живите същества, има насилие, но това не е правилно. Единствен човекът е започнал да се обявява против насилието. Човешкият дух търси път да се освободи от насилието. Докато насилваш, и тебе ще насилват. Който служи с насилие, не може да бъде господар на себе си. Ти се подаваш на известни сили, както дилафът, който човек пъха в огъня. Казваш: Аз хванах огъня. — Не, ти си дилаф, други те пъхат в огъня. — Какво да правя тогава? — Ще се откажеш да служиш като дилаф. Ти не си дошъл на земята да бъдеш дилаф. Щом приемеш една отрицателна идея в себе си, ти се влияеш вече от хората. Омразата, съмнението, това са влияния от хората. Отслабваш, остаряваш, това става под влияние на хората. Ето защо, първо трябва да се освободиш от всички човешки влияния. И отрицателните неща в природата се дължат на човека. В това отношение, той е гениален. Ле-

ността, невежеството, сиромашията, болестите са създадени от човека.

Сиромах си. Защо? — Защото мислиш, че си такъв. Щом престанеш да мислиш за сиромашията, тя ще те напусне. Ако искаш да се освободиш от сиромашията, застани на онова място, на което Бог те е поставил. Всеки момент ти можеш да поставиш бент на водата, която тече, или да прѣмахнеш бента. Всички имате бентове на мислите, чувствата и постъпките си. Те препятствуват на вашата работа. Махнете тия бентове, да потекат водите свободно. — Трябва да мисля. — Отде ще дойде твоята мисъл? Човешката мисъл е под влияние на луната. Затова мисълта на човека лесно се раздвоява. Чувствата са под влиянието на слънцето. Казват за някого, че умът му е студен. Много естествено. Той се намира под влияние на луната. Умът поглъща голяма част от енергиите на сърцето, затова именно, той се повдига и засилва, а сърцето се понижава и отслабва. Студенината на човека се дължи на гордостта. Днес в света има студ около 30, 40, 50 градуса под нулата. Дето мине, горделивият замразява всичко. Който подчинява, заповядва на човека и го ограничава, е студен. Работили ли сте при 150° студ? При гордостта температурата се понижава до 270°. Когато се казва, че във физическия свят студът може да достигне до 270°, това се дължи на гордостта. Какъв живот може да има при такава температура? Казват: Човек трябва да има достоин-

ство, да не се унижава. — Какво достойнство ще имаш на северния полюс? Достойнство има човек, само когато плодовете растат и зреят в него. Там, дето всичко е замръзнало, не може да става дума за достойнство. Смъртта е студът в живота. Произходът ѝ се крие в човешката гордост.

И тъй, желанието на човека да стане господар, да заповядва на всички хора, да стане божество, с създало гордостта. Това е неразбиране на законите. Горделивият нищо не е дал на хората, а всичко изисква. Бог, Който е създал целия свят, е дал всички блага, от никого нищо не иска. Той не държи хората отговорни за това, което им е дал. Той е вложил любовта в сърцата на хората и ги оставил свободни. Щом се отклонят от Любовта, в тях се явяват омразата, вътрешното недоволство, което постепенно ги смразява. Работете върху себе си да развиете Божественото съзнание, което никога не се помрачава. Човешкото съзнание, обаче, се ограничава и помрачава. Най-малкият външен повод е в състояние да го помрачи. Тази е причината за промените в човека.

Аз говоря за неща, които добре познавам. Много неща зная аз. И вие може да ги знаете, но не правите усилия. Вие очаквате да ви дойде знанието наготово. Истинското знание е скрито във вашата душа. То ще излезе от нея, но работа се иска за това. Като ви наблюдавам, аз виждам всичките ви недостатъци, зная и

причащите .а тех. Гло запис, няма нищо в света, което може да ме изненада. Биждам вашите стремежи, които, още на другия ден след реализирането им, ще ви разочароват. Като се разочаровате, ще свършешът на вашия живот. — Ами после? — Ще се преобразите. Дето хората свършват, там ангелите започват. Дето ангелите свършват, там Бог започва. При това, човек започва добре, а свършва зле. Няма човек на земята, който да свършиш добре. Дето човекът свършва, ангелът започва. Нанстина, ангелите започват зле, а свършват добре. Бог започва добре и свършва добре. Вие искате доказателства за това. Доказателствата са детински работи. Това значи, да ви поставя в магическия си, т. е. в областта на илюзиите и, като се събудите, няма да намерите нищо пред себе си.

Стрежете се към абсолютна свобода. Това значи, да се радвате на свободата на всеки човек, на всяко живо същество. Можеш да очакваш само от свободния. От ограничения нищо не можеш да очакваш.

Един лъв бил хванат в примка, дото прекарал цял ден гладен. Минал край него един човек, и лъвът започнал да му се моли: Ще ти бъда признателен цял живот, ще си променя естеството само да ме освободиш. Човекът извадил халката на примката и освободил лъва. Лъвът си разтърсил гривата и казал: Каква полза, че си ме освободил. Сега съм осъден на глад и ще те изям. Човекът се наме-

рил в чудо и възвразил: Слушай, иде пиаме три същества, как трябва да постъпиш за направеното добро от мене. Ако те кажат, че трябва да ме изядеш, ще се подчиня на твоето желанне.

Срещнали едно голямо куче и го попитали: Има ли признателност за направено добро? — Няма — отговорило кучето. Едно време, като младо, здраво куче, господарят ме използваше да му пазя стадото. Каго остарях, той ме изгони от дома си. По-нагатъ срещнали един стар кон и го попитали: Има ли признателност за направено добро? — Няма признателност — отговорил конят. Когато оях млад, господарят ме товареше и ме гледаше добре. Като остарях и не можех повече да работя, той ме изгони. Най-после срещнали лисицата и я попитали: Какво ще кажеш, има ли признателност за направено добро? Тя отговорила: Не разбирам, за какво ме питате. За да разбера добре работата, турете отново крака на лъва в примката и тогава ще се произнеса. Лъвът турил крака си в примката и останал там. Лисицата се обърнала към човека с думите: Глупако, върви по работата си! Лъвът е бил длъжен да отваря очите си. Щом ги затворил, ще носи последствията.

Не освобождавай злото, затворено в тебе. Нека стои на мястото си. Ако го освободиш, първо тебе ще нападне. За да се справиш със злото, трябва да мислиш. Не че не мислиш, но ти се намиращ под различни влияния. Болният оправя живота си по един начин, а здравият

— по друг начин. Болният казва: Да мога да си хапна чорбича! Дано по-скоро ми донесат. Здравият не чака да му носят храната на крака. Той скача от мястото си, облича се набързо, запалва огъня и започва да си готви. Отде е дошла в ума на болния мисълта, че трябва да му услужват? Когато дохождат при мене гости, всички искат да ми услужват. Но аз зная законите. Няма по-опасно нещо от това, да ти услужват хората. Сам ще си услужваш, сам ще удовлетвориш изискванията си. Така ще pestиш времето си.

Вие искате да бъдете свободни, но друг да ви освободи. Това е стара философия. И досега още мислят, че Христос ще дойде на земята да освободи хората. Ако трябваше да ги освободи, Той щеше да направи това още преди 2000 години. Сега е почнало друго освобождаване — вътрешно. Свободата е вътрешен акт на човешкото съзнание. А хората днес си въобразяват свободата по стар начин, но това става само по вътрешен път. Но и вие имате нещо, с което разполагате. Силата е в човешката мисъл. Има нещо, което може да пробуди човешката мисъл към работа. Какво е това, няма да ви кажа. Важно е да се пробуди човешката мисъл. Досега аз не съм видял нито един да е донесъл плод от своето дърво. Всички носите все чужди работи. Много пъти са ми донасяли баници с развалени яйца. Аз нищо не казвам, благодаря им. Не казвам, че зная коя кокошка е снесла яйцето. Но ти си крадец, искаш да се

препоръчаш пред мене. Аз си записвам в моя тефтер: Блажена е тази кокошка, която е спесла чийето; нещастен е човекът, който носи яйнето нагстово. Когато даваш нещо, дай го от себе си; да извира то от твосто сърце и от твоята мисъл. Така вложена мисълта, тя възкръсва. Ние стоим пред две затворени врати. Истината е в затворените врати на човешката душа и на човешкия дух. Съвременните хора са затворили вратите на своята душа и на своя дух, а са отворили вратите на своя ум и на своето сърце — там, отдето спасението никога не може да дойде. Спасението ще дойде през вратата на човешката душа и на човешкия дух. Там е силата. Сега вие ще искате да ви дам признаци. Мога да ви дам признаци, да ви определя диагнозата.

Да кажем, че сградате от ревматизъм. Шо е ревматизмът? Той е последствие на човешката леност — умствена и сърдечна. Ще кажете, може би, че работите. Но работата е разумен акт. В работата трябва да намериш удоволствие. Вдигаш едно камъче, но гова малко камъче може да ти причини хиляди добрини, а вие искате да вършите велики работи.

Никой не може да освободи човека. Русите освободиха българите от турско иго. Но освободиха ли ги? — Тези, които господаруваха в турско време, и днес господаруват. Станеш християнин и пак грешниш. Има, разбира се, един малък прогрес, но като човек, ти нищо не се ползуваш. Аз говоря за същината на човека. За

пред хората, може би, човек се ползува, но за себе си, всъщност, нищо не се ползува, а губи. Ако вървите по другия път, ще отворите вратата на вашата душа, ще дойде това, което очаквате. Много пъти вие не се разбирате помежду си. Среещеш един познат; той е гладен, а ти му говориш. Аз му казвам: Ти страдаш от стомах, аз съм лекар, ще излекувам стомаха ти. Изваждам едно хапче от торбата си, после — второ, трето. Като ги приемеш, казваш: Твоите церове действуват много добре. Значи, ще взимаш по три хапчета на ден.

Да се върнем към идеята за свободата. За да бъде мисълта ви права, в съзнанието ви трябва да има малка светлина и малка топлина. Това, което искате да направите за някого — да го освободите, тази свобода, именно, трябва да бъде ваше достояние. И нея не трябва да давате. Някой казва: Аз жертвувам себе си за другите. Жертвата е метод, който показва истинския път, по който свободата идва. Апостол Павел казва: „Ако раздам всичкото си имане, а любов нямам, нищо не се ползувам.“ Може да се жертваш, но ако не покажеш на хората правия път към духовния живот, ти не можеш да ги освободиш. Ще хвърля семето в земята и ще го зароя. Ето един начин, по който съм му показал пътя. След една година, като се върна, семето ще бъде вече израснало и ще ми каже: Много ти благодаря! Ето плодът на своята услуга.

Често вие се оплакват от страданията и негодите на своя живот. Заедно с вас и аз се оплаквам. Аз не се оплаквам като вас, но търся правилен, разумен начин да се освободя от препятствията, които срещам на своя път. Правилно ли сте опит да се освободите от препятствията и мъчнотии в своя живот? Болен си, викаш лекар. Той ти дава известни наставления, но намира, че няма да оздравееш. Викаш още лекари, и те казват същото. Най-после се свиква консулт от 12 лекари, които единодушно ти подписват присъдата. Трябва ли да се спреш на тяхното мнение? Ако турят въже на врата ти и го теглят, какво трябва да правиш? Вземи нож, отрежи въжето и кажи: Онзи, Който е създал света, Който е създал и мене, е по-силен от всички. Той ми е дал живот, и аз ще живея. Въжето не трябва да бъде на моя врат!

Един наш познат разправяше следната своя опитност: Един ден той пътувал през една гора, дето отдалеч съзрял няколко разбойници. Помислил си: И мене ще нападнат, но какво да им дам? Нямам нищо в джоба си. Като дошли до него, разбойниците започнали да обръщат джобовете му, но той казал: Колкото да търсите, нищо няма да намърсите. Аз съм беден, гладен човек, нямам хляб да се нахраня. — Щом е така, ние ще те нахраним — отговорили разбойниците. Няма да оставим човека да умре от глад. Нашата работа се заключава в обиране на богатите и даване на бедните.

Ще кажете, че от гледището на сегашния морал, това, което правят разбойниците, е престъпление. Питам: Сегашните хора не се ли обират едни други? — Бог е наредил живота по този начин. — Ако Бог е наредил нещата така, вие щяхте да бъдете щастливи. Обаче, вас ви залъгват с идеи, които нямат отношение към Божественото.

Лнес всички цитират думите на Христа. Така казал Христос, иначе казал. — Важно е сега, какво ти можеш да направиш. Можеш ли от твоите избити клечки да извадиш една и да я дадеш на своя ближен? Това е най-малкото добро, което можеш да направиш. Няма защо да се извиняваш, че си беден, че някога си имал пари. Можеш ли сега да дадеш една жива клечка на човска, да си запали огъня? Останалото само по себе си ще дойде. Вие сте богати, но казвате, че нямате пет пари в джоба си, че баща ви не оставил никакво наследство. Ако искаш да знаеш, какво е оставил баща ти, отвори вратата на своята душа, вземи телефона и по указания номер, извикай баща си, да ти каже, какво наследство ти е оставил. — Той знае ли истината? — Според мене, умрелият всякога говори истината. Умрелият не се интересува от това, с което ние живеем, затова всякога говори истината. Под „умрял“ разбирам онзи, който е ликвидирал с лъжата. Той е умрял за лъжата, а жив за истината. Друг е въпросът за разбойника. Той е голям камък, който се търкаля от височината и, как-

вото срещне на път си може да го смаже.

Казано е: „Истината освобождава човека.“
Добавям: Правата мисъл също освобождава човека. — От какво? — От заблуждението. Следователно, всяка мисъл, която не освобождава човека, не е права.

Каго говоря по този начин, нямам пред вид вашите стари възгледи. Ако със ста не си възгледи може да разрешавате въпросите на живота, дръжте се за тях. Ако не ви ползват, приложете новите възгледи. Кажете: Каквото не можем да направим в това прераждане, ще го направим в следното прераждане. — Не се разсъждава така. Ако днес не можем да решим задачите си, в бъдеще по-добър ще ги решим. Тогава ще имам по-трудна работа. Да се прерочиш, това значи, да предприемеш една експедиция, свързана с големи разходи. Можеш ли да изсрещаш тези разходи? Историята на прераждането е илюзия. В нея има нещо истинно, но много неща не са веро предмети. Едно е верно: Каквото днес ти е далечно да свършиш, не трябва да го отлагаш. Оглеждаш ли днешната работа за утре, също ще платиш. Който не реши задачите си в този живот, ще остане назад. Страшно е положението на тези, които е изостанал в развитието си. Той попада в закона на абсолютното ограничение. Днес повечето хора живеят по този закон. Още малко остава, докато излезе от този закон и влезе в закона на свободата. Иде епохата на абсолютната свобода. Тя се представя от ра-

зумни същества, които започват с големи капитални. Те идат на земята, да вложат капиталите си в работа и да покажат на хората правия път. Готови ли сте да използвате пътя на абсолютната свобода?

Мнозина казват: Учителят ни говори само за любов. Пукнат ли главата на някого, Той казва: Любов трябва да имаш. Глава те боли — любов да имаш. Неврастения имаш — пак за любов се говори. — Така е. Говорил съм, говоря и ще говоря за любовта. Не трябва да боледувате, не трябва да мразите, да изпадате в безверие. Ще прилагате любовта, да се освободите от болестите и от отрицателните си качества. Това е ненужен баласт, който трябва да се изхвърли. Щом се освободите от него, ще влезете в един нов свят — в света на любовта.

Учител си в първоначално училище в едно село, но не си доволен от положението си, искаш да станеш гимназиален учител. Станеш гимназиален учител, но и от това не си доволен; искаш да станеш министър. Какво ще спечелиш от това? Нищо друго, освен завистта на хората. Ако имаш къща, ще кажат, че си я направил с крадени пари. Да станеш министър, или висок чиновник, това значи, да се огрешиш. Какво положение и да заемеш, първо трябва да станеш господар на себе си. Само така можеш да заповядваш и на другите. Който е придобил изкуството да заповядва на себе си, само той може да заповядва на хората; който не познава това изкуство нищо не може да по-

ститне. Казвам: Дай свобода на човека и виж, какво може да направи. Той казва: Щом имаш доверие в мене и ми даваш свобода, така ще служа, че пай-малко сто години ще помниш доброто ми. Ако нямаш доверие в мене и ме ограничаваш, най-малко сто години ще помниш злото, което ще направя.

Велик е Бог в своите прояви. Ние грешим, Той ни гледа, дава ни свобода да се проявим. Той свързва двата полюса на живота -- деня и нощта, свободата и ограничеността и прави от тях верига на щастие и нещастие. Когато сте щастливи, Бог казва: Това е резултат на закона на свободата. Когато сте нещастни, Той казва: Това е резултат на закона на ограничението. Отвън никой не е виновен за вашето щастие и нещастие. Хората са условия за вас, а вие сами сте причина за всичко, което ви сполстява. Човек сам си пакости. Ако нямаше свобода, нямаше да греша.

Като ви изучавам, виждам, че в много неща вярвате и в много неща не вярвате. Вие вярвате в това, което не може да стане, а не вярвате в това, което може да стане. Момъкът казва на младата мома, че ще я направи царица. Тя вярва на думите му и очаква деня, да стане царица. Тя вярва в това, което няма да стане. И, в края на краищата, остава излъгана. Ако той я направи царица, пак той ще я свали от престола. Който те е качил, той ще те смъкне. Докато уподаваш на хората, всякога ще се разочароваш. Вярвай във възможното, а не в не-

възможното. Ако вярваш в невъзможното, ти сам се насилваш. Невъзможното остава всякога невъзможно. Например, можеш ли да изпиеш водата на Великия океан? Можеш ли да туриш в лешник всички хора на земята и да ги носиш на гърба си?

Математиката си служи със закона на вероятностите и закона на невероятностите. Според първия закон, вероятно е, че $2 \times 2 = 4$. Невероятно е, обаче, 2 да бъде равно на четири. Един син се върнал от чужбина, дето учил, и казал на баща си: Гатко, знаеш ли, че две е равно на три? -- Възможно е, синко, но това трябва да се докаже на опит. — Днес ще направим опита. Бащата казал на жена си да стотви две кокошки за оояд. Седнали да се хранят. Бащата казал: Жена, едната кокошка ще бъде за тебе, втората ще бъде за мене, а третата — за сина. Две не може да бъде равно на три. Колкото и да се доказва обратното, човек не може да не се съмнява в това. Всяка мисъл, в която има най-малкото съмнение, не може да се реализира. Всичко може да се реализира, когато човек се освободи и от най-малкото съмнение. Изхвърли съмнението вън от себе си. Когато изгуби съзнанието си, човек престава да мисли. Той е свободен от всякакво съмнение и смущение. Ето защо, човек лесно се лекува, когато изгуби съзнание, или когато съзнанието му мине в по-високо поле. Когато искаш да се освободиш от една идея, трябва да я замениш с по-висока. Същото се отнася до мислите и

чуствата. Така лекува природата. За да освободи човека от мисълта, че е болен и няма да оздравее, тя внася в съзнанието му една възвишена идея, която го отклонява от обикновените мисли.

Какво се разбира под природата? — Сбор от съзнания на същества от човешки род. Под човешки род разбираме същества, които наследяват всички слънчеви системи. Разумните същества участвуват във всички прояви на живота. Съвържени ли се с тях, те са в сила да те освободят от всички мъчнотии. Достатъчно е да поставят болния в магнетичен сън и да му внушат мисълта, че ще оздравее, за да стане от леглото си. Какво направи Христос със слепия? Той взе гал, намаза с нея очите му, вложи в съзнанието му мисълта, че ще оздравее, и слепият прогледна. — Защо доиде Христос на земята? — Да направи връзка между човешката душа и Бога. Христос показва на хората, как трябва да живеят.

Как ще отговорите, ако ви питам, какво разбрахте досега? Може да отговорите като слушателите на един селски свещеник. Като свършил проповедта си, той ги записал: Разбрахте ли ме, братя християни? — Нищо не разбрахме. — Щом не сте ме разбрали, няма защо повече да говоря. — Разбрахме те. — Щом сте ме разбрали, пак няма какво да ви говоря. Питам: Каква философия е тази? — Софистика, т. е. обикаляне на истината.

Като си дошъл на земята, ще се изучаваш, а да имаш ясна представа за себе си, като човек. Не се сравнявай с никого, не казвай, че този или онзи са по-добри от тебе. Не казвай, че този или онзи ти е неприятел, но виж, защо е така. Когато имаш еднакви качества с някого, този човек ти става неприятел. Особено, ако иска да ти се наложи. Ти си горделив, но той е по-горделив от тебе; ти си сиряхав, но той е по-сиряхав. Изобщо, неприятел ти е всеки, който те превъзхожда, особено в сгръцателното. Всеки, които се опитва да ти се наложи, също ти е неприятел. Когато се говори за свързани души, имаме пред вид естествената вътрешна връзка между тях. Има три места, дето хората се свързват: едно го място е под лъжицката; второто място е на главата, дето е центърът на мислосърдието; третото място е в душата. Срепнат ли се двама души, свързани по един от трите начина, те взаимно се вдъхновяват. Които дава, живее в закона на свободата; който само взима, живее в закона на ограничението. Всякога давай, за да освободиш хората от ограничението. Значи, голодителната любов, която дава, освобождава; любов, която само взима, ограничава.

Срепаш един свои приятел и се питаш: Обича ли ме приятелът ми? Който те обича, никога не се стреми да проникне в тебе. Той се радва, че те е видял и те оставя свободен. Който обича, никога не критикува. Той слуша, без да прави грешките, как се изказваш как поставяш думите. Любовта има особен език. Който люби,

той говори правилно. Като изучавам български език, аз често превеждам, правя опити, да го повдигна по-високо, да го приготвя към езика на любовта. Ред години работя върху български език, да избира положителните думи, да ги повдигна в по-висока степен, да усиля техните вибрации. Някога ще взема трима души между вас, двама братя и една сестра, най-способните, да направя опит с тях, да видя, как се отразяват положителните думи върху тях. Като говоря за опити, вие очаквате някакви чудеса. Какво чудо искате да направя? Според мене, няма по-голямо чудо от това, да убедиш човека, че Бог съществува, или че Христос е възкръснал.

Да убедиш човека във възкресението, това значи, ти сам да си възкръснал. Възкръсналият е абсолютно свободен. Той никога не туря бент на Божествения живот, оставя го свободно да тече и да се проявява. Той не роптае, не критикува, приема всичко с любов. Той е огън, който запалва всичко, което среща на пътя си. Като работи върху себе си, заедно с това, той работи и за другите. — Как може човек да се освободи от ограничението? — Чрез вярата в Бога. Обаче, вярата трябва да бъде силна, мощна, да върши чудеса.

Съществената мисъл в тази лекция се отнася до двата велики закона: закон за свободата и закон за ограничението. Бог живее в абсолютната свобода, а човек — в закона на ограничението. Когато законът на свободата ра-

боти в човека, той познава Бога, познава любовта и живее в щастие и блаженство. Свободен е само онзи, който живее в любовта.

Т. м.

25

38. Лекция от Учителя, държана на
7 юни, 1933 г. София. — Изгрев.

Влияние на материята

Размисление

Тема за следният път: „Опаките действия на волята.“

Материята, в различните си състояния — твърда, течна, въздухообразна и светлинна, оказва известно влияние върху мисълта. И мисълта, от своя страна, оказва влияние върху човека. Едни мисли идат от земята, а други — от слънцето. И планетите оказват влияние върху човека. Между четирите вида материя — твърда, течна, въздухообразна и светлинна — има известно отношение, известна хармония. Ако се наруши хармонията в човека, както и във външния свят, стават нежелателни явления. В природата настъпва суша, а животът в обществата дохожда до своя краен материализъм. Казваме, че твърдата материя е взела надмощие. Когато преодолява влиянието на течната материя, хората се предават на удоволствия, на чувствен живот. Когато преобладава въздухообразната материя, мисълта в човешка взема надмощие. Едва сега, светлинната започва да влияе върху човека, главно върху неговата мисъл. В бъдеще ще дойде влиянието на петото състояние на материята. Тогава ще дойде шестата

раса на земята. До това време главите ви трябва да узреят. Косите ви ще побелеят и почернеят десет пъти, докато бъдете готови за шестата раса. Това показва, през какви страдания ще минете. Днес всеки иска да живее охолно, да бъде свободен, да бъде господар на себе си, никой да не му заповядва. Това желание е естествено, обаче, ще знаете, че свободата не принадлежи само на един човек; животът не принадлежи само на един човек. И мисълта също не принадлежи на едного. Животът, свободата и мисълта са достойни на всички хора, на всички живи същества.

И тъй, изучавайте мислите, да знаете, кои от тях произтичат от твърдата материя, кои от течната, въздухообразната и кои от светлинната. Мислите, които идат от твърдата материя, не са вредни, обаче, те произвеждат вътвърдяване на някои органи, както някои чувства пък внасят мекота. На човешката глава има известни центрове, свързани с чувствата. Например, отзад на главата има център, свързан с личните чувства на човека; в горната част на главата има център, свързан с твърдостта на човека. Този център е в моралната област на главата. Трябва да знаете, как да се отнасяте с човека, у когото този център е силно развит. Ако е дете, то първо ще се откаже да ходи на училище. Защо не иска, и то не знае, но проявява твърдост. Родителите трябва да знаят, как да постъпят с него, за да го накарат да ходи на училище. То прилича на богат

човек, който разчита на богатството си, затова не иска да работи. Той има слуги и на тях разчита. Какво ще прави, ако няма слуги? Богатият казва: Богат съм, имам право да си поживя. И слугата, макар и беден, казва същото. Това са неправилни отношения между богати и бедни, поради което се създава недоволство между хората. Богатият казва на бедния: Аз съм господар на твърдата и течната материя. Ти трябва да ми служиш.

Запитаха ме един ден, каква е разликата между Учител и козмическия Учител. Това е все едно да питате, каква е разликата между Христа и Исуса. Има известна разлика, но вие сами трябва да я намерите. Това е все едно, да дойде един физиогномист и да ви преподава своята наука. Физиогномистът ще ви говори за линиите на лицето, а хиромантикът — за линиите на ръцете, за квадратите и кръстовете по тях. Колкото и да ви говорят, вие трябва да изучавате тези неща в живота. Казва ви се, че някои мисли и чувства не са ваши, дошли са отвън някъде, но можете ли да ги различите от вашите? Обаче, великият Учител ги различава. Достатъчно е да ви види, за да познае веднага, кои мисли и желания са ваши и кои — чужди. Той има ясна представа за всяка своя мисъл и за всяко желание. Обаче, Той оставя човека свободен, да се проявява, както знае. — Защо го оставя свободен? — За да се учи сам от себе си. Само така човек дохожда до вътрешно различаване на свои-

те мисли. Така той ще познае, кои мисли отговарят на неговите, и кои не са в хармония с тях.

Казваш: Не искам да ми се говори, да не се объркам. Не искаш да ти говорят, но ти говориш на другите. Не мислиш ли, че и ти можеш да ги объркаш? Има мисли, които изсушават човека. Пазете се от тях. И ръцете на някои хора изсъхват. Това не е добро. Крайното изсъхване на ръцете води към смъртта. Това показва отсъствие на жизнена енергия, на влага в организма. Една сестра казва, че космическият Учител ѝ говорил. Гледам, ръцете ѝ сухи. Никакъв космически Учител не ѝ говори. Един брат казва, че живее в съгласие с великите, с новите идеи. И неговите ръце са сухи. И той се заблуждава. Той не подозира, че още на другия ден от астралния свят ще го обесят. Знаете ли, как съществата от астралния свят могат да обесят човска?

Един търговец, непознат на мене, ми пише писмо, в което иска да му дам 20 хиляди лева. Бил в затвор за някакъв дълг. Праща ми и личната си карта, да видя, че е честен човек. Гледам чъртите на лицето му — краен материалст. Живее само за пари и за материалното. Прочетох писмото, но не му отговорих. След няколко дни получих друго писмо от болница. Пише, че бил болен и се сърди, че не съм отговорил на писмото му. Всъщност, аз пак му помогнах. Вместо да лежи в затвора, изпратих го в болницата. Той се подал на влиянието на

астрални същества, объркал една каша, задължият и сега иска да го спасявам. Аз не се бъркам в кашите на хората. Не познавам този човек, не познавам работите му. Нищо не ме е питал, а иска от мене помощ.

Често и вие попадате под влиянието на астрални същества. Дойдат при вас и започват да ви увещават да си купите земя, волове, да забогатеете, докато един ден ви турят в затвора. После ще търсите, кой да ви спасява. Като сразете това, бъдете внимателни, да не се свързвате с такива същества. Това е влиянието на твърдата материя върху човека. Когато твърдите мисли преодоляват, лицето на човека почернява. Някога лицето придобива неестествена червеника. В някои случаи, лицето пожълтява; това показва, че черният дроб не функционира правилно. Както не можете да се освободите от влиянието на твърдата, течната, въздухособразната и светлинната материя, така не можете да се освободите и от влиянието на астралните същества. Важно е да ги разбирате и да знаете, как да се справяте с тях. Каквото и да правите, ще минете през бури и урагани, но разумният ще впрегне тези енергии в работа. Астралните същества ще поставят бентове на пътя, но и с тях трябва да се справите. Ще се научите да различавате Божествените мисли от човешките. Божественото внася мекота в човека. То влияе благотворно върху него.

Едно се иска от човека — устойчивост. Така той може да постигне своите желания.

Има закон, чрез който, каквото пожелаеш, става, но трябва да бъдеш готов да посиш и последствията. Този е законът на Ориѐнсе. Ще приведа един пример. Това се случило в Америка. Един човек се нуждаел от 10,000 долара. Той държал тази мисъл постоянно в ума си. Всеки ден очаквал да дойдат отнякъде тези пари. Определил ден и час, когато трябвало да получи парите. Дошъл определеният ден и час, но парите не получил. Крайно ядосан и разгневен на невидимите същества, че не изпълнили желанието му, той си купил билет и заминал за едно малко градче до Чикаго. Явила се голяма буря, ураган. Както се движел из града, от една съборена къща паднала голяма гредка и счупила крака му. Той паднал в безсъзнание. Като се събудил, видял, че е в болница. На възглавницата, до главата му имало един чек от 10,000 долара. Желанието му се изпълнило, но кракът пострадал. Със своето жестокосърдие, той използвал неправилно закона.

Мнозина прилагат закона на Ориѐнсе в умствения си живот. Отива някой на събрание, слуша, какво се говори и прави известно предложение. Той иска на всяка цена да се приеме предложението му. Добре е това, но само ако то е Божествено. Преди всичко, на първо място е Бог, Съзателят на цялата вселена. След Него идат възвишените същества, светиите, генералните, добрите, талантливите хора. На последно място са обикновените хора. Някога може да се вземе под внимание и тяхното мнение.

Как може да се даде първо място на човека с твърди мисли, с жестокост и сухота в себе си? — Учен човек съм. — Може да си учен, но твърдите мисли преодоляват в тебе. Те внасят недоволство и неразположение. След това търсиш вината във външните хора. Външните хора са условия. Истинската причина се крие в твърдите мисли. Докато си недоволен, каквито услуги да ти правят хората, все ще намериш нещо криво в тях. Ти изпадаш в положението на онзи българин, който постоянно биел жена си; все намирал причина да я бие. Един ден, като нямало за какво да я бие, той казал: Тази вечер искам да ми сложиш яденето вън, там ще се храня. Сложила яденето вън, но в него попаднали куришки от кокошките. Недоволен от нея, той попитал: Защо ми сложи яденето вън? — Ти сам пожела. И затова, той пак я набил.

Хората страдат от неразбиране на живота и от взаимно неразбиране. Те говорят на един и същ език, но пак не се разбират. Всички говорят за свободата, стремят се към нея, но не могат да я постигнат. Всички съзнават, че без свобода животът няма смисъл. Всеки иска да бъде млад и здрав. Това желание е естествено. Младостта е вътрешно качество. Ще бъдеш млад, само ако родителите ти са били млади. А те могат да бъдат млади, само ако желанията им са пълни с живот. Когато са те зачевали, те са мислели, по какъв начин да те пометнат. Може ли тогава да бъдеш млад? Твоите мисли и желания ще бъдат твърди като тези на ро-

дителяте ти. И, каквато работа започнеш, ще я пометнеш, няма да я свършиш докрай. В края на краищата, казваш: Такава е моята съдба.—Майка ти, баща ти са определили твоята съдба. Днес от тебе се искат гигантски усилия, да измениш своята съдба. Ако приемеш Божествените мисли като основа на своя живот, тогава ще се освободиш от лошите, наследствени качества на своите родители, както и на своите деди и прадеди.

Пазете се от твърдите мисли, чувства и желания, които изкушават човека. По ръката си може да познаете, доколко сте свободни от влиянието на твърдата материя. Ако пипнеш ръката си и усетиш една гътрешна мекота и пластичност, ти си свободен от това влияние. Твоята ръка е магнетична, пълна с живот и енергия. Такава ръка излъчва нещо хубаво от себе си. Казваш: От работа ръката ми загубяла. Има случаи, когато някой не работи, и ръката му е пак твърда, корава. Това показва, че Божественото не работи в него. Правилно е, ръката отгоре и отдолу да бъде мека, а не мекушава. Такава ръка е магнетична. В нея магнетизмът замества течните вещества. Когато преобладава електричеството в организма, то замества въздухообразните вещества. Изобщо, когато електричеството и магнетизмът в организма не текат правилно, човек боледува. Ако не можеш да се справиш с електрическите енергии в своя организъм, ти ставаш неврастеник и, ако не можеш да се справиш с тези енергии,

започваш да мислиш за самоубийство. Това значи, фалиране в астралния свят. Ти се намиращ в положението на търговец, който не може да се справя със своите дългове. Обаче, и самоубийството не те освобождава от отговорност. Не можеш да закриеш своята фирма, докато не изплатиш дълговете си. Праведният може да замине за другия свят, когато пожелае. Той нищо не дължи. Обаче, грешният може да замине за другия свят, след като изплати дълговете си. Да умреш като праведник, това е благословение; да умреш като грешник, това е нещастие. Праведникът е свободен, а грешникът е в затвор.

И тъй, докато не се справиш с твърдите, течните, въздухообразните и светлинните мисли, ти не можеш да бъдеш господар на себе си. Това значи да говориш истината на себе си. Как ще говориш истината на себе си? — Преял си, ще признаеш, че си преял. Не трябваше да ядеш толкова много. — Друг път няма да ям много. — Че яденето било хубаво, вкусно и иготовено, не е важно, ти не трябваше да преяждаш. Ще хапнеш няколко хапки и ще благодариш. Ако преядеш, ще пригиташ на онзи, който бил показан от кума си на угощение. Кумът му казал: Хайде, хапни си за кумата, за мене, за девера, за лещата. Той ял и пил за всички, докато заболял. Същият българин поил един ден магарето си и му казал: Хайде, пий за кума, за кумата, за мене. То отказвало да пие. Българинът си казал: Похвалявам магарето си. То задоголи жандата си и за никого не искаше повече да

пие. А пък аз ядох и пих, докато изгубих човешкото си достойнство. Казвам: Ако искаш да направиш нещо за твоя кум, плати му десетте хиляди лева, които той дължи. С това ще покажеш, че го обичаш.

Различавайте Божествените мисли от човешките. Един ден, като заминете за онзи свят, ще вземете със себе си само Божествените мисли. Човешките ще останат на земята. Божествените мисли носят в себе си онази алхимия, онова богатство, към което човек се стреми. Те крият онази тайна, онова изкуство да извличат жизнените сокове от всички мисли и желания. Ценното ще остане като капитал на човека, а непотребното ще се изхвърли навън. Така ще се подобри човешкият живот. Ако остане с непотребното, човек ще се намери в положението на фалирал търговец, изоставен сам, без никакви приятели. Ако това положение е тежко на земята, колко по-тежко е за невидимия свят! Движиш се натук-натам, но нито едно същество не ти обръща внимание. Ще носиш надписа на твоята фирма: какъв си бил, с какво си се занимавал, но, който го прочете, веднага се отдалечава от тебе. Такова е положението на скигащите духове, които бродят в пространството с хиляди години сами, изоставени от всички.

Един английски проповедник стигнал да проповядва в Африка. Един ден влязъл при него един старец, който му казал: Ще ти съобща нещо, но да не се уплашиш. Ти ми изглеж-

даш благороден човек, на тебе разчитам. Аз съм английски епископ, живеял преди повече от 200 години в Англия. Водих порочен живот. Един ден заминах за онзи свят. И ето, 250 години, откак се скитам тук. Искам ти да ми проповядваш Христовото учение, да повярвам в Него и да се обърна към Бога. Само така ще се спася. Проповедникът се съгласил и започнал да му проповядва. Но каква била изненадата му, когато стаята му всеки ден се пълнела с такиви скиталци духове. Епископът ги водел със себе си, с желание и на тях да помогне. Най-после, проповедникът, по съветите на лекаря, трябвало да се върне в Англия, да възстанови своята нервна система. Тук той направил справка в книгата и по данните, посочени от епископа, разбрал, че преди 200 години, действително, живеял такъв епископ в Англия.

И тъй, лошият живот се дължи на страничните чужди мисли и желания. Освободете се от всички външни влияния. Без да искат, хорага стават проводници на влияния от нисши сфери на духовния свят. Ти си възбуден. Защо? — Боли те нещо, чуждо нещо е влязло в тебе. Например, боли те крак, ти си направиш компрес, но болката не минава. С компрес болестта не се лекува. Компресът е временно средство. Някои лекари препоръчват студени компреси, лед на болното място. Аз препоръчвам топли компреси, те са безопасни. Студените компреси са за пълнокръвни хора, а не за слаби, нервни. Студеният компрес в първо време отнема те-

лесната топлина, а после става стопляне. Чрез тях лекарите смятат, че се отнема възпалението; всъщност, от студеното организъмът губи повече енергия, отколкото печели. Топлото с топло се лекува.

Да се върнем към влиянието на материята. Твърдата материя, както течната, въздухообразната и светлинната материя си има свой специфичен произход. Нисшият, елементарният живот произлиза от твърдата материя. Всяка материя има специфични елементи в себе си, които могат да се извлекат чрез специфични методи, а именно — чрез вода, въздух и електричество. Например, милосърдието е елемент, който обогатява твърдата материя. Не може да влияете на твърдата материя, ако нямате милосърдие. Който няма милосърдие, е жесток. Сърцето му трябва да се смеячи, да усети топлина в него, под лъжичката. Достатъчно е да помислиш само за милосърдието, за се да усетиш тази топлина в себе си. Милосърдието е духовна сила, която действа в хармония с всички други духовни сили в човека. Чрез него човек постепенно се освобождава от връзките на своето минало. Мнозина се заплашват едни други, че ще ги убият, ако не се откажат от убежденията си. Така постъпват всички апаша. Апашът изважда револвера от джоба си и те заплашва. Той иска пари. Ако не му дадеш, ще те убие. Какво трябва да направиш ти в случая? — Да проявиш милосърдие. Извади кесията си и му дай, колкото иска. Следователно,

той търси пари, и ти трябва да му дадеш, колкото иска. Не му оказвай никаква съпротива. Казваш: Ако всеки човек който ме срещне, иска пари, къде ще му излезе краят? За онзи, който върви в Божествения път, в разумния живот, това са изключения.

Един апаш среща един окултист — човек, който познава законите на живота. Апашът му казва: Сега ще те простра на земята. Окултистът му отговаря: Скрий оръжието си в джоба, защото и аз не съм от слабите. Знай, че нищо няма да извадя от джоба си. Обаче, апашът започва да се бори с него, но ръката му остава във въздуха. Може и по друг начин да го обезсилиш: можеш да го вцепениш, да го простреш на земята. Достатъчно е да го погледнеш с твоя силен поглед, за да се смрази и да остане на мястото си. Това е подобно на уличасването. Българинът казва: Лоши очи има този човек. Това се дължи на отсъствие на магнетизъм. Значи, в организма се набрало излишно електричество. Някога електричеството е в толкова голямо количество, че организмът мъчно се справя с него. То може да убие човека.

Една 21 годишна мома, американка, направила следния спит: Поставила ръката си върху едно голямо, дебело дърво, което едва могли да държат 10 — 12 души; дървото започнало да се върти свободно, като колело на волсѝца. След това стегнали добре дървото в менгеме и тя пак поставила ръката си върху него. И този път дървото се въртяло. Това се дължи на силите,

което крнела момата в себе си. Те действуват даже на разстояние. Както ще стане с човека, ако тази мома постави ръката си над него? Ще стане тсва, което става с престъпниците, през които прекарваг силен електрически ток. И най-силният човек умира от този ток. Така убиваг престъпниците в Америка.

Помнете: В човека има сили, с които трябва да се работи разумно. Който злоупотребява с тях, сам се наказва. В Школата влизат много ученици, които се ползват с голяма свобода. Аз съм човек на абсолютната свобода и никого не сграницавам, но трябва да бъдете разумни, за да се ползвате от свободата. Обаче, мнозина злоупотребяват с тази свобода. Някои влезе в Братството и след време го напуска. Казва: Напуснах вече Братството. — Ти се лъжеш. Не можеш да напуснеш мястото, на което не си бил. Ако влезеш в един дом, дето те приемат добре, и го окаляш, ти го напускаш като престъпник, но ще носиш последствията. Събоден си да влизаш и да излизаш, но ще носиш последствията за престъпленията си. Всеки е свободен да влезе в света, да работи и да придобива богатство, но за всичко ще му се държи сметка. Каквото и да правиш, въвн от Божествения свят не можеш да излезеш. Там има закони, на които човск трябва да се подчинява. Събоден си да напуснеш Божествения свят и да влезеш въвн външния свят. Там ще се ожениш, ще имаш деца, но един ден и жена ти, и децата ти ще те напуснаг.

Какво си спечелил? Има смисъл да се ожениш, но жена ти и децата ти да те обичат. Ако не те обичат и те напуснат, какво си придобил? Ще работиш на чуждите хора като вол.

Казвате: Какво да правим ние, които не сме женени? — Няма нито един от вас, който да не е женен. Всички сте женени. Щом обичаш някого, ти си женен. Когато двама се обичат, хората почват да им влияят. Често те пречат на любовта им, развалят Божественото. Двама, които се обичат, оставете ги свободни, нека Божественото свободно да се проявява. Не туряйте никакъв закон, никакво правило. Оставете човека свободен и не се месете в Божественото. То всякога носи благословение. Хората, които се обичат по Бога, могат да бъдат полезни на другите. А тези, които не се обичат, в нищо не могат да бъдат полезни. Казваш: Ти не ме обичаш. — За да те обичам, трябва да ти дам нещо. Всеки, който има сила в себе си, разполага с голямо богатство. Къде е ценното сега във вас? Аз бих желал, това, което ви разказвам сега, да го приемете като роман, да не сте заинтересовани. Но това е лошо, че вие сте заинтересовани. Като говоря за любовта между двама, в ума ви веднага изпъква еди-кой си, или пък търсите, кои са тези двама. Незаинтересованият иска сам да провери нещата чрез опит.

Толстой проповядва, че трябва да се работи в света. Кога и как трябва да се работи? Той сам

отиде да работи, но не можа да научи близките си, как да работят. Той не можа да убеди жена си да раздаде своето богатство. Толстой остави нещо недовършено, и той съзнаваше това. Късно разбра той, че не трябваше да се жени за тази графиня. Ако дойде пак на земята, Толстой няма да се жени. Той искаше да приложи Христовия закон, но жена му го подиграваше и го караше да остави това кралско учение. Той мислеше, че ще разреши този въпрос с нея, но не можа да го разреши. Ако сте оженени за една идея, която не е готова да се жертвува за вас, за какво ви е тя?

Две млади сестри се разговарят, и аз чувам разговора им отдалече. Едната казва: Какво ще правим нис всс сами ли ще ходим? Писанието казва: „Обичайте всички!“ Ти имаш право, като казваш да не бъдем сами. Ако не обичаш никого, ти си сам; ако обичаш, не си сам. Казваш, че обичаш, но не можеш да се разбереш напълно. В любовта не се търси мнението на другите. Не подпушвай сърцето, ума и волята си. Аз не съм за силните реакции. Някои казват, че трябва да се въздържат от любовта. Само онзи може да се въздържа, който разбира любовта във всичките ѝ прояви — от нисшите до висшите. Едно от качествата на любовта е жертвата и всепрощаването. Който люби, всякога прощава. Някой те обиди и ти казваш: Няма нищо, прощавам ти. Това е прощаване само на думи. Отиваш си въкъш и там изливаш всичкия си гняв върху жена си и де-

цата си. Значи, не си простил. Да простиш по Божествено, подразбира да останеш тих и спокоен.

Ако искаш да покажеш силата си, покани тези, които те обидил, у дома си, и го нагости добре. Този е правилният метод за прощаване. В него няма обратни действия. Освен това, ще бъдеш готов да направиш някакъв подарък на домашните си. Кажеш ли, че прощаваш, а вътрешно се буитуваш и желаш злото, ти не си простил. Ако искаш да накажеш някого, накажи го с доброто. — Защо? — То преобразява човека. Силен е онзи, който прилага доброто в живота си. Да бъдеш силен само външно, по положение, това не е сила. Началникът нагрубява подведомствените си, а те — своите домашни. Те не са научили урока си. Има смисъл да те обиди някой, само ако можеш да извлечеш поука от обидата. Не можеш ли да постигнеш това, ти всякога ще бъдеш обиждан, изигран и лъган. Така ще постъпват с тебе и видимите, и невидимите същества.

Какво разбрахте от това, което ви говорих? Аз можах само да размътя извора ви, но не и да го изчистя. Ако сами не можете да го изчистите, пак аз ще го изчистя. Засега, дайте път на Божествената мисъл, тя да работи във вас. Само Божественото е в сила да регулира нещата.

Т. м.

34. Лекция от Учителя, държана на
14 яни, 1933 г. София. — Изгрев.

Организиране на вътрешния човек

Размишление.

Когато умът и езикът работят по един начин, сърцето работи по друг начин. Когато сърцето работи по един начин, умът работи по друг начин. И най-после, когато волята действа по един начин, умът и сърцето работят по друг начин. Колкото по-организиран е мозъкът на човека, толкова по-високо стои той и толкова повече знае. Колкото по-неорганизиран е мозъкът му, толкова по-ниско стои и толкова по-малко знае. Ако сърцето е по-добре организирано от ума, чувствата управляват човека; ако умът е по-добре организиран, мислите го управляват. — Кой стои по-високо: който се управлява от ума, или от сърцето? — По този въпрос не може да се говори. — Защо някой стои по-горе, а друг — по-долу? — И по този въпрос не се говори. Някой стои по-високо, защото е работил повече; друг стои по-долу, защото е работил по-малко. Казваш, че в другото прераждане ще стоиш по-високо. — От тебе зависи. Ако днес работиш, в бъдеще ще стоиш по-високо; ако не работиш, в другото прераждане ще имаш същите условия. Горе условията за

развиване на ума, сърцето и волята са по-добри от условията на земята.

Какво се разбира под „горе и долу“? Това са относителни понятия, не са абсолютни. Мислиш, че си горе, но се гневиш. Не, ти си долу. Ти приличаш на магарешки трън, който в шест месеца израснал, цъвнал, дал плод и изсъхнал. Ако лесно придобиваш и лесно губиш нещата, ти си долу. Някога мислиш, че си долу, а постъпваш добре, тих и спокоен си. Всъщност, ти си горе. Ти приличаш на дъб, който бавно се развива, но живее с векове. Казваш, че имаш любов, че си се вдъхновил, но на другия ден изгубваш всичко. Ти си долу. Ти си извор, лишен от дълбочина и притоци. Първоначално, всички хора са имали еднакви заложи, вървели са по един и същ път. Обаче, с течение на времето, те се отклонили от правия път — всеки е тръгнал по свой специфичен път. Едни са работили повече и се издигнали; други са работили малко или никак и са изостанали в развитието си. — Как ще се развиваш? — Като работиш върху себе си и служиш на ближния си.

Следователно, не мисли, че, за да се развиваш, трябва да господаруваш над другите. Не е така. Има един закон, според който, като господаруваш, заемаш най-долното място; ако слугуваш, заемаш най-горното място. Силният може да слугува, а слабият може да господарува. Питам: След като си господарувал, какво си спечелил? Ако владееш другите и постоянно

възбуждаш омраза против себе си, ти губиш. Ти се намираш в трудно положение. А онзи, който слугува, печели сърцата на хората. Лениността е произлязла от господаруването. Човек, който господарува, е ленив. Той само диктува, какво трябва да се работи.

Ще разкажа един случай из американския живот — за капрала и Вашингтон. Капралът заповядал да се дигне една голяма гредата от 30 войника. Но гредата била много тежка, и войниците не могли да я дигнат. Още един човек трябвало да помогне, а капралът вика, ругае всичките. В това време минавал Вашингтон и казал на капрала: Защо не помогнеш и ти? Капралът отговорил: Аз съм капрал. Тогава Вашингтон подложил рамото си и помогнал на войниците да подигнат гредата. След това той се обърнал към капрала с думите: Аз съм генерал Вашингтон.

Сега светът е пълен с капрали и от тях страда. На хората трябва един метод за самовъзпитание. В теорията има една опасност. Трябва да се знаят нещата. Някой казва: Аз чувствавам нещата. — Да чувствуваш е едно нещо, а да даваш насока на чувствата си, то е съвсем друго. Казваш: Аз мога да направя това. — Да можеш да го направиш е едно нещо, а да го направиш, е съвсем друго. Човек, който се учи, не трябва да се смуцава от знанието на другите. Смуцаваш се от учения, от неговите знания; смуцава те, че той знае повече от тебе. А пред този, който знае по-малко от тебе,

ти се надуваш. Онзи, който знае, е пълно шише; който не знае, е празно шише. Това е механическо сравнение, макар и истинно. Ще дам друго, по-дълбоко сравнение. Едно семе, посадено в земята и друго — непосадено. Второто семе съдържа същите качества, като посаденото. Трябва само да се посади и ще се получат същите резултати, както от посаденото семе. Някога мислите, че сте празно шише. Подобре мислете, че сте семе, което трябва да се посее, и че това семе съдържа всички заложи в себе си. Вие очаквате да ви се каже, че сте даровити. Но вие трябва да знаете преди другите, че сте даровити. Даровитият човек сам знае, че е такъв. После другите научават, че той е даровит. Също и онзи, който няма тези качества, трябва да знае това; после той ще започне да се учи.

Понякога вие си мислите, дали сте християни. В такъв случай, вие сте от обикновените християни. Ако знаете това, преди да го знаят другите хора, вие сте истински християни. Мнозина мислят, че когато дошъл Христос на земята, тогава хората станали християни. Много се лъжат. Който не е християнин от създаването на света, сега той не може да бъде християнин. Ако сега трябва да ставате християни! Ти си изгубил нишката и ще се намериш в голямо противоречие със самия живот. Ако остане сега да бъдеш учен и да получиш дарби, много е късно. Дълбоко да вярваш, че си огарен, но трябва да работиш, да учиш.

Има основни правила, които трябва да се спазват. Във вас често се зараждат песимистични мисли и чувства, и дохождате до отчаяние. Знаете ли от какво произхожда отчаянието? — От „чай“. Сега ще ви изтъквам вярата. Вер значи живот, „а“ значи слънце в египетската азбука. „Вяра“ значи, да се приближиш към слънцето на живота. Като грее за тебе слънцето, всички дарби, вложени в ума, в сърцето и във волята ти, ще се събудят. А за да се проявят тези дарби, нужна е вяра. Някои казват: Вярата нищо не ползува. — Е тогава, как ще развиеш дарбите си? Надеждата пък е за физическото поле. Тя се занимава с неща много близки до нас. Тя не разглежда нещата за утре, а само това, което става от сутринта до вечерта. Вярата, обаче, може да се занимава с неща за след 100 години, за след милион години и ги допуска като истини. И тъй, надеждата е формата, вярата е съдържанието, любовта — смисълът на нещата. В любовта силата изтича отвътре. Любовта, вярата и надеждата трябва да се изучават, поне както се изявяват сега на земята. Често вие считате за техни проявления някои прости трептения в симпатичната нервна система. Казвате: Запалило се сърцето ми. — Това е малко търкане, малко сгорещаване, но сърцето ти не се е запалило. Под „любов“ се разбира, когато сърцето се запалило и гори, както къщата пламва. Единствената запалка иде от Божествения дух. И когато човешкото сърце се запали, никаква сила в света не може да го из-

гаси. Каквото да правиш с такъв човек, никога не можеш да изгасиш огъня в сърцето му. Щом се запали сърцето му, същевременно се запалват умът и волята му. Когато сърцето се запалва отвън, то лесно изгасва. За това е нужно знание.

Знанието, което имаме, трябва да се пресе, за да остане същественото, на което да разчитаме. Понякога сте недоволни от себе си и казвате: Аз съм лош човек. — Не е така. Щом съзнаваш, че си лош, ти имаш дреха, която не ти стои добре. Това може да са възгledi на дедо ти, на баба ти. Ще си събереш пари да си купиш нова дреха, а старата ще хвърлиш. И вие често задържате старите навици, вашите стари дрехи, уж да работите с тях до известно време, за економия. При истинския живот никога не се позволява да обличаш стара дреха, която си хвърлил, както змията никога не павлича кожата, която е хвърлила. Това може да бъде в стълкновение със сегашните ви разбирания за живота, но във вашето разбиране има нещо неправилно, поради единствената причина, че вие нямате правилно отношение към Бога.

Какво разбирам под правилно отношение? Намираш се в къщата на един богат човек. Касата му е отворена. Ти си сиромас. Спираш се и казваш: Баща ми е с мене. Но аз виждам, че ти искаш да откраднеш. Как може този царски син да краде! Срамота е! Господ те гледа. Но има един закон. Ти бръкваш в джоба си, изваждаш, колкото пари имаш, и ги туряш в касата.

Така се изкупва престъплението. Ще туриш, но няма да вземеш. Значи, ще носиш в себе си свещената идея. Ако хората имат желание да бъркат в чуждите каси, какъв е този морал, какъв ще бъде животът? Един цар може всичко да направи; учителят може да тури добра бележка на когото иска; мъжът може да убие жена си. Но всеки да се спре и да каже: Аз вярвам в Бога. Той всичко вижда. Ти се обезсърчаваш, отчайваш се. Защо? Отчаянието иде вследствие неразбиране на живота.

Сега, като говоря, вашите деди ме слушат. Ако дядо ви беше умен, не трябваше да търпи сиромашия; ако беше умен, не трябваше да търпи онези наследствени болести, които ви е предат. Той идва при вас и ви учи, как живял. Аз съм виждал 80 годишен старец който казва: Аз съм стар човек, много съм патил. И се изкашля, за да покаже, че е така. Какво знае дядото? — Науката за кашлината. Като бил млад, вдигал чувал от 100 клг., а сега не може да го вдига. Питам: Къде трябва да употребя човек силата си? Виждаш, че се върши неправда. Казваш: Това не е моя работа. — Тогаваш силен човек ли си ти?

Има три начина за разрешаване на мъчнотите в света. Това, което не можеш да направиш чрез волята, можеш да го направиш чрез сърцето, и това, което не можеш да направиш чрез сърцето, можеш да го направиш чрез ума. Следователно, всеки човек има една възможност да направи нещо. Ще го напра-

ви в един от трите свъга. Ще започва всякога сърцето, но да не се внасят отрицателни мисли в него, и не започвайте с мъчното; почнете с това, което можете да направите. Ако искате да придобиете сила, всеки от вас може да развие грамадна мускулна енергия. Може да правите ред упражнения, които след време ще донесат значителни резултати. Ако правите упражнения с диганс на тежести, ще достигнете да дигате с едната си ръка до 20 — 30 — 80 кил. Най-напред ще започнете с един килограм, и всеки ден ще увеличавате с по един килограм. Като дойдете до 40 кил. ще проверите, дали можете да дигнете реалния товар. Ако можете да го дигнете, значи, вие сте в правата посока. Но ако ръка ази е слаба и не може да дига, тогава вие не сте схващали добре идеята. Тази идея има начин за реализиране. На запад стари жени имат търпението да ретушират бръчките на лицето си. Бръчките са условие за работа. Днес заличиш една бръчка, утре — друга и така се постигат резултати. Това могат да направят особено онези, които се занимават с магнетизъм или с подсъзнанието на човека. В подсъзнанието на човека е вложено доброто и злото. Например, някой човек е бил хипнотизиран преди 100—200 години. Онзи, който го е хипнотизирал, може да е вложил хубави желания, може и лоши. След сто години добрите или лошите желания ще се проявят в този човек. Той казва: Нещо ме тласка да направя това. Няма човек, върху

когото не е упражнено влияние. Грехопадачето не е нищо друго, освен полухипноза. Но човек може и да се разхипнотизира. В процеса на разхипнотизирането има събуждане. Ако дарбите в нас не могат да се развият, това се дължи на тази вътрешна хипноза. Дойдеш до известно място и кажеш: Не му е времето, нека се минат 5—10 години. След този срок, пак кажеш, че не му е дошло времето. И като станеш на 80 години, успокояваш се с друго прераждане. Но в друго прераждане пак може да оглагаш с думите: Както Господ е наредил. В Бога няма отлагане. Отлагането е човешко. Ако отложиш това, което Бог е наредил, ти ще страдаш. И за да не страдаш, не отлагай това, което трябва да извършиш. Всички страдания произтичат от отлагането да приложиш известни добродетели. На мястото на добродетелта дохожда лошото разположение.

Разумната вяра изисква да се изучават правилата на вярата. Ако носът на някого е дълъг и тесен, той е сух, пълен с електричество, нервен и сприхав. Пък някой външно може да е сприхав, а вътрешно спокоен. Един българин, търговец, през 1915 год. имал печалба 10,000 лв. Услужил на един свой познат, който задигнал парите и не му ги върнал. Обаче, търговецът спокойно понесъл загубата и казал: Добър е Господ, пак ще спечеля. След две години го срещам и той ми казва, че спечелил изгубените 10,000 лева.

Някой казва: Изгубих младините си. — Къде си изгубил младините? Вие имате повърхностни възгледи за живота. Младините не се губят, и старините не се губят. Те са вътре, във вас. Има един процес на подмладяване. Младостта не се губи, но ти не вървиш по законите на младостта, ти се самозаблуждаваш. Казваш: Остарях вече. Ако си остарял, аз ще съжалявам, защото работата е много зле. Писанието казва: „Ако не станете като децата, не можете да влезете в Царството Божие.“ А вие, като сте остарели, как ще влезете в Царството Божие? Христос казва: На мене не ми трябва стари хора. В този смисъл, както вие схващате старостта, вие усещате, че краката ви са отслабнали; че умът, сърцето и волята ви са отслабнали. Казвате: Остарях вече, младите да са живи. И младите, след време ще кажат същото. Младият е вътре, стар е дяволът. Защо децата не правят погрешки, а старите — и учат децата, как да грешат. Под „дявол“ аз разбирам една вътрешна разумност, изопачена вече — човек, който си прави оглушки и се отделя от общия закон на битието. Той няма правилно разбиране за живота. В природата има един общ закон: Ти можеш да изкривяваш линията на поведението, можеш да отклониш известна сила, но тя пак ще се върне в същия път; тя е като пружина. И тогава ти ще пострадаш. В света Божествените закони търпят едно малко отклонение. Но ако мислим, че ние ще заставим Бога да огстъпи, много се лъжем. В края на

краищата, ние ще отстъпим. Или другояче казано: Само чрез доброто всичко е възможно. Под „добро“ разбираме силата на ума, сърцето и волята, съединени в едно. Тогава всичко е възможно.

Като ученици, вие трябва да се освободите от вътрешния хипноз. Ще ви кажа, как можете да хипнотизирате, например, рака. Вземете един рак и го обърнете на гърба. Концентрирайте ума си 4 — 5 минути, и ракът ще заспи. Той не може да мърда. И усеща ракът, че не може да се мърда. Той е под ваше влияние. И дяволът прави същото с вас. Той ви туря на гърба ви, и вие преставате да мислите. Никога не лягайте на гърба си, или ако легнете, дръжте ума си буден. Може да легнете на гърба си, но умът ви да бъде концентриран и не заспивайте, защото жизнените сили, които текат по гръбначния стълб, не могат да функционират правилно, и нервите се натискат.

Животът има и практическа страна. Какво ще правите, ако не можете да разрешите известен въпрос? Трябва разумно да използвате енергиите на своя организъм: ще почнете да движите ръцете си нагоре, надолу, докато най-после кажете: Дойде ми една светла мисъл в ума. Така някога и жлезите в носа престанат да функционират. За да се възстановят енергиите, разтривайте носа си, докато жлезите започнат да работят. Това се познава по слизестата течност, която изтича от тях. Прекарайте двата си пръста по носа, отгоре надолу, докато се концен-

трирате. Така ще презърнете нерасположението си в разположение. Направите една глупава по-стъпка. Хванете коса си и прекарайте пръстите си отгоре додолу и след известно време ще дойде в ума ви една "свѣтла" мисъл. Движете пръстите си леко, само по повърхността на коса. Това нека правят само онези, които могат да мислят сериозно и са свободни от старите възгледи.

Който не знае, как да се освободи от старите си възгледи, не може да направи опити. Като ви говоря така, казвате: Лесно е на Учителя. Той не е бил на нашето място. — Аз не говоря за неща, които не зная. Говоря само за онова, което съм опитал и наблюдавал. Например, наблюдавал съм и изучавал минералите, растенията, животните — цялата природа. Следователно, като ви говоря, имам пред вид една цел: да събудя във вас Божественото, което може да ви помогне. Щом помогнете на себе си, вие помагате и на окръжаващите. Казвам: Какво може да стане от мене? — Много нещо може да стане. Например, ако мислиш право, твоята права мисъл е поток за целия свят. Твоето добро чувство, добра постъпка помагат и на тебе, и на целия свят. И богатият трябва да занесе нещо със себе си в невидимия свят. Там има една голяма дупка, която той трябва да затвори. Следователно, богатият трябва да работи, да раздава от своето богатство на другите, да изработи ценен камък, с който да запълни дупката в другия свят.

Помни: Твое е това, което ти сам можеш да направиш. Щом не можеш да направиш нещо, то е чуждо. Направеното за тебе е направено и за всички. Всеки изработен камък от тебе е принос към зданието, което правиш. Дълго време ще дядаш камъка, но ще знаеш, че един ден ще ти послужи за килият в бъдещето. Добрите дела са камъни, които трябва да послужат при построяването на зданието. Един ден, като мислиш край това здание, ще кажеш: Този камък аз го дядях. Това, което задържиш лъчно за себе си, ще бъде скъпоценният камък. Добродетелите са скъпоценните камъни. Магията на живота се крие в скъпоценните камъни. Едно време са носели смарагди, сапфири, диаманти. Използвайте магическата сила на скъпоценните камъни. Не можеш да бъдеш силен, ако нямаш поне една добродетел в себе си. С други думи казано: Не можеш да бъдеш силен, ако нямаш поне един скъпоценен камък.

Питам: Коя е първата добродетел, на която можете да разчитате? Това искам да зная от вас. Вие знаете по-добре от мене, коя е първата добродетел. Аз пък зная, кое е най-малкото престъпление. То е да обичаш. По-малко престъпление от това няма. — Възможно ли е това? — Да обичат дъщеря ти, сина ти — това днес считат за престъпление. Обаче, такова престъпление е позволено. Аз казах, кое е най-малкото престъпление. На вас остава да кажете, коя е най-малката добродетел. Ще ви помогна в това. Най-малката добродетел е да не

отнемаш топлината на човека. Виждаш, един човек обича някого — не му отнемай топлината. Той е направил престъплението — обича. А ти, за да направиш най-малкото добро, не му отнемай топлината. Така се компенсира най-малкото престъпление с най-малката добродетел. Като не разбираш закона, ти казваш: Този човек не заслужава твоята любов. — Не говори така. Ако не го обичам, значи, ще го мразя. А омразата смразява човека. Като отнемеш топлината на човека, той е готов на всякакви престъпления. Изобщо, когато човек не може да мисли, да чувствава и да действа, това е хипноза. А ние желаем, всички хора да работят, да приложат волята си — да бъдат силни в малките добродетели и в малките престъпления. В най-малката любов на човека се крие известна опасност. Това значи, че се намиращ в условия да направиш едно малко престъпление.

Обичаш едно цвете, искаш да го пипнеш, но не мислиш, че можеш да го повредиш. Обичаш една пеперудка, но при най-малкото докосване ти разваляш крилцата ѝ. Намери начин да я запазиш. Това е новото разбиране. Като прилага това разбиране, човек може правилно да се развива. Казваш: Колко глупаво съм постъпвал досега! — Остави настрана, как си постъпвал досега. Що се отнася до погрешките ви, това са въпроси, с които се занимава Бог. За вас остава новото, с което трябва да започнете. Да се съмняваш, да се обезверяваш, това са стари работи, стари дългове. Сега от вас

се иска да имате вяра и сила да понасяте този живот — животът на изгряващото животворно слънце.

Казвам: Какво упражнение да ви дам? Вие живеете още със старите си възгледи. Като говоря, някои ми цитират стихове, какво е казал Христос. В разговор с един евангелски проповедник, и той ми цитира думи на Христа. Аз му приведох пример. Един евангелски проповедник след проповедта си искал да събере пари за мисионерска работа. Един богат човек казал: Не трябва да се проповядва на хората. Разбойникът на кръста, без да му се проповядва, се спаси. Минава неделя, две, богатият все същото говори. Тогава проповедникът му казал: Онзи беше умиращ разбойник, а ти си жив разбойник. Толстой, като цитира тези думи, казва: Онзи беше умиращ разбойник, ами аз, живият разбойник, какво трябва да правя? — Да работя за хората и да се откажа от всичко. Ние трябва да направим нещо в този дух. В какво се състои нашата любов? Обичаш една мома, на която пишеш по три писма на ден, че много я обичаш и не можеш да живееш без нея. Не я оставяш на свобода. Но ти забравяш, че тя има баща и майка, които я обичат; има братя и сестри, които я обичат и гледат като писано яйце. За какво я безпокоиш? Пишеш й едно писмо, второ, трето; настояваш, че ако не приеме любовта ти, ще се убиеш. Нито младите, нито старите се освободили от лю-

богта, като най-малко прѣстъпление. Какво трябва да се прави?

Като ви говоря така, все ще има някои сестри и братя, които се карат отвън. При мене има една сестра, много издигната, до третото небе. Правя опит с нея. Кажа ѝ една дума, но тя не може да понася думата. Ако човек живее на третото небе, тази дума ще се стопи сама по себе си. Моите думи са от захар. Ако паднат във водата, ще се стопят. Ако се ля по-близо от един метър до вас, думата ми ще ви удари. Ние трябва да бъдем свободни; да бъдем носители на красивото, на Божественото. Никакво своенравие да не проявяваме. Трябва да градим новите си тела. Често ние си мислим, че сме смирени, но това не е смирение. Мислим, че сме кротки. Аз имам особено мнение за смиренieto, за кротостта, за външната. Тя има признаци, по които се познава външната. Погледът му е нагоре, в него има нещо много красиво и мекко. Това изразява погледът на външната. Той казва: Да оставим старото, да ликвидираме с него. Приятно е да срещнеш човек с такъв поглед. Някой те погледне с цел да намери някакъв недостатък в тебе. Погледни човека и намери ценното в него. В човешката е вложено благородство — скъпоценни камъни има той в себе си.

Казваш: Ще остареея. — Това нищо не значи. — Ето и на Учителя косата е побеляла. — Има два вида побеляване: отвътре и отвън. Някой побелява отвън, вътре остава черен;

друг побелява отвътре, а вън остава черен. Ако побелееш, добре е и отвътре, и отвън да побелееш. Ако си побелял отвън, попитай се, побелял ли си отвътре. През зимата земята побелява отвън, а през лятото почернява. И през пролетта земята побелява, но органически — чрез цветовете. Значи, за да придобиеш белия цвят, трябва да разбираш законите на цветовете: на червения, портокаления, жълтия, зеления, яносиния, тъмносиния и виолетовия. Следователно, за да усилиш мисълта, трябва да ѝ придадеш известен цвят. Цветовете носят сила в себе си. Щом се дигне червеното знаме, хората тръгват на война.

Ако искате да работите върху себе си, започнете най-напред със сърцето си — със симпатичната нервна система. Направете следния опит: Като станете сутрин от сън, разтрийте с дланта на дясната си ръка мястото под лъжичката. Разтриването трябва да става кръгообразно. След това ще разтривате същото място с лявата си ръка, пак кръгообразно, отгоре надолу. Десет кръга с дясната ръка и десет кръга с лявата ръка. Бъдете съсредоточени. Така ще имате резултат. Ако не получите веднага резултат, не се обезсърчавайте. Посятото семе веднага ли пониква? Следи промените, които стават в тебе, да видиш, може ли неразположението ти да се превърне в разположение. Правете опита десет деня наред. Ако ви боли корем, разтривайте пак същото място. Вие ще почувствувате известна промяна в мозъчната

и симпатичната нервна система. Следните десет деня, ще потопите пръстите си в гореща вода, колкото можете да търпите, но само края на пръстите — първата фаланга. И така, с пръстите ще правите същите разтривки. През последните десет деня ще правите същото упражнение с ръка, цяла потопена в гореща вода. Упражнението ще ви отнеме най-много 10 — 15 минути. Ще го правите 30 деня наред. Това е най-малкото, което можете да направите за смяна на своето състояние. Обаче, докато нямате резултат, нищо не говорете за упражнението.

Между мозъчната и симпатичната нервна система трябва да има правилно отношение. Дръжте гръбнака си изправен. Ако се прегърби, това е лош признак. Не допускайте никаква гърбица на телото си. И на 85 години да сте, не допускайте никаква гърбица. Тя прекъсва притока на енергиите от симпатичната нервна система към мозъчната. Щом жизнените токове се прекъсват, човек не се развива правилно.

Т. м.

»

40. Лекция от Учителя, държана на
24 юни, 1933 г. София. — Изгрев.

Свещената област на живота

Размишление.

В живота съществува една област, която наричам свещена. Това, от което човек черпи своята морална сила, иде, именно, от тази област. Често се говори за благородни, възвишени неща, чиято основа не е на земята, но в друг някакъв свят. За да почувствуващ влиянието на великото в света, трябва да проникнеш дълбоко в живота, да се свържеш със свещената област. Само така ще се повдигне душата ти. Искаш да бъдеш добър, морален, кротък, добродетелен и правиш усилия, но в края на краищата, резултатът от усилията ти остава безплоден. Колкото постига пияницата, който ту се отказва от виното, ту отново се връща към него, толкова и ти успяваш. — Какво да правя? — Застани на една здрава основа и оттам започни. Моралът, възвишеното в света си имат своя специфична основа. Не можеш да бъдеш морален, ако живееш само за себе си. Не си морален, ако живееш даже и за другите. Истински морален е този, който живее първо за Бога, за Цялото. Ако живееш само за себе си и за своите близни, каквито жертви и да правиш, всякога ще останеш разочарован. Това

значи да живееш за частите. Обаче, като живееш за Цялото, за Бога, всички жертви, както и животът ти, ще се осмислят.

Мнозина, като не разбират живота, питат се, що е морал, какво представя добрият живот, какво е сладчината. За да познаеш сладчината, трябва да я опиташ. Не можеш да кажеш, че нещо е сладко, ако не си го вкусил. Не можеш да кажеш, кой живот е добър, ако не го живееш. — Ама искам да живея добре. — Това са празни думи. — Искам да постъпвам добре. — И това са празни думи. Влез в добрия живот, между добри хора, и ще знаеш какво представя той. Ако влезеш в лошия живот, каквито усилия да правиш за добър живот, лошо ще живееш. — Тогава да се подобрят условията. — Това е празна философия. Когато му е широко около врата, българинът обича да говори на едро, т. е. да философствува. Казват му: Глад има. — Ще търпят. — Държавата иска пари. — Нека си иска. Седи той спокоен и на едро реже дървото. — Бирникът дошъл, събира данъците, и който няма, бие на общо основание. — Така ли? Няма какво да се прави, ще съберем оттук - оттам и ще платим. Докато му беше широко около врата, философствуваше; като му туриха веригата на врата, започна да дяла дървото на ситно и да мисли. Веригата представя страданията в живота. Те го ограничават и карат да мисли правилно. Това, което ограничава и измъчва човека, не е свещената област.

И тъй, само онзи може да влезе в свещената област, който живее в мир със себе си и с окръжаващите, в радост и веселие, в блаженство и изобилие. Той живее добре и желае доброто на другите. Щом влезеш в свещената област на живота, с това заедно се изменят и чъртите на твоето лице. Носът, устата на такъв човек са правилни. Невъзможно е той да има заострено ухо и песимистична уста.

Чувате да се казва, че човек трябва да се осигури. — Кой се осигурява? — Само онзи, който не живее в свещената област. Право е желанието му да се осигури, но методът му е крив. Бащата осигурява децата си, но той сам умира. Децата му са осигурени, но и те умират. Каква осигуровка е тази, в която хората умират? Говори се за морал, но живеят в безморалие; говори се за здраве, но всички боледуват; стремят се към богатство, но бедни умират; говорят за щастие, а са нещастни. — На какво се дължи това? — На факта, че хората са далеч от свещената област на живота. Ново разбиране е нужно на хората. Щом дойдат до това разбиране, те ще видят, че и сиромашията, и богатството са здравословни състояния за човека. Беден си, защото си давал: днес един чувал, утре друг чувал, докато разладеш всичкото си богатство. Всичко ще дадеш, но и за себе си ще оставиш — своето вътрешно богатство. Това значи, да влезеш в свещената област на живота.

Често хората, със своите разбирания, искат да заставят Бога да мисли и да постъпва като тях. Това е невъзможно. През цялата вечност, това не може да стане. Да постъпва Бог като нас, това значи, да се унищожи вечността. На въпроса, защо Бог постъпва така, а не иначе, това е Негова работа. *Ти искаш да си построиш къща и не обръщаш внимание на времето. Дъжд вали, студено е, а ти градиш. Каква ще излезе тази къща? Ще направиш една колиба, ще се скриеш в нея, като в дупка, и ще си въобразяваш, че си направил много нещо. Погледнеш към къщата си и казваш: Красива е моята къща! Питам: Като имате къщи, здрави ли сте? Какъв е покривът на вашата къща, каква е вентилацията? В бъдеще, всеки може да си направи, каквато къща иска. Няма по-лесно нещо от това, да си направиш къща. Ако искаш къща на един етаж, на два или повече етажа, ще можеш в скоро време да я направиш. Искаш да бъде мебелирана, ще я мебелираш, — Кога ще бъде това? — Когато влезете в свещената област на живота. Докато сте вън от тази област, ще градите къщи от камъни и тухли. Каквато е къщата, такъв си и ти.

Казваш: Човек ще стана! — Какъв човек ще станеш, ако живееш в къща, направена от кал и пясък? Ще живееш в къща от камъни и тухли, и човек ще станеш! Има смисъл да си направиш къща, но от най-хубавия материал, с който природата разполага. Знаете ли, какви изпарения стават в къщите на сегаш-

ните хора? В тези къщи бабата и дядото се сърдели, синовете и дъщерите също се сърдели, снахите и зетьовете — също. Това е отрова. Какво добро се очаква от тези къщи? Всеки гняв, произлязъл без причина, е отрова. Има един гняв, наречен свещен. Той се проявява само един път през деня. Гневиш ли се по няколко пъти през деня, организмът ти е изложен на отравяне. Най-после, заболяваш и викаш лекар да се произнесе за болестта. Той казва, че неразположението се дължи на разстройство на сърцето, стомаха или бъбреците. Причината за болестта е, че ти не живееш в свещената област.

Как се познава, кой живее в свещената област? Очите на такъв човек са ясни, чисти. Погледът му е мек, приятен. Той не се съмнява в хората. Като се срещне с някого, гледа на него като брат. Защо трябва да измерваш човека от главата до краката? Висок съм 165 см., не съм планина. Не съм нито Витоша, нито Рила, нито Хималаите. Да измерваш планината, има смисъл, но да измерваш човека, това е дребнавост. При това положение, не можеш да се ползуваш с почитта и уважението на хората. Ако живееш в свещената област, ще бъдеш почитан и уважаван. Само онзи извор се посещава, който дава изобилно вода. Само онзи човек се уважава, от когото блика живот, енергия. При това, водата на извора трябва да бъде доброкачествена. Човек представя малък извор, поставен на свещената основа на живота.

Всички хора — религиозни и светски, прости и учени, както в миналото, така и днес, се спират на въпроса за свещената област на живота и съзнателно, или несъзнателно, дават известни обяснения за нея. Кой каквото е видял и разбрал, все го изнесъл. Всеки иска да приложи нещо от правилата на този живот, но се натъква на мъчнотии. Само едно правило може да приложи човек, а именно — милосърдието, като външна страна на любовта. Милосърдният се интересува за болните, за страдащите, за бедните. Обаче, любещият има пред вид друго — целокупния живот. Като срещне здрав човек, той тръгва с него на разходка: качва се по планини, по високи върхове, прескача пропасти. Той лесно минава препятствията. Който падне в пропастта, не е здрав. На помощ му иде милосърдието. Не те пита, защо счупи крака си, но ти помага; не те пита, защо си нещастен, но ти помага. Обаче, любовта казва: Ти счупи крака си, нещастен и сиромаш си, защото не си живял по моите закони. — Обидиха ме. — Как може човек, който те обича, да те обижда? Ако ти си живял според законите на любовта, никой не би могъл да те обиди. — Никой не ме обича. — Не говориш истината. Ако никой не те обича, ти си в безлюбието, т. е. в опаката страна на живота.

Сега аз искам да оставя една идея в ума ви — идеята за любовта, т. е. за свещената област на живота. Не искам да ви морализирам, да ви кажа, как трябва да живеете. Ако остане

днес да ви говоря по това, вашата работа е загубена. Аз искам да ви обърна внимание на следното: Живейте, както сте живели; мислете, както сте мислили; чувствувайте, както сте чувствували. Имам пред вид онова време, когато сте били чисти, любещи. В мисълта и чувствата на сегашните хора има едно задръстване. Човек се намира в положението на онзи, който има стегнат стомах. Той яде, но е задънен, не се пречиства. Какво струва това ядене? Приемаш, а не даваш и, в резултат, страдаш и боледуваш.

Царят на едно царство запитал един от своите видни философи: Кое носи най-голямото щастие на човека? — Да бъде отпушен, свободно да приема и дава — отговорил философът. — Нима да бъдеш богат не е най-голямото щастие? Философът повторил: Най-голямото щастие на земята е да бъдеш отпушен. Царят пак останал на своето мнение. Случило се, царят заболял и десет деня бил запушен. Философът го посетил и запитал: Сега какво ще кажеш? Кое е най-голямото щастие? — Да бъдеш отпушен.

Всички хора трябва да бъдат отпушени, нечистотиите да излизат свободно от тях. Приемай чистото в себе си, изхвърляй нечистото навън. Не допускай нищо нечисто в себе си. Ако попадне нещо нечисто в тебе, веднага го изхвърли навън. Оставиш ли го за следния момент, положението ти ще се влоши. — За кого се отнася това? — За всички. — Де ще наме-

рим това? — В свещената област на живота. Тя е място на абсолютна чистота. Докато живееш в нея, всички ще те обичат и уважават. Няма по-голямо благо за човека от това, да влезе в тази област. Това всеки може да опита. — Как? — Като влезе в свещената област. Тогава човек казва: Сляп бях, но сега виждам. Можеш ли да завиждаш на някого, щом прогледаш? Ти владееш цялата земя. Какво искаш повече? Че някой имал десет декара земя, нека има. Ти си по-богат от него.

Сегашните хора не могат да се радват. Виждаш един красив човек, но не се радваш, искаш да бъдеш като него. Виждаш един учен, пак не се радваш, искаш да бъдеш като него. Защо не се радваш на красотата и знанието на човека? Не можеш ли да бъдеш учен като него? Кое може да те направи учен? Ще работиш, ще учиш и ще придобиеш знание. Обаче, аз говоря за истинското знание, а не за преходното. Учен си, но не знаеш, де си бил преди хиляда години. Каква ученост е тази? Ученият ще ти говори за състава на слънцето, какви елементи влизат в него, но ако го запиташ, има ли хора, живот на слънцето, ще каже, че там всичко е в разтопено състояние. И този човек минава за учен! Попитайте учения, де отива човек след смъртта, да видите, какво ще ви каже. Ако е православен, ще каже, че умрелият отива в ада; ако е евангелист, същото ще каже; ако е мохамеданин, ще каже, че е в джendemа. Изобщо, за обикновения човек се мисли, че отива

в ада, да изкупи греховете си. Който не е живял според законите на свещената област, непременно отива в ада. Едно е верно: след смъртта човек остава там, дето е бил, но в друго поле. Животът след смъртта не е нещо механическо. От състоянието на човека зависи, де ще бъде след смъртта си. Ако е лек газ, ще се издигне на височина 4 — 5 километра във въздуха, и там ще спре. Ако е тежък газ, ще потъне на дълбочина 100 — 200 м. в земята. Значи, тежестта определя мястото на човека в другия свят. Като умре, човек става много малък, не заема никакво пространство.

Една окултна теория описва живота на човека след смъртта. Първо ограбват телото му. Духове се нахвърлят върху вътрешните му органи и го разграбват. В това време той излиза от телото си и влиза в невидимия свят, дето започват да го гонят неприятели. Тук душата на човека постепенно се смалява и става почти невидима. Така тя се спасява от неприятелите си. Като душа, човек изгубва външната си форма, всичкото си величие, но се спасява от разбойниците. После той скърби за изгубеното величие. Той се превръща на точица, която всеки вятър може да понесе в пространството. Като се види в това положение, той си казва: Едно време бях голям; правех, каквото исках, а сега вятърът ме носи като пращинка из въздуха. Какво уважение ще имаш като пращинка?

Като говоря по този начин, не искам да ви разочаровам, но да обърна вниманието ви

върху разумната страна на живота. Всяка форма, малка или голяма, в която Божественото не функционира, представя център на всички нещастия на хората. Следователно, ако човек не е проводник на Божественото, ще бъде проводник на човешкото, отдето идат мъчнотиите и нещастията. — Какво значи да живееш добре? — Това значи, да бъдеш проводник на Божественото, което носи щастие за всички хора на земята. Ако хората станат проводници на Божественото, всички противоречия ще се разрешат моментално. Бедният страда, защото не може да се справи с бедността. Богатият иска да му помогне, но той не вярва и бяга от него. — Как се помага на човека? — Ако има нужда от обувки, дрехи, шапка, ще му купиш; ако има нужда от хляб и ядене, ще му купиш. Дрехите, шапките и обувките се купуват един път през годината, а хлябът и яденето са нужни всеки ден. Разумният човек прекарва деня с малко, а светията с още по-малко. Достатъчно е да има пет лева в джоба си, като подкваса, за да разполага с тях всеки ден. Днес бръкне в джоба си, извади петте лева. и на другия ден същите пет лева са в джоба му. За предпочитане е всеки ден да имаш по пет лева в джоба си, отколкото хиляди и милиони лева в банката, която всеки момент може да фалира.

Един българин внесъл 600 хиляди марки в една германска банка и си казал: Осигурих се вече, няма за какво да мисля. Обаче, един

ден банката фалирала, парите се обезценили, и той изгубил всичко. След време той получил писмо от банката, в което му пишели: Господине, вложената от вас сума — 600 хиляди марки е толкова малка, че не заслужава да се води партия за нея в книгата. Като отишъл в банката, чиновникът му казал: Господине, сумата ви е толкова малка, че не може да се вписва в книгата ни. Трябва да се прибавят към нея още 600 хиляда марки, за да може да се впишат в отделна партия. Един милион и двеста хиляди марки се равняват на български 50 стотинки. В бъдеще, сегашните идеи, които сте натрупали в ума си, няма да струват и 50 стотинки български. Какво ще правите тогава? Като заминете за другия свят, няма кой да ви посрещне. — Защо? — Не обичате Бога. Който обича Бога, още с излизане от телото си ще го поеме файтон или такси, както св. Илия замина за другия свят с огнена колесница. Лошо е да заминеш за другия свят без колесница. А пък умрелият върви подир колесницата. Казват за него, че е отишъл на оня свят. Той, горкият, върви подир колата и се чуди: всички мислят, че е на оня свят, а той не може да си обясни, до какво положение дошъл, да му носят телото, и той да върви подире му. Онзи свят — това е свят на страдания, на големи разочарования. Ще попитате, това верно ли е. — Твоите пари, които внесе в банката, верно ли е, че влязоха там, а после изчезнаха? Две хиляди банки в Америка, в които бедните хо-

ра влагаха спестяванията си за черни дни, фалираха. Бедните хора останаха без средства, парите изчезнаха, и черните дни дойдоха. Две хиляди банки фалираха с милиарди долари. Вие се осигурявате в банки, които фалират. Добре е да се осигурявате там, дето банките не фалират.

Днес всички хора говорят за осигуряване, но истинското осигуряване е в свещената област на живота. Който живее в тази област, всички каси се отварят пред него. При един американски милионер отишъл един проповедник, да му говори за Бога. Цял час му проповядвал, и милионерът му дал само половин долар. Ще кажете, че банкерът е голям скъперник. При същия милионер — банкер отишла една млада мома. Тя влязла в кантората му и вежливо му се поклонила. — Заповядайте, какво обичате? Моля, да дадете вашата лепта за благотворителна цел. Банкерът веднага извадил една голяма сума и казал: Вземете това, и когато обичате, пак дойдете. Аз съм на ваше разположение. Ще кажете, че момата хипнотизирала банкера. — Не, тя живее в свещената област, знае законите и постъпва разумно. Тя дава нещо от себе си. Тя е проводник на Божествените блага, които внасят здраве в човека. Достатъчно е само за момент да проникне Божественото в човека, за да го обнови: болният става от леглото си; обезсърченият се насърчава. Той прониква в свещената област. Няма по-голямо благо за човека от това, да бъде проводник на Божественото. — Аз влизам в

едно религиозно общество. — Това нищо не значи. Може да си в обществото и да не си в свещената област. Критикуваш този - онзи, че не живеят добре. — Как трябва да се живее? — Ама този не ме гледа добре. — Как трябва да те гледа? — Според мене, приятен поглед е този, който помага на човека да излезе от мъчнотиите си: ако е беден, да се възмогне; ако е болен, да оздравее; ако не е почитан от хората, да започнат да го почитат. Какво ще кажеш за такъв поглед? Ще кажеш, че ти е приятен. Много естествено, такъв поглед има онзи, който живее в свещената област.

Какво ще кажете за човек, който още при първа среща ви казва: Голям грешник си. Виж, колко криви са краката, ръцете, очите ти! Като чуеш това, ти се свиваш, мъчно ти е, че не си красив. Да виждаш грешките на хората, в това няма никаква философия. Правилно е да виждаш красивото в човека, да го цениш заради Божественото в него. Ако го е занемарил, това е друг въпрос. Важно е, че в човека е вложено нещо велико, което трябва да се използва. Като работи върху себе си, човек може да се изправи и даде път на Божественото.

Време е човек да се освободи от обикновените разбирания и от обикновения начин на разсъждение. Той е недоволен, че работите му не се нареждат, както трябва. Казвам: Бъди доволен от всичко и благодари на Бога, че живееш. — Слязох долу, в гъстата материя. — Благодари, че не си паднал още по-долу. Кол-

кото долу да слезеш, няма да стигнеш дъното на океана. И най-тежките параходи не могат да паднат до дъното. И човек не може да потъне до дъното. Има гемии из моретата, които с години се блъскат без моряк, без капитан, но не потъват. Обаче, те стават причина за катастрофи. Достатъчно е да се блъсне в тях някоя лодка или параход, за да се наруши равновесието им. Човек без идея прилича на гемии без капитан. Страшно е положението на такъв човек. Той се блъска по вълните на морето с години, без да принесе някаква полза.

Сега вие искате да осмислите живота си. Животът е осмислен, няма какво да го осмисляте. Казват: Второто пришествие е дошло. Ти боледуваш, за тебе второто пришествие е дошло. Какво е второто пришествие? Не е въпрос да умреш, но гледай при второто пришествие да възкръснеш. Тогава всички трябва да възкръснат. Ако не можеш да станеш от леглото, какво те интересува второто пришествие? Да излезеш от ограниченията, това е второто пришествие. Беден си, да се освободиш от беднотията; не си зачитан, да се махне незачитането; смущаваш се, да се махне смущението. Да се освободиш от всичко, което те мъчи, това е второто пришествие. Да дойде положителното. Кое е положителното? Ние сме опорочили любовта. Ти обичаш някого. Веднага хората влагат еротичното в това чувство. Какво лошо има, че обичаш някого? Вие приличате на онзи турчин, който след женитбата си бил принуден да отиде на

гурбет. Жена му още не била родила. След 20 години той се върнал у дома си. Срещнал един дервишин и поискал да види, какъв му е късметът. Дервишинът му казал: Три пъти мисли, преди да направиш нещо. Той си казал: Не го ли зная това? Жал ми е за парите. По пътя си мислел за жена си, дали ще я намери жива. Като стигнал вкъщи, гледа: Жена му жива и здрава, при нея седи един млад момък. Той я пригръщал и целувал. Като видял това, турчинът дигнал пушката да я убие. Но веднага си спомнил думите на дервишина, и се въздържал. В това време чул, че момъкът казва на жена му мамо. Сепнал се той и си казал: Какво щях да направя! Това е нашият син, който в мое отсъствие пораснал. Така и ние имаме изопачени идеи, които често ни вкарват в беда. Да обичаш някого, това е от Бога. Роденият от Бога обича всички хора. Горко на онзи, който не обича!

Като ученици, вие трябва да работите за изправяне линиите на лицето си. Често се обезформява устата. Тя не трябва да се обезформява, защото е жив извор. Нито очите, нито лицето трябва да се обезформяват. И до старини чъртите на човека трябва да бъдат правилни. Космите на праведния човек са прави. И като прекараш пръстите си в косата му, ще знаеш, че този човек живее добре. От гледище на свещената област, хората се отклонили от Божественото. Който не дава достатъчно храна на телото си, скоро се изтощава. Който не дава

достатъчно храна на своя ум, изтощава го. И сърцето се изтощава, ако не му се дава нужната храна. При сегашните условия се налага нова посока на живота. Ще се явят хора, извори на новия живот. Като срещнеш такива хора и ги наблюдаваш, ще видиш, че в маниерите, в погледа, в говора им нищо не внася съблазън. От пръв поглед, такъв човек ти внушава доверие. Касата ти е отворена, ти изливаш, влизаш вътре, но имаш пълно доверие в този човек — той никога няма да злоупотреби с твоето доверие. Това е истинският живот.

Като се върнем на небето, никога да не сме злоупотребили с онази свобода и онова благо, които Бог ни е дал. Не само пред лицето на Бога да се явим свободни и изправни, но и пред ония милиони същества, които ще ни погледнат така благосклонно, че ние ще почувствуваме, какво нещо е животът. Ще кажеш: Какво слабо разбиране за живота съм имал. Върнете ме на земята; аз искам да изправа всички погрешки, които съм направил. Това е истинската философия: Да не злоупотребяваме в целия си живот със свободата и доверието, които Бог ни е дал. Единствен, който има доверие в нас, той е само Бог. Единственото същество, което не се съмнява в нас, то е Господ. Той никога не гледа на лошата страна на човека. Когато е нужно, Господ праща някого да му каже да изправи някоя погрешка. Бог има най-хубавото разположение към всички същества. Христос казва: „Отец никого не съди, а е дал съдбата

на Сина. Той еднакво гледа на всички и вижда дълбоките работи. За Него няма нищо лошо. Когато дойде да разглежда нашето положение, Той изхожда от наше гледище. Погледне и казва: Много добре. Дали се радваш, или скърбиш, и в двете положения ти ще получиш нещо. Вие имате много добри придобивки, за което мога да ви похваля. Желая ви да имате повече. Богатият има достатъчно, но той желае да бъде още по-богат. Вашите хамбари са пълни с жито, но вие още не сте яли хляб. Вие мязате на българските селяни през турско робство. Те имали и мляко, и кафе, но всичко продавали. Например, някоя селянка си направила кафе с мляко, и всички казват: Представете си, кокона станала, тя пие мляко с кафе. Тези, децо я осъждат, могат също да си направят мляко с кафе, но не си правят. И симит отгоре си купила! Всеки от вас може по две кила мляко да изпие, по два, по три симита да изяде, защото е вкусен симитът. Едно време българите ядели симита с хляб.

Често вие подържате своеобразни идеи. Например, намирате, че не трябва да се работи много, че физическата работа не е за вас. За светията е определено един час физическа работа, три часа за сърцето и седем часа умствена работа. А някои от вас не работят. И ето, вследствие бездействието, започва известна деформация в организма. Почвате да усещате болки в главата, в корема, в краката, в ръцете. Добре е да имате градинка, да работите най-

малко по един час, за да се освободите от непотребната енергия. Ще копаете с мотиката, ако искате да бъдете здрави. А вие казвате: Не съм богат. Да има някой да ми работи. Не, по един час трябва да работите земята. Във вас има отрицателни енергии, които трябва да влезат в земята. Английският държавник Гладстон, преди да отиде в парламента, упражнявал се физически — режел дърва. И германският император, след екстернирането му в Холандия, режел дърва. Ако той режеше дърва, преди да отиде в Холандия, работите на Германия щяха да бъдат по-добре. Мислете право преди да извършите една постъпка. Да не бъде късно, след като направите погрешката.

Духовната наука е за възстановяване на телото, на мозъка, на сърцето. Вие трябва да имате здраво тело, здрав мозък, здраво сърце. Ако не можете да изправите тези органи, тогава къде е човекът? Казвате: Като идем на онзи свят, там ще се изправим. На онзи свят има друга работа. Тук, на земята, трябва да имаме здраво тело. Казвате: Болестите са за добро. — За добро са те, но нищо не придобивате от тях. Какво ще добиеш, ако стомахът те боли, ако имаш болка в гръбначния стълб, или ако те боли зъбът? Бих желал зъбите ви да са здрави; очите ви да са здрави, да можете да четете. Като дойде време да си заминете, ще повикате близките си и ще кажете: Имам вече няколко писма от приятелите си, трябва да се върна при тях. Връщам се в неви-

димия свят такъв, какъвто съм. Възгледите, които имате, можете да ги държите, не искам да ги напускате. Но ако ви смущават, освободете се от тях. Имаш някои наследствени чърти. Те не са твои, има нещо неблагородно в тебе. Те са наследени от твоите деди и баби. Значи, за да бъдеш здрав и доволен от живота си, трябва да работиш. Ти се молиш на Господа, искаш да дойде ангел да ти донесе благата. Не, ще се опретнеш на работа. Като станеш сутрин, трябва да свършиш определената работа. Онова, което спечелиш през деня, по който и да е начин, показва, че си могъл да постигнеш една малка придобивка. Аз наричам придобивка, след като си работил, да бъдеш доволен от работата си през целия ден.

Казвам: Трябва да работим върху себе си. С нашите мисли, ние оформяваме или деформираме органите си — телото си. Мнозина от вас са деформирали устата си. Това се дължи на крайното въздържание в чувствата, поради което устните са изтънели. На някои устните са по-дебели, отколкото трябва. Устата е израз на любовта. Следователно, не може да бъде щастлив онзи, на когото устните са тънки. Правилно е човек да държи устата си леко отворена. Изобщо, човек има две врати: носът — врата за дробовете и устата — врата за стомаха. Казваш: Аз дъвча храната си много. — Правилно приемаш гостите си. Дъвкането означава посрещане на гости. След това, сваляш горната

си дреха, разговаряш се с тях. Те влизат през главния вход.

Изучавайте света, създаден от Бога. И вие, като ученици, ще изучавате анатомия, физиология, математика — всички науки. Мнозина изучават окултните науки — хиромантия, физиогномия, астрология. Други изучават гледането на кафе, на карти. Това са отвлечени науки. Гледаш нос а си, и нищо не разбираш; гледаш устата си, също не разбираш. Хвърляш на боб, гледаш на кафе, там всичко разбираш. Математика не разбираш, но на кафе разбираш. Не е лошо да гадаеш на боб, на кафе, на карти, но и за това е нужно знание. Ето защо, изучавайте същественото. Достатъчно е да погледнеш цвета на едно растение, за да познаеш, какво е то. По цвета на някои растения се познава, дали ще вали, или не. На същото основание, по ръката на студента може да познаеш, ще го скъсат ли на изпита, или не. Погледни ръката си и разбери, ще спечелиш, или не. Ако искаш да знаеш, как вървят работите в дома ти, погледни вътрешната страна на ръката си. Чудиш се някога, как бабите познават на боб, на карти и казваш: Добре гледа тази жена. Защо гледа добре? — Защото казва, че работата ти ще върви добре. Само на разумния човек работите вървят добре. Глупавият всякога остава назад. Той мисли, че е щастлив. — Да, ако работи, ако е разумен. Как се познава щастieto на човека по ръката? — По особени знаци. В глупавия тези знаци имат противоположна посока.

Като изучавате ръката на човека, внимавайте на нейната форма; да ви е приятно, че можете да разберете, как се развива този човек. Бог изисква от нас само едно: да изучаваме вложеното от Него и да го развиваме. Така, именно, ще ви поставят на изпит. Ще видите, доколко сте разбрали онова, което е вложено във вас. Мнозина ще бъдете скъсани на изпита, особено по анатомия. Ще ви питат за сърцето, за стомаха, за дробовете, за техните функции и от това ще разберат, как сте учили. Казвате: Колкото да сме учили, в края на краищата, червеи ще ни ядат. Много естествено, телото остава на земята. Под „тело“ разбирам грубата физическа дреха. Обаче, на онзи свят ще се явиш с онова тело, което Бог ти е дал. То е телото на душата. Ангели ще вземат това тело. Какво ще кажете на Баща си, като се явите при Него? Ако съм на ваше място, ще кажа: Бих желал да направя повече от това, което съм направил. Не съжалявам, че не съм направил повече, но като съзнателен човек, желая поне в бъдеще да направя нещо повече. Това трябва да бъде импулсът на деня. Следователно, станеш от сън, кажи си: Днес искам да направя повече, отколкото вчера.

Желая ви, всеки ден да правите два пъти повече, отколкото предния ден. Да остане в ума ви следния стих: „Господ ще изтрие от очите ви всяка сълза.“

Т. м.

41. Лекция от Учителя, държана на
28 юни, 1933 г. София. — Изгрев.

Непреривност в процесите

Размишление.

В природата съществува една непреривност. За да се разбере тя, нужен е отличен ум. Всяко разумно същество изучава живота дотолкова, доколкото го интересува, доколкото му е потребен, доколкото има отношение към него. Ти градиш къща и се интересуваш за нея дотолкова, доколкото къщата ти е в зависимост от природните условия. Например, ако мястото, дето строиш е ветровито, къщата ти ще бъде по-здрава, от по-здрав материал; ако е влажно, ще я поставиш по-високо. На всяко действие има и противодействие; и обратно, на всяко противодействие отговаря действие.

Казваш: Зная добре нещата, опитал съм ги. — Каква опитност имаш? Твоята опитност е отрицателна, тя не може много да ти помогне. Страдал си. Какво си придобил от това страдание? Научил си да се предпазваш от бъдещи страдания. Страданията са те направили малодушен, изгубил си смелостта си. Казваш, че познаваш хората. Какво си придобил от това знание? Станал си страхлив. Какво познаваш в хората? — Слабостите им. — Това не е знание. Това са сенки на живота. Истинско знание

е това, което придава сила на човека, с която той гради. Има едно знание, за което се казва, че възгордява човека. Като се надуе, и циреят мисли, че много знае. Да бъдеш надут това не показва, че имаш много знания. Циреят може да бъде надут десетина деня, но щом го боднат с игла, всичката му надутост изчезва. Това е аналогия, която обяснява нещата.

Мнозина искат да обяснят на хората, какво нещо е доброто и злото, какво нещо е Бог; какво представя Духът; какво са водата, въздухът и светлината, но сами не ги знаят. Смешно е да обясняваш на хората това, което ти сам не знаеш. Как ще говориш за Господа, когато ти сам не Го познаваш? Говориш на хората за любовта, а ти имаш само една допирна точка с нея. Ти сам не разполагаш с любовта. Ако разполагаше с нея, ти би направил чудеса. Духът щеше да работи в тебе. Дето Духът отсъствува, там не е Бог, там любовта не работи. Дето е любовта, там Бог работи. — Искам да зная, какво представят любовта, мъдростта и истината. — Любовта е извор, от който изтича животът. Мъдростта е път, по който иде светлината. Истината е цел, към която всички се стремят. Какво разбрахте от това? Лесно е да се каже, че любовта е извор, но това не е достатъчно. Какво извира от любовта? — Животът. — Какво е отношението между любовта и живота? Какво е участието на човека в този извор?

Сега, като говоря по този начин, във вас се събуждат личните чувства, обиждате се. Оставете обидата настрана, и нека всеки си каже, какво представя. Изпъчиш се, изправиш се, мислиш, че много знаеш. Това е временно положение на телото. Утре се разболееш, изкривиш се — друго положение на телото. В този случай, мислиш, че си слаб. Телото мисли ли така? Човек мисли, а не телото. Ти казваш, че си здрав, прав, че си добре построен. Ти същият мислиш, че си слаб, че си зле построен. Това са процеси, през които всеки човек минава. Виждаш един прегърбен човек, казваш, че гредите на къщата му са изгнили, ще се съборят и ще го затрупат. — Какво да направя с тези греди? — Не се занимавай с тях. Днес целият свят се занимава със себе си. Следователно, не се занимавайте със себе си.

И тъй, същията на човека е неуязвима, за никого невидима. Не можеш да кажеш, че човек е тук, или там. — Как, не виждам ли човека? — Какво виждаш? — Виждам, че човек стои пред мене. — Днес го виждаш, но утре замине занякъде. Къде отиде? Друг е въпросът, ако виждаш надалеч и наблизо, през разстояние, както ясновидецът вижда. Дали е на другия край на земята, или на небето, ти пак ще го виждаш. С обикновеното зрение ти виждаш човека, докато е пред тебе. Щом мръдне малко, вече не го виждаш. Следователно, това, което виждаш, още не е човекът, Това е неговата сянка. Някой говори, но ти още не знаеш,

какво иска да каже той. — Чувствувам, долавям мисълта му. — Това не е абсолютно истинно. Долавяш нещо, но си далеч от истината.

Всеки човек иска да бъде силен, да го обичат и уважават хората. Това са желания, чувства, вложени в природата на човека, той не ги е създал сам. Като контраст на това, Христос казва: „Търсете слава от Бога, а не от хората.“ — Как ще те славят хората, когато спят още? Кой ще те слави? В духовния свят няма спане. Там съществата не спят, както хората. Затова е казано: „Търсете слава от Бога.“ — Може ли човек да не спи? — Докато е на земята, не може. Щом влезе в духовния свят, и без сън може. — Може ли без болести? — На земята не може. Обаче, небесните жители не знаят, какво нещо е болест. Как си представяте небето? Като земята ли? Какво нещо е небето, ще разбереш, само като отидеш там. Като се върнеш на земята, не можеш да разкажеш, какво си видял и разбрал. Спомените, които носиш от небето, са като тия от сънищата. Сънуваш, че се разхождаш някъде, качваш се по високи планински върхове, но като се събудиш, нищо не можеш да кажеш: де си бил, какви са тези планини, как се казват, нищо не знаеш. Казваш: Бях на една висока планина, но де е тя, не зная. Бях цар, с корона на глава и скипър в ръка, но де остана царството ми, де останаха короната и скипърът, не зная. — Реално ли беше това нещо? Някога си добре разположен, чувствуващ, че можеш да обхванеш целия свят,

сърцето ти е пълно с любов. Дойде някой при тебе и те бодне с игла. Веднага изгубваш разположението си, и любовта ти изчезва. — Как ще разчиташ на това, което, от едно бодване с игла, изчезва? Любов ли е това? Можеш ли и ти да бодеш? — Мога. — Каква любов е тази, която бодне? Клетките, от които е съставено телото на любещия, се движат с такава бързина, че никакъв удар или никакво бодване не може да ги засегне. Клетките на обикновения, физическия човек се движат много бавно, поради което всеки удар или сътресение лесно се отразява върху човека. Ще го боднеш с игла, и той веднага я усеща. Колкото по-бързо е движението, толкова по-неуязвим е човек. Ако мисълта е бърза, и чувствата са бързи; щом мисълта и чувствата са бързи, и действията са бързи.

— Защо се препоръчва на хората добър живот? — За да увеличат бързината на клетките в своето тело. Ако трептенията на клетките ти са по-бавни от бързината на куршума, последният ще те удари и рани; ако са по-бързи, куршумът ще те докосне и ще се върне назад. Днес повечето хора са толкова слаби, че само една дума може да ги повали на земята. Някой ти каже, че скоро ще се разболееш. Ти веднага повярваш на думите му и, като се върнеш у дома си, лягаш на легло и казваш: Не съм добре. Питам: Как можа да повярваш на празните думи на някого? Друг ти казва, че ще станеш учен човек, и ти веднага

повярваш. Тежко на онзи, който от думите на хората заболява и учен става. Ученият се ражда с възможности да стане учен. Без да му кажат, че ще стане учен, той става такъв. Здравият се ражда здрав. Следователно, разчитай на Божествените възможности, вложени в тебе, а не на приказките на хората. Какъв юнак си, ако се плашиш от една дума? Бъди такъв юнак, че и с най-силната дума да те ударят, да я разпръснеш, като че нищо не е било. Минаваш край двама души — мъж и жена, които се карат, ругаят се. Ти се спреш за момент пред тях, искаш да чуеш, кой от двамата е по-красноречив. В това време техните обидни и груби думи се натрапват в съзнанието ти, и дълго време не можеш да се освободиш от тях. Без да искаш, ти ги повтаряш и¹ преповтаряш. Случва се, че с месеци не можеш да се освободиш от натрапените думи в съзнанието ти. Мъжът и жената престанаха да се карат, а думите им още звучат в тебе. Не давай ухо на всичко, което се говори около тебе. Мъдрецът знае, кои неща да слуша и възприема и кои да отблъсква. Не давай път на любовитството, да се вслушваш във всичко казано — речено, във всичко, което правят хората.

Животът е наука, валидна не само за земята, но и за духовния свят. Трябва да знаеш, как да живееш на земята, но трябва да знаеш, как да живееш и в духовния свят. Въпреки това, хората имат смъртно понятие и за физическия, и за духовния свят. Молиш се на Бога

и си Го представяш като човек. Чулиш се, защо, като Му разказваш положението си, не ти отговаря веднага. Ти още не си страдал, не знаеш, какво нещо е страданието, а очакваш Бог да ти помогне. Че си изгубил хиляда лева, страдание ли е това? Че те ударили със снежна топка, страдание ли е това? Да мислиш, че страдаш, това значи, да не разбираш истинското страдание.

В древността, един цар често правел разходките си из града с цел, да види как живеят неговите поданици. Един ден, като се разхождал из крайните квартали, видял едно семейство, състоящо се от мъж, жена и няколко деца, всички голи, със скъсани дрехи. Мъжът нямал риза на гърба си. Всички били здрави, весели, работели, за да си изкарат прехраната. Царят се трогнал от положението им и веднага се разпоредил да им се даде известна сума, да полобрят материалното си състояние. Като получили парите от царя, те веднага си направили къща. Мъжът закупил стока и започнал да върти търговия. В няколко години състоянието им се подобрило; жената и децата започнали да живеят богато — не останал никакъв спомен от тяхната сиромашия. Случило се, този търговец заболял и помолил царя, да му изпрати един опитен лекар. Като дошъл лекарят, първо го запитал, как заболял, коя е причината за неговата болест. — Както седях в магазина, от полицата падна една топка памук и ме удари по рамото -- отговорил търго-

вещът. Лёкарят се почудил, как е възможно такава малка причина да стане повод за толкова сериозна болест. — Много естествено, изнежил се човекът, не може да издържа никакво сътресение. Богатството изнежило цялото семейство.

Някой се оплаква от нерви, стягало го нещо. — Аз не признавам такива болести. Нервни болести не съществуват. Като изучаваме физиологията на нервната система, дохождаме до заключението, че нервната система е една инсталация, през която минават силите на живата природа. Нервните влакна са живи клетки, проводници на нервна енергия. Тя протича през тях, както водата — през водопроводните тръби. Ако водата е пясъчлива, пясъкът постепенно се утаява по тръбите, докато един ден те окончателно се запушат. Така става запушване на водната инсталация. Такова подпушване става и в нервната система на човека. — Какво да се прави? — Ще се отпушват. Трябва да знаете, какви мисли и желания да допускате в себе си. Ако не знаете закона, как да живеете, за да не се подпушват, един ден ще допуснете такива мисли и желания, които ще подпушат нервната ви система; друг ден ще допуснете други, докато най-после заболее — подпушили сте нервната си система.

Казваш: Нервната ми система е разстроена. — Не е разстроена, но е подпушена. — Боли ме коремът. — Защо? — Запушени са онези нерви на гръбначния стълб, през кои-

то слиза енергията за стомаха и корема. Излагайте гръбначния си стълб на слънце, да се отпушат нервите ви. Ако не се отпушат, болките неизбежно ще ви следват. Болестите се дължат на недоимък на енергия. Подпушване става не само в физическото тело, но и в останалите тела. Човек има няколко тела, за които малцина знаят. Вие знаете, че стомахът, черният дроб имат отношение към храносмилането и нищо повече. Обаче, те имат отношение и към другите тела на човека. И дробовете не са само за дишане. Те имат и други функции. — Като отидем на другия свят, там ще научим всичко. — Кой ще ви учи там? Това са елементарни работи, които трябва да изучавате на земята. На онзи свят ще изучавате други неща. Ако не знаете елементарните работи, ще ви върнат отново на земята. — Нищо ли не знаем? — Много неща знаете, но още много има да учите. Аз говоря за онова, което не знаете; не говоря за това, което знаете. Дойде някой при вас, иска да му кажете нещо за Господа. Какво ще му кажете? На младия ще кажа едно нещо, на гладния ще кажа друго нещо, на болния — трето нещо. На всички ще говоря за Господа, но всекиму според нуждите. Това, което ще кажа на младия, няма да важи за гладния, за болния или за невежия. Когато гладният иска да му говориш за Господа, ще вземеш един хляб и ще му кажеш: Ето, хапни си. Бог е в хляба. Като се нахрани, и той ще ти каже нещо. Той ще говори, а ти ще слушаш.

Ти си млад човек, искаш да обичаш някого. Чрез любовта, ти ще познаеш отчасти Господ. Ако започнеш да заповядваш на своя възлюбен, ти не си познал Господа. Можеш ли да заповядаш на Господа? В лицето на твоя възлюбен трябва да виждаш Господа. Този, който си обичал, е Господ — от Него ще се учиш. Какво правиш ти? Като обикнеш някого, казваш му, че си готов на всякакви жертви за него, че ще го оставиш свободен, а всъщност носиш юлар в джоба си. Като видиш, че твоят възлюбен заспи, ти метнеш юлара на гърба му и го подкарваш: Дий, напред! Сега ще знаеш, че си в мои ръце. — Това било новото учение! Не, ще се освободите от старите навици да ограничавате. Например, ревността е стар навик. Дайте свобода на всички. И боговете страдат от ревност. За да се справиш с това чувство, нужно е знание. Който може да се справи с ревността, минава за учен. Не е въпрос да я игнорираш, но да я надживееш. Знание е нужно за това.

— Наскоро дохожда при мене една млада светска жена, около 28 годишна, външно угледна, с правилни чърти на лицето. Тя е издържлива, търпелива, волева натура, темпераментна. Каквото намисли, ще го направи. Тя е готова да чака 20 години, но няма да остави магарето да се търкаля в праха. Ще го вдигне и ще го изтърси. Оженила се за един вдовец, 50 — 60 годишен човек, висш чиновник. Той сега изучава закона на любовта. Между чиновничките си,

имало една млада 22 годишна мома. Той се влюбил в нея и започнал да я разхожда с автомобил. На жена си не обръщал вече никакво внимание. Жена му намислила две неща: Да го напусне, без да иска нищо, или да иска развод и да го застави да ѝ плаща. Питам я: Как се отнася мъжът ти с тебе? — По-рано беше по-груб. Сега, след като се влюби, е по-деликатен, но аз не искам да се занимава с тази мома. Тя ще го развали. Не, тази мома е сказала добро влияние върху мъжа ти.

Питам: Кой разваля хората? Любовта ли? Любовта оправя хората, не ги разваля. Ревността, кривото разбиране развалят и изопачават хората. Като ме питаш, какво да правим, не те съветвам да го даваш под съд. Години ще минат, докато съдът разгледа дялото. През това време или камиларят, или камилата ще отиде. Ако беше искала съвет от мене преди да се ожениш, щях да ти кажа да не се жениш за този човек. Той се е женил веднъж, има друго разбиране, не като твоето. Вие не можете да се разберете. Очисти мисълта си и гледай на мъжа си с добро око. Не му приписвай нищо лошо. Ако петниш неговото име, с това заедно петниш и себе си, петниш и младата мома. Ти си намислила да се караш с момата, да я нападнеш с груби, обидни думи. Откажи се от това намерение. Напиши ѝ едно хубаво писмо, ще ми го прочетеш, преди да го изпратиш. Сега ще ти предскажа следното: След две години тази мома ще се влюби в един млад мо-

мък и ще се откаже от мъжа ти. Тогава той ще се върне при тебе и ще се забрави всичко. Трябва да обикнеш Бога. Ти искаш от мъжа си такава любов, каквато сама нямаш в себе си. Ти не си го обичала, не си готова още на жертви.

Казвате: С какви работи се занимава Учителят! — Въпросът за ревността е важен. Аз влизам в положението на хората. Влизам в положението и на младата жена, и на нея искам да помогна. Ревността бушува в нея, и тя не може сама да се справи. Ревността, която бушува в човека, трябва да се замести с една светла мисъл. Преди да се подадеш на ревността, провери, верно ли е това, което мислиш и чувствуваш. Новият живот изисква от човека, всяка мисъл и всяко чувство в него да отговарят на истината. Само така той може да бъде чист. Много мисли и чувства от миналото ще ви се наложат, не може да се освободите от тях, но ще ги пресявате. Сегашният живот на хората не е нищо друго, освен сплитане на мисли, чувства и постъпки от миналото. Телото на човека е оплетено от тях — чисти и нечисти мисли, чувства и постъпки. Трябва да се освободиш от тях. — Как? — Чрез съзнателно изучаване законите на разумния живот. Не можеш да сѐ обновиш и подмладиш, ако не разбираш законите на мисълта. Старите мисли, чувства и постъпки трябва да се заместят с нови. Това е наука. — Как се постига това? — Чрез различни методи, чрез нов начин на възпитание.

И тъй, когато се натъкнете на изпитание — голямо или малко, първо се запитайте, защо е дошло то, какво е неговото предназначение. Всяко изпитание има своето велико предназначение. То не се дава само на един човек, на мнозина се дава. Важно е да се справиш с него. Никой на никого не може да помогне. Щом е дошло изпитанието, ще го преживееш — нищо повече. Едновременно, хиляди хора са претърпели известни истини, и всички заедно ще носят последствията. Когато видите хората с вдигнати чукове да дялат камъни, знайте, че те творят, с цел да изкарат прехраната си. По цели дни те вдигат и слагат чуковете си, очите им се пълнят с малки камъчета, но продължават да работят. Мислите ли, че ревността не е такъв камък, даден ви от природата да го одялате. Каквото и да правите, не можете да се освободите от ревността. Ще вземете този камък и ще го дялате, докато стане годен за работа. Господарят ще го прегледа и, ако намери, че е добре одялан, ще го тури в сградата. Като минавате край нея, ще кажете: Ето, аз издялах този камък. Ти ревнуваш слабия, да не би да пропадне. Силния не можеш да ревнуваш.

Значи, ревността показва, че в човешкото естество има нещо слабо. Страхуваш се за детето, че може да го прегази кола; за възрастния не се страхуваш. Страхуваш се за невежия и го пазиш ревниво, да не се провали. За мъдреца не се страхуваш. Ревниво пазиш слабия

да не изпадне в изкушение; скитния живот не може да го изкуси.

Една светска жена ми казваше: Чудя се на религиозните хора. Те се страхуват да се проявят, да не би да стрешат, да направят някакъв грях. Нас кал не ни хваща. Казвам ѝ: Ще ти дам една правилна философия за живота. Докато си на сушата, всеки може да хвърли кал върху тебе и да те окаля. Щом те окаля, влез във водата. Тя всичко измива. Същата познава казваше, че като срещне човек, стъпи се да намери една добра чърта в него. Тя не търси лошото в човека. Тя знае, че отношения може да се създават само въз основа на доброто. Ако не намери поне една добра чърта в човека, тя стои далеч от него. Това е истинската философия за живота. Следователно, щом намериш една добра чърта в човека, ти имаш вече допирна точка с него. Аз я наричам Божествена точка. Само в нея отношенията между хората са правилни. Истински отношения има между хората, когато се основават на някои допирни точки. Докато се съмняваш и нямаш никакво доверие в човека, ти не можеш да имаш отношение към него. — В никого не вярвам. — Ами ти светец ли си? Трябва ли всички да имат доверие в тебе? Ако те поставят на изпит, да видят, имаш ли знание, сила, търпение, любов, готовност за жертва, ще издържиш ли?

Срещам светски и религиозни хора, които ми харесват еднакво. Казвам: Човек трябва да има пълно доверие в хората. Говориш за отно-

шенията си към хората, но не и за отношенията към Бога. Важно е отношението към Бога. В човека живеят едновременно две съзнания: едното съзнание е човешко, в което стават постоянни промени. Другото съзнание е Божественото, което определя отношението на човека към всички хора. Когато Божественото съзнание у човека е пробудено, ние сме с всички хора в прави отношения. Тогава могат ли да се явяват спорове между тях? Напротив, между тях съществува пълно съгласие и единство. В човешкото съзнание, напротив, всички спорят. Много естествено. Дето знанието отсъства, там всякога съществуват спорове — интересите на хората се преплитат. Ако искаш да имаш доброто мнение на един човек, трябва да бъдеш внимателен с думи и обхода към него. Ще бъдеш внимателен, не по форма, привидно, а вътрешно, по дух. Какво ще говориш на човека? Ако те пита за нещо, което знаеш, ще си дадеш мнението. Ако не можеш нищо да кажеш, по-добре мълчи. Щом си дадеш мнението за неща, които не знаеш, веднага в тебе ще се яви горчиво чувство. Ето защо, като те питат за нещо, което не знаеш, отговори: В тази област съм невежа. Вие се събирате по няколко заедно и веднага давате мнението си — по човешки постъпвате. — Знаеш ли, какво мисля за тебе? — Ами ти знаеш ли, какво аз мисля за тебе? Единият се надул, разсърдил се и след това се изправили и двамата пред Бога, да се молят. Някой се хване за сърцето да покаже, че го

боли. Човешка хитрост. Любовта изключва всякаква хитрост. В нея няма болести и страдания. Щом сърцето те боли, любовта ти не е Божествена. — Но аз го обичам, не мога да дишам без него. — Това не е Божествено. Ако обичаш истински, дробовете ти ще се разширят.

Сега аз говоря за онези от вас, които искат да бъдат ученици. Бих ви дал известни методи и правила за освобождаване, но още сега не може да ви ги дам. Как може да се освободи човек? Виждаш едного, че пипа главата си. Ти започваш да търсиш причината за това, но не можеш да я намериш. Освободи се от това желание. Причината е много проста — мълнотни има човекът. Виждаш друго, скръстил ръцете си, намръщил се, движи се натук-натам. И тук търсиш причината, но пак не я намиращ. Гладен е човекът, иска да яде. Щом не можеш да разрешиш правилно една задача и си готов да се разгневещ, нахрани се. Значи, преди да се гневещ, яж, за да не те намери гневът с празен стомах. Тури гнева в стомаха си, да работи. Като погъпваш така 2—3 пъти с него, той ще те напусне. Следователно, когато се разгневещ, представи си най-хубавото ядене, което обичаш, и гневът веднага ще изчезне. Някой казва, че не трябва да се яде, когато си гневен. — Не, яж, да обработиш гнева. Волята Божия е да бъде човек свързан със словесното мляко, т. е. да се храни с него.

Помни: Телото е предметно учение, което трябва да се изучава. Вън от телото си, човек

не знае, какво той представя. Говорят за душата, за духа, за ума и за сърцето. Това са оталечени неща. Сърцето става реално, когато усетиш болка в него. И когато, достатъчно е да туриш ръката си на него за да изчезне болката. Ако друг тури ръката си върху сърцето ти, след това ти трябва да си измие ръцете в гореща вода, за да се освободи от мисълта, че е влязъл нещо от болния. Иначе, той психически се свързва с болната.

Когато се образува едно общество, хората, които го съставят, трябва да имат добри, положителни мисли и чувства един към друг. Не спазват ли това те стават проводници на лоши мисли и чувства. Това не е нищо друго, освен калта на природата. Пазете се от тази кал. Тя опасва земята и представлява неината пращна зона. Най-малката дупка от тази психическа кал може да зарази човешкия организъм. Тя е една от причините за страданията на хората. Като знаете това, пазете се от нея. Има начин за предпазване от тази кал, а именно: винаги дръжте в ума си мисълта за Бога. Ти не си дошъл на земята да служиш на себе си или на хората, а на Бога. Въпросът за служене на Бога се разрешава в един момент, а не с векове. Щом го разрешиш, веднага се разрешава въпросът за отношението към себе си и към ближния.

Кой е ближният на човека? Това не е човекът, когото виждаме пред себе си, а окова, което е скрито в него. Ближният може да е ангел, скрит в човешка. Чрез човека ангелът те

изпитва, доколко си готов да се отзовеш на неговите нужди. Този човек може да е болен, беден, да страда, и ти трябва да му помогнеш. Ангелът може да е скрит в една млада мома, и от твоето поведение към нея, той вижда до колко си разбрал Божията Любов. Като пипнеш угоената кокошка, казваш: Мазничка е, добра е за ядене. Ти си дошъл до разбирането на вълка. Далеч си още от овцата. Докато си вълк, куршум те очаква. Кожата ти ще бъде одрана, ще се употреби за кожух на богатия. Като те носи на гърба си, богатият казва: Чудесна е тази кожа! Тя е кожата на един вълк, който излял много овце. Ще се научи, как се ядат овце! — С това не искам да ви плаша. Според мене, страхът е страж, който пази човека от опасностите в които може да изпадне. По невнимание или по незнание, човек може да изпадне в опасност.

Като говоря по този начин, у вас може да остане мисълта: — Не сме ли добри? Нищо ли не сме научили досега? — Вашата добродетел е резултат на миналото. Аз не се интересувам от нея. За мене е важно, какви отношения имате днес към Бога. За мене е важно, как се справяте с благата, които Бог ви е дал. Важно е, можете ли да изпращате вашите мисли и чувства по целия свят. Ако можете, това е вашият капитал. Ако от изгарянето до ~~влия-~~зването на слънцето можете да запазите своето добро настроение, това съставля епоха във вашия живот. ~~Додето стигат~~ додето стигат вашите мисли и чувства, там е границата на вашия живот.

И тъй, пазете се от завършените процеси. Вашето тело още не е завършено. Сега се създава във вас друго тело — духовно тело, което също не е завършено. От това тело зависи вашето бъдеще. Павел казва: „И да се разруши земната ви къща, имаме дом неръкотворен.“ Не ставайте причина, зарад временните неща, да осакатите вашето духовно тело. Преди няколко дни дойде при мене един познат, сърдит, недоволен, че говорили лошо за него. Казва: Станах се, изгубих чистотата си. В какво се състои изцапването му? Искал да помогне на една мома и я целунал. Грехът не е в целувката, но в подражаването. Тя водела лош живот, и той, вместо да ѝ помогне, попаднал под нейно влияние. Някой пие не по свое желание, а подражава на пияниците. Друг краде, пак по подражание. Хората се страхуват от това, от което не трябва, а не от това, от което трябва да се страхуват. Че веднъж си излъган, ти се страхуваш по-нататък да се проявиш. Щом си излъган, кажи си: Никаква лъжа не се позволява. — Може ли без лъжа? — Това е друг въпрос. Принципът е: Никаква лъжа! На небето, в разумния свят, не търпят никаква лъжа. В ада търпят лъжите. Там има пазар за лъжите — продават се и се купуват. На небето такъв пазар не съществува. Там, за най-малката лъжа, ще преживеете голямо страдание. Ето защо, съзнанието ви всякога трябва да бъде будно, да изправя нещата.

В човека има навик към преувеличаване на фактите. Не е грях, че си преувеличил нещата, но че искаш да ги използваш за лична, своя сметка. Казваш: Баща ми е много богат, с милиони разполага.—Не говориш истината. Ти преувеличаваш, защото искаш да се ползуваш с името на баща си, да имаш по-голям кредит. Тук е грехът. Кажи: Богат е баща ми, но не е милионер; той има на разположение само двеста-триста хиляди лева. Ако трябва да разчиташ на нещо, разчитай на своите ръце и на своите способности. Работи, за да си създадеш сам положение.

Школата, в която влизате, разполага с различни методи. Казвате: Да се молим!—Как ще се молите? Каква е вашата молитва? Да бикаш с часове към Господа, да ти прости греховете, това не е молитва. В еднообразието няма никаква молитва. Какво искаш да ги прости Господ? Казваш: Господи, заличи малката лъжа, която направих. Не искам от Господа да заличи лъжата ти, но помоли Го да ти покаже, как ти сам да я изчистиш. Лъжата оставя петна по дрехите, които трябва да се чистят. Има специални течности за това. Много петна има по дрехите ви, и те трябва да се очистят. Няма човек в духовния свят, който да не се е оцапал. Вчера и аз направих едно петно на коприненото си палто. Турих няколко черешки в джоба си и, по невнимание, натиснах джоба. Едва от черешите се смачка и нацапах дрехата си. Казах си: Трябва да бъдеш внимателен, да

не правиш грешки. Реших да изпера дрехата си веднага, да изчистя петното. Правило е: Когато някой сгрещи, сам трябва да изпрати грешката си. Когато виждаш, че друг грещи, ти ще му помогнеш да изправи грешката си. В случая, докато аз се готвех да изпера дрехата си, една сестра приложи правилото, взе дрехата ми, тя да я изчисти.

Съществува един правилен начин на самовъзпитание. Бъдете готови да го приложите. Много правила ви се дават, но вие мислите, че те не са за вас. В някои случаи сте прави, но не във всичките. Например, какво ще каже 45 годишната сестра, ако ѝ препоръчам, като метод за трансформиране, да играе с кукли? Разумно ли е това от моя страна? Тя ще ме погледне и ще каже: Подиграваш ли се с мене? Какво трябва да препоръчам на тази сестра? — Да чете. Ще ѝ дам една хубава философска книга или поезия. Това ѝ подхожда. На друга сестра, която няма обувки, дрехи, ще ѝ пратя, без да знае от кого са. Така, тя ще трансформира състоянието си. Днес светът е пълен само с пудри и помади — козметични средства. Те съществуват не само в физическия, но и в умствения свят. Седиш на едно място песимистично настроен. Скърбиш, че не си учен, не си силен, не си богат. Много просто, трябва да работиш. Има начини, чрез които можеш да придобиеш сила, знание, богатство. Възмъничаваш се от търпението на някого. Да, работил с човекът, минал е през известни из-

лити и така е придобил търпение. То се постига чрез работа върху чувствата, а не върху ума. Ако не въздържаш чувствата и желанията си, ти губиш равновесие. Чувствата растопяват твърдото, коравото естество на човека. Някога го правят мекушав, разкашкат го. Слушал съм жени да казват: Като стана майка, ще бъда строга към децата си. Обаче, щом станат майки, омекват. Бъди строг, но не груб към себе си. Бъди строг към децата си, но не груб.

Когато детето сгреша, не го бий, но го нахрани. Ако ти направиш погрешка, не се изоблич вай, нито се извинявай, но изправи погрешката си. Ставаш сутрин, виждаш устните ти посинели, изгубили червенината си; очите ти пожълтели. Жълтият цвят не трябва да бъде в очите. Те трябва да бъдат светли, чисти. Потърси начин да направиш устните си червени и да махнеш жълтия цвят от очите. Ако е въпрос за жълт цвят, лицето трябва да има златист цвят, като слънчевия. Всяка клетка в него да трепти, да издава светлина. Красиво лице е това, на което се отразява вътрешният живот на човека. Приятно е да гледаш такова лице. Не говоря за конвулсии на мускулите, но за свещения трепет, изразен в клетките. Приятно е да наблюдаваш лицето на светията, когато е вдълбочен в себе си, обзет от възвишени мисли и чувства. В този момент той държи в мисълта си всички възвишени, свършени същества и се свързва с тях. Той не ми-

сли за обикновените неща, за дребназостите на живота. Мнозина мислят за Бога, но се подат на влиянието на света. Гледаш хубавата къща на съседа си и пожелаваши и своята да бъде такава. Художник си, гледаш красивите картини на видни художници, и пожелаваши ти да бъдеш като тях. Слаб, болен си. Срецаши здрав, снажен човек и казваши: И аз да съм като него! Не се смущавай от това, което виждаш. Все едно, дали той има нещо, или ти го имаш; дали другите имат, или ти; дали си на първото стъпало, или на най-високото. — Искам да бъда на горното стъпало. — И това може, но кой ще бъде на долното стъпало? Ако няма първо, второ, трето стъпало, как ще се направи връзка с горното? За всеки човек е определено по едно стъпало. Ако не е така, никой не би могъл да се качи на горното стъпало.

От тази лекция искам да остане в ума ви мисълта, да бъдете непрекъснато добри; любовта ви също да бъде непрекъсната; да бъдете в общение с всички хора. И мисълта ви да бъде непрекъсната, както планинските вериги. Когато правите екскурзии по планините, погледът ви се движи от един връх на друг. Вие се радвате на тази непрекъснатост в природата. Тя повдига човешкия дух, обновява мисълта. Докато гледаш на нещата като на разхвърлени части, ти всякога ще се уморяваш. Докато се занимаваш с обикновените мисли и чувства, между които няма никаква връзка, ти сам себе си ще

разрушаваш. Следователно, не допускай нито една блуждаеща мисъл, нито едно блуждаещо чувство в себе си. — Мъчно ми е, не съм разположен. — Това неразположение е чуждо, на твоята баба или на твоя дядо. Някога те са имали известна мъка, а ти днес си попаднал на това място, от което не можеш да излезеш. Вземи Библията или Евангелието, обърни се мислено към баба си и дядо си и им кажи: Слушайте, какво ще ви чета. Ти ще четеш, а те ще слушат, докато разберат причината на своята мъка и се изправят. Щом те се изправят, и ти ще се изправиш. Така мъката ще изчезне. — Защо ти е мъчно? — Любов ти липсва. На всички хора липсва любов. Казваш: Това съм аз, друг не мога да бъда. — Ти не си това. Ако някой те удари и ти причини болка, тя не е твоя, отвън е дошла. Този човек имал лошо чувство към тебе, затова те ударил. Трябва да знаеш, как да се освободиш от лошото чувство, което този човек е отправил към тебе. Ако знаеш, как да се освободиш от него, болката лесно ще мине; ако не знаеш, болката ти ще остане дълго време с тебе. Някога човек сам може да се удари. Дялаш едно дърво и, по невнимание, ножът падне на криво и те удари. Някога и с мисълта си човек може да се отрови.

Помни: Както физическото тело е изложено на опасности, така човек сам може да причини пакост на духовното си тело и да се осакати. Седиш някога замислен, обезсърчен и си

казваш: Ще се хвърля от една канара, да се свърши с мене. — Това е чуждо желание, на което ти се подаваш. Нещо отбътре ти нащепва да се хвърлиш. Хвани това същество в себе си и му кажи: Ще се хвърля, чо с парашут. Ще взема един парашут, ще слеза няколко пъти с него, да разбере, какво значи, да слизаш и да се качваш, но съзнателно, по собствено желание. Всички искате да бъдете силни. — Как ще стане това? — Очаквате наготово да станете силни; да дойде някой отвън и седна дума да вложи във вас сила. Верно е, че трябва да бъдете силни, но силата не иде отвън. Има неща, които вие сами трябва да свършите. Отвън никой не може да ви помогне. Има работи, които лесно могат да се свършат, но вие трябва да знаете начина, по който да се свършват. Вие не сте дошли на земята да обръщате света. Дошли сте само да похлопате леко на вратата на своя брат, да го събудите и кажете, че е време вече за екскурзия. Той е обещал в себе си да отиде на планината. Ще му кажеш тихо и спокойно: Братко, ти обеща пред Бога, че ще отидеш на екскурзия. Времето е дошло, не може повече да се отлага. Няма да му говориш да вярва в Бога, но ще му кажеш: Стани, време е вече за работа! Няма да го учиш, как да се облича. Той сам знае, как да се облече, как да тури раницата си, кога да тръгне на път и какво да говори. Ако се държиш за старото, ще влезеш в стълкновение с новото. Старото има отношение към миналото, а новото към на-

стоящето и бъдещето. Учете се да се справяте със своите кредитори. Имаш десет кредитори, сприхави хора. Ти се молиш, търсиш начин да се справиш с тях, но те казват: Ето един изедник, един безчестен човек. Трябва ли да се гъегиш, да искаш да ги биеш? И силен да си, постъпи с тях така, както е постъпил един американец със своите кредитори. Те постоянно го безпокоели, искали да им се изплати по-скоро. Един ден той им казал: Моля ви се, почакайте още малко. Щом се замогна, ще си изплатя всичко, до стотинка, и ще ви благодаря. Ако ме притеснявате, нищо няма да излезе. И да искам, не мога да ви задоволя. Аз съм способен човек. Ще работя и ще изпълня задълженията си.

И на вас казвам: Като дойдат кредитори-те ви, пипайте ги с меки ръце. Много методи има за това, но всички не са ефикасни. Един познат ми разправяше една своя опитност. Един ден, като вървял през една гъста гора, срещнал мечка с две малки мечета. В първия момент той си помислил: Дано мечката се отбие от пътя си. Обаче, мечката не се отбила, продължила своя път. Тогава той се принудил да се качи на едно дърво, докато мечката се скрие в гората. Казах му: Добре си направил, че се качи на дървото. Ти си искал чрез мисълта, да внушиш на мечката да се отбие от пътя си, но трябва да знаеш, как става това. Щом не си могъл да внушиш на мечката, ще внушиш на себе си да се качиш на дървото. Следователно, ако не мо-

жеш да разрешиш известен въпрос по един начин, ще го разрешиш по друг.

Често хората се смущават от това, че не могат да внушат на мечката да се отбие от пътя си. Слушате някои да казват: Не знаем, ние тръгнахме в духовния път, но всеки момент се натъкваме на мъчнотии. Как ще се справим с тях? — Много просто, ще оставите мечката с мечетата, т. е. вашите мъчнотии да вървят в своя път, а вие ще се качите на дървото, докато те заминат. — Ще кажат, че сме много страхливи. — Това не е страх, но уважение към мечката. Вие се качвате на дървото, за да не изплашите нейните мечета. Качете се на дървото и оттам наблюдавайте мъчнотиите си. Ако вие гледате на мечката като на нисше същество, как ще гледат небесните жители на вас? Ако отидете на небето, всички ще минете през такъв преглед, през такова претърсване, каквото не сте мислили. Няма да остане гънка, ъгълче у вас, което да не се прегледа, да няма нещо нечисто. Докато живеете по човешки, никой не може да се яви при Господа. Не е лесно да вземеш титлата доктор. Трябва да се явиш пред 12 видни професори, да отговаряш на всеки зададен въпрос от тях и, ако можеш достойно да защитиш тезата си, едва тогава ще получиш титлата доктор. Не се взима лесно докторат. Мислите ли, че лесно се взима докторат на небето? Ако на земята се взима мъчно докторат, колко по-мъчно е това на небето! На всички е позволено да влезат в небето, но само

онези се признават за граждани на небето, които издържат доктората си с отличие. Само онзи носи титлата доктор, който е издържал с успех всичките си изпитания.

Като ученици на велика Школа, от вас се иска самообладание. Мъчно се постига самообладание в мисли и чувства, но това не трябва да ви обезсърчава. Много същества ви помагат, не сте сами. Това, което вие не можете да направите, те ще го направят. Ако не можете да оправите работата си, оставете я на разумните същества, те ще я оправят. Какъвто съвет ви дадат те, изпълнете го. Казвате: Духът ни говори. — Пазете се, внимавайте да не изпаднете в заблуждение. Не всичко, което ви се говори отвън или отвътре, иде от Духа. Мислите ли, че всяка грамофонна плоча съдържа думите на Духа? — Любовта ни говори. — И това не е сигурно. Преди да дойде Любовта, Духът иде. Той предшествува Любовта. Тя изключва всякакво съмнение, подозрение, ревност. Любовта трябва да те намери тих и спокоен, с дълбоко вътрешно разположение и готов на всички услуги. Тя ще ти каже: Иди по този път. Няма да питаш, кога ще стигнеш, ще имаш ли мъчнотии. Ще вървиш в пътя, без съмнение и страх. Ще имаш мъчнотии, ще минеш през огън, но ще вървиш напред. Ще минеш през огнената пещ, както тримата момци, но ще излезеш здрав и читав, косъм няма да падне от главата ти. Ще слушаш гласа на Любовта и, докато си с нея, ще бъдеш вън от всякаква опасност. С Любовта

и с Духа, и в опасност да си, ще излезеш неповреден. Без Любовта и без Духа, във от опасност да си, пак ще пострадаш.

Първото нещо, направете връзка с Духа, да не се колебае. Духът ще внесе вярата и любовта във вас. — Аз се разколебах. — За какво се разколеба? За парче хляб и за парче земя. Ако ти трябва земя, Бог ще ти даде земя, голяма като луната, по дни и нощи да се разхождаш, без да можеш да я обходиш. Ако искаш хляб, облекло, и това ще ти даде. Всеки момент ще обличаш нови дрехи, без да те види някой, да ти се порадва. Ако е за жилище, ще имаш къща по-голяма от палат, сам ще се разхождаш, без да чуеш човешки глас. Всичко ще имаш, но жива душа около тебе няма да се мярка. Защо ти е такова изобилие? Ще се намериш в положението на онзи българин—свещеник, който на 80 годишна възраст се радвал на богатство и имот. Къщата му била пълна, но попадията я нямало. Той си казвал: Защо умря попадията толкова рано? Докато беше на земята, ние бяхме бедни. Днес имам всичко в изобилие, но тя ми липсва. Той не знае, че в онзи свят попадията е по-добре, отколкото беше на земята. Щастието не е във външното богатство, но във вътрешното. Какво по-голямо щастие търсиш от това, да обичаш безкористно. Да обичаш, без да очакваш и изискваш. В човека има едно същество, което го обича при всички условия, което никога не му

се сърди. Това същество е истината. Обичайте и вие това същество.

Казвам: Всякога гравете добро, без да знае някой за това. — Поне да го оценяват. — И това не е нужно. Важно е Бог да е доволен от това, което правите. Щом Бог е доволен, вие ще почувствувате Неговата Любов. Какво повече може да искате от Божията Любов? Аз зная, кой какво иска. Младият иска да не остарява, старият иска да се подмлади, бедният иска да забогатее, невежият — да придобие знание, слабият — да стане силен. Всичко това е хубаво, но един е пътят, по който може да се придобие. Пътят е един, целта е една, изворът е един. Ако твоята любов не извира и не ражда живот, не е правилна. Истинска любов е онази, от която животът постоянно изтича. Може ли този живот да бъде нещастие за човека? Според някои, животът носи страдания. — Не е така. — Тогава да си поживеем. — Няма защо да си поживеете. — И това не се допуска. Животът е нещо непрекъснато, красиво, пълно с благодат и сила. Животът не е мъчение, нито труд. Велико нещо е животът. Казано е в Писанието: „Това е живот вечен, да познаем Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа.“ По-велико нещо от това няма. Тогава ще дойдат благодатта, богатствата, добродетелите, дарбите. Каквото пожелае човек, всичко ще придобие.

Питате: Възможно ли е това? — Възможно е. Каквото е невъзможно да постигнеш на

петгодишна възраст, ще го постигнеш на десет години; каквото не можеш да постигнеш на десет години, ще го постигнеш на 20, на 30, на 40 години. До 120 години има достатъчно време — все ще постигнеш нещо. Да не говорим за хиляди години, но до 120 години всеки може да постигне много неща. Може да ве живееш хиляди години, но всичко това можеш да постигнеш до 120 години — цял зодиак. Не допускай в ума си мисълта, че това или онова не можеш да постигнеш. Можеш да станеш учен, можеш да станеш добър, богат. И да не станеш, всякога мисли, че ще станеш такъв, какъвто желаш. Това са незавършени процеси, към които трябва да се стремите. — Може да обичаме. — Това е незавършен процес.

Докато е на земята, човек живее в незавършените процеси. — Защо? — Защото миналото му още не е заличено. Един ден, когато се заличи, човек ще остане само със завършените процеси в себе си. Той ще каже: Добър съм, силен съм, богат съм, учен съм. Докато сте в незавършените процеси, ще падате и ставате, ще боледувате и оздравявате, ще се обезсърчавате и насърчавате. Така, именно, ще се подготвите за идването на Духа. Този процес не е еднократен. Духът се приближава до човека и отдалечава, докато един ден го заведе при същества с възвишено и будно съзнание. Това значи сливане с Духа. Казано е в Писанието: „Ще ви изпратя Духа си, и Той ще ви научи на всичко.“ Павел казва, че Духът е в

човека. Той го учи на всичко. Ако Духът не ни учи, нищо не бихме могли да направим.

Т. м.

42. Лекция от Учителя, държана на
5 юли, 1933 г. София. — Изгрев.

Красивите линии в природата

Размишление.

Ще прочета 4 гл. от I. послание към Коринтяните. 1 — 19 ст.

Велико благо за човека е да бъде учен. Затова, той трябва да се освободи от всички заблуждения на миналото. Човек се натъква на опитности от миналото, на стари истини, останали от неразумните мъже, жени и деца. Смешно е да се държиш за старите истини на разглезените деца, за старите истини на възмъжалите, за старите истини на старите и оглупели хора. Всичко това наричат „истини.“ Това е едната страна на живота, която трябва да се разбира добре.

Човек слиза временно на земята, да научи нещо. В този смисъл, той е яйце на вселената, което се търкаля, както камъните в природата. Турците казват: „Камък, който се търкаля, основа не става.“ Къде може да се постави такъв камък? Следователно, не мислете, че, тъй както днес живеее, е идеалният живот. Не, това е фаза на живота. Идеалният живот е в Бога. — Де е Бог? — Не чопли този въпрос. Само онии, които изгубил баща си и майка си, пита за тях и ги търси. Който не ги изгубил,

знае, къде са те. Чувате да питат: Де е баща ми, де е майка ми, де е брат ми? Значи, сегашните хора са изгубили своите близки. Затова, като те срещне някой, гледа те и си казва: Не е той. Той търси някого. Едва брат си може да намери, а баща си и майка си не може да намери. В търсенето на своите близки човек се развива, дава път на онова, което е вложено в него. Човек се радва на това, което другите са придобили, както и на онова, което сам е придобил и придобива. Има нещо в човека, което досега е останало неразвито, непроявено. То е Божественото, което трябва да се прояви. Щом се прояви, животът взима друга посока. Например, в първо време майката носи детето си на ръце, кърми го, къпе го, облича го. То не е проявено още. Щом стъпи на краката си, то започва да се проявява. Разкриват се талантите в него. Преди няколко години то е било немощно, слабо, но сега взима цигулката и се учи да свири. Много хора и досега още плачат. Нищо от това. Но плачът има смъсъл, докато си дете, докато те носят на ръце, докато те къпят в коритото. Плачът има отношение към жертвата. Детето плаче, учи се да даде нещо от себе си. Докато не даваш доброволно, поне сълзи да капят от очите ти на земята. Да знаеш, че и ти си направил нещо. Значи, плачеш, за да се научиш да жертвуваш.

Често се говори за красота, за хармония. Изучавайте природата, там ще намерите красива, хармонична линия. И животът се изявява

по определени хармонични линии. Щом се отдалечим от тези линии, идат вече мъчнотииите, страданията. Различни имена се дават на последствията от това отдалечаване. — Какво трябва да се прави? — Да заместите нехармоничните линии с хармонични. Тръгнете в Божествения път, т. е. в пътя на красивите линии, които Бог и ангелите са поставили на пътя ви, когато вселената се създавала. Светлината върви по пътя на красивите линии. Топлината също върви по пътя на тези линии. Изобщо, добрите мисли, светлите чувства, правите постъпки също вървят по пътя на хармоничните линии. Хармоничното движение е движение на красотата. Когато вървиш по красивите линии на живота, ти изпитваш радост и веселие. Млад си, радваш се на живота — вървиш по пътя на красивите линии. Щом изгубиш тези линии, веднага идат изпитанията. Чулиш се, какво ти стана и казваш: Урочасаха ме. Условията на живота ми не са добри. Баща ми и майка ми са лоши, не ми помагат. Търсиш причината във от себе си. Не, спри се пред стрелочника и кажи: Посочи ми правата, красивата линия, която води към Царството Божие. Докато търсиш линията към света, никога няма да стигнеш Царството Божие, затова кажи на стрелочника определено: Дай ми линията за Царството Божие. Трябва да знаеш, какво да искаш и как да кажеш; иначе, ще се намериш в положението на онзи българин, който отишъл в Румъния и знаел само думата „досмнуле“. Дето трябва и не трябва

ва, казвал все „домнуде“. Щом си в Румъния, ще говориш румънски. Ако говориш български, никой няма да те разбере. Откажи се от своеобразния език на твоите деди и прадеди.

Време е да се откажете от своя език и да научите езика на природата. Там е спасението. Докато не научите езика на живата, разумна природа, никога няма да бъдете щастливи. Ще кажеш, че си царски син, но основната линия на царския живот, е красивата линия в природата. Ако не живееш по тази линия, не си царски син. Сегашните техници, инженери, учени, познават хармоничните линии. Когато строят мост, те го поставят на предварително начертани красиви хармонични линии. Само такъв мост е устойчив и здрав. Каквато тежест мине по него, тя се разпределя равномерно по всички линии на моста. Само по такъв мост стават важни работи. И вие имате такива мостове в себе си. Здрави ли са вашите мостове? Искате да водите идеален живот. Какво нещо е идеалният живот? Искате да ви обичат хората. Това е второстепенна работа. Научете се на изкуството, първо вие да обичате. — Защо? — За да оценявате, когато Бог ви обича. Приемете Божията Любов и я оценявайте правилно. Тя носи живот. Докато Божията Любов работи в човека, той е мощен, силен. Щом се прекъсне тока на тази Любов, идат страданията и нещастията. Ти си във ст красивите линии на живота.

Казваш: Аз принадлежа към едни-кои си народ. — Не си прав. Съществува само един народ, който се движи по пътя на красивите линии. Той е избраният, Божият народ. Всички линии, членове на този народ, се отличават от обикновените линии на живота. Това са хора със светли, красиви лица. По техните лица няма сянка от недоволство, от вкисване. Недоволен може да бъде само бедният. Истински богатият е всякога доволен. Под „богат“ разбирам човек, богат с добродетели; богат в правилно разбиране, с мъдрост и знание. Под „сиромах“ в прав смисъл на думата, разбирам човек, неспособен на престъпления. Бъдете такива сиромаси и такива богаташи. — Не искам да бъда сиромас. — И аз не искам да бъда сиромас, т. е. лишен от добродетели. Обаче, желая да бъдеш сиромас, лишен от престъпления. Бъди беден човек, който не знае, що е престъпление — Защо осиромашах? — Защото си забогатял в престъпления. — Какво да направя, за да забогатяя отново? — Ще станеш сиромас в престъпления. Лесно е да станеш богат в материално отношение, но знай, че те очаква сиромашия в добродетели.

Днес всички хора се нуждаят от правилно разбиране, което може да се приложи. Затова е нужно да се освободите от старите си навици. Казваш: Годишите минават, остарявам. Вече съм 40 годишен. Имаме числата 7, 14, 21, 28, 35, 42, 49. Какво означават тези числа? — Седем цикла от по седем години. Това са пери-

оди от човешкия живот. Ще живееш, ще се трудиш и работиш, за да придобиеш нещо. Искаш да бъдеш щастлив, без да се трудиш. Това е невъзможно. Ако не разбираш простите аритметически действия, как ще разбереш сложните алгебрически действия? Ако на физическия свят не си добър математик, не можеш да влезеш в духовния свят. Там се иска висша математика; там се иска голяма музикалност. Не е лесно да бъдеш добър музикант. От тебе се иска тон, такт, ритъм. Трябва да знаем, що е пространство. За да влезеш в духовния свят, трябва да имаш отлична памет; да помниш всичко, което е станало от създаването на света доднес. — Възможно ли е това? Има ли такива хора? — Има хора, които помнят всичко. Помнят, че са били в рая. Някои от тях казват: Помня, че бях в рая и ме излъдиха. И Адам може да каже, че неговата история започва от рая. Обаче, има неща, които и Адам не помни и не знае. Например, той не знае, кога и как Бог е омесил пръстта, от която го създал. И Ева не знае, кога и как е била направена от реброто на Адама. Тя казва: Зная дървото, от което ядох забранения плод. Помня момента, когато дойде изкусителят, който говори за любовта, и ме излъга. Понеже вярваше на всички хора, тя първа се излъга. Тя мислеше, че изкусителят говори истината, затова яде от забранения плод. Тя първа по-вярва на думите му, но и първа се разочарова и каза: Не си струва да вярва човек на

всички. Това са спомените от далечното минало на човека. Това е алегория.

Какво не знаете вие? Вие не знаете, каква е била обстановката в рая; не знаете, каква е била змията. Вие само си представяте нещата. Но това са символи, зад които се крие реалността. И писателят изнася в символична форма чувствата на младия момък и на младата мома, при тяхната среща. Как ги знае той? По какво познава любовта? Казва, че момъкът се влюбил в момата, или че момата се влюбила в момъка. Но това не е влюбване. Истинското влюбване внася разширяване. Пулсът на момата и на момъка се усилва. Температурата им се повишава. Ще кажете, че младите заболяват. Да, всяка болест е любов. Хората боледуват от любов, от любовни чувства. Влюбиш се, температурата ти се повишава. Влюбиш се в някое ядене, температурата пак се повишава. Животът е пълен с любовни работи. Повишаването на температурата при любовта върви по известни линии. Повечето хора се плашат от повишаването на температурата. Всъщност, не се плашете. Страшно е, когато температурата спада. Важно е да различавате температурата при любовта от температурата при заболяване. Радвайте се, когато температурата се повишава, защото изгарят непотребни вещества в организма. Вътрешният огън трябва да се превърне в пламък, светлина и да освети целия организъм. Когато огънят не се превърне в светлина, растенето спира. Първите християни, които възприеха идеята за лю-

боят, разбраха този закон. Всички останали, които дойдоха след тях, възприеха любовта механически, по външен път. Те очакваха да видят Христа външно, като човек. Някой казва: Видях Христа. Лицето му беше светло, усмихнато. — Това не е достатъчно. Важно е, какво искаше да ти каже Христос. Един руски студент от музикалната академия видял Христа, който му казал: Не ти харесвам очите. Той си казал: Щом Христос не ми харесва очите, ще ги изгоря. Поставил запалена свещ под едното си око и го изгорил. В този момент, неговите другари влизат в стаята и, като видели, какво прави, взели свещта от ръката му и спасили другото око. — Какво правиш? — запитали го те. — Христос не ми харесва очите. Той не разбрал скрития смисъл на Христовите думи. Трябваше ли да изгаря очите си? Не са виновни външните, физическите очи на човека. Важно е, как гледа човек. Очите се изопачават, когато линиите, чрез които става гледането, не са хармонични. Морал трябва да има човек.

Седиш сам в стаята си. Искаш да свършиш някаква работа и си казваш: Никой не ме вижда, сам съм. След малко погледнеш нагоре и си казваш: Има Бог, има ангели в света. — Сам ли си тогава? Хиляди очи те гледат и в светлината, и в тъмнината. Те мълчат, нищо не ти казват. Но ти се безпокоиш, чувствуваш, че не мислиш право. Отиваш до прозореца, пак сядаш, мислиш, но нещо отвътре ти казва: Ви-

ждат те. — Кой те вижда? — Искаш да се успокоиш, но не можеш. Онзи те вижда, от когото чикъде не можеш да се скриеш. От Него зависи твоята съдба, твоят успех. Хората са само условия, а от тебе зависи развитието ти. Ако учиш, ще прогресираш. Външните условия идат от окръжаващите, а вътрешните — от тебс. Може ли детето да каже, че не се интересува от майка си? — Не може. На физическия свят майката е първото условие за неговото развитие. Следователно, истинският морал изисква да признаваш условията, които ти се дават отгоре, и тези, които ти се дават на земята. Само така ще бъдеш доволен.

Има линии на недоволство и линии на довольство; линии на истината и линии на лъжата. Тези линии трябва да се различават. Някой ти говори с часове, а ти се пигащ, истина ли е това, или не. Лесно ще разбереш. Имаш шише, пълно с вода. Питаш: Чиста ли е тази вода? — Пий от водата и ще разбереш. Ако водата е чиста, а ти си болен, след половин час състоянието ти ще се подобри. Ще пиеш и няма защо да се съмняваш във водата. Божиите блага ни се дават всеки ден и лесно може да се познае, дали са Божествени, или не. Казваш: Какво ли ще стане с мене след двадесет години? — Приеми Божиите блага и не питай. След двадесет години условията ще се изменят, но ти ще бъдеш пак същият, пак човек, който разрешава известни въпроси. — Ще отида на онзи свят, между ангелите. — И там има работа.

Друг е въпросът, ако си в болницата. Там ще ти услужават милосърдни сестри. Денем ще те обличат, вечер ще те събличат. Ще ти носят ядене, ще те пренасят от едно място на друго, ще те утешават. В болницата е лесно, но какво ще правеш, като излезеш от нея? Ще бъдеш лишен от милосърдни сестри, от лекари и от грижи за тебе. Сега ще ти дадат мотика в ръка, ще идеш да копаяш на лозето и ще разбереш, какво значи да работиш с мотиката. Аз наричам мотика човешката воля. Търнокопът, бравдата, мотиката — това е човешката воля във всичките свои приложения. Каю копаяш, ти обработваш една част и се ползуваш от нея. Така ще упражняваш волята си. Как се развива волята на човека? Ти си сърдит, свил си вежди. Детето ти счупило една чаша. Мислиш си: Колко струва чашата? — Десет лева. Ти искаш да го набиеш, но нещо отвътре ти казва: Като набиеш детето, чашата ще остане ли здрава? Да приемем, че детето е наказано, и чашата е счупена.

От две злини може ли да се създаде едно добро? Ти, който бисш виновния, никога ли не си счупвал нещо? Колко мисли и желания си изпочупил! Ако Бог рече да те набие, нищо няма да остане от тебе. Около Бога са наредени хиляди и милиони чаши, счупени от тебе. Той отваря тевтера да види броя на счупените чаши. Въпреки това, Той с пръст не те е бутнал, а ти за една супена чаша от 10 лева дигаш цял скандал. В заключение казвам: Щом

детето ти счупи една чаша, вместо нея купи две. Едната ще замести счупената, а втората ще дадеш на една бедна вдовица. Ако детето ти счупи втори път чаша, ти ще купиш три чаши: две за вдовицата и една вместо счупената. Така ще увеличаваш броя на чашите: три за вдовицата, една за вкъщи, четири за вдовицата, една за вкъщи и т. н.

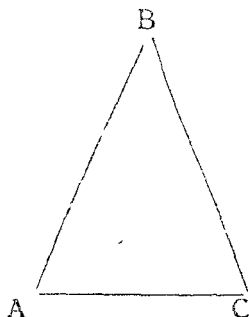
Казвате: Като даваш толкова много, де ще му отиде краят? — Ами като не даваш, де му отива краят? Като даваш, краят ще бъде добър. Ако живеете, както досега сте живели, и мислите по стария начин, нищо няма да направите. Нов живот, нова философия, нова мисъл е нужна на хората. Старото не върви вече, както не вървят старите пари. Отиваш на фурната да си купиш хляб, но фурнаджията не приема парите ти. Отиваш при зарзаватчията, и той не ги иска. Имаш пари, но те не вървят. Какво ще правиш тогава? Това е все едно, да влезеш в свят между глухи хора и да искаш да им свириш. Глухите не се нуждаят от музика. Слепите не се нуждаят от художество. Куците не се нуждаят от разходки. Мъртвите не се нуждаят от храна. Обаче, материята, която остава от мъртвите, се използва за нов живот. Така правят растенията. Те се ползват от изгнилите листа, цветовете, клончетата за градивен материал. Следователно, страданията, през които минават хората, крият в себе си възможности за нов живот. Ако не използваш тези

възможности, страданията. сами по себе си ще те строят.

Сега, аз не искам да ви плаша, но да ви насоча към онова знание, което може да ви помогне. Някога и учените се намират в затруднение. не знаят, как да изнесат истината. Ако лекарят се опита да каже на болния от какво страда, последният ще се уплаши. Даже лекарят, като чете много за известна болест, започва да чувствава нейните симптоми върху себе си. Има условия, при които човек не се подава на никакви болести. Болестта е живо нещо. Като влезе в човека и намери съответна храна за нея, тя остава да живее в него; ако не намери храна, заминава си. Следователно, махни всички условия в себе си, които хранят болестите, и ти ще бъдеш свободен от тях.

Питам: Де са вашите хармонични линии на живота? Кои са красивите линии на вашата седемгодишна възраст? Или, кои са вашите красиви линии, когато бяхте на 14, 21, 28, 35, 42 или на 49 годишна възраст? Като станете на 60 — 70 години, вие казвате, че сте остарели, не мислите за хармоничните линии. Казвате, че сте стари вече. Каква старост е вашата в сравнение с годините на Адама? Годишите не правят човека млад или стар, но неговото разбиране или неразбиране на живота. Разбираш правилно живота, млад си; не го разбираш правилно, стар си. Изменете посоката на мисълта си, от нисходяща във възходяща, и старостта ще ви напусне. Дали си стар, или

млад, ти трябва да утиш. да изучаваш линиите, фигурите, телата. Всички знаете от геометрията, какво нещо е триъгълникът. Обаче, в живата, природна геометрия, триъгълникът представя човешкият нос. Например, в триъгълника ABC

фиг. 1.

(фиг. 1), двете страни AB и BC са страните на носа, а AC — основата, т. е. широчината му. Широчината на носа показва чувствата, т. е. сърцето на човека. Ако сърцето и умът не работят заедно, човек не може да постигне нищо. Ако в мисълта не е вложено чувство, тя не може да се реализира. Значи, чувствата подхранват мислите. В чувствата се крият Божествени възможности, а в желанията — човешки. Има желания и страсти в човека, които трябва да се преодоляват. Носът е акумулатор на енергии. От него зависи състоянието на човека.

Една от причините за неуспеха на хората се дължи на това, че те не знаят, как да пипат

носа си. Някой пипа носа си често — това е похваг на черната ложа. Когато трябва да пипнеш носа си, помисли малко; после, извади чиста кърпичка и леко го изтрий. С носа си трябва да се отнасяте много деликатно. Някой хваща носа си грубо, дърпа го, без да подозира, че с това пречи на бъдещето си развитие. Казваш: Аз водя морален живот. — Виж носа си и ще разбереш, доколко си морален. Моралиният има красив нос. Който няма красив нос, не е морален. Носът е живо нещо, всеки ден се мени. Всичко, което човек преживява, се оглечатва на носа.

Човек трябва да работи върху носа си, да го извае, както скулптурът вае своите статуи. Ако работите върху носа си, и разумните същества ще помагат. Внимавайте, да не разваляте тяхната работа. Наблюдавайте, как се изменя носът на човека. Детският нос има една форма, а носът на възрастния — друга. Детският нос възприема, а носът на възрастния дава. Трябва да знаеш, как да възприемаш любовта; трябва да знаеш, как да възприемаш и даваш светлината. Всеки се нуждае от светлина. Любовта не се дава, тя се проявява чрез добрите постъпки. Само Бог дава Своята Любов, а човек я възприема; ако трябва да дава любовта си, той ще я даде във вид на светлина. Детето знае само да взима. Щом заплаче, майката бърза да му даде нещо, да го задоволи. Не, ще му купиш цигулка и ще го учиш да свири. Само онзи може да прави добро, който знае да пее и

да свири. Следователно, преди да направиш добро, пей. От пеенето зависи, как ще направиш доброто. — Като пея, ще ми се смеят. — Пей и не мисли за това. Без песен добро не се прави. Как ще дадеш нещо на човека, без да пееш? Бог даде дрехи на Адам и Ева, но след това ги изпъди от рая. Като знаете това, не искайте дрехи от никого. Жената иска от мъжа си нов костюм. Той ще ѝ направи костюм, но ще я изпъли от рая. Докато бяха голи, Адам и Ева живяха в рая. Щом се облякоха, те го напуснаха. Щом ви облекат, ще ви пратят на работа.

Казвате: Чудно нещо, защо Бог постави първите човечи в рая и след това ги изпъди вън? Това е противоречие за вас. Колко противоречия имате! Ако е само едно, лесно ще се справите. Животът е пълен с противоречия. Няма човек, който да не живее в противоречия. Гледаш си дрехите, окаляпи. Казваш: Работих, времето беше кално, затова се оцапах. — Не говориш истината. Ходил си в кръма да пиеш и, като си вървял, падал си. Тази е причината за опалването. Кажеш си истината, не е лошо, че си ял и пил. Лошо е, ако яденето и пиенето внасят отрова в организма. Ядеш и казваш, че яденето не е хубаво, лошо е сготвено. Така ти внасяш отрова в телото си. За да се ползуваш от Божието благословение, яж и пий с благодарност.

Като говоря така, не казвам, че сте лоши. Вие сте добри, но трябва да проявите доброто. Умни сте, но трябва да проявите своята разум-

ност. — Не съм учен. — Днес не си учен, но ще работиш, да придобиеш знание. Има начини, по които се придобива знанието. Не е достатъчно само да четеш, но да намериш основната идея във всичко прочетено. Знаете ли, коя е осесвната идея в живота на Платона, на Канта, на Толстоя? Всеки трябва да знае, коя е основната идея в неговия живот и от нея да се ръководи. Тя определя състоянието на мозъчната и симпатичната нервна система на човека. Тя определя неговото бъдеще.

И тъй, вярвайте в невъзможните неща, т. е. в необикновените. В тях се крие благо то на човека. Живееш във вселената, в необятния живот, макар, че не разбираш, че е непостижим и необикновен. Всички се ползуваме от топлината и светлината на слънцето, което е далеч от нас и непостижимо. Ползуваме се от луната и звездите, също непостижими за нас. Ако ви говоря за слънцето и звездите, за космоса, вие ще се уплашите. Не сте готови още да слушате такива неща. — Защо не сме готови? — Нямате любов. Страхът е вътре във вас, а любовта — отвън. Човек се страхува от необикновените неща. Например, ако видиш умрелия си баща, ще се уплашиш. Ако видиш майка си, баща си, приятеля си, които са умрели, също ще се уплашиш. Щом считаш, че те са умрели, те не са вече твои близки и нямат общо с тебе. Човек се плаши и от страдание то, като от мечка. — Защо? — Любов няма в

себе си. Често страхът на човека е неоснователен. Дето е любовта, там няма страх.

Един овчар отишъл в гората да си насече дърва. Като се връщал, срещнал на пътя си една мечка. В първия момент той се уплашил, но забелязал, че мечката се приближава към него със страдалчески рев. Тя вдигнала лапата си, и той видял един трън в нея. Той се извел, извадил внимателно тръна и с маслото, което имал в торбата си, намазал болното място. След това мечката започнала да го тегли, и той тръгнал след нея. Дошли до едно място, дето имало хубави сухи дърва. Тя погледнала към дървата, като че ли искала да му каже да си вземе от тях, и продължила пътя си. После се спряла пред едно дърво и погледнала нагоре. Там имало рой пчели, пълно с мед. Овчарят разбрал, че мечката му показва меда. Така тя изказала своята благодарност към него. След това тя се скрила в гората.

Ще кажете, че този пример е за насърчение. Не, искам да обърна вниманието ви върху разумността в природата. Всяко животно има известна разумност. Христос казва: „Бъдете умни като змиите и незлобиви като гълъбите.“ Той не говори за таралежа, за маймуната, но за змията и за гълъба. Понеже се храни само със зрънца, гълъбът е незлобив. Той има убеждение, воля — издържа на всички условия. Векове, хилядилетия се изминали, откак гълъбът съществува, но през каквито условия да е минал, той си е останал вегетарианец. Гълъбът

вярва, че щом съществува Бог е промислил за него. Даже славоят, като певец, е отстъпил от своето убеждение. Гълъбът и гургулицата и досега се хранят по един и същ начин, със зрънца. Затова те са едни от най-кротките птици. Колко хора има, които са запазили своите убеждения? Колко хора са останали верни на любовта? Велико нещо е, като ти направят най-голямото зло, да простиш. Казваш: Прощавам. — Не само на думи да прощаваш, но на дела. Да простиш, и нищо да не те засяга.

Вчера дойде при мене един млад момък, който ми разказваше: Едно време вярвах в Бога. Четях евангелие, библия, но изпаднах в безверие. Извърших много престъпления, докато най-после свърших с едно убийство. Осъдиха ме на две години строг тъмничен затвор, окован във вериги. Обаче, за нищо не съжалявам. В затвора намерих истината и се посветих на Бога. В първо време се дразнех от дрънкането на веригите, но после бях доволен от тях. Те станаха причина да намеря Бога, да се събуди Божественото. Благодарение на веригите, намерих истинския път, както и вътрешния мир на душата си. Разбрах, че пътят, по който бях тръгнал, щеше да ме погуби. Каго го слушах, погледнах очите му, виждам, че са късогледни, ушите му — деоформени. Казах му: Слушай приятелю, ти трябва да работиш върху себе си. Много работа ти предстои. Трябва да стигнеш до границата, дето няма падане. Докато възлизаш нагоре, все има възможност да се хлъ-

знеш и паднеш. Бъди внимателен, докато излезеш на равно, безопасно място.

И тъй, като пипате носа си, мислете за любовта, която Бог е вложил във вас. Тя е новото в човека. Старото е в стомаха, а новото — в главата. Има и трето нещо, което Бог е вложил в човека — Духа си. Чрез него човек познава Бога. Духът обединява двете начала в човека — нисшето и висшето, за да се роди от тях новият човек. Той се отличава по това, че не боледува и не страда като стария човек. Докато дойде новият човек във вас, неизбежно ще минавате през мъчности и страдания; ще губите равновесието си и пак ще го възстановявате. В края на краищата, ще се свържете с колективното съзнание, т. е. с Божественото съзнание и ще придобиете вътрешен мир и свобода. Това значи, да се свържеш с всички разумни същества, с всички светии и добри хора. Ако мислиш, че можеш сам да се справиш с мъчнотите и противоречията в живота, ти се лъжеш. Без тил нищо не можеш да постигнеш. Влизаш в университета да учиш, но в лицето на своите професори ти виждаш онези учени на миналото, които са пробили пътя към науката. Те са тил на самите професори. Има нещо велико, мощно в света, което изгрява в човешката душа и дава ѝ потик да се развива. Това е изгряващото слънце на живота. Гледаш на лицето си един малък уд — носа. Знаеш ли, каква роля играе този малък уд? Между ума и волята има известно отношение. Следователно,

ако знаеш, как да пипнеш носа си, умът и волята ще се хармонизират, и ти ще постигнеш, каквото желаеш. Ако не знаеш, как да го пипнеш, ще си причиниш вреда. Христос знаеше, как да пипа. Той познаваше пътя на красивите линии и се движеше по тях. Той плю на земята, взе малко кал, намаза с нея очите на слепия и каза: „Иди сега да се измиеш.“ Слепият се изми и прогледа.

Мнозина казват: Да можем и ние, като Христа, да отваряме очи. — Не е въпросът в отварянето очите на слепите. Ти сам си слеп, отвори своите очи. Плюй на земята, вземи кал, намажи очите си и прогледай. Неразположен си, съзнанието ти е помрачено. Плюй на земята, вземи кал, намажи очите си и прогледай. Неразположен си, съзнанието ти е помрачено. Плюй на земята, намажи очите си и се освободи от мрачното състояние. Ако не можете да постигнете това, нищо не знаете. — Можем ли изведнъж да станем съвършени? Не можете, но ще признаете, че не сте съвършени, не сте дошли до върха на високата планина. Младата мома се оглежда и казва: Красива съм, но не съм достигнала върха на красотата. И на вас казвам: Добри сте, но не сте достигнали върха на добротата. Силни сте, но не сте достигнали върха на силата. Това, което сте постигнали, да ви служи като потик за по-нататъшна работа. Предстои ви още да се качвате. Казваш: Не ми трябва повече от това, което съм постигнал. Значи, след като си тръгнал на дълъг път и

си извървял само 20 км., да кажеш, че повече не искаш да вървиш. Ти си едва з началото на пътя. Какво ще правиш на това място? — На средата съм. — И на средата да си, какво ще правиш тук? Ще вървиш, докато стигнеш крайната цел на свой живот. Спреш ли някъде на пътя, ще останеш с неразбирането си. Какво виждам? Вие искате да разберете живота на хората. Това е невъзможно. Докато не разберете вашия живот, никога няма да разберете живота на другите хора. Ти си огледало първо на своя живот, после — на живота на другите. Следователно, ако ти не се огледаш и познаеш, никога няма да познаеш другите.

Казвам: Ако сте чувствителни, лесно можете да разберете живота на другите хора, както и това, което ще им се случи. Така, именно, пророците и галателите предсказват всичко, което ще стане в бъдеще. Чрез своята интуиция и крайна чувствителност, те влизат в контакт с Божествените мисли. Значи, животът на хората се отразява върху тях. Мнозина искат да имат знанието на пророците. — И това може, но чист трябва да бъдеш. Знанието е достойние на чистите умове. Някой казва, че видял нещо от възвишения свят, възприел много идеи, но не ги помни. — Щом нищо не помниш, ти не си добър възприемател и предавател. Гласът не си схванал; времето, когато ти се говорело, не помниш; мястото, дето си бил, не помниш; мислите, които са ти казали, не знаеш. Какво излиза от това? Първо ще помниш гласа,

после — времето, мястото и мислите. Всяка добродетел има тоя време и място за проява и съдържание. Ако не грижежава тези неща, тя умира и заминава, без да даде своя плод.

Човек трябва да бъде, освен добродетелен, още и интелигентен. Това зависи от неговия нос. Ако носът е дебел, трябва да се изтъни. Дебелината на носа се дължи на натрупване на мазнини. Линиите на носа трябва да бъдат прави. Кривата линия на ноздрите показва способността на човека към възприемане и даване. Изпъкналата линия дава, а вдлъбнатата взима. Ако тези линии се изгладят и станат равни, човек е загубен. Като знаете това, пазете тези линии, да не се изправят. Докато линиите са изпъкнали и вдлъбнати, ти ще бъдеш добре. От тези линии зависи доброто състояние на сърцето и душата. Върхът на носа не трябва да завива надолу, като човка, но да бъде прав, като висок планински връх, отдето гледаш красотата на природата.

Нека остане в ума ви мисълта: Не разваляйте това, което Бог е направил. Не разваляйте формата на носа си. Може да го оформите, без да го изкривите. Ако развалите носа си, с това заедно изопачавате ума и сърцето си. От външните форми се съди за вътрешните възможности и условия. И обратно, от вътрешното се съди за външното. Не се страхувайте, вашият нос се преустройва, работи се върху него. И да е малък, носът ви има възможност да стане голям. Вечерете са пред вас. Ще работите

и ще развивате носа си. Нормалният нос гласява естественото състояние на мозъчната и симпатичната първа система на човека. Всички школи на древността са имали пред вид това и се стремели да подържат хармонията между носа, ушите, очите и устата на човека. Само така човек може да бъде здрав, да се справя лесно с мъчнотиите в своя живот.

И тъй, дръжте носа си в изправност. Пазете го и го почитайте като свещен уд. Докато носът е в изправност, човек е здрав. Щом носът е добре, ще знаете, че и очите, и ушите, и устата ще бъдат добре. Оттам пък ще бъдат добре и дробовете, и сърцето и стомахът. Ако се наруши нещо в носа, и организмът постепенно се разглобява. Това не значи, че трябва да дойдете до крайност, да се плашите. Пазете носа си и не се страхувайте. Внимавайте да не изгладите кривата линия на ноздрите. Нещастие е, ако тя се изглади. Нещастие е да нямаш нос. Той представя красив планински връх, дето се трансформират енергиите на човешкия организъм. Който не знае значението на носа, не може да го оцени, като велико благо на живота. Докато носът ти е в изправност, Бог ще ти говори и чрез ума, и чрез сърцето. Щом се наруши нещо в него, и Бог преставя да говори. Забележете: централното място на човешкото лице е носът. Като погледнеш лицето, първо носът изпъква. Приятно е да видиш един съвършен нос, както е приятно на геометрика да види един правилен триъгълник.

И Бог се изявява на земята трояко: чрез мислите, чувствата и постъпките на човека. Това се отпечатва на носа.

Като говоря за носа, аз имам пред вид вашия духовен нос. С него ще работите в духовния свят. Красив е духовният нос на човека. Той е съчетан от различни цветове, които непрекъснато вибрират. Такъв е носът на светията, на великия Учител. Той е подобен на плодна градина, насадена с различни плодове по вкус, цвят и форма. — Не виждаме това. — Ще вървите от видимото към невидимото. Щом външно носът е красив, и вътрешно е красив. Ако носът ти има някакъв дефект, ще работиш, за да го изправиш. — Не ми се живее. — Не ти се живее, защото ти липсва нещо. Ще живееш, за да придобиеш нещо ново, да влезеш в новия живот. Ако искаш да умреш, за да се върнеш пак на земята, да се усъвършенствуващ, смъртта има смисъл. Ако искаш да умреш и повече да не се връщаш на земята, смъртта не е на място. Смъртта подразбира минаване от едно състояние в друго.

Сега, нека остане у вас мисълта за красивите и хубави неща в живота. Приятно е да четеш хубави книги. Приятно е да работиш и да се трудиш. Приятно е да срещнеш красив човек. Оценявайте тези неща, за да придобивате всеки ден по нещо ново. В какво се заключава красотата? — В красивите и хармонични линии. Като ставате от сън, оглеждайте се да намерите онези красиви линии на лицето

си, които никога не се менят. Ако те изчезнат, и красотата изчезва. Лицето трябва да бъде израз на слънчевата светлина. Погледът никога да не се раздвоява. Ако вечер, след дневните преживявания, стане изкривяване на лицето, сутрин то трябва да стане по-красиво. Като спи, човек трябва да обработва материала, който през деня е придобил. Раздвоен ли е погледът на ловена? Щом види заек, той веднага отправя погледа и мисълта си към него, готов е да гръмне. Обаче, добрият човек, като види заека, спира погледа си на него, но слага пушката на земята и казва: Достатъчно вече! Досега стрелях, но отсега нататък се отказвам, няма повече да убивам. — Какво трябва да прави ловецът? — Вместо да държи пушка, нека вземе перо в ръка, да пише; цигулка — да свири; ноти — да пее. — На кого да пее? — На детето си. Щом заплаче детето, той да започне да пее.

Един мой познат — лекар, разказваше една своя опитност за силата на молитвата. Една вечер жена му отишла на театър и го оставила да гледа детето. Той се съгласил, не предполагал, на каква мъчнотия ще се натъкне. — Чудно нещо, казваше той — като че всички дяволи влязоха в детето. Като започна да плаче, видях се в чудо. Носих го на ръце, люлях го, то не престава да плаче. Опитах се да го нахраня, но то не иска да яде, още повече плаче. Започнах да пея, но не можах да го успокоя. Детето не утихваше, все повече плачеше. Най-

посте ми дойде на ум да се помоля. Отдавна не бях се молил. Почнах да чета Отче наш. И като по чудо, детето постепенно затихваше, докато заспа в ръцете ми. Аз свободно си отдахнах. Никога в живота си не бях се молил така сърдечно.

Да се молиш, това е музика. Между мислите и чувствата трябва да има хармония. Пеенето, свиренето, това е музикален говор. И говорът е музика, която има две страни: външна страна, самите думи, и вътрешна — музиката. Кажеш ли, че не искаш да пееш, това значи, че не искаш да говориш. Ако не говориш музикално, ти попадаш в областта на грешните хора. Две или три думи ще кажеш, но кажи ги музикално. Тези дни пях една българска песен. Момък казва на момата: Ти не разбираш живота, затова той те направил груба. — Така е. Бях малко, невръстно дете, когато баща ми се ожени за втора жена — мащеха. Тя умори баща ми, а мене изпъди на улицата. Питам: Кой баща не се е оженил за втора жена, зла мащеха? Неестествените мисли, чувства и постъпки — това е злата мащеха. Младият, новият човек не може да живее с неестествени прояви. Понеже не е в съгласие с тези прояви, бащата го изпъжда от своя дом. И блудният син напусна бащиния си дом, но доброволно, понеже искаше да живее свободно и охолно. Той търсеше младата мащеха в света. И какво стана с него? Тя го изпъди, прати го да се учи. Един ден той се върна при баща си, раз-

каян и смирен. Това показва, че доброто в човека има надмощие над злото. Бог е вложил доброто в човека, да работи с него. Доброто, любовта, вложени в човешкото сърце, дават истинската стойност на душата. Като работиш съзнателно върху себе си, нищо не е в състояние да те спъне. Голямо богатство е вложено в човека, и той трябва да го обработва. Във вътрешното богатство на човека се крие неговото бъдеще.

Има една опасна страна в човешкото естество, а именно: човек обича или да подценява, или да надценява нещата. Не, ще знаеш истинската им стойност. Знай, че живееш в Божественото съзнание, дето всичко е определено. — Аз зная това. — Много неща знаеш, но не точно това, което ти трябва. — Искам да бъда добър. — Каква е твоята доброта? Ти нямаш добротата на светията, който е завършил своето развитие. Чувствува ли любовта на Бога? Усещаш ли Неговия свещен трепет? Ако с името на любовта искаш да направиш зло, каква е тази любов? Има нещо лошо в твоето второ естество. Грехът не е вложен в първичното естество на човека. В първо време грехът, злото обещава облаги, но краят им е лош. Истинските облаги идат от това, което Бог е вложил в човека. Ще дойде ден, когато благата на всички хора ще бъдат благо и на отделния човек. И благо на отделния човек ще бъде благо за всички. Много естествено. Бог не може да се прояви чрез едного. Мили-

арди хора трябва да работят хиляди векове, за да изработят вложеното в тях.

Днес всеки казва: Мене слушай, какво ти говоря. — Да слушаш мъдреца, има смисъл, но да слушаш пъдарина! Да слушаш природата, разбирам, но да слушаш обикновения човек! Законите на природата са неизменни, а законите на човека постоянно се изменят. Ние живеем в природата, дето Бог пише закони, чъртае пътища. Трябва да Го слушаме! Ако следваме Неговите пътища, всичко ще постигнем. Какво ще придобием, ако слушаме пъдарина? Вие слушате пъдарина, за това послушание ви похвалявам. Няма човек, който да не го е слушал. Не ви упреквам, че го слушате, но казвам, че нищо няма да придобиете. Той може да ви каже да излезете само няколко метра вън от лозето. Нищо друго не може да ви даде. Какво са няколко метра? Слушаш един професор, който ти казва: Десетина метра назад! Той иска да ти обърне внимание на своята градина, която си отминал. Върни се в градината му да си починеш. Тук те чакат хубави, зрели плодове. Откъсни си от тях и си хапни. Кого от двамата ще слушаш — пъдарина, или професора?

Т. м.

^

43. Лекция от Учителя, държана на
12 юли, 1933 г. София. — Изгрев.

Отношение между нещата

Размишление.

Тема за следния път: „Разлика между добро и правда.“

Ще прочета 20 и 21 ст. 11 гл. от евангелието на Матей.

Ще обърна вниманието ви върху неща, които трябва да залегнат в съзнанието ви, а именно: Въпросът за старото и новото. Те не си подхождат. Старото е минало своето време; новото не прилича на миналото. Ако и новото е подобно на миналото, вне живеете в еднообразието на живота. Нещастията произтичат от еднообразието. И природата не го иска. Тя има отвърщение към еднообразието. Ти седиш, мислиш нещо, но си недоволен. Защо? Сам не знаеш. Мъчно ти е нещо, но не знаеш причината. Ще кажеш, че си гладен. Кой не е гладувал? Гладът е потик в човека. Че си гладен, че си гладувал, това не е лошо. — От три деня нищо не съм ял. — Пак ще ядеш. Чрез глада ще влезеш в един особен порядък. Ти мислиш, че като си гладен, светът ще се свърши.

Всички сте изучавали аритметиката. Знаете да събирате, да изваждате, да умножавате и да делите. Например, при числото 1235, като

прибавим друго число, става увеличаване и получаване числото 12,356. Всяка цифра, прибавена отлясно на числото, го увеличава. Обаче, и наляво цифрите увеличават числата. Например, имаме числото 71,235. Обикновено, числата се увеличават, като се прибавят цифри на опашката им, а не на главата. Значи, и между хората, и между животните опашката е важна. Гледаш, едно животно върви и върти опашката си. И човек върти опашка. Без опашка нищо не става. Но опашката не разрешава въпросите. Въртиш опашката си и казваш: Моята опашка няма ефект. Значи, работата не се решава по стар начин. — Ама остарях! — Влез в новия порядък на нещата. — Защо? — Мисли по това. В питането защо няма никаква философия. Със защо да е така или защо да не е така, нищо не се решава. В философията на антиезите няма прогрес. Щом пишат за едно, ще пишат и за друго. — Защо светът е създаден така? — Защото не е създаден другояче. Вие, които питате, не знаете, но онези, които са го създали, всичко знаят. Какво ще ви кажат те? Те казват: Като направите това, което ние сме създали, тогава ще ви отговорим на въпросите. Вие искате да знаете, защо и как нещата се увеличават и намаляват. Като отнемеш една цифра отляво, или отлясно на числото, то ще се намали. Като прибавиш една цифра отзад, или стпед на числото, то ще се увеличи.

Като изучавате числата, ще видите, че всяко число има свои специфични качества. Напри-

мер, броите 1, 2.—Какво? — Две очи, ляво и дясно. Кое от двете очи е създадено първо? — Дясното. — Дясното око има отношение към ума, а лявото—към сърцето. Значи, имаме око на мисълта и око на чувствата. Кое е окото на постъпките, на волята? То е някъде в мозъка; то е третото око на човека. Постъпката е крайният предел, до който човек може да се изяви. По-далеч от постъпката не може да отидеш. Ако постъпката ти е лоша, не можеш да я поправиш. Ще внимаваши, втори път да не грешиш. — Значи, всичко е свършено с нас. — Нищо не е свършено, ще вървите напред. Животът не се занимава с грешките на хората. Че си сгрешил, това не значи да стоиш на едно място. Че някой умрял, това не значи да седите около него и да плачете. Вие не разбирате, какво значи смърт. Умрял човекът, т. е. излязъл от затвора. Лошо ли е това? Търсиш го в затвора, но никъде го няма. Само оковите му останали. Кое е по-добре: да бъдеш затворен, или да си свободен? Свободата е над всичко. — Ама страдал някой, мъчил се, огъвал се на една и на друга страна. Много е естествено, в затвора е, търси начин да се освободи от мъчнотиите си. Не се излиза лесно от затвора, от ограничителните условия на живота. Като умира, човек мисли, как да изплати полиците си. Пред него се изпречват всичките му кредитори — Иван, Драган, и той търси път, отде да излезе. Този го хване, онзи го хване, искат да плати. Ще кажете, че умрелият отива при Господа, да го съди. — Бог никого не съ-

ди. Съдът е на земята. Кредиторите съдят чоекка. Ако рече Бог да се занимава с дълговете на хората! Някой дължал известна сума, та Бог ще го тегли под отговорност. Това е невежество. Някой те обидил, а Господ ще се занимава с това. Ваша работа е да се справяте с обидите. Бог не се занимава с дълговете, с обидите на хората. И религиозните, и светските хора са крайно своенравни. Те са царски, княжески синове, които очакват всичко наготово. Те мислят, че баща им — царят, ще разреши всичките им задачи. Някога синът на овчаря е по-умен от царския син. Овчарчето може да увеличава и намалява числата, а царският син не може.

Това са обикновени работи, с които не искам да ви запознавам. — Защо? — Не сте готови, не се познавате. Гледаш се в огледалото и се питаш, дали си красив. — Не си красив. Ти правиш усилия да прикриеш грозотата си. Рабога се иска от тебе, докато станеш красив. — Добър ли съм? — Виждам, колко си добър. — Умен ли съм? — И това виждам. Разбиранията ти са детински. Докато поумнееш, много време ще мине. Какво да кажа на този човек? — Каквото и да му кажеш, ще се обиди. Ако кажа, че не е добър, не е умен, ще се обиди. Не е важно, дали си добър, или лош; важно е, да си проводник на Божествения Дух. Човек трябва да се подчинява на великия импулс в живота, който произтича от Първата Причина. Дай път на Първата Причина в себе си, тя да се прояви. Нека Бог да се про-

яви в тебе, както намира Той за добре. На второ място ти ще се проявиш, на трето място — ближният ти. С други думи казано: на първо място ще проявиш отношенията си към Бога; на второ място ще проявиш отношенията към себе си; на трето място — отношенията си към своя ближен. Лесно се пише на дъската: Бог, Азът и ближният. Лесно е външно да подражаваш на добрия човек. Подражаването е мимика. Казваш: Този е смирен, кротък човек — божа кравичка. Ако външно с такъв, това е друг въпрос. Истински смиреният е най-силният човек. Той засма последното място и оттам наблюдава всичко, без възмущение. Той вижда всичко, а него никой не го вижда. Докато хората те гледат, ти не можеш да бъдеш смирен; докато хората те гледат, ти не можеш да бъдеш набожен. Обръщай внимание не на художника, но на неговите картини. Художникът трябва да бъде в сянка, а картините му — в светлина. Така трябва да разбирате живота. Започнат ли да ти обръщат внимание, ти си загубен.

Целта ми е да ви докажа, че 95% от страданията на хората се дължат на факта, че с обръщат голямо внимание един на друг. Паметна, щом обърнеш внимание на една от кокошките си, тя е вече осъдена на смърт. Хванем кокошката, пипнеш я тук-там и в тебе се събужда желание да я заколиш. Казваш: Тлъстичка е тази кокошка. Хубаво ядене ще стане от нея. След това започваш да философству-

ваш, че тя трябва да се пожертвува за тебе — затова е създадена. Туряш ножа на врата ѝ, повече не мислиш. След това се обръщаш към Господа и благодариш за хубавата кокошка. Обаче, работата още не е свършена. Ти колиш кокошката, защото си по-силен от нея. Има същества по-силни от тебе, които те разглеждат като кокошка и щом те харесат, приближат се до тебе, пипнат те тук-там, докаго един ден отрежат главата ти, опекат я и я изядат. Много просто. Както ти си постъпвал, така и с тебе постъпват.

Бог каза на първите човещи, от всички плодове да ядат, само от плодовете на забраненото дърво да не ядат. Кой е забраненият плод? Това е плодът на забранения живот. Има такъв един живот. Ако този живот влезе в целокупния, животът ще вземе друга линия на движение. Мнозина имат съвсем изопачено понятие за Бога. Те гледат на Бога, като на човек, който прави, каквото си иска. Откажете се от това разбиране; откажете се от всичко нечисто в себе си. Казано е в Писанието: „Само чистите по сърце ще видят Бога.“ Чистотата прави човешка силен. Следователно, ако си нечист, слаб ще бъдеш. Говоря за вътрешната чистота, а не за външната. С външната нечистота човек лесно се справя. Дали си чист, или нечист, това са състояния, през които човешкото съзнание минава. От тях зависи твоето здраве. Мисли само за своята чистота и не гледай на другите, кой е чист, и кой нечист. Как ще по-

Знаеш, кой човек е чист? Има една мярка за това. Чистият човек не боледува. Щом боледува, има нещо нечисто в него. Чия е тази нечистота, твоя или чужда, не е важно. Изобщо, всички противоречия се дължат на нечистотата. Чистотата е външната страна на човешкия дух. Докато духът работи, човек е чист; щом престане той да действа, човек стане нечист. Много естествено, докато чистиш къщата си, тя е чиста. Щом престанеш да я чистиш, всичко се покрива с прах. И прозорците да затвориш, прахът пак влиза през тях.

Помни: Каквото и да правиш, прахът постоянно влиза в твоята душа. Коя е причината за праха? Това никой не знае. Какво нещо е прахът, това всеки знае. Дребни, микроскопически частици, които се движат из пространството. Те обичат да ходят на гости, да посещават хората. Изхвърли навън праха. Ако не знаеш как, вищо не си научил. Ако заведеш дело против пращинките, колко време ще изгубиш? За десет милиона пращинки ще изгубиш десет милиона минути. За всяка пращинка съдят ще определи по една минута. Колко дни ще отидат за това? Колкото ти можеш да съдиш праха, поленнал по книгите, толкова и Бог може да те съди за твоите погрешки. Като види една лоша постъпка, Бог казва: Хвърлете я вън. Значи, сам Бог не се занимава с погрешките на хората. Казва се, че светът ще бъде съден. Не само, че ще бъде това, но светът вече се съди. Светът вече гори. Хората се топят вътрешно, а не външно.

Млад си, богат си, но не си доволен. — Защо? — Че някой не те погледнал, че времето било облачно. Това е подът на ангелите. Когато искат да се разговарят, те турят дъски на земята, за да неутрализират лошите земни влияния. Като свършат работата си на едно място, турят дъските на друго място. Ангелите всякога разполагат с влагата. Те жертвуват пода за общото благо на човечеството. Като си заминат, те оставят пода за спомен на растенията. Превръщат го в благодетелен дъжд за растенията и си заминават. Вие защо се криете от дъжда? Защото се страхувате да не се обърне в град. Това са отвлечени работи, които не могат лесно да се разберат.

Някой казва, че иска да бъде добър. Ти сам не можеш да бъдеш добър. Трябва да влезеш в една система и там, като част от нея, ще проявиш доброто. Следователно, влез в Божествената система на доброто и ще бъдеш добър. Казано е, че Бог е направил човека по образ и подобие свое. Значи, човек принадлежи вече към Божествената система. Нищо друго не му остава, освен да прояви доброто. Пазете се от гнева, от всички отрицателни чувства, за да не погрознее. Достатъчно е човск в продължение на една година да се гневи или да храни някакви отрицателни чувства в себе си, за да изкриви линиите на лицето си. Изобщо, когато нисшите чувства взимат надмощие, човек погрознява; когато висшите чувства в него взимат надмощие, той става красив. Като знае-

те това, пазете се от нислите чувства, които идат отвън, или отвътре.

Едно отрицателно чувство у хората е лицемерието. Познавах една стара жена, баба Янка, която беше извесна със своето лицемерие. На млади години тя била красива, работна мома. Каквото пипнела, излизало нещо хубаво. Оженила се за добър, богат момък. Като ѝ дохождали гости, тя ги присмала много добре: веднага ще източи баница, ще сготви, ще ги гости като кумозс. На дохожване и огиване ще ги целува, ще ги кани да дойдат пак. След два-три дена ще гажс: Отде се намериха тези хора, да ми дойдат на гости! Като че съм ги карала.

Питам: Какво се ползува човек от пригръдката и целувката на един лицемер? Пригръдката има смисъл само тогава, когато човек придобива нещо. Майката пригръща детето си, но тя внася в него живот, и то расте. И змията може да пригръща, но тази пригръдка не дава нищо. Всяка пригръдка, която внася Божествения живот, носи благословение за човека. Всяка пригръдка, която не внася Божественото, носи зло за човека. Същото се отнася и за погледа. Ако погледът внася Божествения живот, това е благословение за човека; ако не внася този живот, това е зло. Гледам някого, и той ме пита: Защо ме гледаш? — Бог те гледа чрез моите очи, да види, дали си запазил първоначалната чистота и красота. Този поглед има смисъл, той внася нещо хубаво в човека. Ако

погледнете някого и не внесете Божествения живот в него, този поглед не е на място. Повечето хора имат установен поглед, който не внася нищо светло в човека. Ще кажете, че и този поглед не е лош. — Не е лош, но можете ли да сравнявате добрия кон с добрия човек? Можете ли да сравнявате добрия човек с добрия ангел? В един ден ангелът може да посети милиони хора и да им направи добро. Колко хора може да посети светията? Колко хора може да посети обикновеният човек? Бърза е мисълта на ангела, поради което той превъзхожда и светията, и обикновения човек. Добротата на човека зависи от бързината на мисълта. Казваш: Не съм добър, не мога да правя добро. — Със своите мисли, чувства и постъпки ти можеш да правиш добро на хиляди хора. Беднѣж един човек ме спря с погледа си. Искаше ми пари. Да му кажа нещо, намерих, че не е време за това. Той е в положението на търговец, който продава стоката си. Искане пари. За да ме предпозложи, той ми каза: Бог да те благослови! Понеже нямах в себе си пари, мислено казах на един от минувачите да му даде пари вместо мене. Той му даде и си замина.

Едно се иска от вас: да разпитате на себе си. Не мислете, че сте бедни, стари, невежи. Това е старо разбиране. Бедният, като работи, ще забогатее. Старият, като мисли право, ще се подмлади. Невежият, като учи, ще придобие знания. Откажи се от просията, която изопачава човешкия характер.

Като ученици, пазете се от лоши другари, от лоша компания. Ти си добър, но ако компанията ти не е добра, и ти минаваш за такъв. И обратно, ако си лош, а компанията ти е добра, и ти минаваш за добър. Недоволен си, срдата ти е такава. Тъжен си, другарите ти са такива. Ти възприемаш тяхната скръб. Това показва, че между всички същества има вътрешна връзка. Виждаш една мравка да се дави. Ти не се спираш да ѝ помогнеш, бързаш по твоя работа. Понеже си човек с пробудено съзнание, изпитваш гризене на съвестта, че не си помогнал на мравката. Какво става? Работата ти не се урежда. Между страданието на мравката и твоята работа има някаква връзка. Двама млади се оженят, но животът им след женитбата е нещастен. Защо иде нещастieto в този дом? Защото дедите и прадедите на младите са избягвали случаите да правят добро. И младите вървят по техния път. Днес съдбата ги възпитава чрез нещастията. Като не знаят причината на своето нещастие, хората се представят за невинни и се чудят, отде им идат мъчнотиите. — Това с лицемерие. Днес младите и старите мъчно се спогаждат. Те лицемерят помежду си. Религиозният се показва много набожен, за служител на Бога. Той ходи да проповядва с мисълта, че служи на Бога безкористно. Всъщност, той търси начин да му се плати. Много проповедници са идвали при мене, да искат пари за своите проповеди. Един иска да му помогна под предлог, че нямал пари

за път. Щом няма пари нека върви пеш. Важно е, че в него стои идеята да му се плати за работата.

Има един правилен начин за работа а именно, да поставяш всяко нещо на своето място. Ако не можеш да поставиш една мисъл на нейното място, ако не можеш да поставиш едно чувство на неговото място и една постъпка — на нейното място, ти си осъден на страдания. Велика наука е да поставяш всяко нещо на своето място. Това се проверява и в природата. Едно цвете е малко, но на мястото си. Малка служба изпълнява то. Друго цвете е по-голямо. И то е на мястото си. Следователно, не казвай, че от тебе няма да стане човек. Ти обиждаш и Провидението, и природата. Днес си малък, след време ще бъдеш голям. Днешните скърби ще се превърнат в бъдещи блага. Използвайте условията, които ви се дават, независимо дали си малък, или голям.

Един ангел бил изпратен на земята, да донесе подаръци на хората, всекиму според заслугата. Като носел чувала с подаръците, той срещнал една красива мома и, като се загледал в нея, изпуснал чувала. Хората се нахвърлили върху подаръците и заграбили, кой каквото може. Понеже подаръците не били раздадени според заслугите на хората, и донес съществува дисхармония в света. Последен пристигнал поетът. Всички подаръци били разграбени, освен един — вярата. Затова за поета се казва, че е

идеалист и живее с вяра. Тя има приложение в далечното бъдеще.

Питате: Къде ще ни заведат добродетелите, идеализмът? Казвам: Надеждата е път към вярата. Вярата е път към любовта. Любовта е път към Бога. — Кой ще ни води по тези пътища? — Духът. Той ще ви научи, как да се приближите към Бога. Любовта ще ви научи, как да се приближите до Духа. Вярата ще ви научи, как да се приближите до Любовта. Надеждата ще ви научи, как да се приближите до вярата. — Какво ще правим, като дойдем до Любовта? — Ще продължавате да вървите.

Сега, като ме слушате така да говоря, не мислете, че трябва да станете светии. Не е лесно да бъдеш светия. Можеш ли да носиш отговорността на светията? Подоженето, в което днес се намираш, е за предпочитане пред това на светията. В бъдеще може да станеш светия. Бъди доволен, че днес си обикновен човек. — Да, но остарях. — Това е външна страна на човека. — Обеднях. — Това е външна страна на живота. — Забогатях. — И това е външна страна на живота. Какво ти е допринесло богатството? Бедността и богатството, старостта и младостта са условия, които трябва разумно да се използват. Млад или стар, човек трябва да изразява Божественото в себе си; да бъде изразител на Великото в света. Той трябва да гледа на богатството и на сиромашията, на радостта и на страданието, на болестта и здравето, като условия за работа. Толстой казва, че

след всяка болест придобивал едно прозрение, ново разбиране за живота. В Божествения план, крайт на всички неща е добър. В Божествения живот няма противоречия.

И тъй, да бъде мисълта ви свободна! Вярвайте в Бога и очаквайте Неговото благословение. Той всякога ще ви помага. И интересен е разговорът на пророк Йона с Бога. Йон поропта против Господа, че изсъхнала тиквата, която му пазела сянка. Бог му отговорил: Ако съжаляваш за тиквата, която аз възрастих, как да не жая за тези хора в Ниневия, много от които не различават лявата си ръка от дясната? Казвам: Когато измените вашия живот, и Бог ще измени отношенията си към вас. Всяка добра мисъл, добро чувство и добра постъпка са проводници на Божественото. Когато жителите на Ниневия се разкаяха и подобриха живота си, Бог се смили над тях и отмени решението си. Когато прибавиш една цифра отзад на дадено число, ти увеличаваш благата чрез скърбите. Когато прибавиш една цифра отпред, ти увеличаваш благата чрез добродетелите. Следователно, скърбите удължават живота; радостите също удължават живота.

Запишете си следната формула: Надеждата е път към вярата; вярата е път към любовта; любовта е път към Духа; Духът е път към Бога.

✱

Т. м.

44. Лекция от Учителя, държана на
19 юли, 1933 г. София. — Изгрев.

Основа на знанието

Размишление.

Чете се темата: „Разлика между добро и правда.“

За да се учи и придобива знания, човек трябва да има основа. Не можеш да придобиваш знания, ако нямаш любов. Значи, любовта е основа на знанието. Знанието не произтича от любовта, но без любов не можеш да имаш знание. Ще кажете, че тази мисъл е тъмна за вас. — Тъмна е, защото възпитанието ви не е правилно. За да се възпита добре, човек трябва да се храни добре, да подбира храната си. След възпитанието от значение е чувствуването, т. е. усетът у човека за приятно и неприятно. Най-после иде мисленето, т. е. възприемане на мислите.

Човек си представя живота като нещо неразделно от него, създаден за самия него. Външно, той минава за смирен човек, но всъщност, в него се крие мисълта, че всички блага са на негово разположение. Така се ражда злото. Някога човек живее привидно добре, но в него се крият отрицателни чувства — щеславие, гордост, омраза, подозрение и др. Виждаш един човек пълен с желание за мъст, но лицето му е усмихнато, весело, крие интимното си намерение. То-

ва е лицемерие, това е скритото в природата. Като попадне в отрицателните течения на природата, без да иска, човек се подава на тези влияния и става проводник на злото. Злото не е индивидуална проява, но колективна. Отрицателните енергии на природата минават и през разумните и възвишени същества, но те знаят, как да постъпват с тях, къде да ги приложат.

Казвате: Да се обичаме! — По какъв начин: по човешки, или по Божествен? Ако обичаш по човешки, ти можеш всеки момент да напакостиш на своя възлюбен; ако обичаш по Божествен начин, ти ще повдигнеш своя възлюбен, ще му създадеш условия за развитие. В Божията Любов няма противоречия. Тя е чиста, като химически чистата вода, без никакви примеси и утайки. Следователно, като излявяваш Божията Любов, ти си чист като кристал. Ще любиш, без да говориш и коментираш върху любовта. Казвате, че има светска и духовна любов, човешка, ангелска и Божествена любов. Според мене, една любов съществува, но от човека зависи, как ще я прояви. Човек е проводник на любовта. От чистотата на този проводник зависи, каква ще бъде любовта. От разбирането на човека зависи, каква ще бъде неговата любов. Отчасти човек разбира любовта, отчасти я проявява. И ангелът не разбира абсолютно любовта. И в ангелската любов има някакви примеси. — Разбрах, какво нещо е любовта. — Щом си я разбрал, приложи я. Това е все едно, да каже детето, че е разбрало, ка-

кво нещо е художеството. Щом го е разбрало, нека нарисува нещо, да покаже, какво е научило и разбрало. Ако разбираш любовта, ще я прилагаш правилно; ако разбираш художеството, ще рисуваш добре; ако разбираш писането, ще пишеш правилно. Да пишеш и да рисуваш правилно, това значи, да поставиш всяка точка, всяка линия на нейното място. И човек представя сбор от точки, от прави и криви линии.

Всеки знак, всяка линия в човека е жива. Тя расте и се развива. Човек е създаден по точно определени геометрически правила. В него всичко е отмерено. Ако изучавате човека от гледище на висшата наука, специално от гледището на висшата геометрия, ще проникнете в дълбокия, вътрешен смисъл на неговото създаване. Интересно е да изучите отношението между линиите на лицето. И там е скрит смисълът на творението. В носа също има линии, които трябва да се изучават от гледището на геометрията. У някои хора линиите на носа са правилни, у други — неправилни. Неправилните линии показват, какво отклонение е станало в живота на даден човек от ред поколения. Тази неправилност се изявява в мислите, чувствата и постъпките на човека. Вината не е само в него, но в редица поколения, живели в далечното минало. Купиш си автомобил и започваш да си служиш с него. Обаче, едва тръгнеш на път, и той спира. — Защо? — Има някаква повреда в него. Вината е в онези, които са го употребявали преди тебе и са го повредили. Твоята вина е

само в това, че като си го купувал, не си прегледал да видиш, как работи. — Аз мислех, че мога да работя с него. — Ако си майстор, ще можеш да работиш; ако не си майстор, ще се изненадаш, ще се намериш в затруднение. Веднъж загазил с този автомобил, втори път няма да го търсиш.

Сега, като се говори за любов, за обич, всички искат да бъдат обичани. Питам: Кой автомобил се обича? — Здравият, който върви добре, леко, без сътресения. — Защо ни говорите за автомобили? Ние искаме да ни се говори за любовта между хората. — Според мене, човек не е нищо друго, освен автомобил. Следователно, можеш да разбереш човека дотолкова, доколкото ти се открива. Значи, познаваш човека дотолкова, доколкото виждаш неговото тело, т. е. неговия автомобил. И ангелите познаваш отчасти. Даже видни адепти, които са прониквали в ангелския свят, не могат да кажат, какво всъщност е ангелът. Те виждат обикновени работи от ангелския свят, но вътрешната страна на този свят остава и за тях скрита. Следователно, и ти не можеш да видиш същината на човека, ако не ти е дадено. Ако умът и сърцето ти не са отворени, нищо не можеш да видиш. Ти живееш на земята и не разбираш, кой човек те обича, и кой не те обича. Не е достатъчно да знаеш, кой те обича, но трябва да знаеш, защо те обича.

Преди 20 години в Америка осъдили един лекар за едно голямо престъпление. Цели десет

години той подържал едно семейство материално и външно минавал за негов благодетел. Обаче, един след друг членовете на семейството умирали. В продължение на тези десет години измрели всички, останал само един. В това време успели да открият престъплението на лекаря и го осъдили. Доказало се, че той помагал на семейството с интимната цел да прави някакви опити. Какви са били опитите му, не е важно. Интересно е, че в едно привидно добро се крие голямо престъпление. Така, някои казват, че имат любов към Бога. Щом работите им не се нареждат по тяхно желание, те казват, че Бог не ги слуша, не влиза в положението им. Обичаш някого, докато върши твоята воля; щом не задоволява желанията ти, любовта ти към него изчезва. Казваш: Това не е любов. — Кое те кара да мислиш така? Представи си, че някой те обича и изисква да вършиш неговата воля. Какво ще излезе тогава? Ти искаш твоят възлюбен да изпълнява твоите желания; друг изисква от тебе, ти да изпълняваш неговите желания. Ако искаш да бъдеш справедлив, един път ще изпълняваш волята на онзи, който те обича, и един път твоят възлюбен ще изпълнява твоята воля. Ако два пъти се изпълнява твоята воля, и един път волята на този, който те обича, ти нарушаваш закона на справедливостта. Освен това, и времето, определено за изпълняване волята на единия, или на другия, трябва да бъде еднакво; пет минути ти ще да-

деш от времето си, и пет минути — твоят възлюбен. Ще работиш по часовник.

Какво правят сегашните хора? Дойде някой при мене и ми казва: Ще ви моля да ме приемете само за пет минути. Всъщност, седи цял час. Ще бъдеш точен, като англичанин: пет минути искаш, пет минути ще седиш. Какво ще говориш цял час? Ще ми разправяш, че те боли нещо, че имаш някаква подутина. Казвам му. Разбрах, достатъчно вече. — Чакай да ти кажа, коя е причината за болката ми. — Не ме интересува това. — Голям цирей ми излезе. — Не ме интересува това. Ще отидете при Бога да Му разправяте за своя цирей. Важно е, като отидеш при Господа, да Му кажеш, че имаш един цирей и да Го помолиш да го махне по някакъв начин. Той ще ти каже да го стиснеш, да изтече и после да го превържеш. След това ще махнеш с ръка, и циреят ще си отиде. Ако вярваш, циреят ще те напусне, ако не вярваш, дълго време ще го носиш и ще се оплакваш от болки. Така постъпват някои моми. От една страна се оплакват от своя възлюбен, а от друга страна си устройват срещи. Животът на повечето хора е двойствен. Малцина са искрени. За да успееш нещо, казваш: Бързам, направете ми път да мина. — Че кой не бърза? Щом бързаш, ще вземеш друг път, дето няма хора. Ти бързаш, и аз бързам. Тогава, или аз трябва да вървя с тебе, или ти с мене. Ако аз вървя с тебе, твоята работа ще се нареди, а моята ще остане назад, ако ти вървиш с мене, моята ра-

бота ще се нареди, а твоята ще остане назад. В такъв случай, и двамата ще си вървим по работата — нищо повече.

— Коя е основната мисъл, на която се спряхме? — Доброто, като резултат на Божествения свят. То се прилага на земята. За да направиш добро, подбудителната причина е отпред. За да бъдеш справедлив, подбудителната причина е отзад. Не можеш да бъдеш справедлив, ако не си съвестен. Следователно, подбудителната причина за доброто е милосърдието, а за справедливостта — съвестта — Божествено чувство в човека. С милосърдието си служат хората, а със съвестта — ангелите. Ще бъдеш справедлив първо към себе си, без да увеличаваш или намаляваш своите добродетели; няма да увеличаваш своите способности, но няма и да ги намаляваш. Към телото си ще бъдеш изправен, от всичко ще бъдеш доволен. Не казвай, че очите ти не са хубави. Красивите очи имат отношение към разумността. Следователно, ако не харесваш очите си, работи върху себе си, да станеш разумен. Милосърдието и добротата предават мекота на погледа. Казват: Този човек има мек поглед, благи очи. За друг казват, че погледът му е уравновесен. Значи, много качества трябва да има човек, за да бъдат очите му красиви. От значение е още, очите да не бъдат нито много далеч едно от друго, нито много близо. Има едно разстояние, което самата природа е определила. Малцина знаят, колко е това разстояние.

Колкото и да се говори за очите, все ще остане нещо неразбрано. Същото се отнася и до истината. Колкото и да се говори за истината, все ще остане неразбрана. Това не трябва да ви смущава. Казва се за истината, че е горчива. — Не, истината е сладка. Тя освобождава човека от всички противоречия и ограничения. Има една истина, която е горчива. Тя не може да освободи човека от противоречията. Да кажеш на човека, че е добър или лош, красив или грозен, това не е истина. Няма защо да казвам на човека, че е добър, но отношенията ми към него трябва да бъдат като към добър човек. Това е истина. Моите мисли, чувства и постъпки към него трябва да бъдат като към самия мене. Това е истина. За да кажеш истината на човека, ти трябва да имаш отношение към него. Колцина от вас имате отношение към своя ближен, като към себе си? Колцина от вас постъпвате безкористно към ближния си? Не ви упреквам, но казвам, че вашият живот е от значение за самите вас, не за мене. Един ден ще се натъкнете на лошите последствия на своя живот и ще се чудите, какво да правите. Ще работите, да изправите живота си. Ако си проповедник, твоего положение ще се определи от жена ти. Това се спазва особено в Америка. Там жената определя положението на проповедника. Ако тя е добра, проповедникът се повишава; ако е лоша, проповедникът се понижава и уволнява от служба. Сега аз изнасям една истина, а именно: човек се препо-

ръчва от своя ум, от своето сърце и от своята воля. Това са силите, които работят във вас. Ако умът, сърцето и волята ви не могат да ви препоръчат, никой не може да ви помогне.

Като ви наблюдавам, виждам, че повечето живеете в непослушание. Искате да ви кажа истината, но и да ви я кажа, няма да я приложите. — Защо? — Не сте послушни. Искате да ви поздравявам, без да разбирате значението на поздрава. Аз не поздравявам нито сития, нито гладния. На сития казвам да си почива, на гладния, да отиде в гостилницата, да се нахрани. Мога да поздравя онзи, с когото имам отношение. Нося ти писмо от баща ти, ще ме поздравиш; носиш ми писмо от баща ми, ще те поздравя. Услужил съм ти нещо, направил съм ти добро, ще ме поздравиш. Пътник съм, дадеш ми чаша вода, ще те поздравя. Слуга си, приемам те добре в дома си, ще ме поздравиш. Ако някой те приеме добре, а ти пожелаеш къщата му да изгори, ще те поздрави ли той? Обаче, къщата не изгаря, но Божието благословение иде върху нея. Някога ти благославяш къщата, но нито благословието иде, нито нещастieto. Значи, освен от човека, още и моментът определя, какво ще доиде върху дома на човека — благословение, или нещастие. Като направя добро на някого, той ме благославя: Бог да ти даде добра булка и добри деца. Или, Бог да ти даде пари в изобилие. — Нито едното ми трябва, нито другото. Тези благословения не са на място. — Да успее де-

лото ти! — И това благословение не е на място. Аз не се интересувам от моето дело, но от Божието дело. Хората страдат, защото искат тяхните дела да успяват. Те не се интересуват от Божието дело. Работете за Божието дело и стремете се то да успява. Това не е лесна работа, но като правите усилия, всичко ще постигнете. Има неща мъчни, но има неща, които в една минута стават. Например, аз владее магията, в една минута да ви направя добри и в една минута да ви направя лоши.

Индусите имат обичай да укротяват слона по лек начин. Докато го държат затворен в клетка, той е силен, не се подчинява. Като се приближи някой до него, той започва да маха с хобота си и го държи далеч от себе си. Щом го обърнат на гърба и го търкалят няколко пъти, той отстъпва и си казва: Няма какво, ще отстъпя, вие сте по-силни от мене. Слонът е умен, той знае, кога трябва да се подчини на човека и кога не трябва. И човек, като слона, не е свободен. Мислите ли, че с тия тела, които имате днес, сте свободни? Казваме: Аз не се подчинявам на никого. — Какво ще правиш? Вързан слон си, ще се подчиниш. — Искам да бъда свободен! — Чуден човек си! Ти си свободен да ядеш и да пиеш, но ще работиш, за да осигуриш прехраната си. — Тогава, защо Бог е създал така света? — Ето един въпрос, на който не може да се отговори. И Бог може да се запита, защо човекът, малкото същество, създадено от Бога, се противи на Неговите запо-

веди? Бог ти каже да направиш нещо, но ти отлагаш, не го изпълниш. После страдаш и се питаш, защо иде страданието. Човек сам допуска страданието. — Как? — Чрез непослушанието си. Сега, и да ви говоря за страданието, и да не ви говоря, вие неизбежно ще страдате. Важно е, доколко може да използвате страданието.

Да се върнем към основната идея — за добрия живот. Каквото друго и да ви говорят — за небето, за рая, за звездите, за ангелите, това не е важно. — Защо? — Трън е влязъл в крака ви. Този трън трябва да се извади. Щом извадя тръна, и болката престане, мога да ви говоря по всички въпроси. Всеки човек има поне по един трън. Вие по колко тръна имате? Апостол Павел казва за себе си: „Даде ми се трън сатанински да ме мъчи, да не се възгордея за знанието, което имам. Този трън ми беше спирачка.“ Той казва: „Всичко считам за измет, за да позная Господа Исуса Христа.“ Всичко е измет пред любовта. Следователно, за да придобиеш любовта, всичко трябва да пожертвуваш. Съда, в който туряш вода, трябва да бъде съвършено чист. Само така ще придобиеш любовта.

И тъй, работете върху себе си, да се освободите от своите стари навици. Някой навежда главата си на една или на друга страна; друг държи ръцете си отзад; трети кръстосва краката си. Това са стари навици, от които трябва да се освободите. Дръжте главата си права, телото си свободно, спокойно. Седни спокойно,

тихо, с разположението на човек, който търси новото. Някой държи ръцете си скръстени, като че всичките му работи са наредени. На книгата всичко е наредено, но не и в действителност. Турците държат ръцете си скръстени отзад, пет пари не дават за нищо. Така правят хамадите. Турят ръцете си отзад, за да подържат товара си. Днес хората спущат ръцете си надолу, отстрана на телото. Това показва, че са свободни от големия товар. Как трябва да поставят ръцете си? Ако ги турят на коленете, това не е правилно. Даже и сядането на стол не е правилно. Така сядат съдиите и съдят света. Столът е царски трон. Седиш на трон и минаваш за скромен, за смирен човек.

Някои казва: Моят стол е малък, малко е моето тронче. — И малкото столче дава условия за престъпления. Някой има стол, а седи на земята. Друг няма стол, а иска да има. Аз зная вече, какви са неговите желания. Да седнеш на стол, а след това да си недоволен от него, не е право. Като влезеш в едно учреждение, или в един дом, веднага ще ти дадат стол. По стола ще разбереш, какви ще бъдат отношенията на тези хора към тебе. Това още не са научни работи. Науката има отношение към знанието. Ако си цигулар, трябва да свириш хубаво; ако си художник, трябва да рисува хубаво; ако си окултен ученик, трябва да учиш хубаво. Не е достатъчно да кажеш, че си окултен ученик. Окултният ученик има някакво знание, изкуство или някакъв занаят. — Ама аз мисля право. —

Това не е достатъчно. Тази мисъл трябва да се приложи в нещо. Художник си, рисуващ един човек, без да предадеш линиите добре. Търсиш музикалното чувство в този човек, но нищо не виждаш — няма го. Търсиш други способности и чувства — също ги няма. Какъв портрет е този? Казваш: Рисувам, за да мине времето, да прекарам някак живота. — Така не се говори. Хиляди години си прекарвал живота, както и да е, и сега ли искаш така да прекарваш? Ако учиш нещо, учи, както трябва; ако пееш, пей, както трябва; ако работиш, работи, както трябва. Музикант си, пей тона „до“, докато сам бъдеш доволен. Ако тонът е правилен, ще трансформираш всичките си състояния; ако не е правилен, не можеш да подобриш състоянието си. Ако си неразположен, рисувай. Начъртай няколко прави и криви линии, като схема на работата. Всяка точка на линиите може да бъде изходен пункт. От нея ще излизате за по-нататъшната работа. Така постъпва всеки инженер. Първо забива колците, а после строи.

Като ученици, от вас се иска работа и учене. Ще учите, да придобивате знания. Същевременно ще се занимавате с изкуство и занаят. Всеки от вас да си има по един занаят. Ще кажете, че е късно вече да учите занаят. — Има прости занаяти. Например, на братята препоръчвам, в свободното си време да режат дърва и да ги нареждат така, както добрата домакиня нарежда стаите си. Тя поставя всяко нещо на мястото му и знае, кое де е турила.

Щом и потърбява нещо, веднага го намира, не си губи времето. На сестрите препоръчвам да се занимават с шиене на дрехи, не по модата, но по изискванията на природата. Тя иска да се спазват линиите на телото. Ще шиете дрехите си по тези линии. Не ги ли спазвате, дрехата ще бъде изкривена. Като шиеш, ще мислиш за центъра на слънцето и за центъра на земята. Ще спазваш естествения перпендикуляр, като линия, около която ще се движиш. Щом намериш този перпендикуляр, ще знаеш, де са физическият, ангелският и Божественият свят. В човека, главата е мястото на Божествения свят. Там се намират всички апарати, с които той работи. Ръцете и гръдният кош представят ангелския свят. Сгромахът е човешкият свят. Всеки момент човек работи и с трите свята, затова трябва да ги държи в изправност.

Какво, всъщност, е човек? Де е неговото място? Как ще го познаем? — Ти ще познаеш човека, когато е в най-големите противоречия. Ако при това положение той остане тих и спокоен, това значи човек. Неговият ум, неговото сърце и волята му не се поколебават, остават верни на великия принцип — на любовта. Какво представят за него стотици хиляди лева? Че някой беден го обрал, той е готов още толкова хиляди да извади от касата си и да му ги даде. Той разполага с голямо вътрешно богатство, от което е готов всякога да дава. Че видял картините на някой велик художник — и това не го съблазнява. Той се любовува на

картините на великата природа и от тях се вдъхновява. Съблазнява се само човек с ниска култура. Само такъв човек мрази и завижда. Такъв човек не може да прогресира. Човекът с висша култура се радва на благото на всички. Като види красив момък или красива мома, той им пожелава да станат още по-красиви.

Има една опасност, на която се натъкват всички хора. Например, някой иска да стане духовен — опасно е това; друг иска да стане богат — и това е опасно; трети иска да стане силен — и това е опасно. — Кое е безопасното? — Всеки момент да учиш, да придобиваш знания и да бъдеш такъв, какъвто си създаден. Като имаш знания, ти лесно ще се справяш с мъчнотиите и опасностите. Като видиш змия на пътя си, ще знаеш, как да я избегнеш, как и кога да я пипаш. Ако ме слушате, съветвам ви, лятно време да не пипате змията. Ако искате да я пипате, правете това през зимата, когато е замръзнала. На същото основание, казвам: Ако пипате човека, пипайте го зимно време, а не през лятото. Опасно е да пипаш човека лятно време, в горещините. Някои се оплакват, че на Изгрева се явили много змии. Един брат, както задрямал, чул някакво шумолене. Стреснал се и какво да види? До него близо пълзи пепелянка змия. Малко останало да го ухапе. Затова е казано: „Бъдете умни като змиите.“ Добре е да бъдете и твърди като камъните. Като говоря за твърдостта, не разбирам упоритостта. Бъди твърд в убежденията си.

Като гледам модата, която следват жените, намирам, че е добра за някакво представление. Смешни са дрехите и на мъжете, и на жените. И едните, и другите трябва да изменят облеклото си, да внесат нещо ново в него. Новото трябва да проникне не само в дрехите и начина на обличането, но и в мислите, и чувствата на човека. Сега вие искате да живеете добре, обаче, добрият живот има отношение към мислите и чувствата на човека. Ще живеете добре, ако Бог ви обръща вниманието, ако ангелите ви обръщат внимание, ако добрите хора ви обръщат внимание. Ако никой не ви обръща внимание, ще се движите в обикновения живот. Тога трябва да знаете. Питате: Как да се обърнем към Бога, за да заслужим Неговото внимание? — Няма какво да ви се казва, това трябва сами да знаете. Ще застанете в такова положение, че пръв Бог да ви вижда. Той гледа на красивите работи. Щом изпълнявате волята на Бога, Той ще обърне внимание на вас. Когато ангелите видят, че изпълнявате Божията воля, и те ще ви обърнат внимание. И добрите хора ще ви обичат и уважават, ако изпълнявате Божията воля.

Следователно, прави това, което Бог прави; прави това, което ангелите правят; прави това, което добрите хора правят. Това се отнася до всички. Никой не може да разчита на милост и снисхождение. Бог е милостив към онзи, който работи и учи. — Не заслужавам ли Божията благодат? — Всичко заслужаващ, ако

работиш и учиш. Ако услужваш и помагаш на ближния си, всичко заслужаваш. Ако на никого нищо не си услужил, ти си в зависимост от хората. Ако искат, те могат да ти дадат нещо. Това зависи от тяхната добра воля. — Ама не заслужавам ли? — Щом заслужаваш, ще те приема в дома си най-много за три деня. Ако гледам по достоинство, ще те приема само за половин ден; ако си талантлив, ще те приема само за половин час. Много естествено. Талантливият работи, не се нуждае от външна подкрепа. Той носи богатството в себе си. Като отивате при Бога, и там е същото отношение. Ако нищо не носите със себе си, Той ще ви приеме за три деня, т. е. за три години. След това ще ви даде свободен билет да пътувате из Неговото царство. Необятно е Неговото царство!

Нека всеки от вас си направи сметка, какво изкуство или занаят иска да изучава. Каквото сте учили досега, ще го пазите. Новото изкуство или новият занаят, които ще изучавате, имат съвсем друг характер. Новото пее се различава коренно от старото. Ще пеем така, че умът и паметта да взимат участие. Като пееш, ще влезеш в музикалния свят, ще се свържеш с него. Първо ще слушаш, после ще пееш. Като слушаш, ще правиш опити да подражаваш на това, което си чул. Нямам пред вид само пеенето. Законът е един и същ и за свиренето, и за пеенето, за рисуването, за ми-

сленето, за чувствуването, за работата. Нови мисли, нови чувства са нужни на човека.

Питате: Къде е онзи свят? Като отидете на Витоша, това е онзи свят. Хималаите, това е онзи свят. Те са свободни от хора, животни, птици, бубулечки. Там никакви излишъци не се допускат. Когато в съществата, които живеят във висшите светове, се събират излишъци, те слизат временно в човешкия свят, дето оставят излишъците си и пак си отиват горе. Като знаете това, не се оплаквайте от страданията. Те са път, по който слизате в нисшите светове, да оставите своите нечистотии. Като се освободите от тях, пак ще се качите горе. Такъв е законът на необходимостта. Това е философията на страданията.

Сега, вие очаквате да дойдат отгоре да ви вземат и с колесница да ви заведат на небето. Там да ви пеят, свирят, да ви забавляват, без да искат нещо от вас. Вие мислите, че и там може да се жените, да имате деца, къщичка. Хубаво е това, но за земята. Да се ожениш, това значи, да си вземеш белята. Не е лесно да се справяш с жена, с деца. Нямам нищо против женитбата, но и жената, и мъжът трябва да бъдат съзнагелни. Искаш да пишеш една книга. И това е беля. Като излезе книгата на бял свят, хората ще започнат да те критикуват. Ще се чудиш, как да се справиш с тази критика. Изобщо, духовните хора много бързат. Например, и вие искате външните хора да видят вашите гимнастики. С какво ще се похвалите: с

музиката ли, с начина, по които ги играете? Има смисъл да представите упражненията пред софиянци, но когато се хармонизирате. Като правите упражненията, вие не мислите. Движенията ви трябва да бъдат под контрола на вашата мисъл и воля. Само тогава ще бъдете господари на себе си и на своята съдба. Има смисъл да правите упражненията, ако придобивате нещо от тях. Каквото придобиете, това се отнася до вас. Едни правят упражненията бързо, други ги правят от страх, от задължение. Стани сутрин рано, направи съзнателно упражнението заради Бога и заради себе си. Каго играете музикалните упражнения, избирайте си за другар този, с когото си хармонирате. Ако не си хармонирате, или се смущавате, не трябва да играете заедно.

Казвам: Ако в окултната школа не можете да преустроите телото си. — вашите ръце, крака, лице, нищо не придобивате. Ако не можете да преустроите вашите мисли, чувства и постъпки, нищо не придобивате. Защо ви е тогава училището? Защо ще служите на Господа, ако нищо не придобивате? При това положение, и на небето да отидете, ще бъде също като на земята. Това е все едно, да ожените дъщеря си и да отиде в дома на своя възлюбен със същите недостатъци, каквито имала в бащиния си дом. Бащата пита за дъщеря си: Как е сега дъщеря ми? — Спи много, огън не може да кладе; не знае да готви и пере. — И у нас беше същото. За да не се уморява, ние я освобожда-

вахме от тези задължения. Значи, не се е изменила. Каквато е била при баща си, такава е и при мъжа си. — Каквито сме при Бога, такива ще бъдем при ангелите; такива ще бъдем и при хората. Трябва абсолютно да измениш живота си. Да живееш така, че да задоволиш Господа. Каквото и да правиш: Молиш ли се, учиш или работиш, всичко прави за Господа. Кажи си: Всичко за Господа! Вземеш стомната, отиваш за вода и си казваш: Защо ще ходя за вода, защо ще си хабя времето? На какво съм заприличал? Свършил съм гимназия, университет; за мене ли е да нося вода? Значи, ако вземеш стомната да донесеш вода, ще нахърниш достойнството си. Ако вземеш цигара в устата и пиеш бира, вино, достойнството ти ще се повдигне. Така не се мисли.

Като ви наблюдавам, виждам, че сте станали обикновени хора. Затова и песните, и гимнастическите упражнения — всичко сте довели до изглаждане. Така сте ги изгладили, че аз сам не мога да ги позная. Не се свири, нито се пее така. Тъй както са дадени упражненията, гимнастиките, в тях е вложен дълбок смисъл. Не спазвате ли този смисъл, нищо не можете да постигнете. — Ама ние сме дошли да служим на Бога. — Вие сте Му служили досега, но трябва да Му служите по нов начин. Да изпълните Неговата воля без никакво противодействие. Да изпълниш Божията воля, това значи, да живееш разумно. В изпълнението на Божията воля влизат три елемента: любовта, мъдро-

стта и истината. Значи, ще работиш с любовта, ще работиш с мъдростта, ще работиш с истината. Без тези добродетели, човек няма никаква цена. За онзи, който не е изпълнил Божията воля, и сам Бог ще каже: Дайте му два долара и го пратете на земята, да се учи.

Т. м.

45. Лекция от Учителя, държана на
26 юли, 1933 г. София. — Изгрев.

Новите положения Мислова централа

Размишление.

Днес ще говоря върху новите положения в живота. Значи, има и стари положения. Според някои народи, старите положения представят кармата на цялото човечество. — Що е карма? — Обяснение на старите положения, от които и донес хората не са извадили поука. Страданията и радостите на човека зависят, именно, от старите положения, които съдържат известни възможности, използвани или неизползвани, както от отделния човек, така и от всички народи и племена.

Сега, аз искам да си съставите ясна представа за човека. Казваш: Аз съм човек. — Наистина, човек си, но под „човек“ се разбира същество, което мисли. Обаче, човешкият ум има седем качества. Ако те не съществуват, човек не може да мисли, не може да се прояви. Достатъчно е да липсва едно от тези качества, за да се натъкне човек на страдания и нещастия. Следователно, щом се натъкнеш на страдания, не питай, защо става това, но си кажи: Липсва ми едно от качества на ума. Кои са седемте

качества на ума, няма да изброявам. Това сами ще намерите.

Новите положения, това са новите възможности, които идат сега и които трябва разумно да се използват. Има една опасност за човека, че като влезе в новото, пак се стреми към старото, към стария живот. Ако живееш по стар начин, а говориш за новото, все едно, че преписваш стара история. И сто пъти да преписваш едно и също нещо, нищо няма да постигнеш. — Аз пиша много хубаво буквата „А“. — Какво от това, че я пишеш хубаво? Но само с една буква нищо не се постига. На български буквата „А“ означава човек, стъпил на краката си, готов да тръгне. Значи, не можеш да спреш само на буквата „А“. С тази буква започва думата „аз“. Буквата „З“ представя семе, пуснато вече в земята, успяло да се пукне. Така се образувал отворен кръг. Семе то покълва и започва да расте нагоре. Това се вижда и в буквата „а“ — с кукичка отстрана. Тя показва посоката, по която човек трябва да върви нагоре, а от друга страна, човек е закачил нещо на тази кука и го носи със себе си. Не можеш да кажеш за себе си „аз“, ако нямаш определена посока на движение. Животното няма „аз“, защото няма определена посока на движение. То казва: Какво ще правя, съдба е това! Кажеш ли „съдба е това“, ти си в положение на животно. Кажеш ли, че трябва да растеш ти си в положението на растение. — Ама не може без външение. —

Ти си в положението на водата в морето, която постоянно се вълнува. — Вятър ме вее. — Ти си в положението на вятъра, който духа. Значи водата се вълнува, вятърът вее, растението расте. — Какво прави човек? — Мисли.

Сега няма да се впускам в метафизичното. Ще кажете, че то не е реално. — Не е там въпросът. Метафизичното е реално, но вън от човешкото съзнание. Няма смисъл да се говори за нещо, което не виждаш, което не можеш да си представиш. Например, можеш ли да си представиш, какво нещо е човешкият ум? За проявите на ума имаш представа, но не и за неговата същина. Да опишеш, какво нещо е умът, това значи да го обгърнеш. Можеш ли да обгърнеш себе си?

Да се спрем малко върху геометрията. Всички знаете, какво представя правата линия. Тя има само едно измерване — дължина. Като говорим за правата линия, имаме пред вид, колко е дълга и колко е къса. Речем ли да говорим за широчина на линията, ние дохождаме до плоскостта. Значи, правата линия няма широчина, но крие възможност за широчина. Ако турите хиляди прави линии една до друга, непременно ще се образува широчина. Казваме: Широка мисъл, дебело тело, дълбока вода. Това са все понятия, които имат отношение към пространството. Мисълта може да бъде праволинейна или криволинейна. Идеята може да бъде кратковременна или дълговременна. Ако идеята е кратковременна, това не значи, че тя

изчезва. Тя се изявява, свършва известна работа и пак отива в пространството.

Представете си, че вашият свят е съставен от безброй точки. Те могат да се образуват от пресичането на хиляди кръгове. Всяка точка, в която се пресичат кръговете, представя известна идея. Тя иде от друг свят, вън от вашия. Колко време може да прекара тази идея във вашия ум, това зависи от силите, които действуватъ, както във вашия ум, така и извън него. Тази е причината, дето една идея седи в ума ви няколко часа, дни или месеци и след това изчезва. Идеите са като кометите, които пресичат орбитата на земята и след това отиват някъде в пространството. След хиляди години те отново се явяват, пресичат орбитата на земята и пак изчезват. В ума на някого се яви една религиозна мисъл. Слушах го да изказва тази мисъл и казвах: Това е отвлечена работа. Не, тази мисъл иде от разумния свят, дето живеят разумни, възвишени същества. Когато мислите на този свят пресичат нашия, в хората се явява желание към духовен живот. Всеки разбира духовния свят по особен начин — според степента на своето развитие.

Мнозина говорят за Бога — това е нещо неразбрано. Казват Господ и Бог. Това са две различни идеи. Казвате на някого: Трябва да знаеш, че има Бог. Така ти плашиш хората, както ги плашат със стражари, със закони, със съдии. Ако е въпрос за такъв Господ, навсякъде ще Го срещнеш. Достатъчно е да се про-

вчили в нещо, за да срещнеш веднага този господ, който ти казва: Хайде в участъка! Този господ ще срещнем навсякъде из софийските улици. Всеки от вас трябва да има ясна представа за нещата, за това, което носи в себе си. Казвате: Тези идеи са мои. — Ако нямате ясна представа за тях, те не са ваши. Казваш: Гладен съм, яде ми се. — Не зная, дали щеше да бъдеш гладен, щеше ли да ти се яде, ако беше свършено сам. Яде ти се, защото си попаднал между хора, които ядат здраво. Те ядат сладко, и ти ядеш като тях. Ако попаднеш между болни, които едва отварят устата си, и ти ще ядеш като тях.

— Какво представя процесът на храненето? — Процес за усилване на живота. За да се укрепи животът, човек диша, хапи се, мисли, чувствава и действува. Сам по себе си, животът не е нещо материално. Той е проява на една същия, по-висока от самия живот. Животът е проява на любовта. — А любовта? — Проява на Божия Дух. — А Духът? — Ти не разбираш живота, не разбираш любовта, а искаш да разбереш Духа. Животът, любовта, Духът са идеи още неразбрани за човешкото съзнание. Достатъчно е да знаете, че Духът води към Бога. На еврейски думата „Бог“ включва три принципа, три начала. Първият принцип твори, вторият принцип запазва нещата, докато израстнат; третият принцип пази равновесието. На български „Бог“ означава начало на нещата. Това се изразява чрез буквата „Б“. Буквата

„О“ съдържа всички възможности. Значи, Бог се проявява, за да реализира всички възможности. У египтяните идеята за Бога е различна от тази у българина. У тях това понятие е свързано с река, която слиза от висок, планински връх. Ние свързваме това понятие с буквата „И“. Българинът казва, че Бог прораста семето. Това е материалистическо схващане. У египтяните схващането за Бога е инволюционно. Движи се в течна материя. Англичаните изразяват понятието „Бог“ чрез плода, т. е. това, което се употребява за ядене. Наистина, Бог дава хляб. Значи, българинът под думата „Бог“ разбира посятото семе; египтянинът, разбира това, от което излизат нещата; англичанинът разбира това, което дава хляба. Както виждате, има три разбирания за идеята „Бог“, но тя е нещо неопределено, необяснимо. Бог — това съм аз, това си ти. Не отделяйте Бога от себе си. Вън от себе си, не може да разберете Бога, но и вън от Бога вие не съществувате. Да се мъчиш да определиш Бога, това значи, да Го турниш вън от себе си. Не питай, какво е Бог, но питай, какво си ти, какво е твоят ближък. По какво се отличава един човек от друг? — По много неща. Един човек мисли добре, право, а друг не мисли право; един чувства правилно, а друг не чувства, както трябва; един постъпва добре, а друг не постъпва добре. Който мисли право, помага на чувствата си; който чувства право, помага на постъпките си. Кривата мисъл ражда криви чувства и криви по-

стъпки. Това означава дисхармоничен живот. Като срещнеш човек с прави мисли и чувства, ти изпиташ приятност. От главата, както и от цялото му тело, излиза светлина, а от сърцето му — топлина. Като срещнеш човек с криви мисли и чувства, ти изпитваш неприятност. Този човек живее в тъмнина. — Не разбирам, как един човек да излъчва светлина, а друг — да не излъчва. — Това не е въпрос на разбиране, но на виждане. Като виждаш, много неща ще разбереш.

От хиляди години, хората виждат, научили са много неща, но едва сега дохождат до разбирането на светлината, като трептене, а трептенията, като съвокушност от възможности за протъпя на самата светлина. В светлината има трептения, но те не са светлина; в светлината има движение, но движението не е светлина. В пространството няма никаква светлина, обаче, светлината се образува на земята. Светлината, за която говорим, е физическа. Тя се възприема само чрез човешките очи. Говорим за електрическата светлина, тя се произвежда по друг начин. В сравнение със слънчевата светлина, тя е по-груба, отразява се зле върху очите. И силната слънчева светлина е неприятна, особено обядната. Приятна е ранната, утринна светлина. Тя се отличава с особена мекота. Човек се крие от обядното слънце под сенките на дърветата. Скриеш се под някоя круша и там седиш, докато се разхлади. Така трябва да се предпазвате от някои хора. Има хора,

на които светлината произвежда големи пертурбации. Каквато и да е светлината на човека, не е опасна. Казват, че голямата светлина пречи на човека да мисли. Тогава, кое е по-добре: светлината, или тъмнината? — И двете са необходими. Когато мислиш, светлина ти е нужна; когато спиш или почиваш, нужна ти е тъмнина.

Човек трябва да прекарва поне седем часа от денонощието в тъмнина, или в слаба светлина, за да си почине мозъкът му, да не възприема никакви образи и впечатления. Търговец си. Цял ден правиш сметки и сделки. Вечер, като си легнеш, още продължаваш със сметките си. Ученик си, през деня учиш. И вечер, като си легнеш, пак мислиш за уроците си. Така и търговецът, и ученикът се осакатяват. Не осакатявай паметта си. Ако изгубиш паметта си, ти ставаш нещастен. Не обременявай паметта си с лоши спомени и отрицателни образи. Някой помни само лошите неща, а забравя добрите. Силна памет е тази, на която се отпечатва всичко. Като отидеш в другия свят, ти носиш спомени от земята. Другият свят се огличава по това, че там съзнанието на човека се разширява. Там миналото на човека става настояще. Той разглежда живота си от ранното си детство до края на земния си живот и вижда всичко, което е правил — добро и зло. Той се чуди, как е допуснал известни грешки, без да ги изправи навреме. Грешките не се дължат само на един човек или на едно условие. Мно-

го лица, много фактори са свързани с грешките на хората. Те датират от неговото минало, а последствията им са в настоящето. — Може ли да живееш в света и да не грешиш? — Може, от тебе зависи. Светът, в който живеете, е свързан с друг свят над него — Божественият свят. Следователно, ако живееш според законите на Божествения свят, ти ще живееш в един уреден свят, без грешки и противоречия.

Хората искат да разрешат економическите въпроси на живота по особен начин, а именно, чрез златото. Обаче, златото е само размянна монета. Не е важно, колко злато има един народ. Важно е, каква е производителната сила на земята, какво ражда тя и каква е производителната сила на самите хора. Следователно, ако хората не са разумни, те не могат да бъдат производителни. Например, сееш, но нищо не излиза. Ще кажеш, че почвата е лоша. Това зависи от човека. Лошият човек има отношение към лошата почва, а добрият — към добрата почва. Производителната земя ражда много, затова се цени скъпо. Следователно, и човек е дотолкова ценен, доколкото произвежда. Производителността на едного се свързва с производителността на останалите. Така всички производителни хора се съединяват в едно цяло, както малките поточета се съединяват в една голяма река, която се отправя в широкото и необятно море. Сама по себе си, голямата река нищо не допринася. Нейната заслуга се заключава само в това, че събира капиталите на

всички поточета, влага ги в своята обща каса — реката, отдето стига в голъмото море — живота.

Като говоря по този начин, имам пред вид старото, механично разбиране. От него постепенно ще минете към съзнателното, разумно отнасяне. От гледището на разумния живот, ние се интересуваме от реката дотолкова, доколкото тя обяснява вътрешния живот на хората. Мисълта е създала водата, земята, планините. Не говоря за мисълта на сегашния човек, но за първия човек — човекът на любовта. Като създавал земята и планините, реките и моретата, той имал някаква определена цел. След всичко това, днешният човек се бори за земята, иска да я дели. Всички хора не са еднакво алчни, но алчността ги кара да делят земята. Дайте една крина жито на кокошката, да видите, какво ще направи. Тя ще се качи отгоре на грилатата и с краката си ще разпръсне всичкото жито. Казват, че кокошката е щедра. — Не е щедра, но тя не мисли за утрешния ден. Ако дадете няколко зърна жито на катерицата, тя ще си хапне малко, а другото ще задържи за другия ден. Някои хора приличат на кокошката, всичко разпиляват, а други приличат на катерицата, осигуряват се. Банкерът е катерица, а бедният, който всичко раздал, е кокошка. Той казва: Сегашните условия не са добри, но след време пак ще дойдат добри, богати условия. — Добрите условия идат само един път. Някои хора обичат да пестят. Ако пестеливостта стане

анормален, тя се изражда в кражба. Срещал съм хора, които обичат да взимат чужди неща. Оттук вземат нещо, оттам вземат нещо и незабелязано станат крадци. И катерицата обича да вземе нещо от тук-оттам, да се осигури за утрешния ден. Някога тя си скрива храна за повече време, отколкото ще живее. И човек иска да се осигури за десетки години. Той има право да се осигурява само за една година, не за повече. Следната година ще промисли за себе си.

И тъй, разумният човек не се осигурява. Обаче, той всякога теори. Лесният човек всякога руши. Когато няма резултат в живота си, той се оправдава, като земеделец, с непроизводителността на почвата. Щом почвата не е производителна, първо ще я наториш, а после ще сесеш. Така прави природата. С години тя наторява камените места, за да ги направи производтелни. Върху тях израстват малки растения, които постепенно изгниват и естествено ги наторяват. Следователно, и човек, за да бъде производителен, в съзнанието му трябва да се наслоят известни мисли, чувства и желания.

Често хората изпадат в противоречие със себе си, със своето минало, което наричам наследственост. Това е едната страна на човешките прояви, но какво ще кажете за неговите възможности? Един беден човек седи у дома си и мисли, как да излезе от трудното си положение. В това време при него идат двама души: единият има да взима от него пари, а другият има да му дава. Първият е неговата

карма, а вторият — неговата дихарма. Първият казва: Слушай, имаш да ми даваш известна сума, трябва да ми платиш. — Не мога, нямам пет пари в джоба си. — Ще глатиш! — Слушай, не ме безпокой, ще те набия. Беден съм, но съм силен. Кредиторът е лошото наследство в човека. В това време, вторият човек казва на бедния: Не се безпокой, всичко ще се нареди. Преди 15 години ти ми даде 15 хиляди лева; ето, връщам ги. — Не помня. — Аз помня. Вземи парите и плати дълга си. Това е доброто наследство в човека, което го спасява от дълговете му. Кой от двамата е приятел на човека? Лошият човек може да ти е дал само хиляда лева, но с лихви този дълг е нараснал на 10 хиляди лева. Обаче, добрият, разумният ще те спаси. Каква е лихвата на природата? Тя взима пет стотинки за сто години. Ако човек страда от дълговете си, това показва, колко време е отлагал плащането си, за да дойде до това тежко положение. Време е вече всички хора — бедни и богати, учени и прости да платят дълговете си. Всички ще бъдат стопени като восък и прецедени. Няма да остане нито една попка или владишка глава, нито глава на богат или на беден, които да не узреят. Всички хора са нарушили законите на живота, затова страдат. И богатият, и бедният имат еднакво право да живеят. Ето защо, когато богатият види, че бедният гладува, трябва да му се притече на помощ. Богатите са складове на природата. Те трябва да отворят широко своите хамбари и да

дават. Не е въпрос, бедният да стане богат, но да задоволи нуждите си. Богатият, добрият човек е извор, който постоянно тече и дава изобилно от себе си. Важно е, как ще се дава. — Не знаем, по колко да даваме.

Ето, ще ви дам начин как да се справяте с богатството си. Богатият трябва да има на разположение няколко чували жито от 10 — 200 кгр. Доиде при него един беден, иска 10 хиляди килограма жито. Той ще му даде толкова жито, колкото може сам да носи на гърба си. Първо ще му даде чувал тежък 200 кгр. Ако не може да го носи, постепенно ще спада, ще му дава все по-лек чувал, докато вземе онзи, който свободно може да носи. Така постъпва и природата. Тя дава на всеки човек по толкова, колкото най-много може да носи. Няма човек в света, който да не е получил известен дял от богатството на природата. Обаче, той не го е използвал, както трябва и казва, че нищо не е получил. Това е неправилно гледане.

Сиромахът лесно влиза в положението на сиромаха, богатият, обаче, не може да влезе в положението на бедния. Има бедни, които влизат в положението на богатите, когато изпаднат в фалимент. И обратно, има богати, които влизат в положението на бедните. Като срещне някой беден, отчаян и обезсърчен, богатият му казва: Не губи разположението си, не се обезсърчавай. Ела при мене, аз ще ти помогна. — Лоши са условията на живота ми. — Ще ти помогна. Вземи тези пари и задоволи нуждите

си. Питам: От какво се нуждае човек? Светлината и въздухът са дадени даром. Само хлябът се купува. Щом има хляб, човек лесно се справя с останалите нужди. Някой богат, като срещне беден човек, даже му две-три сладки думи и си отминава. Това не е достатъчно, той трябва да осребри тези думи. Какво означава осребряване на думите?

Един млад българин следвал в странство по музика. Като се върнал в България, той се установил във Варна, като преподавател на богати варненски момичета по музика, пеене и танц. До едно време работата вървяла добре. После се явило някакво недоразумение, което станало причина, учеличките му да го изпуснат. Останал без средства, младият човек дошъл до отчаяние, не знаел, какво да прави. Да копае, да жъне, не може. Няма никакъв занаят. В това време го срещнал един познат свещеник — един от рядко добрите и разумни свещеници, който разбрал отчаянието му, и го поканил у дома си на гости. Угостил го добре и, от дума на дума, младият човек му разказал в какво положение се намира. — Не се отчайвай, вземи тази лира, посрещни нуждите си. Аз няма да те оставя, ще ти помагам, докато вземеш някаква работа. Наистина, след два-три месеца младият човек бил назначен на служба, секрестар при турския паша. След известно време, турците преследвали българските комити. Между тях бил заподозрян и свещеникът. Обискирали дома му и взели всички книжа. Пашата се чудел, на

кого да ги даде да се прегледат. Понеже младият човек му внушавал доверие, пашата ги дал на него. Младият човек ги прегледал и, колкото подозрителни писма намерил, всички изгорил и казал на пашата: Този свещеник е добър човек. Няма нищо подозрително в писмата му, свободен е от отговорност. След това той срещнал свещеника и му казал: Дядо попе, угасението, и турската лира, които ми даде, спасиха главата ти от огъня. Аз прегледах твоите книжа, изгорих подозрителните и казах, че няма нищо опасно, ти си добър човек.

Прави доброто навреме! Не знаеш, кой ден ще ти бъде в услуга. Сега и на вас казвам: Проявявайте доброто, вложено във вас. По този начин, вие влизате във връзка с всички добри хора по света. Оставете настрана всички стари възгледи. Някога те са били полезни, но сега те са детински работи. Детската количка е необходима за детето, докато е малко. Когато порасне, то не се нуждае вече от нея. Пелените са нужни за детето само до една годишна възраст. След това те не са нужни вече. Пелените ще се превърнат в нещо друго, а повоят — в хубав пояс. Възрастния не могат да повиват, за да не се спъне. От детинските си идеи можете да направите нещо, което сега да ви ползува. Миналото е отживяло времето си. Настоящото се нуждае от свобода. Дайте свобода един на друг! Ако сте в едно събрание или в едно общество, не се ограничавайте един друг. Както се нуждаете от разстояние един метър един от

друг, така човек се нуждае и от външна свобода. От твоето легло до друго трябва да има поне десет метра разстояние. Човек трябва да бъде свободен и в мисълта си. Не казвай, че мисълта може да повреди. Това може да стане само при специфични условия. Човек е добро същество, но ако го оставиш да проявява свободно своята първична природа. Засегнеш ли го малко, естеството му се изменя. Никога не бутай човека! Че някой не мисли добре за тебе, не се смущавай. Не се мъчи да спечелиш вниманието му. Ако го разположиш изкуствено към себе си, ти сам ще си причиниш зло. Че той не е разположен към тебе, това е странична работа. Радвай се, че той е зает с нещо. Остави малките деца да си играят, да си правят къщички от пясък. Майката с пръчица заставя детето да влезе вкъщи. По необходимост, то се подчинява, но не може да прояви своята творческа сила и започва да чупи това-онова, да прави пакости. По-добре да си играе вън, отколкото вътре да прави пакости. Оставете детето да отиде в гората, на свобода. — Ще го изяде мечката. — Досега не съм чул, мечка да е изядла дете. Тя само го помирисва и си отминава. Ако е възрастен, може да го изяде, но дете — никога! Змията може да го ухапе, но не и мечката. За да го ухапе змията, причината е съвсем друга. Сама по себе си, змията никога не напада. Когато е под влияние на човешкото съзнание, тя първа напада.

Веднъж минавах през Борисовата градина. Както вървя, чувам някакво съскане. Поглеждам: пред краката ми се опнала една змия. Спрях се, погледнах я, и тя извади езика си навън. С това тя искаше да каже: Не мисли лошо за мене; грея се на слънце, нямам лошо намерение. Ако ме настъпиш, и аз ще те ухапя. Аз мислено ѝ казах: Не стой на пътя, аз съм от добрите хора, нищо няма да ти направя. След мене ще мине друг някой, който ще те убие. Докато си на пътя, непременно ще влезеш в стълкновение с мисълта на хората. Тя каза, че я пратили на това място. — Послушай ме, махни се оттука! Само така ще се спасиш.

Сега да остане у вас мисълта: Човек трябва да създаде в себе си една мислова централа. Силата на човека е в мисълта. Тя е създавала цялата вселена. Тя е творчески принцип; тя е водовъртеж. Когато всички хора се обединят в своята мисъл, и невъзможното за тях става възможно. Значи, първата работа на хората е да хармонизират мисълта си. Когато някой намисли да прави добро, всички трябва да го подкрепят. Доброто трябва да се прояви. Без него нищо не се постига. Мислите ли, че светът може да се подобри по механически начин? И това е възможно, но ако дойдат гениални хора на земята. Де са тия хора? Докато работи по механически път, човек всякога се отегчава.

Един градинар, българин, работил пет - шест години градинарство, го се отегчил и решил да

смени занаята си. Един ден отишъл в Солун, дето виждал, как абаджия шие дрехи. — Ето един занаят за мене! — си казал той. — Омръзна ми, цял ден да дигам, свалям мотиката. Той попитал абаджията: Присмещ ли ме да работя с тебе? — Може. Ето, вземи иглата и ший. Още същия ден пристига един турски бей. Искане от абаджията да му ушине бирбучуклии гащи. Майсторът дал аршина, ножиците и другите инструменти на новия си съдружник и го изпратил с бейа у дома му, да изпълни поръчката. Бейа дал плата на момъка и го гледал, какво прави. — Кикто те виждам, разбираш от занаята. Майсторът закъснял, не дошъл на време, и бейа казал на съдружника му: Скрой гащите ми ти. Той взел ножиците и започнал да крои. Мерила — рязал плата, мерил — рязал, но нищо не излизало. Той не посмял да каже, че нищо не знае. Бейа гледал, как крои и реже и му казал: Това не прилича на гащи. Виждам, че нищо не знаеш. По-добре да ми скроиш салтамарка. Младият момък започнал да крои салтамарка, но и от нея нищо не излязло. — Слушай, вижда се, че твоят майстор не е могъл да те научи на занаята си, затова уший ми една тютюнева кесия. Ако и това не можеш да направиш, ще те набия добре и ще те изпъдя.

Не правете опити с това, което не знаете. Не се опитвайте да кроите и да шиете, щом нищо не знаете. Когато бейа те накара да му скроиш и уший гащи, кажи: Днес постъпих

на работа, още не съм научил занаята. Не мога да шия, ще разваля плата. Иначе, ще причините пакост и на себе си, и на другите. Казвам: По-неже живеем в дома на природата, първо трябва да се учим от нея, да прилагаме нейните правила и методи. Тя разполага с много занаяти, тя ще ни научи на всичко. Тя е най-добрият професор, от нея ще вземем най-добри уроци. Никой не може да ни предаде по-добри уроци от природата. Щом научим нейните уроци, лесно ще възприемем уроците на другите учители.

Време е вече да се образува една мислова централа, светлината на която да се изпраща по целия свят, както слънцето — своята светлина. Слънцето е централа, чрез която се пренася светлината и топлината на земята. Така и човешката мисъл е централа за предаване на друг род състлиа на земята. Когато тази енергия проникне в мозъците на хората, от тях започва да се излъчва светлина, способна за работа. Духовните хора имат воля, но мисълта им е слаба; светските хора имат силна мисъл, а волята им е слаба. Ако духовните хора придобият силна мисъл, Царството Божие ще дойде на земята.

Христос казва: „Отец ми благоволи да ви даде царство.“ Сега едно ви недостига: Да приложите закона на любовта. Обаче, без силна мисъл любовта не може да се прояви. Когато мисълта е мощна, любовта се проявява; когато мисълта е слаба, любовта не може да се про-

яем. Значи, мисълта е свързана с любовта. Всички трябва да станете проводници на любовта. И когато тя влезе в човека като вода, която постоянно мие и чисти, казва се: „Наближило е вече идването на Царството Божие.“ Само любовта може да очисти дъното на живота.

Запишете си следната мисъл: Не се занимавайте с миналото. Мислете само за настоящето.

Т. м.

*

46. Лекция от Учителя, държана на
2 август, 1933 г. София. — Изгрев.

Работа и почивка

Размишление.

Ще говоря върху темата „Работа и почивка.“

Под „работа“ се разбира състояние, в което умът е поставен в действие, т. е. в творчество. Велико нещо е работата. Чрез нея условията на живота се подобряват. Да работиш, това е най-разумното, което човек прави. Ако не работи правилно, човек не може да мисли правилно. Следователно, работата е външен израз на мисълта. Под „почивка“ се разбира вътрешен процес, който се отнася до сърцето на човека. Той иска да събере нови сили. Когато почива вечер, той отива в друг свят. Който никога не работи, не може да почива. Който никога не мисли, не може да почива. Затова не са нужни доказателства. — Ние трябва да се убедим в това. — Няма защо да ви убеждавам; няма защо да вярвате в неща, които съществуват, ние живеем в тях. Несгодите в живота се дължат на факта, че хората са изгубили истинския път на мисълта и на работата. Те са изгубили истинския път и на почивката. Хората не мислят правилно, не работят правилно и не почиват правилно. Някой казва: Ние така раз-

бираме. — Не е въпросът, как вие разбирате нещата. Вашето разбиране понякога е илюзия. Няма какво да се доказва на хората, кое е сладко, и кое е горчиво и после да изпаднат в заблуждения и илюзии. Върху тези неща може да се говори. Ако вие нямате един вътрешен усет, едно дълбоко чувство, с години могат да ви разправят, кое е сладко, и кое е горчиво, без да го разберете. Всеки ще го възприеме дотолкова, доколкото е възрастта му. Старият възприема нещата по един начин, а детето — по съвсем друг начин; философът ще разбере по един начин, а простият — по друг начин. Философът възприема по умствен път, а простият и детето — чрез фактите.

Казвам: Добрият живот е сладкият живот. Трябва ли това да се доказва? — Трябва да се живее добре. — Там е грешката, че хората искат да докажат това. На кого ще докажеш, че трябва да се живее добре? На 'кого бащата и майката са доказали това? Добрият живот се чувствава, не се доказва. Той се чувствава отвътре, а се изявява отвън. Доброто има отношение към здравето. Не може да бъдеш здрав, да имаш здрави ръце и крака, здрави очи, здрава нервна система, ако не си добър. Ще кажете, че има лоши хора, които са здрави. — Това е друг въпрос. И вълкът е здрав, но яде овцете. Важно е, какви ще бъдат последствията на неговия живот. Той яде овцете, но зло го очаква. Вълкът казва, че яденето на овцете е негова работа, в която никой няма право да се

меси. Той мисли, че е така, но ще опита резултата на своята работа. Всеки работи нещо, но работата му се опитва. Ще кажете, че всички хора не могат да бъдат добри. — Според мене, всички са длъжни да живеят добре. Детето трябва да се научи, кое е сладко и кое — горчиво. То трябва да ги различава. Два-три пъти можеш да го излъжеш, но повече не можеш. По външните признаци то различава вече доброто от злото. Всяко нещо трябва да се поставя на опит, да видите, какво е съдържанието му.

Христос казва: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие.“ Значи, ако нямате чувствата на детето, Царството Божие ще бъде неразбрано за вас. Философът, който признава само отвлечената мисъл, а отрича чувствата на детето, е далеч от Царството Божие. Това, за което само се говори, без да може да се провери по вътрешен път, стои далеч от това царство. — Де е мястото на Царството Божие? — Това не е определено. Общо казано: Дето е доброто, там е мястото на Царството Божие. А добро можеш да правиш навсякъде: на улицата, в градината, къщи, на планината — навсякъде. Всяка добра постъпка е Царството Божие. Някои мислят, че като отидат в другия свят, там ще видят Царството Божие. — Лъжат се те. Там ще видят същото, каквото и на земята: къщи, пътища, хора — облечени добре и скромно облечени, с обувки и без обувки и т. н. Какво ще

види конят в другия свят? Той ще види копитата на конете. С каквата опитност иде от земята, това ще види. Като остане известно време в другия свят, ще види, че там няма подкови, няма юлари, седла. Царството Божие няма нищо общо с човешката опитност. То е място на разумността, която осмисля живота. То е място на великата реалност, към която всяка душа се стреми. Като разбере това, човек става силен, свободен и влиза като член на това царство.

Казваш: Слаб съм, не съм свободен. — Не си влязъл още в Царството Божие, не си признат за поданик на Божествената държава. Казваш: Американец съм, или англичанин, французин, или руснак. — Много естествено, според държавата, към която принадлежиш, такъв поданик си. При това, всеки гражданин не се ползува с една и съща почит. Поданиците на малките държави се ползват с малка почит. Едно нещо е да бъдеш поданик на велика държава, а друго е да си поданик на една от малките държави. Следователно, не можеш да бъдеш силен и свободен човек, ако не си поданик на Царството Божие. — Ама аз вярвам. — В какво вярваш? — Във всичко. — Това е фантазия. С такава вяра никъде не можеш да отидеш. Тази вяра е нещо външно. Друг е въпросът, ако имаш любов. Само вяра, без любов, нищо не допринася. Двама светии спорели по този въпрос, т. е. може ли само с вяра да се разрешават въпросите.

Един ден първият светия, който поддържал мнението, че само с вяра не се живее, останал въщи да готви боб. Като сготвил боба, той турил сол в него. Вторият светия намерил, че нямало нужда от сол, и без сол могло да се яде. Като останал въщи да готви, той турил да вари боб, да докаже на другаря си, че и без сол може. Не турил сол, но не могъл да яде боба. Значи, едно се говори, друго излиза. Въпросът не се разрешил правилно. Истинската вяра е път към реалността. — Аз говоря само истината. — Познаваш ли реалността? Живееш ли в нея? Истината има отношение към реалността, която е с две страни: тъмна и светла, горчива и сладка. Затова някои казват, че истината е горчива. От друга страна се казва, че истината освобождава човека. Може ли горчивата истина да освобождава? Майката освобождава детето си чрез сладката храна. Ако го храни с горчива храна, то непременно ще страда. Не давай горчивата истина на хората, защото ще страдат. Въпреки това, хората не могат да избегнат горчивата истина. Ще дойде ден, когато ще познаете абсолютната истина. Това значи, да живеете в Божествения свят, дето няма страдания, няма безпокойство и страх. Болен си, не се страхувай, не се безпокой. Ако не се страхуваш, ще оздравееш. Ако се страхуваш, ще умреш. — Ще викам лекар. — Ще викаш лекар, но той не може да те възкреси. Кажи с пълна вяра в се-

бе си: Не ми трябва лекар, ще уповам на Господа и, каквото Той каже, това ще стане.

Мнозина уповават на Бога, но скоро се отказват от Него. — Упованието им е слабо. Казваш „каквото Бог даде“, а си мислиш „каквото аз искам, така да стане.“ Не, уповавай ли на Бога, ще се ослониш на Него с абсолютна вяра, без никакво колебание. Защо се страхуваш от болестта? Тя е теляк, който иде да те разтрива. Ще те разтрие малко, докато извади простудата навън, и ще си замине. Ще внимавай да не остане дълго време в тебе, да ти охлузи кожата. Човек боледува по единствената причина, че в него се увеличила твърдостта. Той е станал по-твърд, отколкото трябва. Като го разтрива, той постепенно омеква. Щом свърши работата си, болестта го напуска. Наистина, като боледува известно време, човек става мек, започва да говори сладко, нежно — приятно ти е да го слушаш. Преди болестта е бил груб, рязък, никого не слушал. Като заболес, казвате: Горкият човек, изсъхна от тази болест. Какъв пълен, силен човек беше! — Пълен беше, но груб. Сега е слаб, но меко, сладко говори. Аз не харесвам нито едното, нито другото. Ще бъдеш нито много пълен и груб, нито много слаб и мек. Има едно състояние между крайна пълнота и крайна сухота — средно състояние. Никой не иска да бъде много сух или много пълен. — Искам да имам линия. — Най-добрата линия е тази, с която природата те е създала. Запази тази линия и бъди благодарен. Коя е нормал-

ната мярка за тази линия? — Премери обиколката на кръста и обиколката на раменете. Обиколката на кръста трябва да бъде два пъти по-малка от тази на раменете. Ако обиколката на кръста е равна на тази на раменете, много ще плащате на лекарите. Стомацната област има отношение към симпатичната първна система. Тя не трябва да се натрупва с чужди, излишни вещества. Ако стане това, ще си наложите пост, да възстановите нормалното положение. Постът трябва да бъде умерен, разумен, докато махнете излишните мазнини и утайки. При поста се явяват реакции в организма — това да не ви плаши. Обаче, не мислете, че с поста веднага ще се освободите от излишните. Има смисъл да постиш, но ако вложиш идеята за поста в ума, в сърцето и във волята си. Да постиш по този начин, това значи, да се въздържаш от лоши мисли, чувства и постъпки. Този пост крие в себе си магическа сила. Като постиш, добре е да бъдеш между хармонични хора, а не между сприхави, нервни, лонии. Слуга си на лош, сприхав господар. Докато си при него, не пости. Как ще се въздържаш, ако на всяка стъпка си принуден да избухваш, да се обясняваш. Друг е въпросът, ако можеш да се въздържаш. Каквото и да ти говори твойт господар, ти само слушаш и поставяш всяко нещо на своето място. Дето е прав господарят ти, ще кажеш: Тук е прав. Дето не е прав, ще се учиш правилно да сортираш нещата.

— Какво нещо е караницата между хората. — Приемане на неестествена храна. Ял си неестествена храна, ще се караш, разбира се. Започваш да повръщаш, за да се освободиш от тази храна. Тежко на онези, които са около тебе. Казваш: Наругах го добре. — Какво си постигнал с това? Да не мислиш, че си казал нещо важно. Първо си оцапал себе си, а после него. Видиш ли, че някой се е разгорещил много, стой далеч от него, да не те ругае. Това е истинската хигиена на живота.

Седиш замислен и си казваш: Защо Бог е създал такъв свят? Защо трябва да боледуваме? Защо не живеем по любов? — Това зависи от тебе. Докато си обиколен от майка си, от баща си, от братята и сестрите си, лесно ще се извиниш. Ще кажеш, че окръжаващите са причина за всичко. Лесно се говори така, но ако си сам, кой е виновен за твоя живот? Сам си, бориш се, но с кого се бориш? Кой е причина сега? Така, именно, ще се натъкнеш на великата наука на живота. За да я придобиеш, трябва много пъти да се раждаш и прераждаш. Всяко слизане на земята е следване във великото училище на живота. Значи, сутрин изгрява слънцето, и ти отиваш на училище. Вечер слънцето залязва, ти се връщаш от училището. Така отиваш и се връщаш, докато научиш нещо ценно и влезеш с него в живота.

Всички, които ме слушате днес, сте чули много лекции от мене. Някои очакват да кажа

ищо магическо. Ето, ще ви дам едно магическо число — 123. С това число можеш да направиш ищо велико. Ако искаш да се освободиш от някаква беля, сто друго магическо число — 435. Следователно, ако искаш да внесеш ред и порядък в живота си, работи с числото 123. Ако искаш да се освободиш от някаква беля, работи с числото 435. — Дай ни запалката, фитилът на тази работа. — Фитил, запалка не се дават на малки деца. Какво ще стане, ако войникът пипа ненавръсме запалката на снаряда? Ще стане голямо нещастие, от което всички ще пострадат. Ако искаш да станеш учен, работи с числото 756, и то е магическо. Сборът от цифрите му е 18, а $1 + 8 = 9$. Числото 18 е образувано от три шесторки — 666. То е число на злото. Само деветорката може да се справи със злото. Това всеки може да провери в живота си.

Някой иска да бъде силен и търси силата вън от себе си. — Силата е в цялото, а не в частите. Клонът е силен, докато е на дървото. Щом се отдели от дървото, той губи силата си. Щом си слаб, знай, че си вън от реалността, от великото, от любовта, мъдростта и истината, вън от Бога. — Как да стана силен? — Върни се на дървото, отдето си се отделил. Учените търсят начин да увеличат силата си, да запоеват на хората, да управляват масата, да подчинят природата. И генералите се стремят към това, но в края на краищата, всички свършват по един и същ начин, всички имат обща

съдба. Природата постъпва еднакво и с героя, и със страхливия. Тя ги туря един до друг, така щото страхливият да черпи от храбростта на героя, а героят да черпи от страхливия. Тя уравновесява силите си. Като слезе на земята, светията работи между грешници, а не между светии. Така става правилна обмяна между тях. Светията взима нещо от грешниците, а те взимат нещо от светията. Като изнасям този факт, не искам да се откажете от старите си възгледи. Колкото и да се държите за тях, те, сами по себе си, ще отпаднат, ще се обезценят.

Преди няколко дена дойдоха при мене близките на един наш приятел и разказаха следното: Нашият приятел си пестял огвремек-навреме и, като събрал десет хиляди лева, гурил ги в Библията си — на десет места по хиляда лева. След заминаването му, те отворили Библията и от нея цалнали парите. Погледнали ги, преброили ги, но те били вече обезценени, излезли от употреба. Днес тези пари не струват нито стотинка. Така и много от вашите възгледи ще излезат от употреба и стотинка няма да струват. Ценно е само опова, което е в съгласие с живата природа. То никога не излиза от употреба. Доброто във всички времена си е добро. Здравата и права мисъл, във всички времена и спомени, има една и съща цена. Добрият всякога е добър. Той може да бъде щастлив, може да бъде и учен. Лошият не може да бъде нито щастлив, нито истински учен. Временни постижения може да има, но временното

носи нещастие. Какво се ползува човек, ако му предложат хубав обяд, а той страда от язва в стомаха? Ще се нахрани добре, но след това ще се прсвива от болки. За предпочитане е сух хляб, но здрав стомах, отколкото пишна храна, а болен стомах. По-добре честен и беден живот, отколкото безчестен и богат. Друг е въпросът, ако си здрав, честен, добър, а същевременно и богат. Но ако трябва да избираш от две злини, ще избереш по-малката. Сиромашията и богатството са външни неща. Човек е господар и на сиромашията, и на богатството. Ако не е господар, причината е в неговото невежество. Ако разумният баща не иска да поддържа сина си и не му праща пари, де е вината: в сина, или в бащата? Докато се отнасяш грубо с баща си, нищо няма да получиш. Щом се отнасяш меко, учтиво, сърцето му ще се отвори към тебе.

Един богат, но прост, неграмотен човек изпратил сина си в странство да учи. Един ден бащата получил писмо от сина си, но като неграмотен, той го занесъл на един касапин да го прочете. Касапинът чете с груб, рязък глас: Татко, изпрати ми пари, трябва ти ми. — Виж го ги, хем иска пари, хем грубо пише. Няма да му изпратя нищо! — казал бащата. Като му минал гневът, той занесъл писмото на фурнаджията, добър човек, с мек характер. Фурнаджията отворил писмото и чете с мек глас: Татко, моля ти се, изпрати ми пари, трябва ти ми. — А, сега е друго нещо! Като се моли, ще му изпратя. И тъй, не искай съвет от касапина, нито от

фурнаджията. Единственият, който може да ти бъде авторитет, това си ти сам. Съществува една истина, обща за всички.

Ог днес ви оставям да работите сами. Ог всичко говорено досега извадете си резюме, да видите, какво можете да приложите. Мислете върху работата и почивката. Работата се отнася до ума, а почивката — до сърцето. Работете съзнателно върху себе си, да възстановите първичните си отношения към разумния свят. От това зависи вашето щастие и вашето здраве. Не сме ли разумни и ние? — Колкото и да сте разумни, има по-разумни от вас. Разумни сте, по това, което днес придобивате, на другия ден го губите. Казваш: Едно време бях млад, сега съм стар. — Защо остаря? — Едно време ядех слалко, с апетит, сега не ям с разположение, имам киселини в стомаха си. -- Защо изгуби апетита си? Учете се да мислите право, да не губите придобитото. Разбирайте природата така, както аз я разбирам. Като съм изучавал природата, не съм срещнал нито едно изключение от нейните закони. Ако ти мислиш, чувствуваш и постъпваш правилно, няма да имаш нито едно изключение в живота си. Знаеш ли, как трябва да постъпваш? Кажи си: Ще постъпвам така, както желая хората да постъпват с мене. Ако постъпваш така, никога няма да се обезсърчаваш. Казваш: Нервен съм, не мога всякога да се въздържам. -- Има хора, външно нервни, а вътрешно въздържани. Други хора са външно добри, вътрешно лоши. У някои, тъкмо

обратното: лошото е скрито, а доброто открито. Правилно е да бъдеш и външно, и вътрешно добър. Разгневен си. Дойде при тебе човек, гладувал три дения. Погледнеш го сърдито, казваш му: Чакай малко.—Така ли ще постъпиш с приятеля си? Ти не си справедлив. С всекиго трябва да постъпваш, както със себе си. Постави човека на еднакъв уровень със себе си. Трябва да имаш ясна представа за него.

Казвам: Всички хора са излезли от Бога. Щом е така, ние трябва да имаме общ възглед за Божественото начало в човека. Нямаш ли този възглед, ти може да си добър, но да не постъпваш добре; може да си добър, но си мързелив. Човек става мързелив, когато чувствата му взимат надмощие; човек става груб, когато умът му взима надмощие. — Искам да бъда силен. — II това може, но ще срещнеш съпротивление на пътя си. Готов ли си да се справиш с него? — Искам да смажа всичко, което се изречва пред мене. — Тогава ти ще се намериш в положението на комаря, който за пръв път приложил своето оръжие срещу лъва. Той влязъл в носа на един лъв. Лъвът умрял от отровата на комаря. И комарят засвирил весело и си казал: Аз убих лъва, царят на животните. Капнал на една паяжина. Като го съ-

зрял, паякът тръгнал към него. Но комарят му казал: Аз убих царя на животните, а ти, едно малко животинче, искаш да ме изядеш! Комарят нямал представа за себе си. Че лъвът умрял, това е случайност. И ти някога извършиш една работа не по силите си и си въобразяваш, че си силен. Не се заблуждавай, защото паякът ще те изяде.

Да се върнем към основната мисъл. Вис се нуждате от работа на ума и от почивка на сърцето. Оценявайте работата, оценявайте и почивката. Това изричам силна воля. Ако не си работил и почивал и не си оценил работата и почивката, ти нямаш силна воля. Волята се усилюва при ум, който работи и сърце, което почива навреме. Както при работата се придобива нещо, така и при почивката. Волята е резултат на онова, което умът и сърцето са свършили. И в Писанието се говори за почивка. Казвате: Едн-кой си починал. Значи, отишъл в другия свят. Като си почина известно време, отново ще дойде на земята да работи.

И тъй, намерете бележките от лекциите, които съм държал през голянага, и вижте, на какви теми съм говорил. Извадете резюме от всяка лекция и вижте, какво можете да приложите. Какво го не разбирате, оставете го на-

страна. Нека остане в ума ви само онова, което можете да приложите. В това се заключава почивката. Ще работите с ума си и след това ще почивате. Колко време ще продължи почивката, не се знае. Като работите и почивате, ще станете по-силни. Почивка е нужна за всички.

Поздравявам ви с почивката, която ще имате!

Т. м.

*

47. Лекция от Учителя, държана на
9 август, 1933 г. София. — Изгрев.

Съдържание

	стр.
1. Трите посоки	3
2. Прави разсъждения	17
3. Живите линии	36
4. Въжделения на душата	53
5. Добрата постъпка	66
6. Обходата	87
7. Законът на ограничението и законът на свободата	107
8. Влияние на материята	128
9. Организиране на вътрешния човек	145
10. Свещената област на живота . . .	163
11. Непреривност в процесите . . .	184
12. Кривите линии в природата . . .	216
13. Отношение между нещата . . .	244
14. Основа на знанието	258
15. Новите положения. Мислова центра	279
16. Работа и почивка	299